

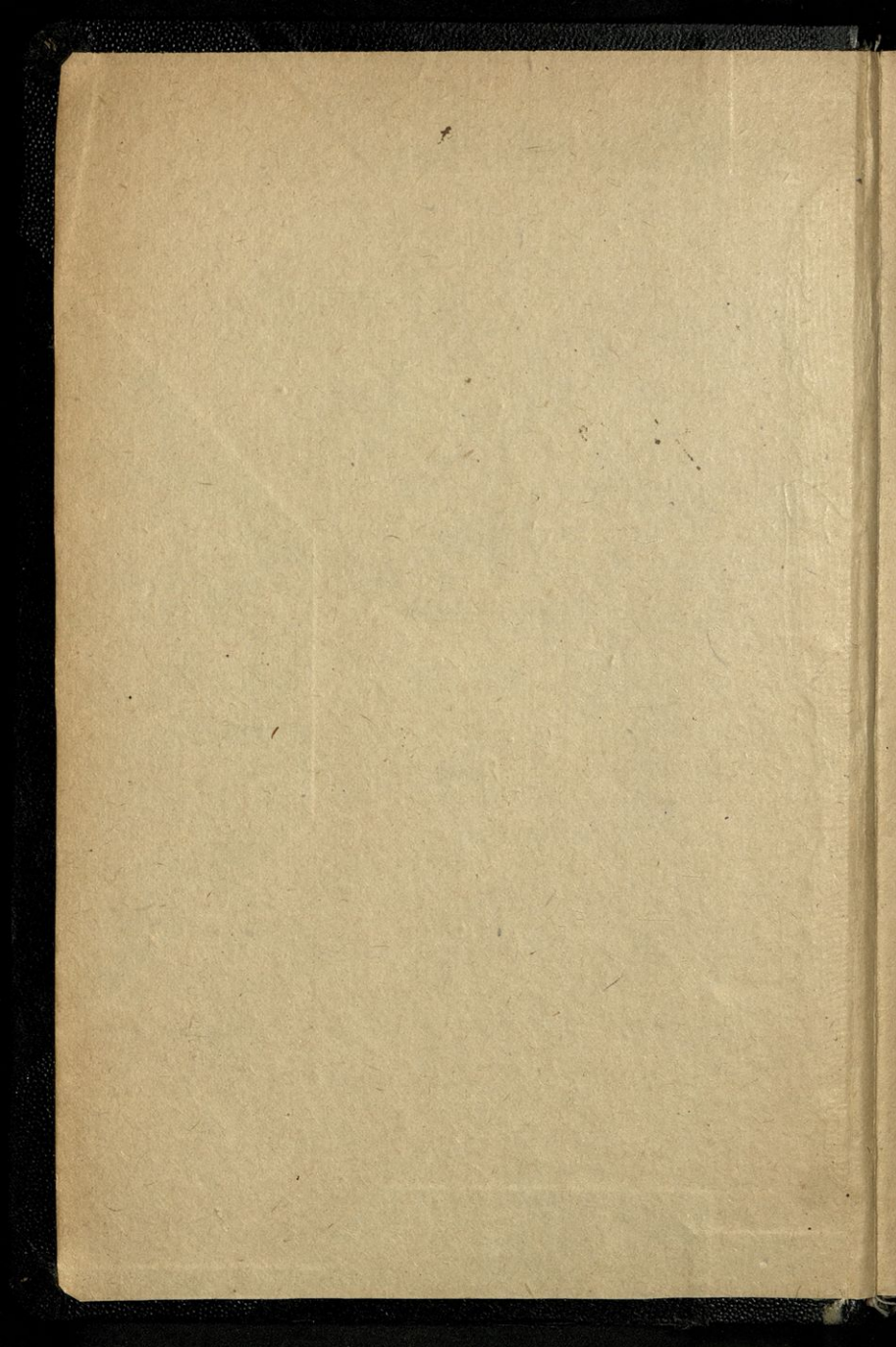
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

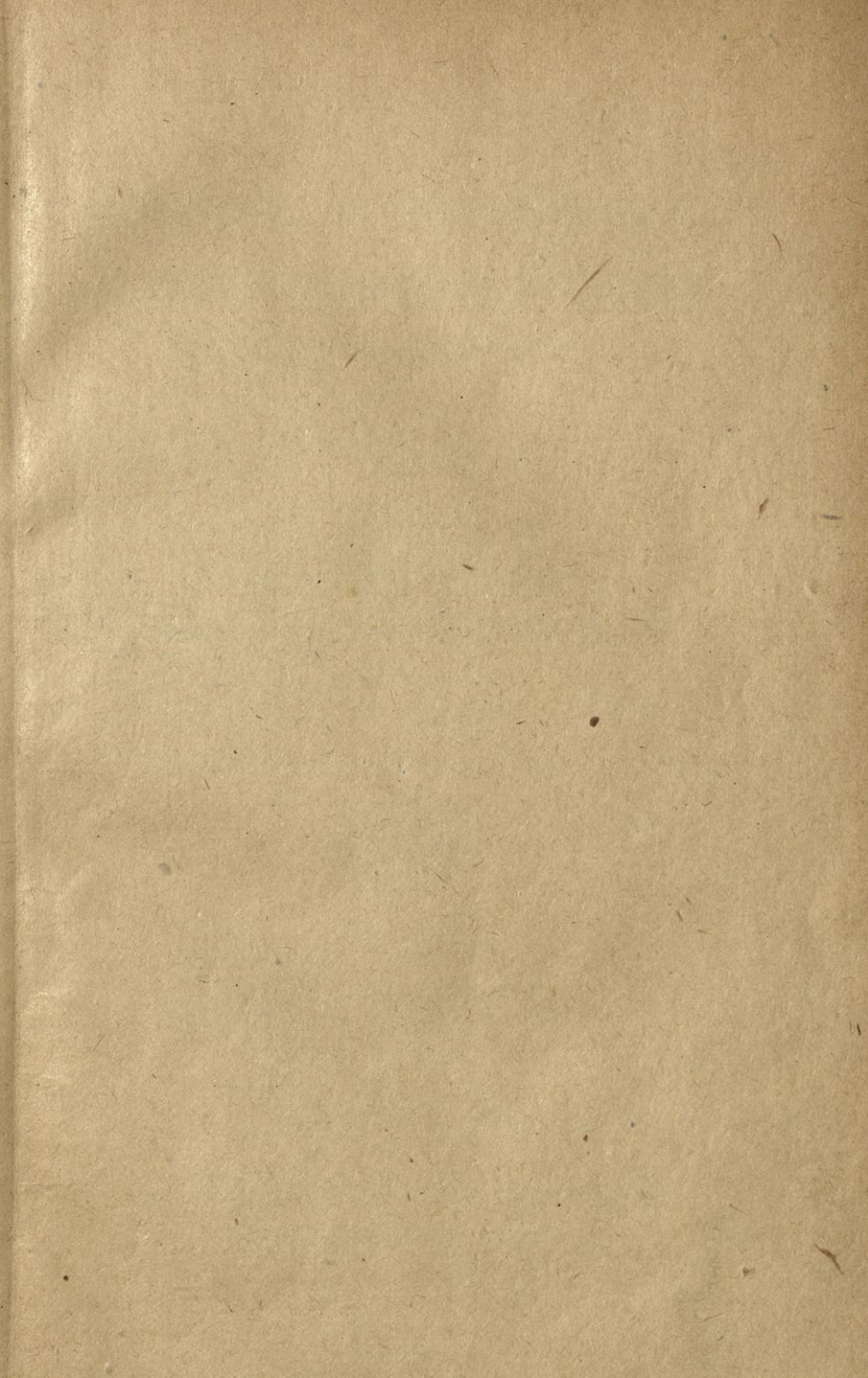
39711

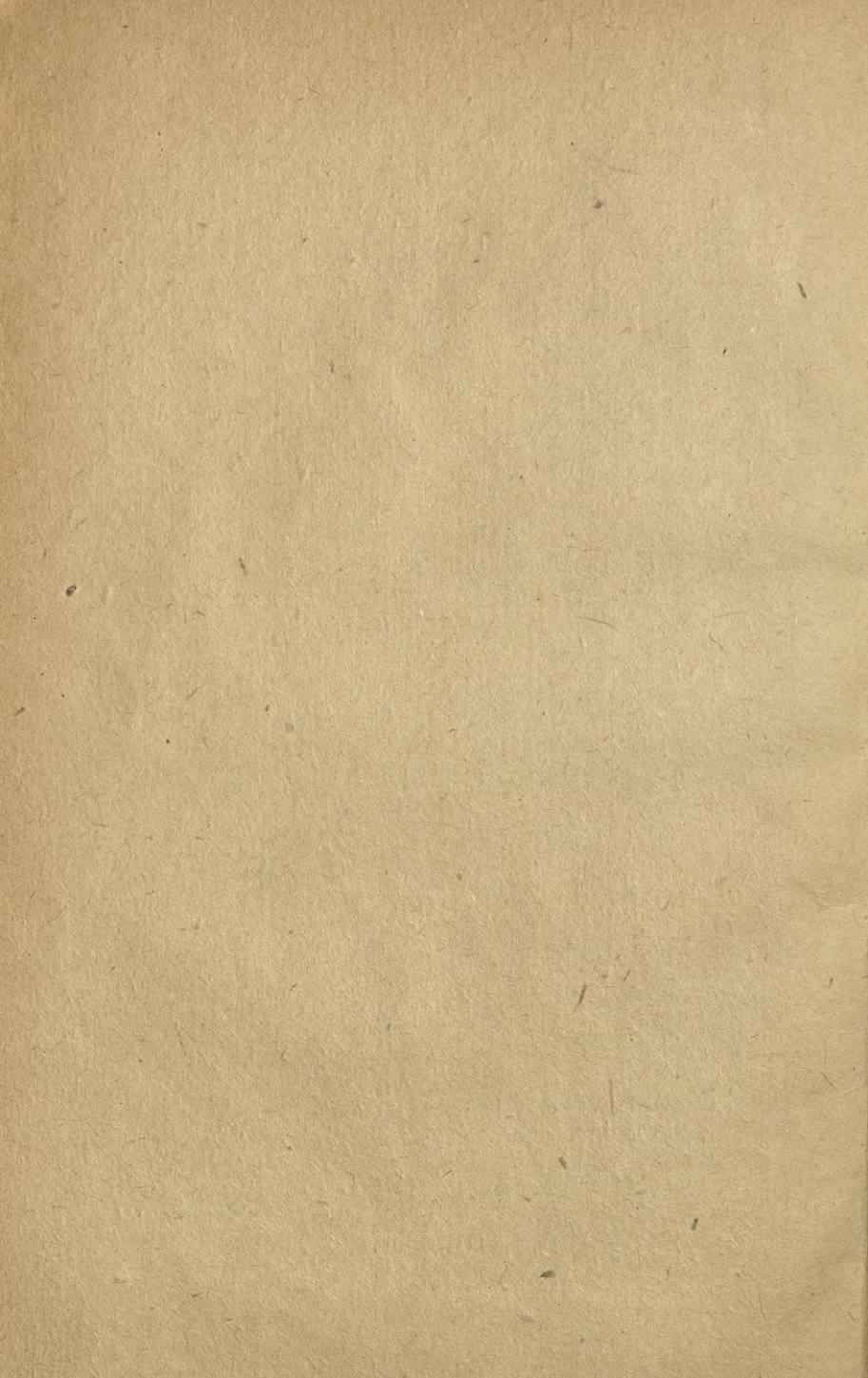
III M h

8

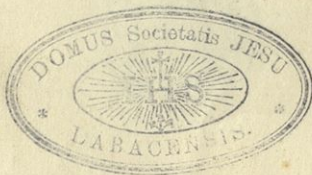
BERILA IN EVANGELIJI

ZA NEDELJE, PRAZNIKE IN IMENITNEJŠE
GODOVE CERKVENEGA LETA.

PRIREDIL

DR. JOŽEF LESAR

ČASTNI KANONIK, PROFESOR BOGOSLOVJA I. DR.

V LJUBLJANI, 1912.

ZALOŽILA KATOLIŠKA BUKVARNA.

NATISNILA KATOLIŠKA TISKARNA.

39711, III M, h;

BERILA IN EVANGELIJI
ZA NEDELJE, PRAZNIKE IN LITURGijske
GODOVE CERKVENEGA LETA

III M h

39711

Z dovoljenjem prečast. kn. škofovskega ordinarijata v Ljubljani
z dne 24. januarja 1911, št. 82.

F. z. v. 11289/5

030027850

Enemu Dobremu Pastirju

in mnogim

zvestim pastirjem njegove paše

posvečuje to delo

Prireditelj.

»Jaz sem dobri pastir.«

Jan. 10, 11.

»Kadar se bo prikazal poglavar pastirjev, boste prejeli nezvenljivi venec slave.«

I. Petr. 5, 4.

Prvi del.

**Berila in evangeliji za nedelje in Gospodove
praznike celega leta, kvatrne dneve in vse dni
štiridesetdanskega posta.**

(Proprium de Tempore.)

Prva adventna nedelja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
13, 11—14.

Bratje! Vemo, ura je že, da iz spanja vstanemo. Zakaj zdaj je naše zveličanje bliže ko tedaj, ko smo vero sprejeli. Noč je prešla, dan pa se je približal. Vrzimo torej od sebe dela teme in oblecimo orožje svetlobe. Kakor podnevi pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in nevoščljivosti, temveč oblecite Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Luka, 21, 25—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Znamenja bodo na solncu in luni in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morja in valov. In ljudje bodo koprnili od strahu in pričakovanja tega, kar ima čez ves svet priti; zakaj nebeške moči se bodo gibale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti v oblaku z veliko močjo in veličastvom. Ko se bo pa to začelo goditi, pogledajte in povzdignite svoje glave, zakaj vaše odrešenje se približuje.« In povedal jim je priliko: »Poglejte smokvino drevo in vsa drevesa; kadar že brstje poganjajo, veste, da je leto blizu. Tako tudi vi, ko boste videli, da se to godi, vedite, da je blizu božje kraljestvo.

Resnično, povem vam, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.«

Druga adventna nedelja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
15, 4—13.

Bratje! Karkoli je pisano, je pisano v naše poučenje, da bi imeli upanje po potrpežljivosti in tolažbi sv. pisma. Bog potrpežljivosti in tolažbe pa vam daj, da bi bili ene misli med seboj po Jezusu Kristusu; da bi enega srca soglasno častili Boga in Očeta Gospoda našega Jezusa Kristusa. Zato se med seboj sprejemajte, kakor je tudi Kristus vas sprejel Bogu v slavo. Pravim namreč, da je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo božje resničnosti, da bi potrdil obljube očakov; da pa narodi Boga časte zavoljo usmiljenosti, kakor je pisano: »Zato te bom častil med narodi, Gospod, in bom prepeval tvojemu imenu.« In spet pravi (sv. pismo): »Veselite se, narodi, z njegovim ljudstvom!« In spet: »Hvalite Gospoda vsi narodi, in poveličujte ga vsa ljudstva!« In tudi Izaija pravi: »Bo Jesejeva korenina, in kateri bo vstal kraljevati nad narodi, vanj bodo narodi upali.« Bog upanja pa naj vas napolni z vsem veseljem in mirom v veri, da bi bili bogati v upanju in moči Svetega Duha.

Evangelij sv. Mateja, 11, 2—10.

Tisti čas, ko je Janez v ječi slišal o Kristusovih delih, je poslal dva izmed svojih učencev in mu je rekel: »Ali si ti, kateri ima priti, ali naj drugega čakamo?« In Jezus je odgovoril ter jima rekel: »Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala

in videla: Slepí izpregledujejo, hromi hodijo, govavi se očiščujejo, gluhi slišijo, mrtvi vstajajo in ubogim se evangelijske oznanja. In blagor mu, kdor se nad menoj ne pohujša.« Ko sta pa odšla, je začel Jezus množicam govoriti o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, v mehko oblečenega? Glejte, kateri se v mehko oblačijo, so v kraljevih hišah. Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Prav, povem vam, še več ko preroka. Zakaj ta je, o katerem je pisano: Glej, jaz pošljem svojega angela pred tvojim obličjem, ki bo pripravljaj tvoj pot pred teboj.«

Tretja adventna nedelja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov,
4, 4—7.

Bratje! Veselite se vedno v Gospodu! Še pravim: Veselite se! Vaša prijaznost bodi znana vsem ljudem: Gospod je blizu. Nič naj vas ne skrbi, ampak v vsem naj bodo, po molitvi in prošnji z zahvalo, vaše želje znane pred Bogom. In mir božji, ki presega ves um, varuj vaša srca in vašo pamet v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Janeza, 1, 19—28.

Tisti čas so poslali Judje iz Jeruzalema duhovnikov in levitov do Janeza, ga vprašati: »Kdo si ti?« In priznal je in ni tajil in je priznal: »Jaz nisem Kristus.« In vprašali so ga: »Kaj torej? Ali si Elija?« In rekel je: »Nisem.« »Si li prerok?« In odgovoril je: »Ne.« Rekli so mu torej: »Kdo

si pa, da odgovor damo tem, ki so nas poslali? Kaj praviš sam o sebi?» Reče: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi; pripravite pot Gospodov, kakor je rekel prerok Izaija.« In kateri so bili poslani, so bili izmed farizejev. In vprašali so ga ter mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ne Kristus, ne Elija, ne prerok?» Janez jim je odgovoril, rekoč: »Jaz krščujem z vodo; sredi med vami pa stoji, ki ga vi ne poznate. On je, ki pride za menoj, ki je bil pred menoj; njemu jaz nisem vreden odvezati jermenov od čevljev.« To se je zgodilo v Betaniji onstran Jordana, kjer je Janez krščeval.

Kvaterna sredo.

(Po tretji adventni nedelji.)

Berilo iz preroka Izaija, 7, 10—15.

Tiste dni je Gospod govoril Ahazu rekoč: »Prosi si znamenja od Gospoda svojega Boga ali v globočini spodaj, ali v visočini zgoraj.« In Ahaz je rekel: »Ne bom prosil in ne bom izkušal Gospoda.« In rekel je (*Izaija*): »Poslušajte torej, hiša Davidova: ali vam je premalo, da ste nadležni ljudem, da ste nadležni tudi Bogu mojemu? Zato vam bo dal Gospod sam znamenje: Glej, Devica bo spočela in rodila Sina in njegovo ime se bo imenovalo Emanuel. Sirovo maslo in med bo jedel, dokler ne bo znal zametati hudega in izbirati dobrega.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—38

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki mu je bilo ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef,

iz hiše Davidove; in Devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej ter rekel: »Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami.« Ko je pa ona njegovo govorjenje slišala, se je prestrašila in razmišljala, kakšen bi bil ta pozdrav. In angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, zakaj našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš v telesu in rodila Sina, in imenovala boš njegovo ime Jezus. Ta bo velik in imenovan Sin Najvišjega, in Gospod Bog mu bo dal sedež njegovega očeta Davida, in kraljeval bo v hiši Jakopovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« In angel ji je odgovoril ter ji rekel: »Sveti Duh bo prišel v te in moč Najvišjega te bo obsenčila; in zato bo sveto, ki bo rojeno iz tebe, imenovano Sin božji. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in ta mesec je šesti, njej, ki se imenuje nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nemogoča nobena reč.« Marija pa je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.«

Kvaterni petek.

Berilo iz preroka Izaija, 11, 1—5.

To govori Gospod Bog: »Pognala bo mladika iz Jesejeve korenine, in cvet bo vzrastle iz njegove korenine. In počival bo na njem Duh Gospodov: Duh modrosti in umnosti, Duh sveta in moči, Duh vednosti in pobožnosti, in napolnil ga bo Duh strahu božjega. Po videzu ne bo

sodil, ne svaril po sluhu; temveč sodil bo ubožce po pravici in po pravici bo branil zatirane v deželi. In udaril bo zemljo s šibo svojih ust in z dihom svojih ustnic bo usmrtil hudobneža. In pravica bo pas njegovih ledij in zvestoba jermen njegovih ledvic.«

Evangelij sv. Luka, 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila ter šla hitro v gore, v mesto na Judovem; in stopila je v hišo Zaharijevo ter pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je: Ko je zaslišala Elizabeta Marijin pozdrav, je poskočilo dete v njenem telesu. In Elizabeta je bila napolnjena s Svetim Duhom in zaklicala je z velikim glasom, rekoč: »Blažena ti med ženami in blažen sad tvojega telesa! In odkod meni to, da pride k meni Mati mojega Gospoda? Zakaj glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava v moja ušesa, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu. In blagor tebi, ki si vérovala, da se bo dopolnilo, kar ti je povedano od Gospoda.« In Marija je rekla: »Moja duša poveljuje Gospoda; in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju.«

Kvaterna sobota.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Tesaloničanov,
2, 1—8.

Bratje! Prosimo vas pri prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa in pri našem zedinjenju z njim, ne dajte se tako naglo zbežati in ne dajte se ostrašiti ne po kakem duhu, ne po kaki besedi, ali po pismu, kakor da bi bilo od nas poslano, češ da je že blizu dan Gospodov. Na noben

način naj vas nihče ne preslepi; zakaj poprej mora nastopiti odpad od vere in se razodeti človek pregrehe, sin pogubljenja, ki je nasprotnik, in ki se bo vzdigoval čez vse, kar se imenuje Bog, ali kar se po božje časti, tako da bo sedel v templju božjem in se kazal, kakor bi bil Bog. Ali se ne spominjate, da sem vam to pravil, ko sem bil še pri vas? In tudi to veste, kaj je zdaj zadržek, da se razodene o svojem času. Zakaj skrivnost hudobije že deluje; le da ta, ki zdaj zadržuje, (še) zadržuje, dokler se ne spravi s poti. In tedaj se bo razodel tisti hudobnež, ki ga bo Gospod Jezus umoril z dihom svojih ust in končal s svetlobo svojega prihoda.

Evangelij sv. Luka, 3, 1—6.

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija
itd. str. 10. 9

Četrta adventna nedelja.

Berilo iz I. lista sv. apostolola Pavla do Korinčanov,
4, 1—5.

Bratje! Imej nas vsak za Kristusove služabnike in delilce božjih skrivnosti. Pri delilcih se zahteva, da je kdo zvest. Meni pa je malo mar, kako vi ali sploh kak človek sodi o meni; tudi sam se ne sodim. Nič sicer nimam na vesti; vendar zato še nisem opravičen; kateri pa me sodi, je Gospod. Ne sodite torej pred časom, dokler ne pride Gospod, ki bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in razodel misli src; in takrat bo vsak hvalo prejel od Boga.

Evangelij sv. Luka, 3, 1—6.

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj v Judeji, Herod pa četrtni oblastnik v Galileji, njegov brat Filip

pa četrtni oblastnik v Itureji in trahoniški deželi, in Lizánija četrtni oblastnik v Abileni, pod vélikima duhovnikoma Anom in Kajfom, je Gospod govoril Janezu, Zaharijevemu sinu, v puščavi. In prehodil je vso jordansko pokrajino in oznanjal krst pokore v odpuščenje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov preroka Izaija: Glas vpijočega v puščavi; pripravite pot Gospodov, izravnajte njegove steze. Vsaka dolina naj se napolni, in vsak hrib in grič naj se poniža; in kar je krivega, bodi ravno, in kar je ostrega, gladka pota. In vse človeštvo bo videlo božje zveličanje.

Dan pred božičem.

(24. decembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov, 1, 1—16.

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostol, odločen za božji evangelij, ki ga je (*Bog*) prej obljubil po svojih prerokih v svetem pismu, o svojem Sinu, rojenem po mesu iz rodu Davidovega, izkazanem za Sina božjega v moči s Svetim Duhom po vstajenju od mrtvih, o Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ki smo po njem prejeli milost in apostolstvo, da bi bili veri poslušni v njegovem imenu vsi narodi, med katerimi ste tudi vi poklicani v kraljestvo Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Mateja, 1, 18—21.

Ko je bila Jezusova mati Marija zaročena z Jožefom, se je znašla, preden sta prišla skupaj, nóseča od Svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ki

je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Ko je pa to premišljeval, glej, se mu je prikazal v spanju angel Gospodov, rekoč: »Jožef, sin Davidov, nikar se ne boj k sebi vzeti Marije, svoje žene, zakaj kar je v njej rojeno, je od Svetega Duha. Rodila pa bo Sina, in imenuj njegovo ime Jezus, zakaj on bo odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov.«

Sveti božični praznik.

a) Pri polnočni maši.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Tita, 2, 11—15.

Preljubi! Prikazala se je milost Boga, našega Zveličarja, vsem ljudem, ki nas uči, da se odpovejmo hudo-biji in posvetnim željam ter trezno, pravično in boga-boječe živimo na tem svetu, pričakujoč blaženega upanja in častitljivega prihoda velikega Boga, našega Zveličarja, Jezusa Kristusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil vse krivice in si očistil izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela. To govóri in k temu opominjaj v Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 2, 1—14.

Tisti čas je prišlo povelje od cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo pod Kvirinijem, oblastnikom v Siriji. In vsi so se šli popisat, vsak v svoje mesto. Šel je tedaj tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazaret, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, — zato ker je bil iz hiše in rodovine Davidove, —

da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila nóseča. Prigodilo se je pa, ko sta bila tam, da so se dopolnili dnevi, da bi porodila; in porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jasli, ker za nju ni bilo prostora v hiši.

In pastirji so čuli pod milim nebom v tistem kraju in bili na nočnih stražah pri svoji čedi. In glej, angel Gospodov stoji pri njih, obsije jih božja svetloba in silno se prestrašijo. In angel jim reče: »Ne bojte se, zakaj glejte, oznanim vam veliko veselje, ki bo vsemu ljudstvu, danes vam je rojen Zveličar, ki je Kristus Gospod, v mestu Davidovem. In to vam bodi znamenje: Našli boste Dete, v plenice povito in v jasli položeno.«

In zdajci je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki so Boga hvalili in rekli: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje!«

b) Pri zorni maši.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Tita, 3, 4—7.

Preljubi! Ko se je prikazala dobrota in ljudomilost Boga, našega rešitelja, nas je zveličal ne po delih pravice, ki smo jih mi storili, ampak po svojem usmiljenju, v kopeli prerojenja in prenovljenja Sv. Duha, ki ga je na nas obilno razlil po Jezusu Kristusu, našem Zveličarju, da bi bili, opravičeni z njegovo milostjo, v upanju dediči večnega življenja, v Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 2, 15—20.

Tisti čas so rekli pastirji med seboj: »Pojdimo do Betlehema in poglejmo to reč, ki se je zgodila, ki nam jo je oznanil Gospod.« In hitro so šli in našli Marijo in Jožefa in Dete, v jasli položeno. In ko so videli, so povedali, kar jim je bilo o tem Detetu rečeno. In vsi, ki so slišali, so se temu čudili, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je vse te besede ohranila in jih premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se vrnili in Boga slavili ter hvalili za vse, kar so slišali in videli, kakor jim je bilo rečeno.

c) Pri veliki maši.**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
1, 1—12.**

Mnogokrat in na mnogotere načine je nekdanj Bog govoril očakom po prerokih, slednjič te dni nam je govoril po Sinu, ki ga je postavil za dediča vsega, ki je po njem tudi ustvaril svet; on, ki je odsvit njegove slave in podoba njegovega bitja ter nosi vse z besedo njegove moči; ki nas je očistil grehov in sedi na desnici veličastva na višavah; toliko boljši od angelov, kolikor višje ime je dobil mimo njih. Zakaj kateremu izmed angelov je kdaj rekel: »Moj Sin si ti, danes sem te rodil?« In spet: »Jaz bom njemu oče in on bo meni sin?« In ko spet vpelje Prvorojenega na svet, reče: »In molijo naj ga vsi angeli božji!« O angelih pravi: »Kakor vetrove pošilja svoje angele in kot ognjen plamen svoje služabnike«; o Sinu pa (*pravi*): »Tvoj sedež, Bog, od vekomaj do vekomaj; palica pravice — palica tvojeja

kraljestva; ljubiš pravico in sovražiš krivico, zato te je mazilil Bog, tvoj Bog, z oljem veselja mimo tvojih tovarišev.« In: »Ti, Gospod, si v začetku zemljo utrdil in nebo je delo tvojih rok. Nebo in zemlja bosta prešla, ti pa ostaneš; postarala se bosta kakor oblačilo, in premenil ju boš kakor ogrinjalo, in premenjena bosta; ti pa si vedno isti, in tvoja leta ne minejo.«

Evangelij sv. Janeza, 1, 1—14.

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je bilo po njej storjeno in brez nje ni bilo nič storjeno, kar je storjenega. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, pa tema je ni razumela.

Bil je človek od Boga poslan, ki mu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval o luči, da bi vsi vérovali po njem; on ni bil luč, ampak je prišel, da je pričeval o luči. Bila je prava luč, katera razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, pa svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel, pa njegovi ga niso sprejeli. Kolikor jih ga je pa sprejelo, tem je dal oblast, postati otroci božji, njim, kateri vérujejo v njegovo ime; ki niso rojeni iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in med nami prebivala, in videli smo njeno slavo, kakor slavo Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

Praznik sv. Štefana,

prvega mučenca.

(26. decembra.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 6, 8—10 in 7, 54—59.

Tiste dni je delal Štefan, poln milosti in moči, čudeže in velika znamenja med ljudmi. Vstalo jih je pa nekaj iz shodnice, ki se imenuje shodnica Libertincev, Cirencev, Aleksandrijcev in tistih, ki so bili iz Cilicije in Azije, in so se prepirali s Štefanom; in niso se mogli ustavljati modrosti in Duhu, ki je iz njega govoril.

Ko so pa to slišali, so se togotili v svojih srcih in z zobmi škripali zoper njega. On pa, poln Sv. Duha, se je ozrl v nebo in videl božje veličastvo ter Jezusa, stoječega na desnici božji, in je rekel: »Glejte, vidim nebesa odprta in Sina človekovega stati na desnici božji.« Zavpili so pa z velikim glasom in si zatisnili ušesa ter vsi kmalu nanj planili. In pehnili so ga iz mesta in ga kamenjali. Priče pa so odložile oblačila k nogam mladeniču, ki mu je bilo ime Savel. In kamenjali so Štefana, ki je klical, rekoč: »Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo!« In pokleknil je ter zaklical z velikim glasom, rekoč: »Gospod, ne prištevaj jim tega greha!« In ko je to izrekel, je zaspal v Gospodu.

Evangelij sv. Mateja, 23, 34—39.

Tisti čas je rekel Jezus pismarjem in farizejev: »Glejte, jaz pošiljam k vam preroke in modre in pismarje, in izmed njih boste nekatere umorili in križali in nekatere bičali v svojih shodnicah in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kri, ki je na zemlji prelita,

od krvi pravičnega Abela do Zaharija, sinu Barahijevega, ki ste ga umorili med templjem in oltarjem. Resnično, povem vam, vse to bo prišlo nad ta rod!« »Jeruzalem, Jeruzalem, ki moriš pre-roke, in kamenjaš tiste, ki so k tebi poslani, kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor zbira koklja svoja piščeta pod peruti, in nisi hotel. Glejte, vaša hiša vam bo opustošena. Zakaj povem vam, ne boste me videli odslej, dokler ne porečete: Blagoslovljen, kateri prihaja v imenu Gospodovem!«

Praznik sv. Janeza,

apostola in evangelista.

(27. decembra.)

Berilo iz knjige Modrosti. (Sirah, 15, 1—6.)

Kdor se boji Boga, dela dobro; in kdor se drži pravice, jo doseže, in naproti mu pride, kakor češčena mati. Hranila ga bo s kruhom življenja in razumnosti, in napajala ga bo z vodo zveličalne modrosti; ukoreninila se bo v njem in ne bo omahoval; in držala ga bo, in ne bo osramočen; in povišala ga bo pri njegovih bližnjih, in sredi zbora bo odprla njegova usta in napolnila ga bo z duhom modrosti ter umnosti in oblekla ga bo v častno oblačilo. Veselje in radost mu bo množil, in večno ime mu bo dal v dediščino Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Janeza, 21, 19—24.

Tisti čas je rekel Jezus Petru: »Hodi za menoj!« Peter se je pa obrnil in je videl učenca, ki ga je Jezus ljubil, ki je pri večerji slonel na njegovih prsih in je bil rekel: ,Gospod, kdo je,

ki te bo izdal?' Ko je tedaj Peter tega videl, je rekel Jezusu: »Gospod, kaj pa ta?« Jezus mu pravi: »Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti hodi za menoj!« Šla je torej govorica med brate, da tisti učenec ne umrje. Jezus mu pa ni bil rekel, da ne umrje, ampak: »Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to?' Ta je tisti učenec, ki pričuje o tem, in je to pisal; in vemo, da je to pričevanje resnično.

Praznik nedolžnih otročičev.

(28. decembra.)

Berilo iz Razodetja sv. apostola Janeza, 14, 1—5.

Tiste dni sem videl Jagnje stati na Sionski gori in z njim stoštiriinštirideset tisoč onih, ki so imeli zapisano na svojih čelih njegovo ime ter ime njegovega Očeta. In slišal sem glas z neba kakor šum velikih vodá in kakor bobnenje silnega groma; in glas, ki sem ga slišal, je bil kakor glas citrarjev, ki citrajo na svoje citre, in peli so novo pesem pred prestolom in pred četverimi živalmi in pred starejšinami; in nihče ni mogel peti te pesmi razen onih stoštiriinštirideset tisoč, ki so odkupljeni z zemlje. Ti so, ki se z ženami niso omadeževali: zakaj deviški so; ti so, ki hodijo za Jagnjetom, kamorkoli gre. Ti so odkupljeni izmed ljudi, prvine Bogu in Jagnjetu, in v njih ustih se ni našla laž, zakaj brez madeža so pred prestolom božjim.

Evangelij sv. Mateja, 2, 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov Jožefu v spanju prikazal, rekoč: »Vstani, vzemi Dete in njegovo Mater in beži v Egipet ter bodi tam,

dokler ti ne porečem; Herod bo namreč Dete iskal, da bi ga umoril.« In vstal je, vzel Dete in njegovo Mater ponoči ter odšel v Egipt. In bil je ondi do Herodove smrti, da se je dopolnilo, kar je govoril Gospod po preroku, ki pravi: 'Iz Egipta sem poklical svojega sina.' Ko je tedaj Herod videl, da je po modrih prevarjen, se je silno razsrdil; in poslal je pomoriti vse dečke, ki so bili v Betlehemu in v vseh njegovih pokrajinah po dve leti in manj stari, po času, ki ga je bil poizvedel od modrih. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, ki pravi: 'Glas se je slišal v Rami, jok in velik krik. Rahela je jokala po svojih otrocih in se ni dala utolažiti, ker jih ni več.'

Nedelja pred novim letom.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,
4, 1—7.

Bratje! Dokler je dedič majhen, se v ničemer ne loči od služabnika, dasi je gospod vsega, ampak je pod varhi in oskrbniki do časa, ki ga je določil oče. Tako tudi mi: Ko smo bili majhni, smo služili pod prvimi nauki sveta; ko je pa prišla polnost časa, je poslal Bog svojega Sina, rojenega iz žene, podvrženega postavi, da bi tiste, ki so bili pod postavo, odrešil, da prejmemo posinovljenje. Ker ste pa sinovi, je poslal Bog Duha svojega Sina v vaša srca, ki kliče: Abba, Oče! In tako nisi več služabnik, ampak sin; če pa sin, tudi dedič po Bogu.

Evangelij sv. Luka, 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija, Mati Jezusova, čudila temu, kar se je o njem govorilo. In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi Materi: »Glej, ta je postavljen v padec in v vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu se bo nasprótovalo; in tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se razodenejo misli iz mnogih src.«

In bila je prerokinja Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega rodu. Ta je bila zelo v letih in je živila s svojim možem sedem let po svojem devištvu. In ta vdova je bila pri štiriinosemdesetih letih in ni šla od templja, in je s posti in molitvami služila Bogu noč in dan. In ona je prišla tja prav tisto uro in hvalila Gospoda, ter o Njem govorila vsem, ki so čakali Izraelovega odrešenja.

In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospodovi, so se vrnili v Galilejo v svoje mesto Nazaret. Dete pa je rastlo in se krepilo polno modrosti, in božja milost je bila v njem.

Praznik sv. Silvestra,

papeža.

(31. decembra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,

4, 1—8.

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu, ki bo sodil žive in mrtve, pri njegovem prihodu in njegovem kraljestvu: Oznanjuj besedo, ne nehaj, bodi

prilično ali neprilično; prepričaj, prosi, svari z vsem potrpljenjem in učenjem. Zakaj pride čas, ko zdravega nauka ne bodo trpeli, ampak si bodo po svojih željah izbirali učnike, ki ušesa ščegetajo; in od resnice bodo ušesa odvrčali, obračali pa se bodo k basnim. Ti pa čuj, vse pretrpi, izvršuj delo evangelistovo, službo svojo izpolnjuj, bodi trezen. Jaz se namreč že darujem in čas moje ločitve je blizu. Dobro sem se vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj mi je prihranjena krona pravice, ki mi jo bo dal tisti dan Gospod, pravični sodnik; pa ne le meni, ampak tudi vsem, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke v vaših rokah naj bodo prižgane, in vi bodite podobni ljudem, ki čakajo svojega gospoda, kdaj se vrne z ženitnine, da mu takoj odpro, ko pride in potrka. Blagor tistim služabnikom, ki jih gospod, ko pride, najde čuječe; resnično, povem vam, da se bo opasal, jih posadil k mizi, pristopil ter jim stregel! In če pride ob drugi straži, ali pride ob tretji straži, in jih tako najde: — blagor tistim služabnikom! To pa vedite, da bi, ko bi vedel hišni gospodar, katero uro tat pride, gotovo čul in ne pustil podkopati svoje hiše. Tudi vi bodite pripravljeni, zakaj ob uri, ko ne mislite, bo prišel Sin človekov.«

Obrezovanje Gospodovo.

(Novo leto.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Tita, 2, 11—15.

Preljubi! Prikazala se je milost Boga, našega Zveličarja vsem ljudem, ki nas uči, da se odpovejmo hudobiji in posvetnim željam, ter trezno, pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, pričakujoč blaženega upanja in častitljivega prihoda velikega Boga, našega Zveličarja, Jezusa Kristusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil vse krivice, in si očistil izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela. To govóri in k temu opominjaj v Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih, da bi bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, kakor je bilo imenovano po angelu, preden je bil v telesu spočet.

Nedelja pred razglašenjem Gospodovim.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,
4, 1—7.**

Bratje! Dokler je dedič majhen itd., str. 18.

Evangelij sv. Mateja, 2, 19—23.

Tisti čas, ko je Herod umrl, glej, se je angel Gospodov v spanju prikazal Jožefu v Egiptu, rekoč: »Vstani, vzemi Dete in njegovo Mater in pojdi v izraelsko deželo; zakaj pomrli so, ki so stregli Detetu po življenju.« In vstal je in vzel Dete in

njegovo Mater in prišel v izraelsko deželo. Ko je pa slišal, da v Judeji vlada Arhelaj namesto Heroda, svojega očeta, se je bal tja iti; in v spanju opomnjen je odšel na Galilejsko. In prišel je ter prebival v mestu, ki mu je ime Nazaret, da se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po prerokih, da bo Nazarejec imenovan.

Razglašenje Gospodovo.

Berilo iz preroka Izaija, 60, 1—6.

Vstani, razsvetli se, Jeruzalem, zakaj prišla je tvoja luč in slava Gospodova je izšla nad teboj. Zakaj glej, tema pokriva zemljo in mrak ljudstva, nad teboj pa se bo prikazal Gospod, in njegova slava se bo v tebi videla, in narodi bodo hodili v tvoji svetlobi in kralji v blesku tvojega vzhoda. Vzdigni naokrog svoje oči in glej: vsi ti se zbirajo in k tebi prihajajo; tvoji sinovi prihajajo od daleč in tvoje hčere vstajajo od vseh strani. Tedaj boš videl in se radoval; tvoje srce se bo čudilo in razširjalo, ko se bo k tebi obrnila množica morja in prišla k tebi moč narodov. Povodenj velblodov te bo zagrnila, dromedarji iz Madiana in Efe; vsi iz Sabe bodo prišli in prinesli zlata in kadila ter oznanjali hvalo Gospodu.

Evangelij sv. Mateja, 2, 1—12.

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji, v dneh kralja Heroda, glej, so modri z Jutrovega prišli v Jeruzalem in rekli: »Kje je kralj Judov, ki je rojen? Videli smo namreč njegovo zvezdo na Jutrovem in smo ga prišli molit.« Ko je pa kralj Herod to slišal, se je prestrašil in ves Jeruzalem z njim. In zbral je

vse velike duhovnike in pismouke ljudstva in jih izpraševal, kje bi bil Kristus rojen. Oni so mu pa rekli: »V Betlehemu v Judeji; tako je namreč pisano po preroku: In ti Betlehem, zemlja Judova, nikakor nisi najmanjši med Judovimi vojvodi; iz tebe bo namreč izšel vojvoda, ki bo vladal Izrael, moje ljudstvo.« Tedaj je Herod modre skrivaj poklical in jih skrbno povpraševal o času, v katerem se jim je zvezda prikazala. In poslal jih je v Betlehem ter rekel: »Pojdite in po Detetu skrbno povprašujte, in ko ga najdete, mi sporočite, da ga pojdem tudi jaz molit!« Ko so slišali kralja, so odšli. In glej, zvezda, ki so jo bili videli na Jutrovem, je šla pred njimi, dokler ni prišla in obstala zgoraj nad krajem, kjer je bilo Dete. Ko so pa zagledali zvezdo, so se silno razveselili. In stopili so v hišo in našli so Dete z Marijo, njegovo materjo, in padli so predenj ter ga molili. In odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ko so prejeli v spanju opomin, naj se ne vračajo k Herodu, so odšli po drugem potu v svojo deželo.

Prva nedelja po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov, 12, 1—5.

Bratje! Prosim vas pri usmiljenju božjem, dajte svoja telesa v živ, svet in Bogu prijeten dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, temveč prenovite se z obnovljenjem svojega duha, da spoznate, kaj je dobra, prijetna in popolna volja božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, rečem vsakemu

izmed vas: Ne mislite (*o sebi*) več, kot se sme misliti, ampak mislite, kakor je prav in po meri vere, kakoršno je Bog slehernemu udelil. Zakaj kakor imamo v enem telesu mnogo udov, vsi udje pa nimajo ravno istega opravila, tako je nas mnogo eno telo v Kristusu, sleherni pa smo drug drugega udje v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 2, 42—52.

Ko je bil Jezus dvanajst let star, so šli njegovi starši v Jeruzalem po navadi praznika. In ko so se po končanih praznikih vrnili, je ostal deček Jezus v Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso vedeli. Meneč pa, da je v družčini, so šli dan hoda in ga iskali med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Zgodilo se je, da so ga našli čez tri dni v templju, sedečega sredi učnikov, ki jih je poslušal in povpraševal. Vsi pa, ki so ga slišali, so se čudili njegovemu umu in njegovim odgovorom. In ko so ga ugleдали, so se zavzeli; in njegova Mati mu je rekla: »Sin, kaj si nama tako storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala.« In reče jima: »Kaj da sta me iskala? Ali nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« In ona nista umela besede, ki jima jo je govoril. In šel je z njima ter prišel v Nazaret, in bil jima je pokoren. In njegova Mati je ohranila vse te besede v svojem srcu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Druga nedelja po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
12, 6—16.

Bratje! Po milosti, ki nam je dana, imamo raznotere darove: (*kdor ima*) dar prerokovanja, (*prerokuj*) po meri vere; (*kdor ima*) službo, (*bodi*) v službi; (*kdor ima*) dar učenja, v učenju; dar opominjevanja, v opominjevanju; kdor deli (*miloščino*), (*jo déli*) v prepróšćini; kdor je predstojnik, (*bodi predstojnik*) s skrbjo; kdor izkazuje usmiljenje, ga izkazuj z veseljem. Ljubezen (*bodi*) brez hinavščine; sovražite hudo, držite se dobrega; z bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. V spoštovanju drug drugemu prvuje; v skrbnosti ne (*bodite*) leni; v duhu (*bodite*) goreči; služite Gospodu; v upanju bodite veseli; v nadlogi potrpežljivi; v molitvi stanovitni; svetim v potrebah delíte; tuje radi sprejemajte. Blagoslavlajte tiste, ki vas preganjajo, blagoslavlajte jih in nikar ne kolnite. Veselite se z veselimi, jokajte z jokajočimi; ene misli bodite med seboj. Nikar si visokih reči ne domišljujte, ampak se držite nizkih.

Evangelij sv. Janeza, 2, 1—11.

Tisti čas je bila ženitnina v galilejski Kani, in mati Jezusova je bila tam. Povabljen je pa bil na ženitnino tudi Jezus in njegovi učenci. In ko je vino pošlo, reče Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji pravi: »Kaj je meni in tebi, žena, ni še prišla moja ura.« Njegova mati reče služabnikom: »Karkoli vam poreče, storite.« Bilo je pa tam postavljenih šest kamenitih vrčev po šegi judovskega očiščevanja, ki so držali po dve ali tri mere. Jezus jim reče: »Napolnite vrče z vodo.« In napolnili so jih do vrha. In Jezus jim

reče: »Zajemite sedaj in nesite starejšini.« In nesli so. Ko pa je starejšina pokusil vodo, izpremenjeno v vino, in ni vedel, odkod je, služabniki pa, ki so vodo zajemali, so vedeli, pokliče starejšina ženina in mu reče: »Vsak človek da najprej dobro vino, in ko se napijejo, tedaj slabejšega; ti si pa prihranil dobro vino do zdaj.« Ta začetek čudežev je naredil Jezus v galilejski Kani, ter razodel svoje veličastvo, in vérovali so vanj njegovi učenci.

Tretja nedelja po razglašenju Gospodovem.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
12, 16—21.**

Bratje! Ne bodite modri sami pri sebi; nikomur ne povračujte hudega s hudim; prizadevajte si za dobro nele pred Bogom, ampak tudi pred vsemi ljudmi. Ako je mogoče, imejte, kolikor je na vas, mir z vsemi ljudmi; ne delajte si sami pravice, preljubi, ampak dajte mesto jezi (*božji*); zakaj pisano je: „Meni gre maščevanje; jaz bom povrnil“, govori Gospod. Marveč, če je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti; če je žejen, daj mu piti; zakaj če tako delaš, mu boš žerjavico na glavo zbiral. Ne daj se premagati hudemu, ampak premaguj hudo z dobrim.

Evangelij sv. Mateja, 8, 1—13.

Tisti čas, ko je Jezus prišel z gore, je šla za njim velika množica. In glej, gobavec je prišel in ga molil, rekoč: »Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti.« Jezus je iztegnil roko, se ga doteknil in rekel: »Hočem, bodi čist!« In zdajci je bil čist od svojih gob. In rekel mu je Jezus: Glej, da

nikomur ne poveš; temveč pojdi, pokaži se duhovniku in opravi daritev, ki jo je zapovedal Mozes, njim v pričevanje.«

Ko pa je prišel v Kafarnaum, je pristopil k njemu stotnik in ga prosil rekoč: »Gospod, moj hlapec leži doma mrtvouden in zelo trpi.« In Jezus mu je rekel: »Jaz bom prišel in ga ozdravil.« In stotnik je odgovoril ter rekel: »Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo, in ozdravljen bo moj hlapec. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imam vojake pod seboj. In rečem temu: Idi, in gre; in drugemu: Pridi, in pride, in svojemu služabniku: Stori to, in stori.« Ko pa je Jezus to slišal, se je začudil in rekel tem, ki so šli za njim: »Resnično, povem vam, nisem našel tolike vere v Izraelu. Povem vam pa: Mnogo jih bo prišlo od vzhoda in zahoda, in bodo sedeli z Abrahamom in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu, otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v vnanjo temo, kjer bo jok in škripanje z zobmi.« In Jezus je rekel stotniku: »Pojdi, in kakor si véroval, se ti zgódi.« In hlapec je bil ozdravljen še tisto uro.

Četrta nedelja po razglasenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
13, 8—10.

Bratje! Nikomur ne bodite nič dolžni, razen tega, da se med seboj ljubite; kdor namreč bližnjega ljubi, je izpolnil postavo. Zakaj (*zapovedi*): »Ne prešuštvuj, ne

kradi, ne govori krivega pričevanja, ne poželi, in vse druge zapovedi so obsežene v teh besedah: »Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe.« Ljubezen bližnjemu ne dela hudega. Polnost postave torej je ljubezen.

Evangelij sv. Mateja, 8, 23—27.

Tisti čas je stopil Jezus v ladjico in njegovi učenci so šli za njim. In glej, velik vihar je vstal na morju, tako, da so valovi ladjico pokrivali. On je pa spal. In pristopijo k njemu njegovi učenci ter ga vzbude, rekoč: »Gospod, otmi nas, potapljamo se.« In Jezus jim reče: »Kaj ste boječi, maloverni?« Tedaj vstane, zapove vetrovom in morju, in bila je velika tišina. Ljudje pa so se čudili, rekoč: »Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje?«

Peta nedelja po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Kološanov,
3, 12—17.

Bratje! Oblecite kakor izvoljeni božji, sveti in ljubljeni, pristrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, skromnost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte si med seboj, če ima kdo čez koga kako pritožbo; kakor je Kristus vam odpustil, tako tudi vi. Na vse to pa oblecite ljubezen, ki je vez popolnosti. In mir Kristusov naj veselo vlada v vaših srcih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telesu; in hvaležni bodite. Beseda Kristusova naj prebiva v vas obilno z vso modrostjo; poučujte in opominjajte se med seboj s psalmi, slavospevi in duhovnimi pesmimi, hvaležno pevajoč v svojih srcih Bogu. Vse, karkoli delate, z besedo ali v dejanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa, zahvaljujoč Boga in Očeta po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Mateja, 13, 24—30.

Tisti čas je povedal Jezus množicam to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je vsejal dobro seme na svoji njivi. Ko so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik in prisejal ljuljke med pšenico in je odšel. Ko je pa setev vzrastla in naredila sad, tedaj se je pokazala tudi ljuljka. Prišli so pa hlapci hišnega gospodarja in mu rekli: ‚Gospod, ali nisi vsejal dobrega semena na svoji njivi? Odkod torej ljuljka?‘ In rekel jim je: ‚Sovražen človek je to storil.‘ Hlapci so mu pa rekli: ‚Ali hočeš, da gremo in jo pobereмо?‘ In rekel je: ‚Ne, da morda ljuljko pobiraje ne izrujete z njo vred tudi pšenice. Pustite oboje rasti do žetve in ob času žetve porečem ženjem: Poberte najprej ljuljko in povežite jo v snope, da se sežge, pšenico pa spravite v mojo žitnico.‘«

Šesta nedelja po razglašenju Gospodovem.

**Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Tesaloničanov,
1, 2—10.**

Bratje! Vedno zahvaljujemo Boga za vas vse in vas imamo neprenehoma v spominu v svojih molitvah, ko mislimo na dejanje vaše vere in na trud in ljubezen in na stanovitnost v upanju v našega Gospoda Jezusa Kristusa, pred Bogom in Očetom našim; vemo namreč, od Boga ljubljeni bratje, za vaše izvoljenje: zakaj naš evangelij ni bil pri vas samo v besedi, ampak tudi v moči in v Svetem Duhu in vsej polnosti, kakor veste,

kakšni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste začeli posnemati nas in Gospoda, ko ste besedo sprejeli v velikih nadlogah z veseljem Svetega Duha, tako da ste za zgled postali vsem vernim v Macedoniji in Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospodova ne le po Macedoniji in Ahaji, temveč na vse kraje je šla vaša vera v Boga, tako da nam ni treba o tem nič govoriti. Sami namreč o nas pripovedujejo, kako smo bili pri vas sprejeti, in kako ste se k Bogu obrnili od malikov, da bi služili živemu in pravemu Bogu in pričakovali njegovega Sina iz nebes, (ki ga je od mrtvih obudil), Jezusa, ki nas je otel prihodnje jeze.

Evangelij sv. Mateja, 13, 31—35.

Tisti čas je povedal Jezus množicam to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnu, ki ga je človek vzel in vsejal na svoji njivi. To je sicer najmanjše izmed vseh semen; ko pa vzraste, je večje, kakor vsa zelišča in postane drevo, tako da ptice izpod neba prilete in prebivajo v njegovih vejah.«

Še drugo priliko jim je povedal: »Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je žena vzela in vmesila med tri polmernike moke, da se je vse skvasilo.«

Vse to je govoril Jezus množicam v prilikah, in brez prilik jim ni govoril, da se je dopolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki je dejal: »Odprl bom svoja usta v prilikah, govoril skrite reči od začetka sveta.«

Prva predpostna nedelja.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
9, 24—27 in 10, 1—5.

Bratje! Ali ne veste, da tisti, ki v tekališču tekajo, sicer vsi tečejo, pa le en sam venec zmage dobi? Tako tecite, da ga dosežete! Vsak pa, ki se v borbi izkuša, se vsega vzdrži; ti, da dosežejo strohljiv venec, mi pa nestrohljivega. Jaz torej tako tečem, ne kakor na slepo; se tako borim, ne kakor da bi po zraku mahal; temveč krotim svoje telo, in ga v sužnost devljem, da morda sam ne bi bil zavržen, ko druge učim. Nočem namreč, bratje, da ne bi vedeli, da so bili naši očetje vsi pod oblakom, in da so vsi šli skozi morje in da so bili vsi na Mozesa krščeni v oblaku in morju. In vsi so jedli eno duhovno jed, in vsi so pili eno duhovno pijačo, (pili so pa iz duhovne skale, ki je hodila za njimi, skala pa je bila Kristus): Ali prav veliko jih je bilo, ki niso bili Bogu všeč.

Evangelij sv. Mateja, 20, 1—16.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, ki je šel zjutraj zgodaj najemat delavcev za svoj vinograd. In ko se je pogodil z delavci po denarju na dan, jih je poslal v svoj vinograd. In šel je vun krog tretje ure in je videl druge na trgu stoječe brez dela ter jim je rekel: »Pojdite tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal.« In šli so. Spet je vun šel krog šeste in devete ure in storil pravtako. Krog enajstih pa je vun šel in našel še druge postajati, in jim reče: »Kaj stojite tu ves dan brez dela?« Reko

mu: »Nihče nas ni najel.« Reče jim: »Pojdite tudi vi v moj vinograd.« Ko se je pa večer naredil, veli gospod vinograda svojemu oskrbniku: »Pokliči delavce in daj jim plačilo, začeniši od poslednjih do prvih.« Prišli so torej tisti, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prejeli vsak po denarju. Ko so pa tudi prvi prišli, so mislili, da bodo več prejeli; pa tudi ti so prejeli vsak po denarju. In ko so prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodarjem, rekoč: »Letí poslednji so eno uro delali in enake si jih storil nam, ki smo prenašali težo dneva in vročino.« On je pa odgovoril in rekel enemu izmed njih: »Prijatelj, ne delam ti krivice; ali se nisi za denar z menoj pogodil? Vzemi, kar je tvojega, in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjemu dati, kakor tebi. Ali mi mar ni dovoljeno storiti, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?« Tako bodo poslednji prvi, in prvi poslednji: zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.«

Druga predpostna nedelja.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
11, 19—33 in 12, 1—9.

Bratje! Radi prenašate nespametne, ker ste sami pametni. Saj trpite, če kdo nad vami gospoduje, če vas kdo objeda, če vam kdo jemlje, če se kdo povišuje, če vas kdo v obraz bije. V *(svojo)* nečast pravim, kakor da bi bili mi slabotni v tej reči. V čemer se pa kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si upam tudi jaz: ,Hebrejci

so', jaz tudi; ,Izraelci so', jaz tudi; ,zarod Abrahamov so', jaz tudi; ,služabniki Kristusovi so', (kakor manj pameten rečem), jaz še bolj: Bil sem v premnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah čez mero, mnogokrat v smrtnih nevarnostih. Od Judov sem jih dobil petkrat po eno manj ko štirideset. Trikrat sem bil s šibami tepen, enkrat kamenjan, trikrat se je ladja z menoj razbila; noč in dan sem prebil na globokem morju; velikokrat na potih, v nevarnostih na rekah, v nevarnostih pred razbojniki, v nevarnostih pred rojaki, v nevarnostih pred neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v samoti, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnivimi brati; v trudu in stiski, v mnogem bdenju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti; razen tega, kar je zunanjega, imam svoje vsakdanje opravke, skrb za vse cerkve. Kdo omaгуje, da bi jaz ne omaгоval? Kdo se pohujšuje, da bi mene ne peklo? Če se je treba hvaliti, se bom hvalil s svojimi slabostmi. Bog in Oče našega Gospoda, Jezusa Kristusa, ki je hvaljen vekomaj, ve, da ne lažem. V Damasku je obdal namestnik kralja Areta damaško mesto s čuvaji, da bi me vjel; in izpustili so me v košu skozi okno po zidu, in tako sem ubežal njegovim rokam. Če se je treba hvaliti, (ne koristi sicer nič): bom pa prišel do prikazni in razodetij Gospodovih. Vem za človeka v Kristusu, ki je bil pred štirinajstimi leti (ali v telesu ali izvun telesa, ne vem, Bog ve) zamaknjen v tretje nebo. In vem za tega človeka, da je bil (ali v telesu ali izvun telesa, ne vem, Bog ve) zamaknjen v raj, in je slišal skrivne besede, ki jih človeku ni pripušeno govoriti. S tem se bom hvalil; sam pa se ne bom hvalil razen s svojimi slabostmi. Zakaj ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil nespameten, ker bi resnico govoril; zdržim se pa, da kdo več o meni ne misli, kakor kar na meni vidi, ali kar o meni sliši. In da bi se zavoljo velikih razodetij ne prevzel, mi je dano želo v meso,

angel satanov, da me bije. Zato sem trikrat prosil Gospoda, da bi odstopil od mene; pa mi je rekel: „Dovolj ti je moja milost, zakaj moč se v slabosti izpopolnjuje.“ Rad se bom torej hvalil s svojimi slabostmi, da bi prebivala v meni moč Kristusova.

Evangelij sv. Luka, 8, 4—15.

Tisti čas, ko se je sešla silno velika množica, in so prihiteli iz mest k Jezusu, je rekel v priliki: »Sejalec je šel sejat svoje seme; in ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg pota, in bilo je pohojeno, in ptice izpod neba so ga pozobale. In drugo je padlo na skalo; in ko je pognalo, je usehnilo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med trnje; in trnje, ki je z njim vred zrastle, ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro zemljo, in je rastle in obrodilo stoteri sad.« Ko je to govoril, je zaklical: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša!« Njegovi učenci pa so ga vprašali: »Kaj je ta prilika?« In on jim je rekel: »Vam je dano razumeti skrivnosti božjega kraljestva, drugim pa v prilikah, da gledajo in ne vidijo, poslušajo in ne razumejo.« Prilika je pa to: Seme je božja beseda. Kateri so pa poleg pota, so tisti, ki poslušajo; potem pride hudič in vzame besedo iz njih srca, da ne bi verovali in se zveličali. Kateri so pa na skali, so tisti, ki z veseljem sprejmejo besedo, ko jo slišijo, pa ti nimajo korenine: nekaj časa verujejo, ob času izkušnje pa odpadejo. Katero je pa med trnje padlo, so tisti, ki so

slišali in gredo, in jih zaduše skrbi, bogastvo in sladnosti življenja, in ne obrode sadu. Katero je pa v dobri zemlji, so tisti, ki besedo slišijo, in jo ohranijo v dobrem in plemenitem srcu, in sad obrode v potrpljenju.

Tretja predpostna nedelja.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
13, 1—13.

Bratje! Če govorim s človeškimi in angelskimi jeziki, ljubezni pa nimam, kakor brneč bron sem ali zvoneč zvonec. In če imam preroštvo in poznam vse skrivnosti in imam vso vednost, in če imam vso vero, takó da bi goré prestavljal, ljubezni pa nimam, nič nisem. In če razdam ubogim v živež vse svoje imetje, in če dam svoje telo, takó da bi gorel, ljubezni pa nimam, nič mi ne koristi. Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva; ljubezen ni nevoščljiva, ni prešerna, se ne napihuje, ni častilakomna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega; ne veseli se krivice, veseli se pa resnice; vse prizanese, vse véruje, vse upa, vse pretrpi. Ljubezen nikoli ne mine: preroštvo bo utihnilo, jeziki umolknili in vednost prešla. Zakaj le nepopolno spoznavamo in le nepopolno prerokujemo. Ko pa pride, kar je popolno, bo nehalo, kar je nepopolno. Ko sem bil otrok, sem govoril otroško, umeval otroško in mislil otroško; odkar sem pa mož, sem opustil, kar je bilo otroškega. Zdaj namreč vidimo skozi zrcalo v nejasni podobi, tedaj pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznam le deloma; tedaj pa bom spoznal, kakor sem tudi spoznan. Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; večja med temi je pa ljubezen.

Evangelij sv. Luka, 18, 31—43.

Tisti čas je vzel Jezus dvanajstere in jim je rekel: »Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in dopolnilo se bo vse, kar je pisano po prerokih o Sinu človekovem. Izdan bo namreč nevernikom, in zasramovan bo, bičan in zapljuvan; in potem ko ga bodo bičali, ga bodo umorili in tretji dan bo vstal.« In oni niso nič tega razumeli; ta beseda jim je bila prikrita, in niso umeli, kar je bilo rečeno.

Zgodilo se je pa, ko se je bližal Jerihi, da je neki slepec sedel poleg pota, proseč vbogajme. In ko je slišal množico mimo iti, je vprašal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, da gre mimo Jezus Nazareški. In vpil je, rekoč: »Jezus, sin Davidov, usmili se me!« In spredaj gredoči so ga karali, da naj molči. On je pa še bolj vpil: »Sin Davidov, usmili se me!« In Jezus je obstal in ga je rekel k sebi pripeljati. In ko se je približal, ga je vprašal, rekoč: »Kaj hočeš, da naj ti storim?« On pa je rekel: »Gospod, da bi videl.« Jezus mu je rekel: »Izpreglej! Tvoja vera ti je pomagala.« In zdajci je izpregledal ter je za njim šel in Boga poveličeval. In vse ljudstvo, ko je to videlo, je Bogu hvalo dajalo.

Pepelnična sredo.**Berilo iz preroka Joela, 2, 12—19.**

To govori Gospod: »Izpreobrnite se k meni z vsem svojim srcem, s postom in z jokom in s plakanjem. In pretrgajte svoja srca in ne svojih oblačil, in obrnite se h Gospodu, svojemu Bogu, ker je dobrotljiv in milost-

ljiv in potrpežljiv in velikega usmiljenja in vzvišen nad hudobijo!« Kdo ve, če se ne obrne in ne odpusti in ne da blagoslova, jedilnega in pitnega daru za Gospoda, vašega Boga? Pojte s trombo na Sionu, posvetite post, skličite shod, zberite ljudstvo, posvetite srenjo, združite starčke, zberite otročiče in dojenje; naj gre ženin iz svojega hrama in nevesta iz svoje spalnice. Med vežo in oltarjem naj plakajo duhovniki, služabniki Gospodovi, in naj reko: Prizanesi, Gospod, prizanesi svojemu ljudstvu, in ne daj svoje dediščine v sramoto, da bi narodi nad njo gospodovali! Zakaj bi se reklo med ljudstvi: »Kje je njih Bog?« Vnel se bo Gospod za svojo deželo in prizanesel bo svojemu ljudstvu. In Gospod bo odgovoril in rekel svojemu ljudstvu: »Glej, poslal vam bom žita in vina in olja, in nasitili se boste z njimi; in ne bom vas več dajal v sramoto med narodi,« pravi vsemogočni Gospod.

Evangelij sv. Mateja, 6, 16—21.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: Kadar se postite, se ne delajte žalostnih kakor hinavci; grdé namreč svoje obraze, da bi ljudje videli, da se postijo. Resnično, povem vam, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, mazili svojo glavo in umij svoj obraz, da ne bodo ljudje videli, da se postiš, ampak tvoj Oče, ki je na skrivnem; in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil. Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer jih rja in molj konča in kjer tatje kopljejo in kra-dejo. Nabirajte si marveč zakladov v nebesih, kjer jih rja in molj ne konča in kjer tatje ne kopljejo in ne kra-dejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje srce.

Četrtek po pepelnici.

Berilo iz preroka Izaija, 38, 1—6.

Tiste dni je bil Ezekija za smrt zbolel, in prišel je k njemu prerok Izaija, sin Amozov, in mu je rekel: »To govori Gospod Bog: Oskrbi svojo hišo, zakaj umrl boš in ne boš živel.« Ezekija pa je obrnil svoj obraz v steno in prosil Gospoda, rekoč: »Prosim, Gospod, spomni se vendar, kako sem hodil pred teboj v resnici in s popolnim srcem in delal to, kar je dobro v tvojih očeh.« In Ezekija je silno jokal. In Gospod je govoril Izaiju rekoč: »Pojdi in povej Ezekiju: To pravi Gospod, Bog Davida, tvojega očeta: Slišal sem tvojo molitev in videl tvoje solze; glej, tvojemu življenju dodam petnajst let; pa tudi iz rok asirskega kralja bom rešil tebe in to mesto, in ga bom branil,« reče Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Mateja, 8, 5—13.

Tisti čas, ko je Jezus prišel v Kafarnaum, je pristopil k njemu stotnik in ga prosil, rekoč: »Gospod, moj hlapec leži doma mrtvouden in zelo trpi.« In Jezus mu je rekel: »Jaz bom prišel in ga ozdravil.« In stotnik je odgovoril ter rekel: »Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo in ozdravljen bo moj hlapec. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imam vojake pod seboj. In rečem temu: »Idi,« in gre; in drugemu: »Pridi,« in pride; in svojemu služabniku: »Stori to,« in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil in rekel tem, ki so šli za njim: »Resnično, povem vam, nisem

našel tolike vere v Izraelu. Povem pa vam: mnogo jih bo prišlo od vzhoda in zahoda, in bodo sedeli z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu, otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v vnanjo temo, kjer bo jok in škripanje z zobmi.« In Jezus je rekel stotniku: »Pojdi, in kakor si véroval, se ti zgodi.« In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Petek po pepelnici.

Berilo iz preroka Izaija, 58, 1—9.

To govori Gospod Bog: »Kličí, ne nehaj; kakor tromba povzdigni svoj glas in naznani mojemu ljudstvu njegove hudobije in hiši Jakobovi njene grehe! Mene namreč iščejo od dne do dne, in hočejo vedeti za moja pota: kakor rod, ki je storil pravico in ni zapustil zapovedi svojega Boga; prosijo me za pravično sodbo in se hočejo bližati Bogu.« »Zakaj se postimo, in ti se ne ozreš: Ponižujemo se, in ti se ne zmeniš?« »Glejte, na dan vašega posta se kaže vaša volja, in vse svoje dolžnike terjate. Glejte, postite se v sporih in prepirih in bijete zlobno s pestjo. Nikar se ne postite kakor do tega dne, da se bo slišal vaš glas v višavi! Ali je tak post, ki mi ugaja, da se človek po dnevu trpinči, da pripogiba svojo glavo kakor obroč, da leži na raševini in v pepelu? Ali imenuješ to post in Bogu prijeten dan? Ali ni marveč to post, ki je meni prijeten: Razveži vezi hudobije, raztrgaj spone, ki tlačijo; izpusti tiste, ki so potrti in odvzemi (*jim*) vsako breme! Lomi lačnemu svojega kruha, in siromake in popotnike sprejemaj v svojo hišo; ko nagega vidiš, ga obleci, in ne zaničuj svojega mesa. Tedaj se bo posvetila tvoja luč kakor jutro, in tvoje zdravje bo hitreje prišlo, in pred tvojim

obličjem bo šla tvoja pravičnost, in slava Gospodova te bo spremljala. Tedaj boš klical, in Gospod te bo uslišal; klical boš, in on poreče: »Glej, tukaj sem; ker sem usmiljen, Gospod, tvoj Bog.«

Evangelij sv. Mateja, 5, 43—48 in 6, 1—4.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam rečem: Ljubite svoje sovražnike, dobro jim storite, ki vas sovražijo, in molite zanje, ki vas preganjajo in obrekujejo, da boste otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, ki daje svojemu solncu vzhajati nad dobrimi in hudobnimi in daje dež na pravične in krivične. Zakaj ako tiste ljubite, ki vas ljubijo, kakšno plačilo boste imeli? Ali ne delajo tega tudi cestinarji? In ako pozdravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne delajo tega tudi neverniki? Bodite torej popolni, kakor je tudi vaš Oče nebeški popoln!«

»Glejte, da ne boste delali svojih dobrih del pred ljudmi, da bi vas oni videli; sicer ne boste imeli plačila pri svojem Očetu, ki je v nebesih. Kadar torej vbogajme daješ, ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci po shodnicah in trgih, da bi jih ljudje častili. Resnično, povem vam, prejeli so svoje plačilo. Kadar vbogajme daješ, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; da bo tvoja miloščina skrita, in tvoj Oče, ki na skrivnem vidi, ti bo povrnil.«

Sobota po pepelnici.

Berilo iz preroka Izaija, 58, 9—14.

To govori Gospod Bog: »Če izmed sebe odpraviš verigo in nehaš stegovati prst in govoriti, kar nič ne koristi; če podeliš lačnemu, kar imaš sam rad, in nasi-tiš stiskano dušo, bo v temi zasvetila tvoja luč, in tvoja tema bo kakor poldan. In mir ti bo vedno dajal Gospod, in napolnil bo s svetlobo tvojo dušo, in rešil bo tvoje kosti, in boš kakor namočen vrt in kakor tekoč studenec, ki mu vode ne usahnejo. In sezidal boš, kar je bilo dolgo razdejano; postavil boš podlage rodovom; zgradil boš plotove in narejal steze, ki peljejo v pokoj. Če boš v soboto zadrževal svojo nogo, da ne boš delal po svoji volji moj sveti dan, in če boš imenoval soboto ljubljén in Gospodu posvečen častitljiv dan, in jo boš posvečeval, da ne boš delal svojih potov, in se ne bo godila tvoja volja, da bi mnogo govoril: tedaj se boš veselil Gospoda, in povišal te bom nad vse višave na zemlji in živil te bom z dediščino Jakoba, tvojega očeta. Usta Gospodova so namreč govorila.«

Evangelij sv. Marka, 6, 47—56.

Tisti čas, ko se je bil večer naredil, je bil čoln sredi morja in Jezus sam na suhem. In videl je svoje učence, kako so se trudili z veslanjem, pihal je namreč nasproten veter. In okoli četrte nočne straže je prišel k njim, gredoč po morju, in je hotel iti mimo njih. Ko so ga pa oni videli hoditi po morju, so menili, da je prikazen in so zavpili. Zakaj vsi so ga videli in se prestrašili. In zdajci jih je ogovoril in jim rekel: »Bodite srčni, jaz sem, nikar se ne bojte!« In stopil je

k njim v čoln, in veter je ponehal. In še bolj so strmeli. Niso namreč umeli o kruhih; zakaj njih srce je bilo zaslepljeno. In ko so se prepeljali, so prišli na Genezareško in so h kraju pristali. In ko so iz čolna stopili, so ga precej spoznali; in hiteli so po vsej tisti pokrajini, in začeli so bolnike na posteljah prinašati tja, kjer so slišali, da se mudi. In kamorkoli je šel, v vasi in trge ali v mesta, so bolnike na ulice polagali, in prosili so ga, da bi se doteknili vsaj roba njegovega oblačila. In vsi, ki so se ga doteknili, so bili ozdravljeni.

Prva postna ali pepelnična nedelja.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
6, 1—10.

Bratje! Opominjamo vas, da milosti božje ne pridoma ne prejemaite. Rečeno je namreč: »Ob milostnem času te uslišim in na dan zveličanja ti pomagam.« Glejte, zdaj je čas milosti; glejte, zdaj je dan zveličanja. Nikomur ne dajemo pohujšanja, da se naša služba ne bi grajala; ampak v vseh rečeh se skazujemo kot božje služabnike v velikem potrpljenju, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v uporih, v trudih, v čuvanju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizanašanju, v prijaznosti, v Sv. Duhu, v nehinavski ljubezni, v besedi resnice, v moči božji, z orožjem pravice v desni in levi, s častjo in nečastjo, s slabim in dobrim imenom: kot zapeljivci (*smo*) in vendar (*smo*) resnični; kot nepoznani, in vendar znani; kot umirajoči, in, glejte, živimo; kot stepeni, in vendar ne še umorjeni; kot žalostni, a vedno veseli; kot ubogi, in vendar jih mnogo bogatimo; kot da ne bi imeli ničesar, in vendar imamo vse.

Evangelij sv. Mateja, 4, 1—11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha v puščavo odveden, da bi bil od hudiča izkušan. In ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil naposled lačen. In pristopil je k njemu izkušnjavec in mu rekel: »Ako si Sin božji, reci da naj bodo ti kamni kruh.« On je pa odgovoril in rekel: »Pisano je: ,Človek ne živi samo ob kruhu, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih ust.'«

Tedaj ga vzame hudič v sveto mesto in ga postavi vrh templja in mu reče: »Ako si Sin božji, vrzi se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zapovedal zavoljo tebe, in na rokah te bodo nosili, da z nogo ob kamen ne zadeneš.« Jezus mu je rekel: »Spet je pisano: ,Ne izkušaj Gospoda, svojega Boga.'«

Spet ga vzame hudič na silno visoko goro, in mu pokaže vsa kraljestva sveta in njih veličastvo, ter mu reče: »Vse to ti dam, ako (*predme*) padeš in me moliš.« Tedaj mu reče Jezus: »Poberi se, satan; zakaj pisano je: ,Gospoda, svojega Boga moli in njemu samemu služi.'«

Tedaj ga je hudič popustil; in glej, angeli so pristopili in mu stregli.

Ponedeljek po prvi nedelji v postu.**Berilo iz III. preroka Ezekiel, 34, 11—16.**

To govori Gospod Bog: »Glejte, jaz sam bom poiskal svoje ovce in jih obiskal. Kakor išče pastir svojo čedo ob dnevu, ko je med svojimi razkropljenimi ov-

cam, tako bom iskal svoje ovce, in jih rešil iz vseh krajev, po katerih so se razkropile ob meglenem in temnem dnevu. In izpeljal jih bom izmed narodov, in jih zbral iz dežel in pripeljal v svojo deželo, in pasel jih bom po Izraelovih gorah, ob potokih in po vseh selih v deželi. Po najboljših pašah jih bom pasel, in po visokih Izraelovih gorah bodo njih pašniki, tam bodo počivale na zelenih tratah in pasle se bodo po sočnih pašah na Izraelovih gorah. Jaz bom pasel svoje ovce in jih bom vodil počivat, pravi Gospod Bog. Izgubljene bom poiskal, preplašene bom nazaj pripeljal, ranjene bom obvezal in slabe bom okrepčal, debele in močne bom pa vároval in pasel jih bom po pravici, pravi Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Mateja, 25, 31—46.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu, in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in ločil jih bo narazen, kakor loči pastir ovce od kozlov. In postavil bo ovce na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče Kralj tistim, ki bodo na njegovi desnici: »Pridite blagoslovljeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta. Zakaj lačen sem bil, in dali ste mi jesti; žejen sem bil, in dali ste mi piti; tujec sem bil, in vzeli ste me pod streho; nag sem bil, in oblekli ste me; bolan sem bil, in obiskali ste me; v ječi sem bil, in prišli ste k meni!« Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekoč: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili?

Kdaj smo te pa videli tujca, in smo te vzeli pod streho? ali nagega, in smo te oblekli? Ali kdaj smo te videli bolnega, ali v ječi, in smo te obiskali?» In Kralj bo odgovoril in jim rekel: »Resnično, povem vam, kar ste storili komu teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« Potem poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Poberite se izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom. Zakaj lačen sem bil, pa mi niste dali jesti; žejen sem bil, pa mi niste dali piti; tujec sem bil, pa me niste vzeli pod streho; nag sem bil, pa me niste oblekli; bolan in v ječi, pa me niste obiskali.« Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: »Gospod! kdaj smo te videli lačnega, ali žejnega, ali tujca, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, pa ti nismo postregli?« Takrat jim bo odgovoril, rekoč: »Resnično, povem vam, kar niste storili komu teh najmanjših bratov, tudi meni niste storili.« In šli bodo ti v večno trpljenje, pravični pa v večno življenje.«

Torek po prvi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Izaija, 55, 6—11.

Tiste dni je govoril prerok Izaija, rekoč: »Iščite Gospoda, ko se lahko najde; kličite ga, ko je blizu. Naj zapusti hudobni svojo pot, in krivični svoje misli, in naj se vrne h Gospodu, in usmilil se ga bo, in k našemu Bogu, ker je bogat v odpuščanju. Zakaj moje misli niso vaše misli, tudi vaša pota ne moja pota, pravi Gospod. Zakaj kolikor višje je nebo od zemlje, toliko višja so moja pota od vaših potov, in moje misli od vaših misli.

In kakor pada dež in sneg z neba, in se več ne vrača gori, ampak napaja zemljo in jo namaka ter jo dela rodovitno, da daje seme sejalcu in kruh uživalcu: tako bo moja beseda, ki pride iz mojih ust: ne bo se vrnila k meni prazna, ampak opravila bo, karkoli hočem, in uspevala bo v tem, za kar jo pošljem, pravi Gospod vse-mogočni.«

Evangelij sv. Mateja, 21, 10—17.

Tisti čas, ko je prišel Jezus v Jeruzalem, je bilo vse mesto pokoncu, rekoč: »Kdo je ta?« Množice pa so rekle: »Ta je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji.« In Jezus je šel v tempelj božji, in izgnal je vse, kateri so v templju prodajali in kupovali, in prevrnil je mize menjalcem in stole tistim, ki so golobe prodajali. In reče jim: »Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste jo naredili za jamo razbojnikov.« In pristopili so k njemu v templju slepi in hromi, in ozdravil jih je. Ko so pa veliki duhovni in pismarji videli čudeže, ki jih je delal, in otroke, ki so v templju klicali, rekoč: »Hosana Sinu Davidovemu«, so se razjezili, in so mu rekli: »Ali slišiš, kaj ti pravijo?« Jezus pa jim je rekel: »Kaj pa da! Ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in dojenčev si si hvalo napravil?« In popustil jih je ter šel iz mesta v Betanijo, in je tam ostal.

Kvaterna sredi v postu.

Berilo iz III. knjige Kraljev, 19, 3—8.

Tiste dni je prišel Elija v Bersabo na Judovskem in odslovil tam svojega služabnika ter šel dalje v puščavo dan hoda. In ko je prišel tja in sedel pod brin, je

prosil zase, da bi umrl, in je rekel: »Dovolj mi je, Gospod, vzemi mojo dušo, zakaj nisem boljši kakor moji očetje.« In legel je in zaspal v brinovi senci, in glej, angel Gospodov se ga je doteknil in mu rekel: »Vstani in jej!« In ozrl se je, in glej, ob njegovi glavi je bil podpepelnik in posoda z vodo; in jedel je in pil in zopet zaspal. In povrnil se je angel Gospodov drugič, se ga doteknil ter mu rekel: »Vstani, jej, zakaj dolga pot te še čaka.« Ko je vstal, je jedel in pil in hodil je v moči tiste jedi štirideset dni in štirideset noči do božje gore Horeb.

Evangelij sv. Mateja, 12, 38—50.

Tisti čas so nekateri izmed pismoukov in farizejev ogovorili Jezusa, rekoč: »Učenik, radi bi od tebe znamenje videli.« On pa je odgovoril in jim rekel: »Hudobni in prěšuštni rod išče znamenja; pa znamenje se mu ne bo dalo, razen znamenja preroka Jona. Zakaj kakor je bil Jona v trebuhu soma tri dni in tri noči, prav tako bo Sin človekov v srcu zemlje tri dni in tri noči. Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi s tem rodом, in ga obsodili, ker so pokoro delali na Jonovo oznanjevanje; in glej, več kot Jona je tukaj. Kraljica z Juga bo vstala ob sodbi s tem rodом in ga obsodila, ker je prišla od krajev zemlje, poslušat Salomonovo modrost; in glej, več kot Salomon je tukaj. Kadar gre nečisti duh iz človeka, hodi po suhih krajih in išče pokoja, pa ga ne najde. Tedaj pravi: »Vrnil se bom v svojo hišo, iz katere sem šel.« In ko pride, jo najde

prazno, pometeno in osnaženo. Tedaj gre in si privzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednje tega človeka je hujše kot prvo. Tako bo tudi s tem hudobnim rodом. Ko je pa še govoril množicam, glej, so stali njegova mati in njegovi bratje zunaj in so želeli z njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stoje zunaj in te iščejo.« On pa odgovori in pravi tistemu, ki mu je to povedal: »Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje?« In stegnil je roko na svoje učence, rekoč: »Glejte, moja mati in moji bratje. Zakaj kdorkoli stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti je moj brat, sestra in mati.«

Četrtek po prvi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Ezekiela, 18, 1—9.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekoč: »Kaj da imate v izraelski deželi za pregovor to podobo: 'Očetje so jedli kislo grozdje, otroci pa imajo skomine?' Kakor resnično živim, pravi Gospod Bog, zanaprej vam ta podoba ne bo več za pregovor v Izraelu. Glej, vse duše so moje; kakor očetova duša, tako je moja tudi sinova duša; duša, ki greši, bo umrla. Kdor je pravičen in dela prav in po pravici, ne obhaja pojeđin na gorah, in ne vzdiguje svojih oči k malikom Izraelove hiše, in ne skruni žene svojega bližnjega, in ne hodi k svoji ženi ob mesečnem času, in nikogar ne žali, dolžniku vrača zastavo, s silo nič ne jemlje, svojega kruha lačnemu deli in nagega oblači, ne posoja na obresti in več ne jemlje, svojo roko odvraca od krivice in sklepa pravično sodbo med

ljudmi, se ravna po mojih zapovedih in moje pravice čuva, da dela po resnici: ta je pravičen in živel bo, pravi Gospod vsemogočni.«

Evangelij sv. Mateja, 15, 21—28.

Tisti čas je Jezus šel v kraje Tira in Sidona. In glej, neka kananejska žena iz tistih krajev je prišla in klicala, rekoč: »Usmili se me, Gospod, sin Davidov; moja hčer zelo muči hudobni duh.« On ji pa ni besede odgovoril. In pristopili so njegovi učenci in ga prosili, rekoč: »Odpravi jo, ker za nami vpije.« On pa je odgovoril in rekel: »Poslan sem samo k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.« Ona pa je prišla in ga kleče prosila, rekoč: »Gospod, pomagaj mi!« On pa je odgovoril in rekel: »Ni prav, jemati kruha otrokom in ga psom metati.« Ona pa je rekla: »Pač, Gospod! zakaj tudi psički jedo drobtine, katere padajo z mize njih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril in ji rekel: »O žena, velika je tvoja vera! Zgôdi se ti, kakor želiš!« In njena hči je bila zdrava od tiste ure.

Kvatrni petek v postu.

Berilo iz preroka Ezekiela, 18, 20—28.

To govori Gospod Bog: »Duša, katera greši, naj umrje; sin naj ne nosi očetove hudobije, in oče naj ne nosi sinove hudobije; pravica naj bo na pravičnem in krivica na krivičnem. Če se bo pa hudobnež spokoril za storjene grehe, in bo izpolnjeval vse moje zapovedi, in bo delal prav in po pravici, bo živel in ne bo umrl.

Nobene njegovih storjenih hudobij se ne bom spominjal; zavoljo svoje pravice, po kateri je delal, bo živel. Ali je mar po moji volji smrt hudobneža, pravi Gospod Bog, in ne marveč, da se izpreobrne od svojih potov in živi? Če se pa pravični obrne od pravice in počenja hudobijo vseh gnusnih vrst, ki jih navadno dela hudobnež, bo mar živel? Pozabljena bodo vsa njegova pravična dela, ki jih je storil; v svoji nezvestobi, s katero je bil nezvest, in v svojem grehu, s katerim je grešil, v njih bo umrl. In vi pravite: Gospodova pot ni prava. Poslušajte torej, Izraelova hiša: Ali ni prava moja pot, in ali niso marveč vaša pota kriva? Če se namreč obrne pravični od svoje pravice in dela hudobijo, bo v tem umrl; zavoljo krivice, ki jo je delal, bo umrl. In če se obrne hudobnež od svoje hudobijske, ki jo je počenjal, in dela prav in po pravici, bo svojo dušo oživil; ker se je premislil in obrnil od vseh svojih hudobij, ki jih je počenjal, bo gotovo živel in ne bo umrl, pravi Gospod vsemogočni. «

Evangelij sv. Janeza, 5, 1—15.

Tisti čas je bil judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. V Jeruzalemu je pa bila ovčja kopel, ki se je po hebrejsko imenovala Betzajda, in je imela pet lop. V teh je ležala velika množica bolnikov, slepih, kruljevih, suhodučnih, kateri so čakali plivkanja vode. Zakaj angel Gospodov je ob časih prišel v kopel in voda je plivkala. In kdor je po plivkanju vode prvi v kopel stopil, je ozdravel, naj je imel kakršnokoli bolezen. Bil je pa tam neki človek, ki je bil osemintrideset let bolan. Ko ga je Jezus videl ležati, in je vedel, da je že dolgo časa tak, mu

je rekel: »Ali hočeš biti ozdravljen?« Bolnik mu je odgovoril: »Gospod, nimam človeka, da bi me v kopel dejal, kadar se voda zvalovi; zakaj preden jaz pridem, drugi pred menoj vanjo stopi.« Jezus mu reče: »Vstani, zadeni svojo posteljo in hodi!« In takoj je ozdravel tisti človek; in vzel je svojo posteljo in hodil. Tisti dan pa je bila sobota. Judje so torej ozdravljenemu rekli: »Sobota je; ne smeš nositi svoje postelje.« Odgovoril jim je: »Tisti, ki me je ozdravil, mi je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi.« Tedaj so ga vprašali: »Kdo je tisti človek, ki ti je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi?« Oni pa, ki je bil ozdravljen, ni vedel, kdo je. Jezus se je bil namreč umeknil množici, ki je tam bila. Potem ga je našel Jezus v templju in mu rekel: »Glej, ozdravljen si; nikar več ne greši, da se ti kaj hujšega ne zgodi.« Tisti človek je šel in povedal Judom, da je Jezus tisti, ki ga je ozdravil.

Kvaterna sobota v postu.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Tesaloničanov,
5, 14—23.

Prosimo vas, bratje, svarite uporne, tolažite malosrčne, pomagajte slabotnim, bodite potrpežljivi z vsemi! Glejte, da ne bo kdo hudega s hudim povračeval, ampak vedno se držite tega, kar je dobro, tako med seboj kakor do vseh! Zmeraj se veselite! Neprenehoma molite! V vsem bodite hvaležni; zakaj to je volja božja v Kristusu Jezusu do vas vseh. Duha ne ugašujte! Prerokovanj ne zaničujte! Vse pa presodite; kar je dobro, ohranite!

Vsake sence hudega se zdržite! Sam Bog miru pa naj vas posveti v vsem, da se obváruje ves vaš duh in duša in telo brez madeža ob prihodu Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Mateja, 17, 1—9.

Tisti čas je vzel Jezus Petra in Jakoba in Janeza . . . na visoko goro itd. (spodaj).

Druga ali kvatrna nedelja v postu.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Tesaloničanov, 4, 1—7.

Bratje! Prosimo in opominjamo vas v Gospodu Jezusu: kakor ste od nas prejeli, kako vam je treba živeti in Bogu dopasti, tako tudi živite, da boste čimdalje bogatejši. Saj veste, katere zapovedi sem vam dal po Gospodu Jezusu. To je namreč volja božja, vaše posvečenje, da se zdržite nečistosti, da vsak izmed vas ve imeti svojo ženo v svetosti in časti, ne v strasti poželenja, kakor neverniki, ki ne poznajo Boga; in da kdo predaleč ne seže, in ne prevari svojega brata v nobeni reči, zakaj Gospod je za vse to maščevalec, kakor smo vam prej govorili in pričali. Bog nas namreč ni poklical k nečistosti, ampak k svetosti, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Mateja, 17, 1—9.

Tisti čas je vzel Jezus Petra in Jakoba in Janeza, njegovega brata, same seboj na visoko goro; in izpremenil se je pred njimi. In zasvetilo se je njegovo obličje kakor solnce, njegova oblčila pa so zablestela kakor sneg. In glej, prikazala sta se jim Mozes in Elija in sta z njim govorila.

Peter pa je izpregovoril in rekel Jezusu: »Gospod, dobro nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore: tebi enega, Mozesu enega in Eliju enega.« Ko je še govoril, glej, jih je svetel oblak obsenčil; in glej, glas iz oblaka, rekoč: »Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte.« In ko so učenci slišali, so padli na svoj obraz in se silno bali. In pristopil je Jezus, se jih doteknil ter jim rekel: »Vstanite, in ne bojte se!« In dvignili so svoje oči, pa niso nikogar videli, razen Jezusa samega. In ko so z gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekoč: »Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov od mrtvih ne vstane.«

Ponedeljek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Daniela, 9, 15—19.

Tiste dni je molil Daniel h Gospodu, rekoč: »Gospod, naš Bog, ki si s krepko roko izpeljal svoje ljudstvo iz egiptovske dežele in pripravil sebi ime, kakor je še današnji dan; grešili smo, krivično smo ravnali, Gospod, proti vsej tvoji pravici. Naj se odvrne, prosim, tvoja jeza in tvoj srd od tvojega mesta Jeruzalema in od tvoje svete gore! Zavoljo naših grehov in zavoljo hudobij naših očetov je namreč Jeruzalem in tvoje ljudstvo v zasmeh vsem okrog nas. Zdaj torej usliši, naš Bog, molitev svojega služabnika in njegove prošnje, in zavoljo samega sebe pokaži svoje obličje nad svojim svetiščem, ki je zapuščeno. Nagni, moj Bog, svoje uho in poslušaj, odpri svoje oči in poglej naše razdejanje in mesto, ki se imenuje po tvojem imenu;

zakaj ne (v *zaupanju*) na svojo pravico, ampak na tvoje obilno usmiljenje pokladamo svoje prošnje pred tvoje obličje. Usliši, Gospod, bodi milostljiv, Gospod, poglej in stori! Zavoljo samega sebe ne odlašaj, moj Bog, saj se po tvojem imenu imenuje mesto in tvoje ljudstvo, Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Janeza, 8, 21—29.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: »Jaz grem, in iskali me boste, in v svojem grehu boste umrli. Kamor jaz grem, vi ne morete priti.« Judje so tedaj rekli: »Ali se bo mar sam usmrtil, ker pravi: »Kamor jaz grem, vi ne morete priti?« In rekel jim je: »Vi ste od zdolaj; jaz sem od zgoraj. Vi ste od tega sveta; jaz nisem od tega sveta. Rekel sem vam torej, da boste umrli v svojih grehih; zakaj ako ne verujete, da sem jaz, boste umrli v svojem grehu.« Rekli so mu tedaj: »Kdo si ti!« Jezus jim je rekel: »Prav to sem, kar vam pravim. Veliko imam o vas govoriti in soditi; ali tisti, ki me je poslal, je resničen: in kar sem jaz od njega slišal, to govorim na svetu.« In oni niso umeli, da jim je govoril o (*Bogu*) Očetu. Jezus jim je tedaj rekel: »Kadar boste povišali Sina človekovega, takrat boste spoznali, da sem jaz, in da sam od sebe nič ne delam, ampak kakor me je Oče učil, to govorim. In tisti, ki me je poslal, je z menoj, in me ni samega pustil; zakaj jaz vselej to delam, kar je njemu všeč.«

Torek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz III. knjige Kraljev, 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospod Tesbljanu Eliju, rekoč: »Vstani in pojdi v Sarepto na Sidonskem in tam ostani. Ukazal sem namreč ondi neki vdovi, da naj te hrani.« Vstal je in šel v Sarepto. In ko je prišel do mestnih vrat, je videl vdovo, ki je drva pobirala, in poklical jo je ter ji rekel: »Daj mi v posodi malo vode, da bom pil.« In ko je odšla, da bi prinesla, je zaklical za njo, rekoč: »Prinesi mi, prosim, še grizljaj kruha v roki!« In ona je odgovorila: »Kakor resnično živi Gospod, tvoj Bog, nimam kruha, razen perišča moke v loncu in malo olja v vrču; glej, pobiram par polenc, da grem in si ga pripravim zase in za svojega sina, da bova še jedla ter umrla. In Elija ji je rekel: »Ne boj se, temveč pojdi in stori, kakor si rekla; vendar meni poprej naredi iz tiste močice majhen podpepelnik in mi (*ga*) prinesi; sebi pa in svojemu sinu naredi potlej. To pa pravi Gospod, Izraelov Bog: Moka v loncu ne bo pošla in olje v vrču se ne bo zmanjšalo do dne, ko bo Gospod dal dežja ne zemljo.« In ona je šla in je naredila po Elijevi besedi; in jedel je on in ona in njena hiša. In od tistega dneva moka v loncu ni pošla in olje se v vrču ni zmanjšalo po besedi Gospodovi, ki jo je govoril po Eliju.

Evangelij sv. Mateja, 23, 1—12.

Tisti čas je govoril Jezus ljudstvu in svojim učencem, rekoč: »Na Mozesovem stolu sede pismarji in farizeji. Vse torej, karkoli vam rekô, izpolnajte in delajte; po njih delih pa nikar ne delajte: zakaj govoré, pa ne storé. Navezujejo namreč težka in neznosna bremena ter jih na-

lagajo ljudem na rame, sami jih pa še s prstom nočejo premekniti. Vsa svoja dela pa opravljajo, da bi jih ljudje videli; delajo si namreč širje listke in večje robove. Pri gostijah imajo radi prva mesta, in v shodnicah prve sedeže, in pozdravljanja po trgih, in da jim ljudje pravijo: učenik. Vi se pa nikar ne imenujte učenički; zakaj eden je vaš učenik, vi vsi pa ste bratje. Tudi očeta ne imenujte nikogar na zemlji; zakaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih. In ne imenujte se vodniki; zakaj eden je vaš vodnik, Kristus. Kdor je večji med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

Sreda po drugi nedelji v postu.

Berilo iz knjige Esterine, 13, 8—11. 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil h Gospodu, rekoč: »Gospod, Gospod, vsemogočni Kralj, v tvoji oblasti je vse, in nikogar ni, ki bi se mogel tvoji volji ustaviti, če skleneš Izrael rešiti. Ti si ustvaril nebo in zemljo in karkoli je pod nebom. Ti si Gospod vsega, in nikogar ni, ki bi se tvojemu veličastvu ustavljal . . . In zdaj, Gospod, Kralj, Bog Abrahamov, usmili se svojega ljudstva, ko nas naši sovražniki hočejo pogubiti in tvojo dediščino pokončati. Ne zavrzi svojega deleža, ki si ga zase otel iz Egipta. Usliši mojo prošnjo in bodi milostljiv svojemu odločenemu deležu, in izpremeni našo žalost v veselje, da bomo živeli in hvalili tvoje ime, Gospod, in ne zapiraj ust tistim, ki ti pojó, Gospod, naš Bog!«

Evangelij sv. Mateja, 20, 17—28.

Tisti čas je šel Jezus v Jeruzalem in je vzel svojih dvanajst učencev posebe in jim rekel: »Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, in obsodili ga bodo k smrti. In izdali ga bodo nevernikom, da ga bodo zasramovali, bičali in križali. Tretji dan pa bo spet vstal. Tedaj je pristopila k njemu mati Zebedejevih sinov s svojima sinoma, in je predenj padla ter ga nekaj prosila. On pa ji je rekel: »Kaj hočeš?« Odgovori mu: »Reci, naj sedita ta dva moja sinova eden na tvoji desnici in drugi na tvoji levici v tvojem kraljestvu.« Jezus pa je odgovoril in rekel: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil?« Rečeta mu: »Moreva.« Reče jima: »Moj kelih bosta sicer pila, sedeti pa na moji desnici ali levici ni moja stvar, vama dajati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta.« In deseteri (*učenci*), ko so to slišali, so bili nad bratoma nevoljni. Jezus pa jih je k sebi poklical in je rekel: »Veste, da knezi narodov gospodujejo nad njimi, in njih poglavarji oblast kažejo nad njimi. Med vami pa ne bodi tako, ampak kdor hoče med vami večji biti, vam bodi služabnik. In kdor hoče med vami prvi biti, vam bodi hlapec. Zakaj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odrešenje za mnoge.«

Četrtek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Jeremija, 17, 5—10.

To govori Gospod Bog: »Preklet človek, kateri zaupa v človeka, in izvoli meso za svojo roko in čigar srce odstopi od Gospoda. Zakaj on je kakor tamariska v puščavi in ne vidi dobrega, kadar pride, temveč prebiva v suhi puščavi, v solnati deželi, kjer nihče ne more prebivati. Srečen pa človek, kateri zaupa v Gospoda in je Gospod njegovo upanje. On je kakor drevo, ki je ob vodi vsajeno, in ki v vlago poganja svoje korenine in se ne boji, ko pride vročina. In njegovo perje je zeleno, in ob suši ga ne skrbi in nikoli ne preneha sadu roditi. Hudobno je srce vseh in nedoumno; kdo ga bo spoznal? Jaz, Gospod, ki preiskujem srce in preizkušam obisti, ki povračujem vsakemu po njegovem delu in po sadu njegovih namenov, pravi Gospod vsemogočni.«

Evangelij sv. Luka, 16, 19—31.

Tisti čas je govoril Jezus farizejem: Bil je bogat človek, ki se je oblačil v škrlat in v tenčico, in se je vsak dan sijajno gostil. In bil je neki ubožec, po imenu Lazar, ki je ležal pred njegovimi vrati poln ran in se je želel nasititi z drobtinami, ki so padale od bogatinove mize, in nihče mu jih ni dal; pa tudi psi so hodili in so lizali njegove rane. Prigodilo se je pa, da je ubožec umrl, in so ga angeli nesli v naročje Abrahamovo. Umrl je pa tudi bogatin, in bil pokopan v pekel. Povzdignil je pa svoje oči, ko je bil v trpljenju, in videl je od daleč Abrahama in Lazarja v njegovem

naročju. In on je vpil in rekel: »Oče Abraham, usmili se me, in pošlji Lazarja, da pomoči konec svojega prsta v vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovito trpim v tem plamenu.« Abraham pa mu je rekel: »Sin, pomisli, da si prejel dobro v svojem življenju, in prav tako Lazar hudo; zdaj pa se ta veseli, ti pa trpiš. In vrh vsega tega je med nami in vami velik prepad postavljen, da tisti, ki bi hoteli, ne morejo od tod k vam iti, in tudi ne od ondod sem.« In rekel je: »Prosim te torej, oče, pošlji ga v hišo mojega očeta; imam namreč pet bratov; naj jim izpriča, da tudi oni ne pridejo v ta kraj trpljenja.« In Abraham mu reče: »Imajo Mozes in preroke, nje naj poslušajo.« On pa je rekel: »Ne, oče Abraham! ampak če bo k njim prišel kdo izmed mrtvih, se bodo spokorili?« Rekel mu je pa: »Ako Mozes in prerokov ne poslušajo, tudi če kdo od mrtvih vstane, ne bodo vérovali.«

Petek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz I. knjige Mozesove, 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: »Poslušajte, kaj sem videl v sanjah: Zdelo se mi je, da smo na njivi snope vezali, in da se je moj snop vzdignil in pokoncu postavil; vaši snopi pa, ki so stali naokrog, so se priklanjali mojemu snopu.« Njegovi bratje so mu odgovorili: »Ali boš mar naš kralj? Bomo-li podvrženi tvoji oblasti?« Te sanje in te besede so torej podžigale njih zavist in sovraštvo. Videl je tudi druge sanje in jih povedal bratom

takole: »Videl sem v sanjah, kakor bi se mi priklanjal o solnce, mesec in enajst zvezd.« Ko je to povedal očetu in bratom, ga je oče posvaril in rekel: »Kaj hočejo te sanje, ki si jih videl? Ali se ti bomo jaz in tvoja mati in tvoji bratje priklanjali na zemlji?« Bratje so mu torej zavidali; oče pa je stvar premišljeval sam zase. Ko so pa njegovi bratje pasli očetove čede in se mudili v Sihemu, mu je Izrael rekel: »Tvoji bratje pasejo ovce v Sihemu: pridi, pošljem te k njim.« In ko je odgovoril: »Tukaj sem«, mu je rekel: »Pojdi in poglej, če je pri tvojih bratih in čedah vse prav, in pridi mi povedat, kaj se godi.« Poslan iz doline hebronske, je prišel v Sihem. In našel ga je neki mož na polju, kjer je bil zašel, in ga je vprašal, kaj išče. On pa je odgovoril: »Svoje brate iščem, povej mi, kje pasejo čede?« In mož mu je rekel: »Šli so s tega kraja; slišal pa sem jih, ko so govorili: Pojdimo v Dotajn.« Jožef je torej šel za svojimi brati in jih našel v Dotajnu. Ko so ga ti oddaleč ugledali, preden je prišel k njim, so ga mislili umoriti; in govorili so med seboj: »Glejte, sanjalec gre. Pridite, ubijmo ga in vrzimo v stari vodnjak, pa porečemo: Huda zver ga je požrla; in tedaj se pokaže, kaj mu pomagajo njegove sanje.« Ko je pa Ruben to slišal, ga je izkušal oteti iz njih rok in je rekel: »Nikar ga ne ubijte, in ne prelivajte krvi, temveč vrzite ga v ta vodnjak, ki je v puščavi, svoje roke pa ohranite čiste.« To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok in ga nazaj poslati svojemu očetu.

Evangelij sv. Mateja, 21, 33—46.

Tisti čas je govoril Jezus judovskim množicam in velikim duhovnom to priliko: »Bil je hišni gospodar, ki je zasadil vinograd, in ga je

s plotom ogradil, in izkopal v njem tlačilnico in postavil stolp; in dal ga je viničarjem v najem ter odšel na tuje. Ko se je pa približal čas sadov, je poslal svoje služabnike do viničarjev, da bi prejeli njegove sadove. In viničarji so zgrabili njegove služabnike, in so enega stepli, enega ubili, enega pa kamenjali. Spet je poslal drugih služabnikov, še več kot prej, in storili so z njimi enako. Slednjič je poslal do njih svojega sina, rekoč: ‚Bali se bodo mojega sina.‘ Ko so pa viničarji sina videli, so rekli med seboj: ‚Ta je dedič; pridite, ubijmo ga in imeli bomo njegovo dediščino.‘ In zgrabili so ga, in vrgli iz vinograda ter ubili. Ko bo torej gospod vinograda prišel, kaj bo storil tem viničarjem? Reko mu: ‚Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo v najem dal drugim viničarjem, kateri mu bodo sad oddajali ob svojih časih.‘ Jezus jim reče: ‚Ali niste nikoli brali v pismu: Kamen, katerega so zidarji zavrgli, ta je postal vogelni kamen? Gospod je to storil, in čudovito je v naših očeh. Zato vam povem, da bo od vas vzeto božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, katero bo dajalo njegove sadove. In kdor bo padel na ta kamen, se bo razbil; na kogar pa bo (on) padel, ga bo strl.‘ In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da o njih govori. In radi bi ga bili prijeli, pa so se ljudstva bali, ker so ga imeli za preroka.

Sobota po drugi nedelji v postu.

Berilo iz I. knjige Mozesove, 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakobu : »Slišala sem, ko je tvoj oče govoril s tvojim bratom Ezavom in mu rekel: 'Prinesi mi od svojega lova in naredi jed, da bom jedel in te blagoslovil pred Gospodom, preden umrjem.' Sedaj torej, moj sin, poslušaj moj svèt: Pojdi k čedi in prinesi mi dva najboljša kozliča, da naredim iz nju tvojemu očetu jed, katero rad jé. In ko mu jo prineseš in jo bo jedel, te bo blagoslovil, preden umrje.« In odgovoril ji je: »Veš, da je moj brat Ezav kosmat človek, jaz pa gladek; ako me bo moj oče potipal in to začutil, se bojim, da ne bi mislil, da sem ga hotel zasmehovati, in da si ne bi nakopal prekletstva namesto blagoslova.« Mati mu reče: »Nadme naj pride to prekletstvo, moj sin; le poslušaj mojo besedo in pojdi ter prinesi, kar sem rekla.« Šel je in prinesel ter dal materi. Ona je napravila jed, kakor je vedela, da ima rad njegov oče. In oblekla ga je v najlepšo Ezavovo obleko, ki jo je imela pri sebi doma, in mu je s kozličevino roke ovila in goli vrat pokrila. In dala mu je jed in mu je izročila kruhe, ki jih je bila spekla. To je noter nesel in rekel: »Moj oče!« On pa je odgovoril: »Slišim. Kdo si ti, moj sin?« In Jakob je dejal: »Jaz sem tvoj prvorojenec Ezav; storil sem, kakor si mi ukazal; vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša.« In Izak je spet rekel svojemu sinu: »Kako si mogel tako hitro dobiti, moj sin?« Odgovoril je: »Volja božja je bila, da mi je prišlo tako hitro naproti, kar sem hotel.« In Izak je rekel: »Stopi sem, da te potipljem, moj sin, in se prepričam, ali si ti moj sin Ezav ali ne.« On je stopil k očetu, in Izak ga je potipal ter je rekel: »Glas je sicer glas Jakobov, roke pa so Ezavove roke.« In ni ga spoznal, ker so bile

kosmate roke podobne (*onim*) starejšega. Blagoslovil ga je tedaj in rekel: »Ti si moj sin Ezav?« Odgovoril je: »Jaz sem.« On pa je rekel: »Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin, da te blagoslovi moja duša.« Ko mu jo je prinesel, in jo je ta pojedel, mu je ponudil tudi vina. Ko ga je spil, mu je rekel: »Stopi k meni in poljubi me, moj sin!« Pristopil je in ga poljubil. In precej, ko je začutil vonj njegovih oblačil, ga je blagoslovil, rekoč: »Glej, vonj mojega sina je kakor vonj polne njive, katero je Gospod blagoslovil. Bog ti daj rose neba in rodovitnosti zemlje, obilico žita in vina. In služijo naj ti narodi in rodovi naj se ti priklanjajo; bodi gospod svojih bratov in sinovi tvoje matere naj se ti uklanjajo. Kdor te bo preklinjal, bodi sam preklet, in kdor te bo blagoslavljal, bodi z blagoslovom napolnjen.« Komaj je Izak nehal govoriti in je Jakob odšel, je prišel Ezav in je prinesel očetu skuhano jed z lova rekoč: »Vstani, moj oče, in jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja duša.« Izak mu je rekel: »Kdo pa si ti?« On je odgovoril: »Jaz sem tvoj prvorojenec Ezav.« Izak je ostrmel in se silno prestrašil in se neverjetno zavzel ter je rekel: »Kdo je torej oni, ki mi je poprej prinesel od dobljenega lova in sem jedel od vsega, preden si ti prišel? In sem ga blagoslovil, in on bo blagoslovljen.« Ko je Ezav slišal besede očetove, je na ves glas zarjul in ves pobit rekel: »Blagoslovi tudi mene, moj oče!« On je rekel: »Tvoj brat je prišel z zvijačo in prejel tvoj blagoslov.« On pa je dalje rekel: »Po pravici je njegovo ime Jakob, zakaj glej, drugič že me je prekanil: poprej mi je prvenstvo vzel in zdaj drugič mi je ukradel moj blagoslov.« Spet reče očetu: »Ali nisi prihranil blagoslova tudi meni?« Izak je odgovoril: »Za tvojega gospoda sem ga postavil in vse njegove brate sem mu podjarmil v podložnost, v žitu in vinu sem ga utrdil in kaj naj tebi po tem še storim, moj sin?« Ezav mu je odgovoril: »Ali imaš samo en

blagoslov, moj oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene!« In ko je silno vpil in jokal, mu je Izak ginjen rekel: »V obilnosti zemlje in v rosi neba od zgoraj bo tvoj blagoslov!«

Evangelij sv. Luka, 15, 11—32.

Tisti čas je povedal Jezus farizejem in pismarjem to priliko: »Neki človek je imel dva sina; in mlajši izmed nju je rekel očetu: Oče, daj mi del imetja, ki mi pripada. In razdelil jima je imetje. In malo dni potem je mlajši sin vse pobral ter je odpotoval v daljno deželo, in je tam zapravil svoje imetje z razuzdanim življenjem. In ko je bil vse zapravil, je nastala velika lakota v tistem kraju; in začel je stradati. In šel je ter stopil v službo k nekemu meščanu v tistem kraju. In poslal ga je na svojo pristavo svinje past. In želel je nasititi se z luščinami, katere so svinje jedle, pa mu jih nihče ni dal. Šel je pa sam v se in rekel: ‚Koliko dninarjev v hiši mojega očeta ima obilo kruha, jaz pa tukaj od lakote umiram. Vzdignil se bom, pojdem k svojemu očetu in mu porečem: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Nič več nisem vreden, da bi se imenoval tvoj sin; daj da bom eden tvojih dninarjev.‘ In vzdignil se je in prišel k svojemu očetu. Ko je pa bil še daleč, ga je zagledal njegov oče in milo se mu je storilo; in pritekel je, oklenil se ga okoli vratu in ga poljubil. In sin mu je rekel: ‚Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Nič več nisem vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‘ Oče

pa je rekel svojim služabnikom: ‚Brž prinesite najboljše oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu prstan na roko, in čevlje na noge; in pripeljite pitano tele, in zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti; zakaj ta moj sin je bil mrtev, in je oživel; je bil izgubljen, in je najden.‘ In začeli so se gostiti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju, in ko je prišel in se približal hiši, je zaslišal godbo in ples. In poklical je enega izmed služabnikov in vprašal, kaj je to? On mu je rekel: ‚Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdravega nazaj dobil.‘ (*Ta sin*) se je pa usrdil in ni hotel noter iti. Njegov oče je tedaj ven šel, in ga začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojemu očetu: ‚Glej, toliko let ti služim, in nikoli nisem prestopil tvojega povelja, in nikdar mi nisi dal kozliča, da bi se gostil s svojimi prijatelji. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje imetje z nečistnicami zapravil, si mu zaklal pitano tele.‘ On pa mu je rekel: ‚Sin, ti si zmeraj pri meni in vse moje je tvoje. Gostiti se in veseliti — pa se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mrtev, in je oživel; bil izgubljen, in je najden.‘«

Tretja postna ali brezimna nedelja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov, 5, 1—9.

Bratje! Posnemajte Boga, kakor preljubi otroci; in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus ljubil nas, in se za nas dal v daritev in krvavo žrtev, Bogu v prijeten vonj. Nečistovanje pa in vsaka nečednost, ali lakomnost naj se med vami niti ne imenuje, kakor se spodobi

svetim ; ali nesramnost, ali nespametno govorjenje, ali dovtipnost, kakoršna se ne spodobi, ampak rajši zahvalna molitev. To namreč premislite in vedite, da noben nečistnik ali nesramnež ali lakomnik, kar je malikovanje, nima deleža v kraljestvu Kristusovem in božjem. Nihče naj vas ne zavede s praznimi besedami ; zavoljo tega namreč pride jeza božja nad otroke nevere. Ne imejte torej z njimi deleža ! Zakaj nekda ste bili tema, zdaj pa ste svetloba v Gospodu. Kakor otroci svetlobe hodite ; sad svetlobe je namreč v vsej dobroti, pravici in resnici.

Evangelij sv. Luka, 11, 14—28.

Tisti čas je izganjal Jezus hudiča, in ta je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec izpregovoril, in množice so se čudile. Nekateri izmed njih pa so rekli : »Z Beelcebubom, poglavarjem hudičev, izganja hudiče.« Drugi so ga pa izkušali in so zahtevali od njega znamenje z neba. On pa, ker je vedel njih misli, jim je rekel : »Vsako kraljestvo, ki je samo zoper sebe razdvojeno, se razdene, in hiša na hišo pade. Če je torej tudi satan sam zoper sebe razdvojen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo, ker pravite, da z Beelcebubom izganjam hudiče ? Če pa jaz z Beelcebubom izganjam hudiče, s kom jih vaši sinovi izganjajo ? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa z božjim prstom izganjam hudiče, je res prišlo k vam božje kraljestvo. Kadar močni z orožjem váruje svoj dom, je v miru njegovo imetje. Če pa pride močnejši od njega nadenj in ga preмага, mu vzame vse njegovo orožje, na katero se je zanašal, in raz-

deli njegov rop. — Kdor ni z menoj, je zoper mene, in kdor z menoj ne zbira, raztresa. Kadar nečisti duh izide iz človeka, hodi po suhih krajih in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: 'Vrnil se bom v svojo hišo, od koder sem izšel.' In ko pride, jo najde pometeno in osnaženo. Tedaj gre in vzame s seboj sedem drugih duhov, hujših od sebe, ter gredo in prebivajo ondi, in poslednje reči tega človeka so hujše od prvih.«

Zgodilo se je pa, ko je to govoril, je povzdignila neka žena iz množice svoj glas in mu rekla: »Blaženo telo, ki te je nosilo, in prsi, ki so te dojile!« On je pa rekel: »Da, še bolj pa blaženi, kateri božjo besedo poslušajo in jo ohranijo!«

Ponedeljek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz IV. knjige Kraljev, 5, 1—15.

Tiste dni je bil Naaman, vojaški poveljnik sirskega kralja, imeniten in spoštovan mož pri svojem gospodu, zakaj po njem je Gospod dal rešitev Siriji; bil je pa mož hraber in bogat, toda gobav. Prišli pa so bili iz Sirije roparji in v suženjstvo odpeljali iz izraelske dežele majhno deklico, ki je bila v službi pri Naamanovi ženi. In ta je rekla svoji gospé: »O da bi bil moj gospod pri preroku, ki je v Samariji, gotovo bi ga ozdravil gob, ki jih ima.« Šel je tedaj Naaman k svojemu gospodu in mu sporočil, rekoč: »Tako in tako je govorila deklica iz izraelske dežele.« In rekel mu je sirski kralj: »Pojdi, in dam ti list za izraelskega kralja.« In odpotoval je in vzel seboj deset talentov srebra in šest tisoč zlatov in deset prazničnih oblačil, ter ponesel h kralju izraelskemu list teh besedi:

»Ko prejmeš ta list, vedi, da sem poslal k tebi Naamana, svojega služabnika, da ga ozdraviš njegovih gob.« Ko je izraelski kralj prebral list, je pretrgal svoja oblačila, in rekel: »Ali sem jaz Bog, da bi mogel moriti in oživljati, ker je ta poslal k meni, naj ozdravim moža njegovih gob? Pazite in glejte, če ne išče prilike zoper mene.« Ko je Elizej, mož božji, to slišal, da je namreč izraelski kralj pretrgal svoja oblačila, je poslal k njemu, rekoč: »Zakaj si pretrgal svoja oblačila? Naj pride k meni in izve, da je prerok v Izraelu. Prišel je torej Naaman s konji in vozovi, in se je ustavil pri vratih Elizejeve hiše. In poslal je Elizej k njemu poročnika, rekoč: »Pojdi in umij se sedemkrat v Jordanu, in tvoje meso bo ozdravelo in očiščen boš.« Jezen se je Naaman obrnil, rekoč: »Mislim sem, da bo prišel k meni in pristopil ter klical ime Gospoda, svojega Boga, in se z roko doteknil mesta mojih gob, in me ozdravil. Ali nista reki damaščanski, Abana in Farfar, boljši kot vse vode izraelske, da bi se v njih umival in čistil?« Ko se je torej obrnil in nevoljen odšel, so pristopili k njemu njegovi služabniki, in so mu rekli: »Oče, tudi če bi ti bil prerok velel kaj velikega, bi bil gotovo moral storiti; koliko bolj, ko ti je zdaj rekel: Umij se in očiščen boš!« Šel je torej in se umil v Jordanu sedemkrat po besedi moža božjega, in zacelilo se je njegovo meso (*in je bilo*) kakor meso majhnega dečka, in bil je očiščen. In vrnil se je ter je prišel k možu božjemu z vsem svojim spremstvom, in je predenj stopil, in rekel: »Resnično vem, da ni drugega Boga na vesoljni zemlji razen samo v Izraelu.«

Evangelij sv. Luka, 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: »Kajpada mi boste povedali ta pregovor: Zdravnik, ozdravi sam sebe. Kar smo slišali, da si delal v Kafarnavmu,

delaj tudi tukaj v svoji domovini.« Rekel je pa: »Resnično, povem vam, da noben prerok ni prijeten v svojem kraju. V resnici vam povem: Mnogo vdov je bilo v Elijevih dneh v Izraelu, ko je bilo nebo tri leta in šest mesecev zaprto, ter je nastala velika lakota po vsej deželi, pa k nobeni izmed njih ni bil poslan Elija, ampak le v Sarepto na Sidonskem, k ženi vdovi. In mnogo gobavih je bilo za preroka Elizeja v Izraelu, pa nobeden teh ni bil očiščen, ampak le Naaman, Sirec.« In raztogotili so se v shodnici vsi, ko so to slišali. In vstali so in so ga ven iz mesta izgnali, in ga peljali na rob hriba, ob katerem je bilo njih mesto zidano, da bi ga doli pehnili. On pa je sredi med njimi gredoč odšel.

Torek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz IV. knjige Kraljev, 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena klicala k Elizeju rekoč: »Tvoj služabnik, moj mož, je umrl, in ti veš, da je bil tvoj služabnik bogaboječ; in glej, prišel je upnik, da bi vzel moja dva sinova, da bi mu služila.« In rekel ji je Elizej: »Kaj hočeš, da naj ti storim? Povej mi, kaj imaš v svoji hiši?« In ona je odgovorila: »Nimam, tvoja dekla, nič drugega v svoji hiši ko malo olja, da se z njim mazilim.« In rekel ji je: »Pojdi, prosi na pósodo pri vseh svojih sosedih praznih posod, pa ne malo. In pojdi noter in zapri svoja vrata, ko boš notri ti in tvoja sinova; in potem vlivaj v vse te posode, in ko bodo polne, jih vzemi.« Šla je torej žena

in zaprla vrata za seboj in za svojima sinoma; ona sta ji prinašala posode, in sama je nalivala. In ko so bile posode polne, je rekla svojemu sinu: »Prinesi mi še posodo!« On pa je odgovoril: »Nimam.« In ustavilo se je olje. Ona pa je prišla in naznanila možu božjemu. In on ji reče: »Pojdi, prodaj olje in vrni svojemu upniku; ti pa in tvoja sinova živite od ostalega.«

Evangelij sv. Mateja, 18, 15—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in posvari ga med seboj in njim samim. Ako te posluša, si pridobil svojega brata. Ako te pa ne posluša, vzemi s seboj še enega ali dva, da se v ustih dveh ali treh prič potrdi vsaka beseda. Ako jih pa ne posluša, povej Cerkvi. Če pa Cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in cestninar. Resnično, povem vam: Karkoli boste zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in karkoli boste razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih. Spet vam povem: Ako se dva izmed vas zedinita na zemlji v čemerkoli, kar prosita, jima bo dal moj Oče, ki je v nebesih. Zakaj kjer sta dva ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.« Takrat je pristopil k njemu Peter, in rekel: »Gospod, kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? Do sedemkrat?« Jezus mu reče: »Ne rečem ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.«

Sreda po tretji nedelji v postu.

Berilo iz II. Mozesove knjige, 20, 12—24.

To govori Gospod Bog: »Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da boš dolgo živel na zemlji, ki ti jo bo dal Gospod, tvoj Bog. Ne ubijaj! Ne préšuštvuj! Ne kradi! Ne govori krivega pričevanja zoper svojega bližnjega! Ne želi hiše svojega bližnjega: ne želi njegove žene, ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne osla in ničesar, kar je njegovega!« Vse ljudstvo pa je videlo grom in blisk in glas trombe in goro, ki se je kadila, in prestrašeni ter preplašeni so od daleč stali in rekli Mozesu: »Govori ti z nami in poslušali bomo; naj nam ne govori Gospod, da morda ne umrjemo.« In Mozes je rekel ljudstvu: »Nikar se ne bojte; zakaj, da bi vas preizkusil, je prišel Bog, in da bi bil v vas strah pred njim in ne bi grešili.« In stalo je ljudstvo od daleč: Mozes pa je šel bliže k temi, v kateri je bil Bog. Rekel je dalje Gospod Mozesu: »To povej Izraelovim otrokom: Videli ste, da sem z neba z vami govoril. Ne delajte si srebrnih bogov, tudi si ne delajte zlatih bogov. Oltar iz prsti mi naredite, ter mi darujte na njem svoje žgalne in mirovne daritve, svojo drobnico in svojo govejo živino na vsakem kraju, kjer se bo obhajal spomin mojega imena.«

Evangelij sv. Mateja, 15, 1—20.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekoč: »Zakaj prestopajo tvoji učenci izročila starih? Ne umivajo si namreč rok, kadar jedo kruh.« On pa je odgovoril, in rekel:

»Zakaj pa vi prestopate zapoved božjo zavoljo svojega izročila? Bog je namreč rekel: ‚Spoštuj očeta in mater‘; in: ‚Kdor kolne očeta in mater, naj umrje.‘ Vi pa pravite: ‚Kdorkoli reče očetu ali materi: ‚Dar, katerikoli je od mene, bo tebi v prid‘ — in naj bi tudi ne spoštoval svojega očeta ali svoje matere: Tako ste besedo božjo uničili zavoljo svojega izročila. Hinavci, prav je prerokoval o vas Izaija, rekoč: ‚To ljudstvo me časti z ustnicami, njih srce je pa daleč od mene.‘ Zastonj pa me časte, ker uče človeške nauke in zapovedi.« In poklical je množice k sebi ter jim rekel: »Poslušajte in umejte! Ne to, kar gre v usta, ognusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognusi človeka.« Tedaj so pristopili njegovi učenci in so mu rekli: »Ali veš, da so se farizeji pohujševali, ko so to govorjenje slišali?« On pa je odgovoril in rekel: »Vsaka sadika, ki je ni vsadil moj nebeški Oče, bo s korenino izrvana. Pustite jih; slepi so, in vodniki slepih; če pa slepec slepca vodi, oba v jamo padeta.« Peter pa je odgovoril in mu rekel: »Razloži nam to priliko.« On pa je rekel: »Ali ste tudi vi še brez umevanja? Ali ne razumete, da vse, kar gre v usta, pride v trebuh, in se ven izmeče? Kar pa gre iz ust, to pride iz srca, in to ognusi človeka. Iz srca namreč izhajajo hude misli, uboji, prešuštva, nečistovanje, tatvine, kriva pričevanja, preklinjevanja. To je, kar človeka ognusi; jesti z neumitimi rokami pa ne ognusi človeka.«

Četrtek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz preroka Jeremija, 7, 1—7.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekoč: »Vstopi se med vrata Gospodove hiše in oznanjaj ondi to besedo ter reci: ‚Poslušajte besedo Gospodovo, vsi izmed Juda, kateri hodite skozi ta vrata Gospoda molit.‘ To pravi Gospod vojnih čet, Izraelov Bog: ‚Poboljšajte svoja dela in svoje namene, in prebival bom pri vas na tem kraju. Nikar se ne zanašajte na lažnive besede, rekoč: ‚Tempelj Gospodov, tempelj Gospodov, tempelj Gospodov je.‘ ‚Zakaj, če boste svoja dela in svoje namere dobro uravnavali, če boste pravico delali med ljudmi, če ne boste tujcu in siroti in vdovi delali krivice, nedolžne krvi ne boste prelivali na tem mestu in ne boste hodili za tujimi bogovi v lastno nesrečo: bom prebival z vami na tem mestu, v deželi, ki sem jo dal vašim očetom na vekov veke‘«, pravi Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Luka, 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignil Jezus iz shodnice in je šel v hišo Simonovo. Taščo Simonovo je pa mučila huda mrzlica, in prosili so ga za njo. In stopil je k njej, in zapovedal mrzlici, in pustila jo je. In takoj je vstala in jim stregla. Ko je pa solnce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z raznimi boleznimi, te vodili k njemu. On pa je na vsakega roke položil in ga ozdravil. Šli so pa tudi hudiči iz mnogih, in so vpili rekoč: »Ti si Sin božji.« In zagrozil jim je, in jim ni pustil govoriti, ker so vedeli, da je on Kristus. Ko se je pa zdanilo, je

šel v samotni kraj, in množice so ga iskale in so prišle do njega, in pridrževale so ga, da ne bi šel od njih. On pa jim je rekel: »Tudi drugim mestom moram oznanjevati božje kraljestvo, ker sem zato poslan.« In oznanjeval je v shodnicah po Galileji.

Petek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz IV. Mozesove knjige, 20, 2. 6—13.

Tiste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper Mozesu in Arona. In uprli so se, rekoč: »Dajta nam vode, da bomo pili!« In Mozes in Aron sta množico pustila, šla v šator zaveze, padla na obraz na zemljo ter klicala h Gospodu, rekoč: »Gospod Bog, poslušaj klicanje tega ljudstva in odpri jim svoj zaklad, studenec žive vode, da se napijejo in neha njih godrnjanje.« In prikazalo se je nad njima veličastvo Gospodovo. In Gospod je govoril Mozesu, rekoč: »Vzemi palico in zberi ljudstvo, ti in tvoj brat Aron, in ukažite skali vpricho njih, in dala bo vodo. In ko boš priklical vodo iz skale, bo pila vsa množica in njena živina.« Mozes je tedaj vzel palico, ki je bila pred Gospodom, kakor mu je bil ukazal, zbral množico pred skalo, ter ji rekel: »Poslušajte, uporniki in neverniki: Ali vam bova mar mogla vode priklicati iz te skale?« In Mozes je vzdignil roko, in je dvakrat udaril s palico na skalo, in priteklo je obilno vode, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospod je rekel Mozesu in Aronu: »Ker mi nista verjela, da bi me bila počastila vpricho Izraelovih otrok, zato ne bosta pripeljala tega ljudstva v deželo, ki mu jo bom dal.« To je Voda prepira, kjer so se Izraelovi sinovi prepirali zoper Gospoda, in jim je on pokazal svojo slavo.

Evangelij sv. Janeza, 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v samarijsko mesto, ki se imenuje Sihar, blizu pristave, ki jo je bil dal Jakob svojemu sinu Jožefu. Bil je pa tam Jakobov studenec. Jezus je tedaj truden od pota tako sedel pri studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena Samarijanka vodo zajemat. Jezus ji reče: »Daj mi piti!« (Njegovi učenci so bili namreč v mesto odšli živeža kupovat.) Reče mu tedaj Samarijanka: »Kako me ti, ki si Jud, prosiš piti, ko sem (vendar) Samarijanka? Judje namreč ne občujejo s Samarijani.« Jezus je odgovoril in ji rekel: »Ako bi poznala dar božji in kdo je, ki ti pravi: Daj mi piti, bi bila morda ti njega prosila, in dal bi ti bil žive vode.« Žena mu reče: »Saj nimaš s čim zajeti in studenec je globok; odkod imaš tedaj živo vodo? Ali si mar ti večji ko naš oče Jakob, ki nam je dal studenec in je iz njega pil on in njegovi sinovi in njegova živina?« Jezus je odgovoril in ji rekel: »Vsak, kdor pije od te vode, bo zopet žejen; kdor pa pije od vode, katero mu bom jaz dal, ne bo žejen vekomaj; marveč voda, katero mu bom jaz dal, bo v njem studenec vode, ki teče v večno življenje.« Žena mu reče: »Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in da ne bom hodila semkaj zajemat.« Jezus ji reče: »Pojdi, pokliči svojega moža in pridi semkaj!« Žena je odgovorila in rekla: »Nimam moža!« Jezus ji reče: »Prav si rekla: Nimam moža, zakaj

pet mož si imela, in tisti, ki ga sedaj imaš, ni tvoj mož; to si prav rekla.« Žena mu reče: »Gospod, vidim, da si ti prerok. Naši očetje so na tej gori molili; vi pa pravite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer je treba moliti.« Jezus ji reče: »Žena, véruj mi, da pride ura, ko ne boste ne na tej gori, ne v Jeruzalemu Očeta molili. Vi molite brez vednosti (če je prav); mi molimo z vednostjo; zakaj zveličanje je iz Judov. Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo tisti, ki prav molijo, Očeta molili v duhu in resnici. Zakaj tudi Oče hoče takih, ki bi ga molili. Bog je duh, in tisti, ki ga molijo, ga morajo moliti v duhu in resnici.« Žena mu reče: »Vem, da pride Mesija (ki se imenuje Kristus); ko tedaj on pride, nam bo vse oznanil.« Jezus ji reče: »Jaz sem, ki govorim s teboj.« In med tem so prišli njegovi učenci, in čudili so se, da je z ženo govoril. Vendar pa nobeden ni rekel: »Kaj češ, ali kaj govoriš z njo?« Popustila je tedaj žena svoj vrč, in je šla v mesto in rekla tistim ljudem: »Pridite in pogledjte človeka, ki mi je vse povedal, karkoli sem storila, ali ni on Kristus?« Šli so tedaj iz mesta in prišli k njemu. Medtem so ga učenci prosili, rekoč: »Učenik, jej!« On jim je pa rekel: »Jaz imam uživati jed, katere vi ne poznate.« Rekli so tedaj učenci med seboj: »Ali mu je kdo jesti prinesel?« Jezus jim reče: »Moja jed je, da izpolnim voljo tega, ki me je poslal, da dovršim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesece in žetev pride? Glejte, povem vam: Po-

vzdignite svoje oči, in pogledajte polja, da so že bela za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo in zbira sad v večno življenje, da se skupaj veselita, kdor seje in kdor žanje. Zakaj v tem je pregovor resničen: Drugi je, ki seje, in drugi, ki žanje. Jaz vas bom poslal žet, kjer se vi niste trudili; drugi so se trudili, in vi boste v njih delo stopili.« Iz tistega mesta pa je mnogo Samarijanov vanj vérovalo zavoljo govorjenja žene, ki je pričevala: »Vse mi je povedal, karkoli sem storila.« Ko so tedaj Samarijani k njemu prišli, so ga prosili, naj bi tam ostal. In ostal je tam dva dni. In mnogo več jih je vanj vérovalo zavoljo njegovega govorjenja. In rekli so ženi: »Sedaj več ne vérujemo zavoljo tvojega govorjenja, zakaj sami smo slišali, in vemo, da je on resnično Zveličar sveta.«

Sobota po tretji nedelji v postu.

**Berilo iz preroka Daniela, 13, 1—9. 15—17. 19—30.
33—50. 51—62.**

Tiste dni je živel v Babilonu mož, ki mu je bilo ime Joakim. In vzel je za ženo Suzano, Helkijevo hčer, ki je bila jako zala in bogaboječa. Njeni starši, ki so bili pravični, so namreč vzgojili svojo hčer po Mozesovi postavi. Joakim je bil pa zelo bogat, in je imel sadni vrt poleg svoje hiše, in pri njem so se shajali Judje, ker je bil bolj spoštovan nego vsi drugi. Tisto leto pa sta bila postavljena izmed ljudstva za sodnika dva starejšina, o kakoršnih je govoril Gospod: »Hudobija izvira iz Babilona od starejšin, od sodnikov, ki se štejejo, da ljudstvo vodijo.« Ta dva sta zahajala v Joakimovo hišo, in k njima

so prihajali vsi, ki so imeli pravde. Ko so se pa ljudje okrog poldne razhajali, se je hodila Suzana izprehajati na vrt svojega moža. In videla sta jo starca vsak dan, ko je noter hodila in se izprehajala, in vnela sta se v poželenju do nje. In izprevrgla sta svojo pamet in povabila svoje oči, da nista videla neba in se nista spominjala pravičnih sodb. — Zgodilo se je pa, ko sta pazila na pripraven dan, da je prišla, kakor prejšnje dni, samo z dvema deklama na vrt, ter se je hotela kopati na vrtu; bilo je namreč vroče. In nikogar ni bilo tam razen obeh starcev, ki sta bila skrita, in sta jo gledala. Rekla je tedaj deklama: »Prinesita mi olja in dišav in zaklenita vrata na vrt, da se skopljem.« — Ko pa sta bili dekli odšli, sta vstala ona starca in sta pritekla k njej, rekoč: »Glej, vrata na vrt so zaklenjena, in nihče nas ne vidi; midva imava pa poželenje do tebe. Zato privóli nama in se nama vdaj. Ako pa nočeš, bova proti tebi pričala, da je bil neki mladenič pri tebi, in da si zato dekli od sebe poslala.« Vzdihnila je Suzana in rekla: »V stiskah sem od vseh strani; če namreč to storim, je moja smrt; če pa ne storim, ne ubežim vajinim rokam. Toda bolje mi je, da brez dejanja padem v vajine roke, nego da bi gresila pred Gospodom.« In Suzana je zavpila na ves glas; zavpila pa sta tudi starca zoper njo. In eden je tekel k vratom na vrt in jih je odprl. Ko so tedaj hišni služabniki slišali vpitje na vrtu, so planili vanj skozi stranska vratca, da bi videli, kaj je. Ko sta pa starca povedala, je bilo služabnikov silno sram, ker se nikdar ni kaj takega govorilo o Suzani. In drugi dan, ko so se ljudje zbrali pri njenem možu Joakimu, sta prišla tudi oba starejšina, polna hudobnih naklepov zoper Suzano, da bi jo pogubila. In rekla sta vpričo ljudstva: »Pošljite po Suzano, Helkijevo hčer, Joakimovo ženo.« In takoj so poslali. — Jokali so tedaj njeni domači, in vsi, ki so jo poznali. Vstala pa sta starejšina sredi ljudstva in položila svoje

roke na njeno glavo. Ona pa se je jokaje ozrla v nebo; njeno srce je namreč zaupalo v Gospoda. In rekla sta starejšina: »Ko sva se sama izprehajala po vrtu, je tále z dvema deklama vanj prišla, vrata na vrt zaklenila in dekli od sebe poslala. In prišel je k njej mladenič, ki je bil skrit, in je z njo grešil. Midva pa sva bila v kotu na vrtu, in ko sva videla hudobijo, sva k njima tekla in ju videla v grehu. In njega sicer nisva mogla zgrabiti, ker je bil močnejši od naju, in je vrata odprl in ubežal; njo pa sva prijela, in vprašala, kdo je bil mladenič, pa nama ni hotela povedati; te reči sva priči.« Verjela jima je množica, ker sta bila starejšini in sodnika med ljudstvom; in obsodili so jo v smrt. Suzana je glasno zaklicala, rekoč: »Večni Bog, ki poznaš, kar je skritega, in veš vse, preden se zgodi, ti veš, da sta krivo pričala proti meni; in glej, umrjem, akoravno nisem storila nič tega, kar sta se ta dva hudobno izmislila zoper mene.« In Gospod je uslišal njen glas. In ko je bila k smrti peljana, je Gospod obudil svetega duha v mladeniču, ki mu je bilo ime Daniel. In ta je zavpil na ves glas: »Nedolžen sem nad njeno krvjo.« In vse ljudstvo se je k njemu obrnilo, rekoč: »Kaj je to, kar govoriš?« Ko je stal sredi njih, je rekel: »Ste li tako nespametni, Izraelovi sinovi, da nič ne presodite in ne spoznate resnice, ker ste obsodili izraelsko hčer? Vrnite se k sodbi, zakaj onadva sta krivo pričala proti nji.« Ljudstvo se je tedaj hitro vrnilo. — In Daniel jim je rekel: »Ločite ju daleč vsaksebi in ju bom zaslišal.« Ko sta bila tedaj ločena eden od drugega, je poklical enega izmed njiju in mu je rekel: »Zastarani hudobnež, sedaj so prišli na dan tvoji grehi, katere si prej delal; zakaj krivično si sodil, nedolžne zatiral, krivične pa izpuščal, akoravno Gospod govori: ‚Nedolžnega in pravičnega ne ubijaj.‘ Povej sedaj, če si jo videl, pod katerim drevesom si ju videl, da sta se razgovarjala?« Rekel je: »Pod mastikom.« Daniel pa je rekel: »Prav sam sebi na

glavo si se zlagal; glej, božji angel je prejel razsodbo od Boga, in te bo na dvoje presekal.« In ko so tega odstranili, je ukazal drugega pripeljati in mu je rekel: »Kanaanski in ne Judov zarod, lepota te je omamila, in poželjivost je spačila tvoje srce. Tako sta delala izraelskim hčeram, in iz strahu so se vama vdajale, ali Judova hči ni prenesla vajine hudobije. Sedaj mi torej povej, pod katerim drevesom si ju zalotil, da sta govorila med seboj?« In odgovori: »Pod slivo.« Daniel pa mu reče: »Prav zlagal si se tudi ti na svojo glavo; že čaka Gospodov angel z mečem, da te po sredi preseka in vaju umori.« Tedaj je vsa množica zavpila na ves glas in slavili so Boga, ki reši tiste, ki vanj zaupajo. In vzdignili so se proti starcema, (zakaj Daniel ju je bil iz nju ust prepričal, da sta krivo pričala), in storili so jima, kakor sta hudo delala proti svojemu bližnjemu, in umorili so ju; in oteta je bila nedolžna kri tisti dan.

Evangelij sv. Janeza, 8, 1—11.

Tisti čas je šel Jezus na Oljisko goro. In zjutraj zgodaj je spet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je prišlo k njemu; in jih je sedé učil. Pripeljejo pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo v prešuštvu zalotili; in postavili so jo v sredo, ter mu rekli: »Učenik, to ženo smo zdaj v prešuštvu zalotili. V postavi pa nam je Mozes zapovedal take kamenjati. Kaj tedaj ti praviš?« To so pa rekli, ker so ga izkušali, da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognil in je s prstom pisal po tleh. Ko ga pa niso nehali vpraševati, se je sklonil in jim je rekel: »Tisti izmed vas, ki je brez greha,

naj prvi vrže kamen vanjo.« In spet se je pripognil ter je pisal po tleh. Ko so pa to slišali, so eden za drugim vun šli, najprej starejši; in ostal je Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklonil in ji rekel: »Žena! Kje so tisti, ki so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil?« Ona je rekla: »Gospod! Nobeden.« Jezus pa je rekel: »Tudi jaz te ne bom obsodil: pojdi in nikar več ne greši!«

Četrta postna ali sredpostna nedelja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,
4, 22—31.

Bratje! Pisano je, da je imel Abraham dva sina; enega od sužnje in enega od svobodne. A tisti, ki je bil od sužnje, je bil rojen po mesu; tisti pa, ki je bil od svobodne, po obljubi. To pa je rečeno v podobi. To sta namreč dve zavezi: ena na gori sinajski, ki v sužnost rodi, in ta je Agara. Sinaj je namreč gora v Arabiji, in se zлага z Jeruzalemom, kakoršen je zdaj, in služi s svojimi otroki. Oni Jeruzalem pa, ki je zgoraj, pomeni svobodno, in ta je naša mati. Zakaj pisano je: ‚Veseli se nerodovitna, ki ne rodiš; vzklikni in zavpij, katera nisi na porodu; zakaj zapuščena ima veliko otrok, več ko ta, ki ima moža‘. Mi pa, bratje, smo po Izaku otroci obljube. Toda kakor je takrat tisti, ki je bil rojen po mesu, preganjal onega, ki je bil po duhu, tako tudi zdaj. A kaj govori pismo: ‚Izženi sužnjo in njenega sina; zakaj sin sužnje ne bo dedič s sinom svobodne‘. Tako, bratje, nismo otroci sužnje, ampak svobodne, in to svobodo nam je dal Kristus.

Evangelij sv. Janeza, 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus čez Galilejsko, to je, Tiberijsko morje. In za njim je šla velika množica, ker so videli čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus je tedaj šel na grič in tam sedel s svojimi učenci. Bila pa je blizu velika noč, judovski praznik. Ko je tedaj Jezus vzdignil oči in videl, da velika množica prihaja k njemu, je rekel Filipu: »Kje bomo kupili kruha, da bi ti jedli?« (To je pa rekel, ker ga je izkušal; sam je vedel, kaj bo storil.) Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsak kaj malega dobil.« Reče mu eden njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra: »Mladenič je tukaj, ki ima pet ječmenovih kruhov in dve ribi. Ali kaj je to med tolikanj.« Jezus pa je rekel: »Velite ljudem sesti.« Bilo je pa tam mnogo trave. Sedli so torej, môž po številu okoli pet tisoč. Tedaj je vzel Jezus kruhe in jih blagoslovil ter razdelil med sedeče; prav tako tudi rib, kolikor so hoteli. Ko so se pa nasitili, je rekel svojim učencem: »Poberite kosce, ki so ostali, da se ne končajo!« Pobrali so torej in napolnili dvanajst košev — s kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, ki so jedli.

Ko so torej ti ljudje videli čudež, ki ga je Jezus storil, so rekli: »Ta je res prerok, ki ima priti na svet.« Ko je pa Jezus spoznal, da hočejo priti in ga po sili vzeti, ter postaviti za kralja, se je spet umeknil sam na goro.

Ponedeljek po četrtni nedelji v postu.

Berilo iz III. knjige Kraljev, 3, 16—28.

Tiste dni sta prišli dve ženi nečistnici h kralju Salomonu in stopili predenj. Ena izmed nju reče: »Prosim, moj gospod, jaz in ta žena sva prebivali v eni hiši, in porodila sem pri njej v hramu. Tretji dan potem, ko sem bila jaz porodila, pa je porodila tudi ta; in bili sva sami, in nihče drug z nama v hiši razen naju. Umrl je pa otrok te žene po noči, v spanju ga je namreč zadušila. In vstala je tiho sredi noči, ter je vzela mojega otroka od moje strani, ko sem, tvoja dekla, spala, in ga je dela v svoje naročje; svojega otroka pa, ki je bil mrtev, je položila v moje naročje. In ko sem zjutraj vstala, da bi podojila svojega otroka, je bil mrtev; in ko sem ga bolj skrbno ogledala pri svetlem dnevu, sem našla, da ni moj otrok.« In odgovorila je druga žena: »Ni tako, kakor govoriš, ampak tvoj otrok je umrl, moj pa živi.« Nasproti je rekla ona: »Lažeš, zakaj moj otrok živi, in tvoj otrok je umrl.« In tako sta se prepirali pred kraljem. — Tedaj reče kralj: »Ta pravi: Moj otrok živi, in tvoj otrok je mrtev; ona pa odgovarja: Ne, ampak tvoj otrok je mrtev, moj pa živi.« Rekel je tedaj kralj: »Prinesite mi meč!« In ko so prinesli meč pred kralja, reče: »Razdelite živega otroka v dva dela in dajte polovico eni in polovico drugi!« Rekla pa je kralju žena, katere otrok je bil živ, (zakaj njeno srce je bilo ginjeno zaradi njenega otroka): »Prosim, gospod, dajte oni otroka živega in nikar ga ne umorite!« Nasprotno pa je ona govorila: »Naj ne bo ne moj, ne tvoj, ampak razdeli naj se.« Odgovoril je kralj in rekel: »Dajte tej otroka živega in ga ne umorite, zakaj ta je njegova mati.« Slišal je tedaj ves Izrael sodbo, ki jo je razsodil kralj, in bali so se kralja, ko so videli, da je v njem božja modrost za sodbe.

Evangelij sv. Janeza, 2, 13—25.

Tisti čas je bila blizu judovska velika noč, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. In našel je v templju prodajalce volov in ovac in golobov in menjalce, ki so sedeli. In naredil je kakor bič iz vrvic in izgnal iz templja vse, tudi ovce in vole; in menjalcem je denar raztresel in mize prevrnil. In tem, ki so golobe prodajali, je rekel: »Spravite to odtod in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčijske.« Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: »Gorečnost za tvojo hišo me izjeda.« Judje so mu tedaj odgovorili in rekli: »S kakšnim znamenjem se nam izkažeš, da to delaš?« Jezus je odgovoril in jim rekel: »Poderite ta tempelj, in v treh dneh ga bom postavil.« Tedaj so Judje rekli: »Šest-inštirideset let se je zidal ta tempelj in ti ga boš v treh dneh postavil?« On pa je govoril o templju svojega telesa. Ko je tedaj od mrtvih vstal, so se spomnili njegovi učenci, da je to govoril; in vérovali so pismu in besedi, ki jo je Jezus govoril. Ko je bil pa v Jeruzalemu o veliki noči, na praznik, jih je mnogo vérovalo v njegovo ime, ker so videli njegova znamenja, ki jih je delal. Jezus se jim pa ni zaupal, ker jih je vse poznal; in ker mu ni bilo treba, da bi kdo pričal o človeku; zakaj on je vedel, kaj je v človeku.

Torek po četrtni nedelji v postu.**Berilo iz II. knjige Mozesove, 32, 7—14.**

Tiste dni je Gospod govoril Mozesu, rekoč: »Pojdi z gore, zakaj grešilo je tvoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele. Hitro so zapustili pot, ki si jim jo pokazal, in naredili so si vlito tele in ga molili, ter mu darovali, rekoč: To so tvoji bogovi, Izrael, ki so te izpeljali iz egiptovske dežele.« Spet reče Gospod Mozesu: »Vidim, da je to ljudstvo trdovratno; pusti me, da se vname moj srd zoper nje in da jih pokončam; storil bom pa tebe v veliko ljudstvo.« Mozes pa je prosil Gospoda, svojega Boga, rekoč: »Zakaj se vnema tvoja jeza, Gospod, zoper tvoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele v veliki moči in s krepko roko? Prosim, naj nikar ne govoré Egipčani: Zvijačno jih je izpeljal, da bi jih pomoril v gorah in jih iztrebil z zemlje: naj se pomiri tvoja jeza, in daj se potolažiti za hudobijo svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka in Izraela, svojih služabnikov, ki si jim prisegel sam pri sebi, rekoč: Namnožil bom vaš zarod kakor zvezde neba in vso to deželo, o kateri sem govoril, bom dal vašemu zarodu, in v lasti jo boste imeli na veke.« In Gospod se je potolažil in ni storil hudega, kar je govoril zoper svoje ljudstvo.

Evangelij sv. Janeza, 7, 14—31.

Tisti čas, ko je bil praznik že napol minul, je prišel Jezus v tempelj in je učil. In Judje so se čudili, rekoč: »Kako ume ta pisma, ko se ni učil?« Jezus jim je odgovoril in rekel: »Moj nauk ni moj, ampak tistega, ki me je poslal. Ako hoče kdo njegovo voljo storiti, bo spoznal iz nauka,

ali je iz Boga, ali jaz sam iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govori, išče svojo slavo; kdor pa išče slavo tistega, ki ga je poslal, ta je resničen in v njem ni krivice. Vam li ni Mozes dal postave? In nihče izmed vas ne izpolnjuje postave. Zakaj me hočete umoriti?« Množica je odgovorila in rekla: »Hudiča imaš, kdo te hoče umoriti?« Jezus je odgovoril in jim rekel: »Eno delo sem storil, in vsi se [zavoljo tega čudite. Mozes vam je dal obrezo, (ne, kakor bi bila od Mozesa, ampak od očakov), in v soboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v soboto, in se Mozesova postava ne prelomi, zakaj se nad menoj hudujete, ker sem celega človeka ozdravil v soboto? Ne sodite na oči, ampak sodite pravično sodbo.« Nekateri iz Jeruzalema so tedaj rekli: »Ni li ta tisti, ki ga hočejo umoriti? In glejte, očitno govori, in nič mu ne reko! Ali so prvaki res spoznali, da je on Kristus? Toda o tem vemo, odkod je; ko pa bo Kristus prišel, ne bo nihče vedel, odkod je.« Jezus je tedaj v templju na glas klical, ko je učil, rekoč: »Poznate mene, in tudi veste od kod sem! In nisem prišel sam od sebe; ampak resničen je, ki me je poslal, ki ga vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sem od njega, in me je on poslal.« Hoteli so ga tedaj prijeti, pa nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Iz množice pa jih je veliko vanj vérovalo.

Sreda po četrthi nedelji v postu.**Berilo iz preroka Izaija, 1, 16—19.**

To govori Gospod Bog: »Umijte se, očistite se, spravite mi izpred oči svoje hudobne misli; nehajte hudo delati. Učite se dobro delati: iščite pravico, pomagajte zatiranemu, siroti pravično sodite, branite vdovo! Potem pridite in se pritožujte nad menoj,« govori Gospod. »Ako bi bili vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg; in ako bi bili rdeči kakor bager, bodo beli kakor volna. Ako boste hoteli in me poslušali, boste jedli dobrote dežele,« pravi Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Janeza, 9, 1—38.

Tisti čas, ko je Jezus mimo šel, je videl človeka, ki je bil od rojstva slep. In vprašali so ga njegovi učenci: »Učenik! Kdo je grešil, on ali njegovi stariši, da je bil slep rojen?« Jezus je odgovoril: »Ni grešil ne on, ne njegovi stariši; ampak *(to se je zgodilo)*, da se razodenejo božja dela nad njim. Jaz moram delati dela tistega, ki me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč sveta.« Ko je to rekel, je pljunil na tla in naredil blata iz pljunka; in pomazal je z blatom njegove oči ter mu je rekel: »Pojdi, umij se v kopeli Siloe«, (kar se prestavlja: Poslani). Šel je tedaj, se umil, se vrnil in videl. Sosedje torej in tisti, ki so ga prej videli kot berača, so rekli: »Ali ni ta tisti, ki je

sedel, in vbogajme prosil?« Nekateri so rekli: »Ta je.« Drugi pa: »Nikakor, ampak podoben mu je.« On pa je rekel: »Jaz sem.« Tedaj so mu rekli: »Kako so se ti oči odprle?« Odgovoril je: »Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je blata naredil in pomazal moje oči in mi je rekel: »Pojdi h kopeli Siloe, in umij se. In šel sem, se umil in vidim.« In rekli so mu: »Kje je tisti?« Reče: »Ne vem.« — Pripeljejo njega, ki je bil slep, k farizejem. Bila je pa sobota, ko je Jezus blata naredil, in odprl njegove oči. Spet so ga tedaj farizeji vprašali, kako je izpregledal. On pa jim je rekel: »Blata mi je del na oči, in umil sem se in vidim.« Rekli so tedaj nekateri izmed farizejev: »Ni od Boga ta človek, ki sobote ne drži.« Drugi pa so rekli: »Kako more grešen človek ta znamenja delati!« In razpor je bil med njimi. Reko tedaj spet slepcu: »Kaj ti praviš o njem, ki ti je oči odprl?« On pa je rekel: »Prerok je.« Judje tedaj niso verjeli o njem, da bi bil prej slep in da je izpregledal, dokler niso poklicali starišev tega, ki je bil izpregledal. In vprašali so jih, rekoč: »Je li ta vaš sin, o katerem vi pravite, da je bil slep rojen? Kako torej zdaj vidi?« Njegovi stariši so jim odgovorili in rekli: »Vemo, da je ta naš sin, in da je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ne vemo; ali kdo je odprl njegove oči, mi ne vemo. Njega vprašajte, zadosti je star, sam naj govori o sebi.« To so rekli njegovi stariši, ker so se bali Judov;

zakaj Judje so bili že sklenili, da bo iz shodnice izobčen, kdor bi ga priznaval za Kristusa. Zavoljo tega so njegovi stariši rekli: »Zadosti je star, njega vprašajte.« Tedaj so spet poklicali človeka, ki je bil slep, in so mu rekli: »Daj slavo Bogu! mi vemo, da je ta človek grešnik.« On jim je tedaj rekel: »Če je grešnik, ne vem; samo to vem, da sem bil slep, in zdaj vidim.« Rekli so mu tedaj: »Kaj ti je storil? Kako ti je oči odprl?« Odgovoril jim je: »Povedal sem vam že, in slišali ste; kaj hočete spet slišati? Ali hočete mar tudi vi biti njegovi učenci?« Tedaj so ga kleli in rekli: »Ti bodi njegov učenec; mi pa smo Mozesovi učenci. Mi vemo, da je z Mozesom Bog govoril; o tem pa ne vemo, od kod je.« Odgovoril je tisti človek in jim rekel: »To je čudno, da vi ne veste, odkod je, in odprl je moje oči! Vemo pa, da grešnikov Bog ne uslišuje, ampak če kdo Bogu služi in njegovo voljo izpolnjuje, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu oči odprl. Ko bi ta ne bil od Boga, bi ne bil mogel nič storiti.« Odgovorili so in mu rekli: »V grehih si ves rojen, in ti nas učiš?« In pehnili so ga vun. Slišal je Jezus, da so ga vun pehnili, in ko ga je našel, mu je rekel: »Véruješ ti v Sina božjega?« On je odgovoril in rekel: »Gospod, kdo je, da naj vanj vérujem?« In Jezus mu je rekel: »Videl si ga, in ki s teboj govori, ta je.« On pa je rekel: »Vérujem, Gospod!« In padel je predenj in ga molil.

Četrtek po četrth nedelji v postu.

Berilo iz IV. knjige Kraljev, 4, 25—38.

Tiste dni je prišla Sunamljanka k Elizeju na karmelsko goro. In ko jo je mož božji od daleč videl, je rekel svojemu slugi Gieziju: »Glej, tista Sunamljanka. Pojdi ji tedaj naproti in ji reci: Ali je dobro tebi in tvojemu možu in tvojemu sinu?« In odgovorila je: »Dobro.« In ko je prišla k možu božjemu na goro, se je oklenila njegovih nog; in pristopil je Giezi, da bi jo odrinil. In rekel je mož božji: »Pusti jo, zakaj njena duša je v bridkosti, in Gospod mi je prikrl in mi ni naznanil.« In ona mu je rekla: »Ali sem morda prosila svojega gospoda za sina? Ali ti nisem rekla: Ne zasmehuj me?« In on je rekel Gieziju: »Opaši si ledja in vzemi mojo palico v svojo roko in pojdi! Če ti kdo naproti pride, ne pozdravi ga, in če te kdo pozdravi, ne odgovori mu; in položi mojo palico dečku na obraz!« Nato je dečkova mati rekla: »Kakor živi Gospod, in živi tvoja duša, ne bom te pustila.« Vstal je tedaj in šel za njo. Giezi pa je bil prišel pred njima in položil palico na dečkov obraz, pa ni bilo ne glasu ne čuta; in vrnil se je njemu naproti in mu naznanil, rekoč: »Deček ni vstal.« Šel je tedaj Elizej v hišo, in glej, deček je mrtev ležal na svoji postelji; in ko je vstopil, je zaprl vrata za seboj in za dečkom, in molil h Gospodu. In šel je gori in se vlegel na dečka; in del je svoja usta na njegova usta in svoje oči na njegove oči in svoje roke na njegove roke; in sklonil se je nanj, in ogrelo se je dečkovo telo. In šel je zopet stran in šel po hiši enkrat semintja, in šel je gori in zopet legel nanj; in dečku se je sedemkrat zazdehalo in odprl je oči. In poklical je Giezija in mu rekel: »Pokliči Sunamljanko.« Ko je bila poklicana, je šla k njemu. In rekel ji je: »Vzemi svojega sina!« Ona je

prišla in je padla k njegovim nogam in molila k tlom sklonjena; in vzela je svojega sina ter odšla. In Elizej se je vrnil v Galgalo.

Evangelij sv. Luka, 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm; in šli so z njim njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa približal mestnim vratom, glej, nesli so vun mrliča, edinega sina svoje matere, in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudij iz mesta. Ko jo je Gospod videl, se mu je v srce zasmilila, in rekel ji je: »Ne jokaj!« In pristopil je ter se doteknil nosilnice; (nosci so pa obstali); in rekel je: »Mladenič, rečem ti, vstani!« In sédel je, ki je bil mrtev, in začel govoriti. In dal ga je njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in hvalili so Boga, rekoč: »Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo.«

Petek po četrti nedelji v postu.

Berilo iz III. knjige Kraljev, 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin žene, gospodinje, in bolezen je bila silno huda, tako da ni več dihal. Rekla je tedaj Eliju: »Kaj je meni s teboj, mož božji? Ali si prišel k meni, da me spomniš mojih grehov in usmrtiš mojega sina?« In rekel ji je Elija: »Daj mi svojega sina!« In vzel ga je z njenega naročja in ga nesel v zgornjo sobo, kjer je sam stanoval, in ga je položil na svojo posteljo. In klical je h Gospodu in rekel: »Gospod, moj Bog, ali si mar udaril tudi vdovo, pri kateri se jaz kakorsibodi živim, da usmrtiš njenega sina?« In sklonil se je in meril

trikrat čez dečka in klical h Gospodu, rekoč: »Gospod, moj Bog, prosim, naj se vrne duša tega dečka v njegovo telo!« In Gospod je uslišal Elijev glas, in dečkova duša se je vanj vrnila, in oživel je. In Elija je vzel dečka in ga prinesel iz zgornje sobe v spodnjo hišo in ga dal njegovi materi, rekoč: »Glej, tvoj sin živi.« In rekla je žena Eliju: »Zdaj sem v tem zares spoznala, da si mož božji, in da je beseda Gospodova v tvojih ustih resnična.«

Evangelij sv. Janeza, 11, 1—45.

Tisti čas je bil neki bolnik, Lazar iz Betanije, iz vasi Marije in Marte, njene sestre. (Marija pa je bila tista, ki je mazilila Gospoda z mazilom in brisala njegove noge z lasmi, katere brat Lazar je bil bolan.) Poslali sta tedaj njegovi sestri k njemu, rekoč: »Gospod, glej, ta, ki ga ljubiš, je bolan.« Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen ni za smrt, temveč za slavo božjo, da bo Sin božji po njej poveličan.« Jezus pa je ljubil Marto in njeno sestro Marijo in Lazarja. Ko je tedaj slišal, da je bolan, je ostal še dva dni v tistem kraju. Potem pa je rekel svojim učencem: »Pojdimo spet v Judejo!« Učenci mu reko: »Učenik, zdaj so te hoteli Judje kamenjati, pa greš spet tja?« Jezus je odgovoril: »Ali nima dan dvanajst ur? Ako kdo podnevi hodi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; če pa ponoči hodi, se spotakne, ker ni luči pri njem.« To je govoril in potem jim je rekel: »Lazar, naš prijatelj spi; toda grem, da ga iz spanja vzbudim.« Njegovi učenci so tedaj rekli: »Gospod, ako spi,

bo ozdravel.« Jezus je govoril o njegovi smrti, oni pa so menili, da o navadnem spanju govori. Takrat tedaj jim je Jezus razločno rekel: »Lazar je umrl. In veselim se zavaljo vas, da nisem bil tam, zato da boste vérovali. Toda pojdimo k njemu!« Rekel je tedaj Tomaž, ki se imenuje Dvojčič, součencem: »Pojdimo tudi mi, da z njim umrjemo!« Jezus je tedaj prišel in ga našel že štiri dni v grobu ležečega. Bila je pa Betanija blizu Jeruzalema, krog petnajst tečajev (*daleč*). In mnogo Judov je bilo prišlo k Marti in Mariji, da bi ji tolažili zavaljo njiju brata. Ko je tedaj Marta slišala, da pride Jezus, mu je naproti šla; Marija pa je doma sedela. Marta je tedaj rekla Jezusu: »Gospod, ko bi bil tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Pa tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, karkoli boš Boga prosil.« Jezus ji reče: »Tvoj brat bo vstal.« Marta mu reče: »Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan.« Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor v me véruje, bo živel, čeprav umrje. In nihče, kdor živi in v me véruje, ne bo umrl vekomaj. Ali véruješ to?« Reče mu: »Kajpada, Gospod, jaz vérujem, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ta svet prišel.« In ko je to izgovorila, je šla in poklicala na tistem Marijo, svojo sestro, rekoč: »Učenik je tu in te kliče.« Ko je to slišala, brž vstane in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v vas, ampak je bil še na tistem mestu, kjer mu je bila Marta naproti prišla. Ko so tedaj Judje, ki so bili pri njej v hiši in jo tolažili, videli,

da je Marija hitro vstala in šla vun, so šli za njo, rekoč: H grobu gre, da bo tam jokala. Ko je tedaj Marija tja prišla, kjer je bil Jezus, in ga je zagledala, mu je k nogam padla in mu rekla: »Gospod, ko bi bil tukaj, bi moj brat ne bil umrl.« Ko jo je Jezus videl, da joka, in da jokajo Judje, ki so bili z njo prišli, se je zgrozil v duhu in se užalil ter je rekel: »Kam ste ga položili?« Rekó mu: »Gospod, pridi in poglej!« In Jezus se je zjokal. Judje so tedaj rekli: »Glejte, kako ga je ljubil.« Nekateri izmed njih pa so rekli: »Ali ni mogel ta, ki je sleporojenemu oči odprl, tudi storiti, da bi ta ne bil umrl?« Jezus se je tedaj spet sam v sebi zgrozil in prišel h grobu. Bila je pa votlina, in kamen je bil k njej prislonjen. Jezus veli: »Odvalite kamen!« Marta, sestra rajnega, mu reče: »Gospod, že diši; zakaj leži (že) štiri dni.« Jezus ji reče: »Ali ti nisem rekel, da boš videla slavo božjo, če boš vérovala?« Tedaj so kamen odvalili. Jezus pa se je kvišku ozrl in je rekel: »Oče, zahvalim te, da si me uslišal. Pa jaz sem vedel, da me vselej uslišiš; toda zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, sem rekel, da bodo vérovali, da si me ti poslal.« In ko je to izrekel, je z močnim glasom zaklical: »Lazar, pridi vun!« In oni, ki je bil umrl, je takoj vun prišel, povezan na rokah in nogah s povoji; in njegov obraz je bil v prt zavit. Jezus jim reče: »Razvežite ga in pustite ga iti.« Mnogo Judov tedaj, ki so bili prišli k Mariji in Marti, in so videli, kar je Jezus storil, je vanj vérovalo.

Sobota po četrtri nedelji v postu.

Berilo iz preroka Izaija, 49, 8—15.

To govori Gospod: »Ob milostnem času te uslišim in na dan rešenja ti pomagam: in ohranim te in dam za zavezo ljudstvu, da povzdigneš zemljo in vzameš v last razpršeno dediščino; in da porečeš onim, ki so v ječi: Pojdite vun! in tistim, ki so v temi: Bodi vam svetlo! Ob potih se bodo pasli, in na vseh ravninah bo paša zanje. Ne bodo lačni, ne žejni, in ne bo jih žgala vročina in solnce; zakaj njih Usmiljeni jih bo vodil in jih napajal ob studencih vodâ. In vse svoje gore bom naredil za pot, in moje steze se bodo povišale. Glej, ti pridejo od daleč, in glej, oni od severja in morja, in ti iz južne dežele. Hvalite nebesa, in raduj se, zemlja, pojte hvalo, ve gore; zakaj potolažil je Gospod svoje ljudstvo in ubogih se bo usmilil.« In Sion je rekel: »Zapustil me je Gospod in Gospod me je pozabil.« — »Ali more žena pozabiti svojega otroka, da bi se ne usmilila sinú svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, vendar jaz tebe ne bom pozabil«, pravi Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Janeza, 8, 12—20.

Tisti čas je govoril Jezus judovskim množicam, rekoč: »Jaz sem luč sveta; kdor hodi za menoj, ne hodi v temi, ampak bo imel luč življenja.« Rekli so mu tedaj farizeji: »Ti pričuješ sam o sebi; tvoje pričevanje ni resnično.« Jezus je odgovoril in jim rekel: »Četudi pričujem jaz sam o sebi, je moje pričevanje (*vendar*) resnično; ker vem, odkod sem prišel, in kam grem; vi pa ne veste, odkod

prihajam ali kam grem. Vi po mesu sodite; jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resnična, ker nisem sam, ampak jaz in Oče, ki me je poslal. In v vaši postavi je pisano, da je pričevanje dveh oseb resnično. Jaz sem, ki pričujem sam o sebi, in Oče, ki me je poslal, pričuje o meni.« Tedaj so mu rekli: »Kje je tvoj Oče?« Jezus je odgovoril: »Ne poznate ne mene, ne mojega Očeta; ako bi mene poznali, bi pač tudi mojega Očeta poznali.« Te besede je govoril Jezus v zakladnici, ko je učil v templju; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peta postna ali tiha nedelja.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
9, 11—15.**

Bratje! Kristus je prišel kot veliki duhovnik prihodnjih dobrot in je šel skozi večji in popolnejši šotor, ki ni z roko narejen, to je, ne tega stvarjenja, ne s krvjo kozlov ali juncev, temveč z lastno krvjo v svetišče enkrat, ko je našel večno odrešenje. Zakaj če kri kozlov in juncev in potreseni juničji pepel ognušene posveti v telesno očiščenje: koliko bolj bo kri Kristusa, ki je po Svetem Duhu sam sebe brez madeža Bogu dal, našo vest očistila od mrtvih del, da bi služili živemu Bogu. In tako je srednik nove zaveze, da bi, kateri so poklicani, po (njegovi) smrti, ki se je zvršila v odrešenje od pregreh prejšnje zaveze, prejeli obljubo večne dediščine v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Janeza, 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: »Kdo izmed vas me more dolžiti greha? Če pa vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, božje besede posluša. Zavoljo tega vi ne poslušate, ker niste iz Boga.« Judje so tedaj odgovorili in mu rekli: »Ali mi ne govorimo prav, da si Samarijan in da imaš hudiča?« Jezus je odgovoril: »Jaz nimam hudiča, ampak častim svojega Očeta, vi mi pa čast jemljete. Toda jaz ne iščem svoje časti; je, ki jo išče in sodi. Resnično, resnično, povem vam: Če bo kdo mojo besedo izpolnjeval, ne bo videl smrti vekomaj.« Rekli so tedaj Judje: »Zdaj smo spoznali, da imaš hudiča. Abraham je umrl in preroki, in ti praviš: Če bo kdo izpolnjeval mojo besedo, ne bo okusil smrti vekomaj. Ali si mar ti večji ko naš oče Abraham, ki je umrl? In preroki so umrli. Koga sam sebe delaš?« Jezus je odgovoril: »Ako jaz častim sam sebe, ni moja čast nič. Moj Oče je, ki me časti, o katerem vi pravite, da je vaš Bog. Pa ga ne poznate; jaz ga poznam. In ako bi rekel, da ga ne poznam, bi bil lažnik kakor vi. Toda poznam ga in izpolnjujem njegovo besedo. Abraham, vaš oče, se je močno veselil, da bi videl moj dan. Videl ga je in se je razveselil.« Judje so mu tedaj rekli: »Še petdeset let nimaš in si Abrahama videl?« Jezus jim je rekel: »Resnično, resnično,

povem vam, preden je bil Abraham, sem jaz.« Teda j so pobirali kamenje, da bi (ga) vanj lučali. Jezus se je pa skril in je šel iz templja.

Ponedeljek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Jona, 3, 1—10.

Tiste dni je govoril Gospod drugič Jonu, rekoč: »Vstani in pojdi v veliko mesto Ninive in pridigaj v njem pridigo, ki ti jo govorim.« In vstal je Jona in šel v Ninive po besedi Gospodovi; Ninive pa so bile mesto, veliko tri dni hoda. In Jona je pričel in hodil v mesto dan hoda; in klical je in govoril: »Še štirideset dni, in Ninive bodo razdejane.« In vérovali so Ninivljani v Boga in oznanili post in oblekli raševino od največjega do najmanjšega. In prišla je beseda do kralja v Ninivah; in vstal je s svojega prestola in odložil svoje oblačilo in se oblekel v raševino in sédel v pepel. In ukazal je oklicati in oznaniti v Ninivah kot povelje kralja in njegovih knezov, rekoč: »Ljudje in živina in goveda in drobnica naj nič ne okusijo in naj ne hodijo na pašo in naj vode ne pijejo. In o grnejo naj se z raševino ljudje in živali in naj silno kličejo h Gospodu, in vsakdo naj se povrne od svoje slabe poti in od hudobije, ki je v njegovih rokah. Kdo vé, če Bog spet ne odpusti in se ne obrne od svoje hude jeze, in ne bomo poginili.« In Bog je videl njih dela, da so se izpreobrnili od svoje slabe poti; in usmilil se je svojega ljudstva Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Janeza, 7, 32—39.

Tisti čas so starejšine in farizeji poslali služabnike, da bi Jezusa prijeli. Jezus jim je tedaj rekel: »Še malo časa bom pri vas, in pojdem k

njemu, ki me je poslal. Iskali me boste, in ne boste me našli; in kjer sem jaz, (*tja*) vi ne morete priti.« Judje so tedaj govorili med seboj: »Kam misli ta iti, da ga ne bomo našli? Ali pojde med razkropljene nevernike in bo nevernike učil? Kaj pomenijo te besede, ki jih je rekel: Iskali me boste in ne boste me našli; in kjer sem jaz, (*tja*) ne morete priti?«

Zadnji veliki prazniški dan pa je Jezus vstal in klical, rekoč: »Ako je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije! Kdor v me véruje, potekó, kakor pravi pismo, potoki žive vode iz njegovega osrčja.« To pa je dejal o Duhu, ki so ga imeli prejeti tisti, ki so vanj vérovali.

Torek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Daniela, 14, 28—42.

Tiste dni so se sešli Babilonci pri kralju in so mu rekli: »Izroči nam Daniela, ki je Bela razdejal in zmaja umoril, sicer bomo pomorili tebe in tvojo družino.« Ko je tedaj kralj videl, da silno vanj pritiskajo, se je sili vdal, in jim je izročil Daniela. Oni pa so ga vrgli v levnjak, in tam je bil šest dni. V levnjaku pa je bilo sedem levov, in vsak dan so jim dajali po dvoje trupel in dve ovci; in takrat jim jih niso dali, da bi požrli Daniela. Bil je pa v Judeji prerok Habakuk; in ta je bil skuhal močnika in nadrobil kruha v skledo in je šel na polje, da bi ga ženjem nesel. Gospodov angel pa je rekel Habakuku: »Nesi kosilo, ki ga imaš, v Babilon Danielu, ki je v levnjaku.« In Habakuk je rekel: »Gospod, Babilona še nisem videl in za levnjak ne vem.« In prijel ga je Gospodov angel vrh glave, in ga nesel za lase njegove

glave ter ga postavil s silo svojega duha v Babilon nad levnjak. In Habakuk je zaklical, rekoč: »Daniel, služabnik božji, vzemi kosilo, ki ti ga pošilja Bog.« In Daniel je rekel: »Spomnil si se me, o Bog, in nisi zapustil tistih, ki te ljubijo.« In Daniel je vstal ter jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka brž spet nazaj postavil na njegovo mesto. Sedmi dan tedaj je prišel kralj, da bi žaloval zavoljo Daniela; in stopil je k levnjaku ter vanj pogledal; in glej, Daniel je sedel sredi med levi. Tedaj je kralj zaklical na ves glas, rekoč: »Velik si, Gospod, Danielov Bog.« In potegnil ga je iz levnjaka; tiste pa, ki so bili krivi njegove obsodbe, je vrgel v levnjak, in v hipu so bili požrti vpricho njega. Tedaj je kralj rekel: »Bojé naj se vsi prebivalci po vesoljni zemlji Boga Danielovega, zakaj on je rešitelj, ki dela znamenja in čuda na zemlji, in ki je rešil Daniela iz levnjaka.«

Evangelij sv. Janeza, 7, 1—13.

Tisti čas je hodil Jezus po Galileji; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje hoteli umoriti. Bil je pa blizu judovski praznik šatorov. Rekli so mu njegovi bratje: »Idi odtod, in pojdi v Judejo, da bodo tudi tvoji učenci videli tvoja dela, ki jih delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnem, kdor želi biti očit en; če to delaš, razodeni sam sebe svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso vanj vérovali. Jezus jim tedaj reče: »Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej pripravljen. Vas svet ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker jaz pričujem o njem, da so njegova dela hudobna. Vi pojdite k temu prazniku; jaz pa ne grem k temu prazniku, ker moj čas še ni dopolnjen.« Ko je to

rekel, je on ostal v Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odšli, takrat je tudi on šel na praznik, ne očitno, ampak bolj na skrivnem. Judje so ga tedaj iskali o prazniku, in so rekli: »Kje je on?« In med ljudmi je bilo na tistem veliko govorjenja zavoljo njega. Nekateri so namreč rekli: »Dober je«; drugi pa so rekli: »Ne, temveč ljudi zapeljuje.« Nihče pa ni očitno o njem govoril zavoljo strahu pred Judi.

Sreda po tihi nedelji.

Berilo iz III. Mozesove knjige, 19, 1. 2. 11—19.

Tiste dni je govoril Gospod Mozesu, rekoč: »Govori vsej množici Izraelovih otrok in reci jim: Jaz sem Gospod, vaš Bog... Ne kradite! Ne lažite, in nihče naj ne goljufa svojega bližnjika! Ne prisečaj po krivem pri mojem imenu in ne skruni imena svojega Boga! Jaz sem Gospod. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu in ne tlači ga s silo! Naj ne ostaja plačilo tvojega delavca pri tebi do jutra. Ne preklinjaj gluhega in pred slepega ne nastavlja optike: temveč boj se Gospoda, svojega Boga, zakaj jaz sem Gospod. Ne delaj tega, kar ni prav, in ne sodi krivično. Ne preziraj osebe ubožca in ne časti obraza mogočnika. Pravično sodi svojemu bližnjiku. Ne bodi obrekovalec in ne podpihovalec med ljudstvom. Ne vzdiguji se zoper kri svojega bližnjega. Jaz sem Gospod. Ne sovraži svojega brata v svojem srcu, ampak očitno ga posvari, da ne boš imel greha zavoljo njega. Ne išči maščevanja in ne spominjaj se krivice svojih sosedov. Ljubi svojega prijatelja kakor samega sebe. Jaz sem Gospod. Izpolnjujte moje zapovedi; zakaj jaz sem Gospod, vaš Bog.

Evangelij sv. Janeza, 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalemu, in zima je bila. In hodil je Jezus v templju po Salomonovem hodišču. Judje so ga tedaj obstopili in mu rekli: »Doklej nas v negotovosti pustiš? Ako si ti Kristus, nam očitno povej!« Jezus jim je odgovoril: »Govorim vam, pa ne verujete. Dela, ki jih jaz delam v imenu svojega Očeta, ta pričajo o meni. Toda, vi ne verujete, ker niste izmed mojih ovac. Moje ovce moj glas poslušajo; in jaz jih poznam, in hodiijo za menoj. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. Kar mi je moj Oče dal, je večje ko vse; in nihče (*jih*) ne more iztrgati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno.« Judje so tedaj kamenje pobirali, da bi ga kamenjali. Jezus jim je odgovoril: »Veliko dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta; zavoljo katerega teh del me kamenjate?« Judje so mu odgovorili: »Zavoljo dobrega dela te ne kamenjamo, ampak zavoljo bogokletstva, ker se namreč Boga delaš, ko si človek.« Jezus jim je odgovoril: »Ni li pisano v vaši postavi: ‚Jaz sem rekel: bogovi ste‘? Ako je tiste imenoval bogove, katerim je bila beseda božja govorjena, in pismo ne more ovrženo biti: kako vi pravite njemu, ki ga je Oče posvetil in na svet poslal: ‚Preklinjaš‘, ker sem rekel: ‚Sin božji sem‘? Ako ne delam del svojega Očeta,

mi nikar ne vérujte. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in vérujete, da je Oče v meni in jaz v Očetu.«

Četrtek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Daniela, 3, 34—45.

Tiste dni je molil Azarija h Gospodu, rekoč: »Gospod naš Bog, ne zapusti nas, prosimo, na veke, zavoljo svojega imena in ne razderi svoje zaveze. Tudi nam ne odtegni svojega usmiljenja zavoljo Abrahama, svojega ljubljenca, in Izaka, svojega služabnika, in Izraela, svojega svetega, ki si jim govoril in obljubil, da boš namnožil njih zarod kakor zvezde na nebu in kakor pesek, ki je na morskem bregu. Zakaj, tlačeni smo, Gospod, bolj kakor vsi narodi in ponižani danes po vsej zemlji zavoljo svojih grehov. In zdaj nimamo ne kneza, ne vojvoda, ne preroka in ne žgalne, ne klalne in ne jedilne daritve, in ne kadila in ne kraja, kjer bi ti darovali prvine, da bi mogli najti tvoje usmiljenje; toda sprejmi nas zavoljo potrtega srca in ponižanega duha. Kakor žgalna daritev ognov in juncev in kakor na tisoče tolstih jagnjet, taka bodi danes naša daritev pred teboj, da ti bo všeč; zakaj tisti, ki v te zaupajo, ne bodo osramočeni. In zdaj hodimo za teboj z vsem srcem in se te bojimo in iščemo tvojega obličja. Ne osramoti nas, ampak stori z nami po svoji milobi in po obilnosti svojega usmiljenja, in otmi nas po svojih čudežih in daj slavo svojemu imenu, Gospod, in osramočeni naj bodo vsi, ki hudo delajo tvojim služabnikom; osramočeni naj bodo po tvoji vsemogočnosti, in njih moč bodi strta. In vedo naj, da si ti, Gospod, edini Bog, in slavljen naokrog po vsej zemlji, Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Luka, 7, 36—50.

Tiste dni je nekdo izmed farizejev Jezusa prosil, da bi pri njem jedel. In prišel je v farizejevo hišo in k jedi sedel. In glej, ko je žena, ki je bila grešnica v mestu, zvedela, da je v farizejevi hiši pri jedi, je prinesla alabastrovo puščico mazila; in stopila je zadaj k njegovim nogam, začela s solzami močiti njegove noge ter jih je z lasmi svoje glave brisala in mu je noge poljubljala ter z mazilom mazilila. Ko je pa farizej, ki ga je bil povabil, to videl, je sam pri sebi govoril, rekoč: »Ko bi bil ta prerok, bi pač vedel, kdo in kakšna je ženska, ki se ga dotika; da je grešnica.« In Jezus je odgovoril in mu rekel: »Simon, imam ti nekaj povedati.« On pa reče: »Učenik, povej.« »Dva dolžnika je imel neki upnik; eden je bil dolžan petsto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s čim plačati, je obema odpustil. Kateri ga tedaj bolj ljubi?« Simon je odgovoril in rekel: »Menim, da tisti, kateremu je več odpustil.« On pa je rekel: »Prav si sodil.« In obrnivši se k ženi je rekel Simonu: »Vidiš to žensko? Prišel sem v tvojo hišo, vode za noge mi nisi dal; ta mi je pa s solzami noge močila in jih s svojimi lasmi brisala. Poljuba mi nisi dal; ta pa, odkar je prišla v hišo, ni nehala poljubljati mojih nog. Z oljem mi glave nisi mazilil; ta pa mi je z mazilom noge mazilila. Zato ti povem: Veliko grehov ji je odpuščenih, ker je veliko ljubila. Komur se

pa manj odpusti, manj ljubi.« Njej pa je rekel: »Odpuščeni so ti tvoji grehi.« In začeli so tisti, ki so bili z njim pri mizi, sami pri sebi govoriti: »Kdo je ta, ki celo grehe odpušča?« Rekel je pa ženi: »Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru!«

Petek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Jeremija, 17, 13—18.

Tiste dni je govoril Jeremija: »Gospod, vsi, ki te zapuste, bodo osramočeni; kateri od tebe odstopijo, bodo v prah zapisani, ker so zapustili Gospoda, vir žive vode. Ozdravi me, Gospod, in bom ozdravljen; reši me, in bom rešen, ker si ti moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je Gospodova beseda? Naj pride! In jaz nisem bil v strahu, ko sem hodil za teboj kot svojim pastirjem, in veš, da nisem želel dni, kakoršne ima človek rad. Kar je prišlo iz mojih ust, je bilo pravo pred teboj. Ne bodi mi v strah, ti, moje upanje, na dan stiske. Osramočeni naj bodo, kateri me preganjajo, in naj ne bom osramočen jaz; naj trepečejo oni, in naj ne trepečem jaz; pripelji nadnje dan stiske, in steri jih z dvojno pogubo, Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Janeza, 11, 47—54.

Tisti čas so veliki duhovniki in farizeji sklicali zbor zoper Jezusa in govorili: »Kaj naj storimo, ko ta človek dela mnogo čudežev? Ako ga tako pustimo, bodo vsi vanj vérovali, in prišli bodo Rimljani, in vzeli našo deželo in naš narod.« Eden pa izmed njih, Kajfa po imenu, ki je bil tisto leto

veliki duhovnik, jim je rekel: »Vi nič ne veste in ne pomislite, da je bolje za vas, da umrje en človek za ljudstvo, in da ne propade ves narod.« Tega pa ni sam iz sebe rekel; ampak, ker je bil tisto leto veliki duhovnik, je prerokoval, da bo Jezus umrl za narod, in ne samo za narod, temveč tudi, da bi otroke božje, kateri so bili razkropljeni, skupaj zbral. Od tistega dne tedaj je bilo med njimi sklenjeno, da ga bodo umorili. Jezus ni tedaj več očitno hodil med Judi, ampak je odšel v kraj blizu puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam bival s svojimi učenci.

Sobota po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Jeremija, 18, 18—23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: »Pridite, in izmislimo si naklepe zoper pravičnega, saj zato ne bo zginila postava izmed duhovnikov, ne svēt izmed modrih, ne beseda (*Gospodova*) izmed prerokov: pridite, udarimo ga z jezikom in ne menimo se za nobene njegove besede!« »Glej name, Gospod, in poslušaj glas mojih nasprotnikov! Ali naj se dobro s hudim vrača, ker mi jamo kopljejo? Spomni se, da sem stal pred teboj, da bi zanje dobro govoril in da bi tvojo jezo od njih odvrnil. Zato daj njih sinove lakoti in pripelji jih pod meč; njih žene naj bodo brez otrok in vdove, in njih možje naj za kučo pomro, njih mladeniče naj pokolje meč v boju. Sliši naj se vpitje iz njih hiš, zakaj nagloma boš pripeljal nadnje razbojnika, ker so jamo izkopali, da bi me vjeli in so na skrivnem zadrge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospod, veš za ves njih

naklep, da me hočejo umoriti; ne prizanesi njih hudobiji, in njih greh pred teboj ne bodi izbrisan: naj popadajo pred tvojimi očmi, in znosi se nad njimi ob času svojega srda, Gospod, naš Bog!»

Evangelij sv. Janeza, 12, 10—36.

Tisti čas so veliki duhovniki sklenili, da bi umorili tudi Lazarja, ker je veliko Judov zavoljo njega šlo in vérovalo v Jezusa. Drugi dan pa, ko je velika množica, ki je prišla na praznik, slišala, da prihaja Jezus v Jeruzalem, so vzeli palmove veje in mu naproti šli ter klicali: »Hosána, blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem, kralj izraelski!» In Jezus je našel osliča in je nanj sedel, kakor je pisano: »Ne boj se hči sionska! Glej, tvoj kralj prihaja, sedeč na žrebetu oslice.« Tega njegovi učenci prej niso umeli; ko je bil pa Jezus poveljčan, tedaj so se spomnili, da je to o njem pisano, in da so mu to storili. Pričevala je tedaj množica, ki je bila z njim, ko je Lazarja iz groba poklical in ga od mrtvih obudil. Zato mu je množica tudi naproti prišla, ker je slišala, da je bil storil ta čudež. Farizeji so tedaj rekli med seboj: »Vidite, da nič ne opravimo. Glejte, ves svet dere za njim!» Bili so pa nekateri neverniki (*nejudje*) med tistimi, ki so gori prišli, da bi molili o prazniku. Ti so tedaj pristopili k Filipu, ki je bil iz Betzajde galilejske, in so ga prosili, rekoč: »Gospod, Jezusa bi radi videli.« Filip pride in pove Andreju; Andrej pa Filip sta povedala Jezusu.

Jezus pa jima je odgovoril, rekoč: »Ura je prišla, da bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično, povem vam, ako pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane ono samo; ako pa umrje, obrodi veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil. Zdaj je moja duša žalostna. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure! Pa zato sem prišel v to uro. Oče, poveličaj svoje ime!« Prišel je tedaj glas z neba: »Že sem poveličal in bom še poveličal.« Množica tedaj, ki je stala in slišala, je rekla, da je zagrmelo. Drugi so rekli: »Angel je z njim govoril.« Jezus je odgovoril in rekel: »Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je ta glas prišel. Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izgnan. In jaz bom, kadar bom povišan od zemlje, vse k sebi pritegnil.« (To pa je rekel, da je naznanil, kakšne smrti bo umrl.) Množica mu je odgovorila: »Mi smo slišali iz postave, da Kristus ostane vekomaj; in kako ti praviš: ‚Sin človekov mora biti povišan?‘ Kdo je ta Sin človekov?« Jezus jim je tedaj rekel: »Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne objame; zakaj kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da boste otroci luči.« To je Jezus govoril, in je odšel ter se je skril pred njimi.

Šesta postna ali cvetna nedelja.

a) Pri blagoslavljanju oljik.

Berilo iz II. Mozesove knjige, 15, 27 in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi sinovi v Elim, kjer je bilo dvanajst studencev in sedemdeset palm; in postavili so šatore ob vodi. In vzdignili so se iz Elimu, in prišla je vsa množica Izraelovih otrok v puščavo Sin, ki je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan drugega meseca, kar so šli iz Egipta. In godrnjala je vsa občina Izraelovih otrok zoper Mozesu in Arona v puščavi. In rekli so jima Izraelovi otroci: »O, da bi bili umrli po Gospodovi roki v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa in smo jedli kruh do sitega! Zakaj sta nas izpeljala v to puščavo, da bi pomorila vso množico z lakoto?« In Gospod je rekel Mozesu: »Glej, dežil vam bom kruha z neba; ljudstvo naj ga hodi nabirat, kolikor ga potrebuje za vsak dan, da ga preizkusim, ali bo hodilo po moji postavi ali ne. Šesti dan pa naj ga pripravijo, da ga shranijo, in bodi ga dvakrat toliko, kakor so ga nabirali vsak dan.« In Mozes in Aron sta rekla vsem Izraelovim otrokom: »Drevi boste vedeli, da vas je Gospod izpeljal iz egiptovske dežele. In jutri boste videli veličastvo Gospodovo.«

Evangelij sv. Mateja, 21, 1—9.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in je prišel do Betfage ob Oljiski gori, je poslal dva učenca ter jima rekel: »Pojdita v vas, ki je pred vama, in kmalu bosta našla oslico privezano in žrebe poleg nje; odvežita in pripeljita ju k meni. In če vama kdo kaj poreče, recita, da ju Gospod potrebuje, in takoj ju bo pustil.« To vse

pa se je zgodilo, da bi se dopolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki pravi: »Povejte hčeri sionski: Glej, tvoj kralj prihaja k tebi krotak, sedeč na osliču, namreč na žrebetu jarmove oslice.« Učenca sta šla in storila, kakor jima je Jezus ukazal. In pripeljala sta oslico in žrebe, in položili so svoja oblačila nanju, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je pogrinjalo svoja oblačila na pot; drugi so pa sekali veje z dreves in stlali na pot. Množice pa, ki so spredaj in zadaj šle, so vpile, rekoč: »Hosana sinu Davidovemu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!«

b) Pri maši.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov, 2, 5—11.

Bratje! To čutíte v sebi, kar v Kristusu Jezusu. Ko je bil v božji podobi, ni imel za rop, biti enak Bogu, ampak je sam sebe izničil, podobo hlapca náse vzel, postal podoben ljudem in bil po vnanjem kakor človek. Ponižal je sam sebe in je bil pokoren do smrti, do smrti na križu. Zato tudi ga je Bog povišal, in mu dal ime, ki je čez vsa imena; da se v imenu Jezusovem vsako koleno pripogne, teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik izpričuje, da je Gospod Jezus Kristus v slavi Boga Očeta.

Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po evangeliju sv. Mateja, 26, 1—75 in 27, 1—66.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan.« Tedaj so se

zbrali veliki duhovniki in starejšine ljudstva na dvoru vélikega duhovnika, ki mu je bilo ime Kajfa; in sklenili so Jezusa z zvijačo ujeti ter umoriti. Rekli so pa: »Ne na praznik, da bi morda ne nastal hrup med ljudstvom.«

Ko je bil pa Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobavega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo posodo dragocenega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je bil pri mizi. Ko so pa učenci (*to*) videli, so bili nejevoljni in so rekli: »Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo lahko drago prodalo in dalo ubožcem.« Jezus pa, ki je vedel, jim je rekel: »Kaj ste nadležni tej ženi? Dobro delo je storila nad menoj. Ubožce imate namreč vedno med seboj, mene pa nimate vedno. Zakaj ko je ta to mazilo izlila na moje telo, je to storila za moj pogreb. Resnično, povem vam, kjerkoli po vsem svetu se bo oznanjal ta evangelij, se bo tudi to, kar je ta storila, pravilo v njen spomin.«

Tedaj je šel eden izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Juda Iškarjot, k vélikim duhovnikom in jim je rekel: »Kaj mi daste, in jaz vam ga izdam?« Oni pa so mu določili trideset srebrnikov. In odslej je iskal prilike, da bi ga izdal.

Prvi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu in mu rekli: »Kje hočeš, da ti pripravimo velikonočno jagnje?« Jezus je rekel: »Pojdite v mesto k nekomu in mu recite: 'Učenik pravi: Moj čas je blizu; pri tebi hočem imeti

veliko noč s svojimi učenci. '« In učenci so storili, kar jim je bil Jezus ukazal, in so pripravili veliko-nočno jagnje.

Ko se je pa zvečerilo, je k mizi šel z dvanajsterimi učenci. In ko so jedli, je rekel: »Resnično, povem vam, eden izmed vas me bo izdal.« In silno so se užalostili, in začeli so eden za drugim govoriti: »Ali sem jaz, Gospod?« On pa je odgovoril, rekoč: »Kateri z menoj roko pomaka v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano o njem; gorje pa tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan. Bolje bi mu bilo, da bi tisti človek ne bil rojen.« Odgovoril pa je Juda, ki ga je izdal, rekoč: »Učenik, ali sem jaz?« Reče mu: »Ti si rekel.« Ko so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in blagoslovil in ga razlomil ter dal svojim učencem in je rekel: »Vzemite in jejte, to je moje telo.« In vzel je kelih, zahvalil in jim dal, rekoč: »Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ki bo za mnoge prelita v odpuščenje grehov.« »Povem vam pa: Poslej ne bom pil od tega sadu vinske trte, do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta.«

Po zahvalni pesmi so šli na Oljisko goro. Tedaj jim reče Jezus: »Vsi vi se boste pohujšali nad menoj to noč: zakaj pisano je: 'Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce čede.' Potem pa, ko bom spet vstal, pojdem pred vami v Galilejo.« Peter pa mu je odgovoril, rekoč: »In ko bi

se tudi vsi pohujšali nad teboj, se jaz ne bom nikdar pohujšal.« Jezus mu reče: »Resnično, povem ti, nocoj to noč, preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil.« Peter mu reče: »Četudi bi mi bilo treba umreti s teboj, te ne bom zatajil.« Tako so tudi vsi (*drugi*) učenci govorili. Tedaj je prišel Jezus z njimi na pristavo, ki se imenuje Getzemani, in je rekel svojim učencem: »Sedite tukaj, da grem tja in molim.« In vzel je seboj Petra in oba Zebedejeva sina in je začel žalosten in otožen postajati. Tedaj jim reče: »Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte z menoj.« In šel je malo naprej, padel na svoj obraz, in molil, rekoč: »Moj Oče! Ako je mogoče, naj gre mimo mene ta kelih; pa vendar ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti.« In prišel je k svojim učencem in jih našel speče; in rekel je Petru: »Tako niste mogli eno uro z menoj čuti? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjava. Duh je sicer voljan, toda meso je slabo.« Spet je drugič šel in molil, rekoč: »Moj Oče, ako ne more ta kelih mimo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja.« In spet je prišel in jih našel speče, zakaj njih oči so bile trudne. In zapustivši jih je spet šel in tretjič molil, govoreč prav tiste besede. Tedaj pride k svojim učencem in jim reče: »Spite zdaj in počivajte. Glejte, približala se je ura, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdimo, glejte, približal se je ta, ki me bo izdal.«

Ko je še govoril, glej, je prišel Juda, eden izmed dvanajsterih, in z njim velika množica z meči in koli, poslani od velikih duhovnikov in starejšin ljudstva. On pa, ki ga je izdal, jim je bil dal znamenje, rekoč: »Kogar bom poljubil, tisti je; njega primite.« In brž je stopil k Jezusu in rekel: »Pozdravljen, Učenik!« In ga je poljubil. In Jezus mu je rekel: »Priatelj, čemu si prišel?« Tedaj so pristopili in roke položili na Jezusa ter ga prijeli. In glej, eden izmed teh, ki so bili z Jezusom, je stegnil roko, izdrl svoj meč in mahnil po hlapcu velikega duhovnika ter mu odsekal uho. Tedaj mu reče Jezus: »Vtekni svoj meč v nožnico; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal takoj več ko dvanajst legij angelov? Kako se bodo tedaj dopolnila pisma, da se mora tako zgoditi?« Tisto uro je Jezus množicam rekel: »Kakor nad razbojnika ste šli z meči in s koli, da bi me zgrabili; vsak dan sem sedel pri vas in učil v templju, pa me niste prijeli.« Vse to pa se je zgodilo, da bi se izpolnila pisma prerokov.

Tedaj so ga vsi njegovi učenci zapustili in so zbežali. Ti pa, ki so Jezusa prijeli, so ga peljali h Kajfu, velikemu duhovniku, kjer so se bili zbrali pismarji in starejšine. Peter pa je šel od daleč za njim, noter na dvorišče velikega duhovnika. In stopil je noter in sedel s služabniki, da bi videl konec.

Veliki duhovniki pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, pa ga niso našli, četudi je nastopilo mnogo krivih prič. Na zadnje pa sta prišli dve krivi priči in sta rekli: »Ta je govoril: Morem podreti tempelj božji in v treh dneh ga spet sezidati.« In vstal je veliki duhovnik in mu rekel: »Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričajo?« Jezus pa je molčal. In veliki duhovnik mu reče: »Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin božji?« Jezus mu reče: »Ti si rekel. Toda povem vam: odslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici moči božje in priti v oblakih neba.« Tedaj je veliki duhovnik pretrgal svoja oblačila, rekoč: »Boga je preklinjal. Kaj še potrebujemo prič? Glejte, zdaj ste slišali bogokletje, kaj se vam zdi?« Oni pa so odgovorili, rekoč: »Kriv je smrti!«

Tedaj so mu pljuvali v obraz in ga s pestmi bili; drugi pa so mu z dlanmi zakrivali obraz, rekoč: »Prerokuj nam, Kristus, kdo te je udaril?«

Peter pa je zunaj sedel na dvorišču; in pristopila je neka dekla k njemu, rekoč: »Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem.« On pa je tajil pred vsemi, rekoč: »Ne vem, kaj praviš.« Ko je pa skozi vrata šel, ga je videla druga dekla in rekla tistim, ki so tam bili: »Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim.« In spet je tajil, s prisego: »Ne poznam tega človeka.« In čez malo časa so pristopili ondi stoječi ter so rekli Petru: »Res, tudi

ti si izmed tistih, zakaj tvoj jezik te razodeva.« Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne pozna tega človeka. In takoj je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je bil rekel: »Preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil.« In šel je vun in se je bridko zjokal.

Ko se je pa zdanilo, so sklenili vsi veliki duhovniki in starejšine ljudstva zoper Jezusa, da ga izdajo v smrt. In peljali so zvezanega ter izročili deželnemu poglavarju, Ponciju Pilatu.

Ko je tedaj Juda, ki ga je izdal, videl, da je (Jezus) obsojen, se je skesal ter je trideset srebrnikov nazaj prinesel velikim duhovnikom in starejšinom rekoč: »Grešil sem, ko sem izdal nedolžno kri.« Oni pa so rekli: »Kaj nam mar? Ti glej!« In zagnal je srebrnike po templju, se obrnil in je šel ter se z vrvjo obesil. Veliki duhovniki pa so vzeli srebrnike in so rekli: »Ne spodobi se, devati jih v templjevo zakladnico, zakaj to je cena krvi.« Sklenili so pa in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato se imenuje tista njiva hakéldama, to je: njiva krvi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po preroku Jeremiju, ki pravi: »In vzeli so trideset srebrnikov, ceno cenjenega, ki so ga kupili nekatere Izraelovih otrok; in dali so jih za lončarjevo njivo, kakor mi je ukazal Gospod.«

Jezus pa je stal pred poglavarjem, in poglavar ga je vprašal, rekoč: »Ali si ti kralj Judov?« Jezus mu reče: »Ti praviš.« In ko so ga tožili

veliki duhovniki in starejšine, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: »Ali ne slišiš, koliko zoper tebe pričujejo?« In ni mu odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil.

Ob prazniku je pa imel poglavar navado, ljudstvu izpustiti enega jetnika, katerega so hoteli. Imel je pa takrat zloglasnega jetnika, ki mu je bilo ime Baraba. Ko so se tedaj zbrali, je Pilat rekel: »Katerega hočete, da vam izpustim, Baraba, ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?« Zakaj vedel je, da so ga izdali iz zavisti.

Ko je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: »Nič ne imej opraviti s tem pravičnim; zakaj veliko sem trpela v sanjah danes zavoljo njega.«

Toda veliki duhovniki in starejšine so prigovarjali ljudstvu, naj zahtevajo Baraba, Jezusa pa pogubé. Poglavar pa je spet izpregovoril in jim rekel: »Katerega od obeh hočete, da vam izpustim?« Oni pa so rekli: »Baraba.« Pilat jim reče: »Kaj pa naj storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus?« Vsi reko: »Križan naj bo!« Poglavar jim reče: »Kaj je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj vpili, rekoč: »Križan naj bo!« Ko je pa Pilat videl, da nič ne opravi, temveč da hrup postaja večji, je vzel vode in si roke umil vpričo ljudstva, rekoč: »Jaz sem nedolžen pri krvi tega pravičnega; vi glejte!« In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: »Njegova kri pridi nad nas in nad naše otroke!« Tedaj jim je izpustil

Baraba; Jezusa pa je dal bičati in jim ga je izročil, da bi bil križan.«

Tedaj so poglavarjevi vojaki Jezusa vzeli na dvorišče sodne hiše in so k njemu zbrali vso četo. In slekli so ga ter mu ogrnili škrlatast plašč. In spletli so krono iz trnja in mu jo na glavo deli in trst v njegovo desnico. In poklekovali so pred njega in ga zasmehovali, rekoč: »Pozdravljen, kralj Judov!« In pljuvali so vanj in mu trst jemali ter ga bili po glavi. In potem, ko so ga zasmehovali, so mu slekli plašč, ga oblekli v njegova oblačila ter ga vun peljali, da bi ga križali.

Gredoč pa so dobili človeka iz Cirene, po imenu Simona; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In prišli so na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mrtvaške glave. In dali so mu piti vina, mešanega z grenčico; in pokusil je, a ni hotel piti. Potem pa, ko so ga križali, so s srečkanjem razdelili njegova oblačila, da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: »Razdelili so si moja oblačila in za mojo suknjo so srečkali.« In sede so ga stražili. In postavili so nad njegovo glavo zapisan vzrok obsodbe: »To je Jezus, kralj Judov.«

Tedaj sta bila križana z njim vred dva razbojnika, eden na desni, drugi na levi.

Mimogredoči pa so ga preklinjali in so zmajevali s svojimi glavami, rekoč: »Aha, ki podiraš tempelj božji in ga v treh dneh spet sezidavaš. Pomačaj sam sebi! Če si Sin božji, stopi s križa!« Prav-

tako so ga zasramovali tudi veliki duhovniki s pismarji in starejšinami vred in so govorili: »Drogim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Ako je kralj Izraelski, naj stopi zdaj s križa, in vérovali bomo vanj. V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga ima rad; saj je rekel: Sin božji sem.« Pravitako sta ga zasramovala tudi razbojnika, ki sta bila z njim vred križana.

Od šeste ure pa se je naredila tema po vsej zemlji do devete ure.

In krog devete ure je zaklical Jezus na ves glas, rekoč: »Elí, Elí, lama sabaktáni?« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« Nekateri pa, ki so tam stali in to slišali, so rekli: »Ta Elija kliče.« In takoj je eden izmed njih stekel, vzel gobo, jo s kisom napojil, nateknil na trst ter mu je dal piti. Drugi pa so rekli: »Pusti, pogledjmo, ali Elija pride in ga reši.« Jezus pa je spet zaklical z velikim glasom in dušo izdihnil.

In glej, začinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali; in več teles svetih, ki so bili umrli, se je zbudilo. In šli so iz grobov po njegovem vstajenju, in prišli v sveto mesto in se mnogim prikazali. Ko so pa stotnik, in tisti, ki so z njim vred Jezusa stražili, videli potres in kar se je zgodilo, so se zelo prestrašili ter rekli: »Resnično, ta je bil Sin božji.« Bilo je pa tam od daleč veliko žen, ki so bile za Jezusom prišle iz Galileje ter mu stregle; med

njimi je bila Marija Magdalena in Marija, mati Jakobova in Jožefova, in mati Zebedejevih sinov. Ko se je pa zvečerilo, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, ki je bil tudi sam učenec Jezusov. Ta je šel k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Tedaj je Pilat ukazal telo izročiti. In Jožef je telo vzel in ga zavil v čisto tenčico ter ga položil v svoj novi grob, ki ga je bil vsekali v skalo. In zavalil je velik kamen k vhodu v grob ter odšel.

Bila je pa tam Marija Magdalena in druga Marija, ki sta sedeli grobu nasproti.

Drugi dan pa, ki je po petku, so se zbrali veliki duhovniki in farizeji pri Pilatu, rekoč: »Gospod, spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: 'Čez tri dni bom vstal.' Ukaži torej grob zastražiti do tretjega dne, da morda ne pridejo njegovi učenci in ga ne ukradejo in ne poreko ljudstvu: Vstal je od mrtvih; in poslednja zmota bo hujša ko prva.« Pilat jim je rekel: »Imate stražo; pojdite, zastražite, kakor veste.« Oni pa so šli in grob zastražili s stražo ter kamen zapečatili.

Vélíki ponedeljek.

Berilo iz preroka Izaija, 50, 5—10.

Tiste dni je govoril Izaija: »Gospod Bog mi je odprl ušesa, jaz pa ne ugovarjam in se ne umikam. Svoje telo dam onim, ki me bijejo, in svoja lica tistim, ki (*mi brado*)

pulijo; svojega obraza ne obrnem od tistih, ki me preklinjajo in v me pljujejo. Gospod Bog je moj pomočnik, zato ne bom osramočen; svoj obraz nastavim, kakor najtrši kamen, in vem, da ne bom osramočen. Blizu je, kateri me opravičuje, kdo mi bo ugovarjal? Stopimo skupaj: kdo je moj nasprotnik? Naj pride k meni! Glej, Gospod Bog je moj pomočnik; kdo me bo pogubil? Glej, vsi se bodo ogulili, kakor oblačilo, molj jih bo požrl. Kdo izmed vas se boji Gospoda in posluša glas njegovega služabnika? Kdor po temi hodi in nima luči, naj zaupa v ime Gospodovo in naj se opre na Gospoda, svojega Boga.

Evangelij sv. Janeza, 12, 1—9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betanijo, kjer je bil umrl Lazar, ki ga je Jezus obudil. Napravili pa so mu tam večerjo; in Marta je stregla, Lazar je bil pa med tistimi, ki so bili pri mizi. Marija je tedaj vzela funt mazila, prave dragocene narde, in je mazilila Jezusu noge in mu jih brisala s svojimi lasmi; in hiša se je napolnila z vonjem mazila. Rekel je tedaj eden njegovih učencev, Juda Iškariot, ki ga je potem izdal: »Zakaj se to mazilo ni prodalo za tristo denarjev in dalo ubogim?« Rekel pa je to, ne kakor da bi ga bilo skrb za uboge, temveč ker je bil tat in je imel denarnico ter nosil, kar se je vanjo devalo. Rekel je tedaj Jezus: »Pustite jo, naj to stori za dan mojega pogreba. Zakaj uboge boste vedno imeli med seboj, mene pa ne boste vedno imeli.« Zvedela je tedaj velika mno-

žica Judov, da je tam, in prišli so ne samo za-
voljo Jezusa, temveč, da bi Lazarja videli, ki ga
je bil od mrtvih obudil.

Veliki torek.

Berilo iz preroka Jeremija, 11, 18—20.

Tiste dni je govoril Jeremija: »Gospod, razodel si
mi, in spoznal sem; takrat si mi pokazal njih namene.
In jaz sem bil kakor krotko jagnje, katero peljejo v mes-
nico; in nisem vedel, da so zoper mene naklepe de-
lali, rekoč: »Denimo (*strupenega*) lesa v njegov kruh in
iztrebimo ga iz dežele živih, in njegovo ime naj se niti
ne spomni več. Ti pa, Gospod vojnih čet, ki pravično
sodiš in obisti in srce preizkušaš, daj, da vidim tvoje
maščevanje nad njimi; tebi namreč sem razodel svojo
pravdo, Gospod, moj Bog.«

Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po evan- geliju sv. Marka, 14, 1—72 in 15, 1—46.

Tisti čas, dva dni pred veliko nočjo in praz-
nikom opresnih kruhov, so iskali veliki duhovniki
in pismarji, kako bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili.
Rekli so pa: »Ne na praznik, da bi morda ne
nastal hrup med ljudstvom.«

In ko je bil Jezus v Betaniji, v hiši Simona
gobavega, in je bil pri mizi, je prišla žena, ki je
imela alabastrovo posodo z dragocenim mazilom
iz nardovega klasja, in je posodo razbila ter mu
na glavo izlila. Nekateri pa so bili sami pri sebi
nevoljni in so rekli: »Čemu ta potrata z mazilom.
Zakaj to mazilo bi se bilo lahko prodalo za več

ko tristo denarjev in dalo ubogim.« In godrnjali so nad njo. Jezus pa je rekel: »Pustite jo; kaj ste ji nadležni? Dobro delo je storila nad menoj: zakaj uboge imate zmiraj med seboj, in kadar hočete, jim morete dobro storiti, mene pa nimate vedno. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazilit moje telo za pogreb. Resnično, povem vam: Kjerkoli se bo oznanjal ta evangelij po vsem svetu, se bo tudi, kar je ta storila, pravilo v njen spomin.«

In Juda Iškarjot, eden izmed dvanajsterih, je šel k velikim duhovnikom, da bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se razveselili in so mu obljubili dati denarja. In iskal je, kako bi ga o priliki izdal.

In prvi dan opresnih kruhov, ko so klali velikonočno jagnje, reko (*Jezusu*) učenci: »Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?« In pošlje dva svojih učencev ter jima reče: »Pojdita v mesto, in srečal bo vaju človek, ki bo nesel vrč vode; idita za njim, in kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: »Učenik pravi: Kje je moja obednica, kjer bom s svojimi učenci jedel velikonočno jagnje?« In pokazal vama bo veliko pogrnjeno obednico, in ondi nam pripravita.« In odšla sta njegova učenca in prišla v mesto in našla, kakor jima je bil povedal; in pripravila sta velikonočno jagnje.

Ko se je pa zvečerilo, je prišel z dvanajstetimi. In ko so bili pri mizi in jedli, je Jezus rekel: »Resnično, povem vam, eden izmed vas, ki z

menoj jé, me bo izdal.« Oni pa so se užalostili in so ga začeli drug za drugim vpraševati: »Ali jaz?« On jim je pa rekel: »Eden izmed dvanajsterih, ki z menoj roko pomaka v skledo. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano o njem, gorje pa tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan. Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek.«

In ko so bili pri mizi, je vzel Jezus kruh, blagoslovil, ga razlomil ter jim dal, rekoč: »Vzemite, to je moje telo!« In vzel je kelih, zahvalil ter jim dal; in pili so vsi iz njega. In rekel jim je: »To je moja kri nove zaveze, ki bo za mnoge prelita.«

»Resnično, povem vam: Več ne bom pil od tega sadu vinske trte do tistega dne, ko ga bom pil novega v božjem kraljestvu.« In po zahvalni pesmi so šli na Oljisko goro. In Jezus jim je rekel: »Vsi se boste pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Ko bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo.«

Peter mu pa reče: »In ko bi se tudi vsi pohujšali nad teboj, jaz pa se ne bom.« In Jezus mu reče: »Resnično, povem ti; nocoj, to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš ti trikrat zatajil.« On pa je še več govoril: »In ko bi moral tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil.« Tako so tudi vsi (*drugi*) govorili.

In pridejo do pristave, ki se imenuje Getzemani; in reče svojim učencem: »Sedite tukaj, da bom molil.« In vzame seboj Petra in Jakoba in

Janeza; in začne ga obhajati strah in stud. In reče jim: »Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte.« In ko je malo naprej šel, je na zemljo padel in molil, naj bi, ako bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura; in rekel je: »Abba, Oče, tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; pa ne kar jaz hočem, ampak kar ti.« In prišel je in jih našel speče. In rekel je Petru: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjo; duh je sicer voljan, ali meso je slabo.« In spet je šel in molil in prav tiste besede govoril. In ko se je vrnil, jih je spet našel speče; (njih oči so bile namreč trudne) in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. In pride tretjič in jim reče: »Spite zdaj in počivajte! Zadosti je; prišla je ura; glejte, Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte, tisti, ki me bo izdal, je blizu.«

In ko je še govoril, je prišel Juda Iškariot, eden izmed dvanajsterih, in z njim velika množica z meči in koli, (*poslani*) od velikih duhovnikov in pismarjev ter starejšin. Dal jim je pa bil njegov izdajalec znamenje, rekoč: »Kogar bom poljubil, tisti je; primite ga in previdno ga peljite.« In ko je prišel, je takoj k njemu stopil in rekel: »Pozdravljen, Učenik!« in ga je poljubil. Oni pa so roke nanj položili in ga prijeli. Eden zraven stoječih pa je potegnil meč, mahnil po hlapcu velikega duhovnika, in odsekal mu je uho. In izpregovoril je Jezus in jim rekel: »Kakor nad

razbojnika ste šli z meči in koli, da bi me zgrabili? Vsak dan sem bil pri vas in v templju učil, in niste me prijeli; to pa, da se izpolnijo pisma.« Tedaj so ga njegovi učenci zapustili in so vsi zbežali. Neki mladenič pa je šel za njim, z ruho ogrnjen čez golo telo; in prijeli so ga. On pa je ruho popustil in je nag od njih zbežal.

In pripeljali so Jezusa k velikemu duhovniku; in sešli so se vsi duhovniki in pismarji in starejšine. Peter pa je šel od daleč za njim, noter na dvorišče velikega duhovnika; in sedel je s hlapci pri ognju ter se je grel. Veliki duhovniki pa in ves zbor so iskali pričevanja zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, pa ga niso našli. Mnogo jih je namreč krivo pričalo zoper njega, toda pričevanje se ni ujemalo. Tako so nekateri vstali in krivo pričali zoper njega, rekoč: »Mi smo ga slišali reči: ‚Jaz bom podrl ta tempelj, ki je z rokami narejen, in v treh dneh sezidal drugega, ki ne bo z rokami narejen.‘« In njih pričevanje se ni ujemalo. In stopil je v sredo veliki duhovnik ter vprašal Jezusa, rekoč: »Ne odgovoriš nič na to, kar ti očitajo?« On pa je molčal in ni nič odgovoril. Veliki duhovnik pa ga je spet vprašal in mu rekel: »Ti si Kristus, Sin češčenega Boga?« Jezus pa mu je rekel: »Jaz sem; in videli boste Sina človekovega sedeti na desnici božje moči, in priti v oblakih neba.« Veliki duhovnik pa je pretrgal svoja oblačila, rekoč: »Kaj še potrebujemo prič. Slišali ste bogokletje; kaj se vam zdi?« Oni pa so

ga vsi obsodili, da je kriv smrti. In začeli so nekateri vanj pljuvati in mu obraz zakrivati in ga s pestmi biti ter mu govoriti: Prerokuj! In hlapci so ga z bili dlanmi.

In ko je bil Peter zdolaj na dvorišču, je prišla ena izmed dekel velikega duhovnika, in ko je videla Petra greti se, ga je pogledala in je rekla: »Tudi ti si bil z Jezusom Nazareškim.« On pa je tajil, rekoč: »Ne vem in ne razumem, kaj praviš.« In šel je vun pred dvorišče, in petelin je zapel.

In ko ga je spet dekla videla, je začela govoriti okoli stoječim: »Ta je eden izmed njih.« On je pa spet tajil. In čez malo časa so poleg stoječi Petru spet rekli: »Res si izmed njih; saj si tudi Galilejec.« On pa je začel rotiti se in prisegati: »Ne poznam tega človeka, ki o njem govorite.« In takoj je petelin drugič zapel. In Peter se je spomnil besede, ki mu jo je bil Jezus rekel: »Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« In začel je jokati.

In precej zjutraj so veliki duhovniki s starejšinami in pismarji ter vsem zborom imeli posvèt, in so Jezusa zvezanega odpeljali in izročili Pilatu. In vprašal ga je Pilat: »Ti si kralj Judov?« On pa je odgovoril in mu rekel: »Ti praviš.« In tožili so ga veliki duhovniki mnogih reči. Pilat pa ga je spet vprašal, rekoč: »Ali nič ne odgovoriš? Glej, koliko reči te tožijo!« Jezus pa ni nič več odgovoril, tako da se je Pilat čudil.

Ob prazniku pa je imel navado, izpustiti jim enega izmed jetnikov, za kogarkoli so prosili. Bil je pa nekdo, ki mu je bilo ime Baraba, ki je bil v ječi z uporniki, in je bil ob uporih človeka ubil. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi, naj jim stori, kakor vselej. Pilat pa jim je odgovoril in rekel: »Ali hočete, da vam izpustim kralja Judov?« Zakaj vedel je, da so ga veliki duhovniki izdali iz zavisti. Veliki duhovniki pa so nadražili množico, da naj jim rajši izpusti Baraba. Pilat pa je spet izpregovoril in jim rekel: »Kaj tedaj hočete, da naj storim s kraljem Judov?« Oni pa so spet zavpili: »Križaj ga!« Pilat pa jim je rekel: »Kaj pa je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj vpili: »Križaj ga!« Pilat pa, da bi ljudstvu ustregel, jim je izpustil Baraba in Jezusa bičanega izročil, da bi bil križan.

Vojaki pa ga peljejo na dvorišče sodne hiše in skličejo vso četo; in ogrnejo mu škrlatast plašč, in spleto iz trnja krono ter mu jo denejo na glavo. In začeli so ga pozdravljati: »Pozdravljen, kralj Judov.« In bili so ga po glavi s trstom in pljuvali so vanj in poklekovali ter ga molili.

In potem, ko so ga zasmehovali, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova oblačila, in peljali so ga vun, da bi ga križali. In primorali so nekega mimoidočega Simona iz Cirene, ki je šel s pristave, očeta Aleksandra in Rufa, da je nesel njegov križ.

In pripeljejo ga na mesto Golgota, kar pomeni kraj mrtvaške glave. In dali so mu piti vina, mešanega z miro, pa ga ni vzel. In tisti, ki so ga križali, so razdelili njegova oblačila, in srečkali so zanja, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura: in križali so ga. In napis njegove obsodbe se je glasil: »Kralj Judov.« In z njim vred so križali dva razbojnika, enega na desni, in drugega na levi. In izpolnilo se je pismo, ki pravi: »In med hudodelce je bil štet.«

In mimoidoči so ga preklinjali in so s svojimi glavami majali, rekoč: »Aha, ki podiraš božji tempelj in ga spet v treh dneh sezidavaš! Pomačaj sam sebi in stopi s križa!« Prav tako so se mu tudi veliki duhovniki posmehovali ter s pismarji drug drugemu govorili: »Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, izraelski kralj, naj zdaj stopi s križa, da bomo videli in vérovali.« Tudi ta, ki sta bila z njim križana, sta ga z drugimi vred zasramovala. In ko je bila šesta ura, se je stemnilo po vsej zemlji do devete ure. In ob deveti uri je zaklical Jezus z velikim glasom: »Eloi, Eloi, lamá sabaktáni«; kar pomeni: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil.« In ko so nekateri okolistoječi to slišali, so rekli: »Glejte, Elija kliče.« Eden pa je stekel in napojil gobo s kisom ter jo nateknil na trst in mu je dal piti, rekoč: »Pustite, da vidimo, če pride Elija in ga sname.« Jezus pa je zaklical z velikim glasom in je izdihnil.

In zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje, od vrha do tal. Ko pa je stotnik, ki je nasproti stal, videl, da je s tako glasnim vsklikom izdihnil dušo, je rekel: »Resnično, ta človek je bil Sin božji.«

Bile so pa (*tam*) tudi žene, ki so od daleč gledale; med njimi je bila Marija Magdalena in Marija, mati Jakoba mlajšega in Jožefa, ter Saloma, ki so ga spremljale po Galileji in mu stregle, ter več drugih, ki so bile z njim vred prišle v Jeruzalem.

In ko je bilo že kesno, (ker je bil dan pripravljanja, ki je pred soboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovalec, ki je tudi sam pričakoval božjega kraljestva, in je srčno šel k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, če je že umrl. In poklical je stotnika in ga vprašal, če je že umrl. In ko je zvedel od stotnika, je telo dal Jožefu. Jožef pa je kupil tenčico, (*Jezusa*) snel in ga zavil v tenčico ter položil v grob, ki je bil vsekan v skalo, in zavalil kamen k vhodu v grob.

Velika sredo.

a) **Berilo iz preroka Izaija**, 62, 11; 63, 1—7.

To govori Gospod Bog: »Povejte hčeri Sionski: Glej, tvoj Zveličar pride; glej, njegovo plačilo je z njim.« — »Kdo je ta, ki prihaja iz Edoma, v rdečih oblačilih iz Bosre? Ta zali v svojem plašču, stopajoč v obilnosti svoje moči?« — »Jaz, ki govorim pravično in branim ter rešujem.« — »Zakaj je torej rdeče tvoje ogrinjalo, in tvoja oblačila kakor tistih, ki tlačijo v tlačilnici?« — Sam sem tlačil v tlačilnici, in izmed narodov ni bilo nikogar

z menoj; teptal sem jih v svojem srdu in jih poteptal v svoji jezi, in njih kri je škropila po mojih oblačilih, in omadeževal sem vsa svoja oblačila. Zakaj dan maščevanja mi je v srcu, in prišlo je leto mojega rešenja. Oziral sem se okrog, in ni bilo pomočnika; iskal sem, in ni bilo nikogar, ki bi pomagal; rešila pa me je moja roka, in jeza moja mi je bila na pomoč. In pogazil sem ljudstva v svojem srdu in jih upijanal v svoji nevolji in ob tla vrgel njih moč. Spominjal se bom usmiljenja Gospodovega, hvalil Gospoda za vse, kar nam je delil Gospod, naš Bog.

b) Berilo iz preroka Izaija, 53, 1—12.

Tiste dni je govoril Izaija: »Gospod, kdo véruje našemu oznanilu? In Gospodova roka — komu se razodene? In požene kakor mladika pred njim in kakor korenina iz suhe zemlje; nima ne podobe, ne lepote; in videli smo ga, pa ni, da bi ga gledali in da bi hrepeneli po njem, ki je zaničevan in najzadnji med ljudmi, mož bolečin in izkušen v slabosti; in kakor zagrnjen je bil njegov obraz in zaničevan, zato se tudi nismo ozirali nanj.« — »Zares, naše bolezni je nase vzel in naše bolečine je sam nosil; in mi smo ga imeli kakor za gobavega in od Boga udarjenega in ponižanega. On pa je bil ranjen za voljo naših pregreh, potrta zavoljo naših hudobij; zavoljo našega miru je bilo pokorjenje na njem, in z njegovimi ranami smo ozdravljeni.« — »Vsi mi smo bili zašli kakor ovce, vsakateri se je obrnil na svojo pot; Gospod pa je nanj naložil pregrehe nas vseh. Darovan je bil, ker je sam hotel in ni odprl svojih ust; kakor ovca bo peljan v klanje, in kakor jagnje pred tistim, ki ga striže, bo molčal, in ne bo odprl svojih ust.« — »Iz stiske in iz sodbe je bil otet; kdo bi povedal njegov rod? Zakaj iztrgan je bil iz dežele živih; zavoljo hudobije svojega ljudstva

sem ga udaril. In hudobneža mu da k pogrebu in bogatina za njegovo smrt, zato ker ni storil hudobije in ni bilo zvijače v njegovih ustih.« — »In Gospod ga hoče streti v slabosti; pa če bo dal za greh samega sebe, bo videl večni zarod, in volja Gospodova se bo po njem dopolnjevala. Za to, kar je trpel, bo gledal in bo nasičen. S svojo vednostjo bo opravičil mnoge, on sam pravični, moj služabnik, in sam bo njih grehe nosil. Zato mu jih bom dal jako mnogo v delež, in delil bo plen močnih, zato ker je dal v smrt samega sebe in je bil prištet med hudobneže; in nosil je grehe mnogih in molil za hudo-delce.«

**Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po
evangeliju sv. Luka, 22, 1—71 in 23, 1—53.**

Tisti čas se je bližal praznik opresnih kruhov, ki se imenuje velika noč. In veliki duhovniki in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Šel pa je satan v Juda, ki se je imenoval Iškarjot, in je bil eden izmed dvanajsterih. In šel je ter govoril z velikimi duhovniki in z glavarji, kako bi jim ga izdal. In razveselili so se in mu obljubili denarja dati. In dal je besedo in iskal prilike, da bi ga izdal brez hrupa.

Prišel je pa dan opresnih kruhov, ko je bilo treba klati velikonočno jagnje. In poslal je Petra in Janeza, rekoč: »Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, da bomo jedli.« Ona sta pa rekla: »Kje hočeš, da naj pripraviva?« In rekel jima je: »Glejta, ko prideta v mesto, bo vaju srečal človek, ki bo nesel vrč vode; pojdita za njim v hišo, v ka-

tero pojde, in recita hišnemu gospodarju: »Učenik ti reče: ,Kje je obednica, kjer bi jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci?' In pokazal bo vama veliko obednico, že pogrnjeno, in tam pripravita.« Šla sta tedaj ter našla, kakor jima je rekel, in pripravila sta velikonočno jagnje.

In ko je prišla ura, je šel k mizi in dvanajsteri apostoli z njim. In rekel jim je: »Srčno sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden bom trpel. Zakaj povem vam, da ga odslej ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu.« In vzel je kelih in je zahvalil ter rekel: »Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od sadu vinske trte, dokler ne pride božje kraljestvo.«

In vzel je kruh ter je zahvalil in razlomil ter jim dal, rekoč: »To je moje telo, ki se za vas daje. To delajte v moj spomin.« Prav tako tudi kelih po večerji, rekoč: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se za vas preliva.«

Toda glej, roka mojega izdajalca je z menoj pri mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je določeno; toda gorje tistemu človeku, po katerem bo izdan.« In oni so se začeli med seboj povpraševati, kdo izmed njih bi bil, ki bi to storil.

Nastal je pa tudi prepir med njimi, kateri njih, se zdi, da bi bil večji. Rekel pa jim je: »Kralji narodov gospodujejo nad njimi, in kateri imajo oblast nad njimi, se imenujejo dobrotniki. Vi pa ne tako; ampak kdor je večji med vami, naj bo

kakor manjši, in kdor je predstojnik, (*naj bo*) kakor služabnik. Zakaj kdo je večji, kdor je za mizo, ali kdor streže? Ali ne ta, ki je za mizo? Jaz pa sem sredi med vami, kakor tisti, ki streže. — Vi pa ste, ki ste prebili z menoj v mojih izkušnjavah: in jaz vam odločim kraljestvo, kakor ga je meni odločil moj Oče, da boste jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu in da boste sedeli na prestolih ter sodili dvanajstero Izraelovih rodov.«

Rekel pa je Gospod: »Simon, Simon, glej, satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico; jaz pa sem zate prosil, da ne omaga tvoja vera; in ti boš nekdam potrdil svoje brate!« In odgovoril mu je: »Gospod, s teboj sem pripravljen iti v ječo in v smrt.« On pa je rekel: »Povem ti, Peter, petelin danes ne bo pel, dokler ne boš trikrat tajil, da me ne poznaš.«

In rekel jim je: »Kadar sem vas poslal brez mošnje in torbe in čevljev: ali ste česa pogrešali?« Oni pa so mu rekli: »Ničesar.« Rekel jim je tedaj: »Zdaj pa, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, prav tako tudi torbo; in kdor nima, naj proda svojo suknjo ter kupi meč. Zakaj povem vam, da se mora nad menoj dopolniti še to, kar je pisano: 'In hudodelcem je bil prištet.' To namreč, kar je (*pisano*) o meni, gre h koncu. Oni pa so rekli: »Gospod, glej, dva meča tukaj.« On pa jim je rekel: »Dosti je.« In šel je po (*svoji*) navadi vun na Oljisko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Ko je pa na mesto prišel, jim je rekel: »Molite, da ne padete

v izkušnjava. In on se je odtegnil od njih za lučaj; in padel je na kolena in molil, rekoč: »Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar zgodi naj se ne moja ampak tvoja volja. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, ki ga je pokrepčal. In ko so ga obšle smrtne težave, je še bolj goreče molil. In njegov pot je postal kakor kaplje krvi tekoče na zemljo. In ko je vstal od molitve in prišel k svojim učencem, jih je našel speče od žalosti. In rekel jim je: »Kaj spíte? Vstanite, molite, da ne padete v izkušnjava.« Še je govoril, in glej, množica, in ta, ki mu je bilo ime Juda, eden izmed dvanajsterih, je šel pred njimi; in približal se je Jezusu, da bi ga poljubil. Jezus pa mu je rekel: »Juda, s poljubom izdajaš Sina človekovega?« Ko so pa ti, ki so bili okrog njega, videli, kaj bo, so mu rekli: »Gospod, ali mahnemo z mečem?« In eden izmed njih je mahnil po hlapcu velikega duhovnika ter mu odsekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in rekel: »Nehajte, ne več.« In doteknil se je njegovega ušesa ter ga ozdravil.

Rekel je pa Jezus velikim duhovnikom, glavarjem templja in starejšinam, ki so nadenj prišli: »Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s koli? Ko sem bil vsak dan pri vas v templju, niste stegnili rok po meni; toda to je vaša ura in oblast teme.«

Prijeli so ga pa in peljali v hišo velikega duhovnika. Peter pa je šel od daleč za njim. Ko so pa kurili ogenj sredi dvorišča ter posedli okrog,

je Peter sédel med nje. Ko ga je pa videla neka dekla sedeti pri ognju in ga je pogledala, je rekla: »Tudi ta je bil z njim.« On pa ga je zatajil, rekoč: »Žena, ne poznam ga.« In kmalu potem ga je drugi videl in je rekel: »Tudi ti si izmed njih.« Peter pa je rekel: »O človek, nisem.« In nekako eno uro kesneje je nekdo drugi trdil, rekoč: »Res, tudi ta je bil z njim, saj je tudi Galilejec.« Peter je pa rekel: »Človek, ne vem, kaj praviš!« In takoj, ko je še govoril, je petelin zapel. In Gospod se je ozrl in Petra pogledal. In spomnil se je Peter besede Gospodove, kakor je bil rekel: »Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.« In Peter je vun šel in se bridko zjokal.

In možje, kateri so ga držali, so ga zasmehovali in bili. In zakrivali so mu oči, in ga bili v obraz ter ga vpraševali, rekoč: »Prerokuj, kdo te je udaril.« In mnogo drugih bogokletstev so govorili zoper njega.

In ko se je zdanilo, so se zbrali starejšine ljudstva, veliki duhovniki in pismarji in so ga peljali v svoj zbor, rekoč: »Če si ti Kristus, povej nam!« In rekel jim je: »Ako vam (to) rečem, mi ne boste verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne boste odgovorili in me ne izpustili. Odsihdob pa bo Sin človekov sedel na desnici moči božje.« Rekli pa so vsi: »Ti si torej Sin božji?« In rekel je: »Vi pravite, jaz sem.« Oni pa so rekli: »Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust.«

In vstala je vsa ta množica in so ga peljali k Pilatu. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: »Tega smo našli, da naš narod hujska, in da brani cesarju davke dajati in pravi, da je on Kristus kralj.« Pilat pa ga je vprašal, rekoč: »Ti si kralj Judov?« On pa je odgovoril in rekel: »Ti praviš.« Pilat pa je rekel velikim duhovnikom in množicam: »Ne najdem nobene krivde na tem človeku.«

Oni pa so še bolj silili, rekoč: »Ljudstvo hujska, učeč po vsej Judeji, začenshi od Galileje do sem.« Ko je pa Pilat slišal o Galileji, je vprašal, če je (Jezus) Galilejec. In ko je izvedel, da je izpod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, ki je tudi bil tiste dni v Jeruzalemu. Ko je pa Herod Jezusa videl, se je jako razveselil; zakaj že zdavnaj ga je želel videti, ker je mnogo o njem slišal in se je nadejal, da ga bo videl narediti kak čudež. In izpraševal ga je na mnoge načine; on pa mu ni nič odgovoril. Stali pa so poleg veliki duhovniki in pismarji in ga venomer tožili. Zasramoval pa ga je Herod s svojimi vojaki in ga v zasmeh oblekel v belo oblačilo ter poslal nazaj k Pilatu. In sprijaznila sta se Herod in Pilat tisti dan; poprej sta bila namreč v sovraštvu med seboj.

Pilat pa je sklical velike duhovnike, glavarje in ljudstvo in jim je rekel: »Pripeljali ste mi tega človeka, češ da ljudstvo hujska, in glejte, jaz sem ga vpričo vas izprašal, pa nisem našel na tem človeku nobene krivde v teh rečeh, za katere ga tožite. Pa tudi Herod ne; zakaj poslal sem vas

k njemu, in glejte, nič takega ni storil, kar bi bilo smrti vredno. Dal ga bom torej bičati in ga bom izpustil.

Moral jim je pa o prazniku enega (*jetnika*) izpustiti. In zavpila je vsa množica hkrati, rekoč: »Proč s tem in izpusti nam Baraba!« Ta je bil prišel v ječo zavoljo upora v mestu in zavoljo uboja.

Pilat jih je tedaj spet nagovoril, hoteč Jezusa izpustiti. Oni pa so naprej vpili, rekoč: »Križaj, križaj ga!« On jim je pa tretjič rekel: »Kaj je pač ta hudega storil? Nič smrti vrednega ne najdem na njem; bičal ga bom tedaj ter izpustil.« Oni pa so tiščali vanj z velikim vpitjem in zahtevali, naj bo križan; in bolj in bolj je naraščalo njih vpitje. In Pilat je razsodil, naj se zgodi po njih zahtevi. In izpustil jim je tega, ki je bil zavoljo uboja in upora v ječo vržen, ki so zanj prosili; Jezusa pa je izročil njih volji.

In ko so ga peljali, so prijeli nekega Simona iz Cirene, ki je šel s polja, in so mu naložil križ, da ga je nesel za Jezusom.

Šla je pa za njim velika množica ljudstva in žen, ki so jokale in ga milovale. Jezus pa se je k njim obrnil in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, marveč jokajte same nad seboj in nad svojimi otroki. Zakaj glejte, dnevi bodo prišli, ko bodo rekli: Blagor nerodovitnim in telesom, katera niso rodila, in prsim, katere niso dojile. Takrat bodo začeli klicati goram: Padite

na nas! in gričem: Pokrijte nas! Zakaj če se z zelenim lesom tako dela, kaj se bo godilo s suhim?»

Peljana sta bila pa z njim tudi dva druga hudodelca, da bi bila umorjena.

In ko so prišli na mesto, ki se imenuje kraj mrtvaške glave, so ga tam križali; tudi razbojnika, enega na desni in enega na levi.

Jezus pa je rekel: »Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.« In razdelili so si njegova oblačila s srečkanjem. In ljudstvo je stalo in gledalo; in zasmehovali so ga z njim vred veliki duhovniki, rekoč: »Drugim je pomagal, sebi naj pomaga, če je on Kristus, izvoljenec božji.« Zasramovali so ga tudi vojaki, kateri so pristopili in mu kisa ponudili in govorili: »Če si ti kralj Judov, pomagaj si!«

Bil je pa tudi napis nad njim napisan z grškimi, latinskimi in hebrejskimi črkami: »Ta je kralj Judov.«

Eden (od dveh) razbojnikov, ki sta visela, ga je pa preklinjal, rekoč: »Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama!« Drugi pa je odgovoril in ga je svaril, rekoč: »Še ti se ne bojiš Boga, ko si v isti obsodbi? In midva prejemava pač po pravici, zakaj (*prejemava*) po zasluženju za svoja dela; ta pa ni nič hudega storil.« In rekel je Jezusu: »Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« In rekel mu je Jezus: »Resnično, povem ti, danes boš z menoj v raju.«

Bilo je pa krož šestih ure; in stemnilo se je po vsej zemlji do devete ure. In solnce je otem-

nelo in zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. In Jezus je zaklical na ves glas, rekoč: »Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!« In ko je to rekel, je izdihnil.

Ko je pa stotnik videl, kaj se je zgodilo, je Boga slavil, rekoč: »Resnično, ta človek je bil pravičen.«

In vsa ta množica, ki je bila skupaj prišla to gledat, in je videla, kaj se je godilo, se je na prsa trkala, ko je odhajala. Stali pa so od daleč vsi njegovi znanci, tudi žene, ki so bile za njim prišle iz Galileje, to gledajoč. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, iz Arimateje, judovskega mesta, starejšina, dober in pravičen mož, ki je tudi sam pričakoval božjega kraljestva: ta ni bil privolil v njih sklep in dejanje. Ta je šel k Pilatu in je prosil za Jezusovo telo. In ga je snel, zavil v tenčico ter položil v izsekan grob, v katerega še nihče ni bil položen.

Veliki četrtek.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavia do Korinčanov,
11, 20—32.

Bratje! Kakor se vi shajate, to ni Gospodova večerja. Vsak namreč svojo večerjo poprej vzame in jé. In tako je eden lačen, drugi pa pijan. Ali nimate domov, da bi jedli in pili? Ali cerkev božjo zaničujete in sramotite tiste, ki nimajo? Kaj naj vam rečem? Ali naj vas hvalim? V tem vas ne hvalim. Jaz sem namreč prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in zahvalil

ter razlomil in rekel: »Vzemite in jejte; to je moje telo, ki se za vas daje. To delajte v moj spomin.« Prav tako tudi kelih po večerji, rekoč: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. To delajte, kolikorkrat boste pili, v moj spomin. Zakaj kolikorkrat boste ta kruh jedli in kelih pili, boste smrt Gospodovo oznanjevali, dokler (*Gospod*) ne pride. Kdorkoli bo torej nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv Gospodovega telesa in njegove krvi. Naj torej človek sam sebe presodi; in tako je od tega kruha in pije iz keliha. Zakaj kdor nevredno je in pije, si obsodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega. Zato je med vami veliko slabotnih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presojali, bi ne bili obsojeni. Ko smo pa sojeni, nas Gospod pokori, da bi ne bili s tem svetom pogubljeni.

Evangelij sv. Janeza, 13, 1—15.

Pred velikonočnim praznikom, ko je Jezus vedel, da je prišla njegova ura, da bi šel s tega sveta k Očetu: ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. In ko so večerjali, (ko je bil hudič Judu Iškarjotu Simonovemu že v srcé dal, da bi Jezusa izdal), vedoč, da mu je Oče vse v roke dal, in da je od Boga prišel in da k Bogu gre, vstane od večerje, in dene s sebe svoj plašč, in vzame prt ter se opaše. Potlej vlije vode v torilo in začne učencem noge umivati in brisati s prtom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In reče mu Peter: »Gospod. ti mi boš noge umival?« Jezus je odgovoril in mu rekel: »Kar jaz delam, ti zdaj ne veš; vedel pa boš pozneje.« Reče mu Peter: »Ne boš mi umival

nog, vekomaj ne.« Odgovoril mu je Jezus: »Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj.« Reče mu Simon Peter: »Gospod, ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.« Reče mu Jezus: »Kdor je umit, ne potrebuje, razen da noge umije, pa je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi.« Vedel je namreč, kdo je, ki ga bo izdal; zato je rekel: »Niste vsi čisti'. Ko jim je tedaj noge umil in vzel svoj plašč, je spet k mizi sedel in jim rekel: »Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite; zakaj, sem tudi. Ako sem torej jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Zgled sem vam namreč dal, da prav tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite.«

Veliki petek.

a) Berilo iz preroka Ozeja, 6, 1—6.

To govori Gospod: V svoji stiski bodo zgodaj k meni vstali (*in rekli*): »Pridite, in vrnimo se h Gospodu; zakaj on sam nas je vjel, tedaj nas bo tudi rešil; udaril nas je, in nas bo tudi ozdravil. Oživil nas bo čez dva dni in tretji dan nas bo obudil; in živeli bomo pred njegovim obličjem. Razumeli bomo in si prizadevali, da spoznamo Gospoda; kakor jutranja zarja je pripravljen, da izide, in prišel bo k nam kakor zgodnji in pozni dež na zemljo.« — »Kaj ti čem storiti, Efrajm? Kaj ti čem storiti, Juda? Vaše usmiljenje je kakor jutranja megla, in kakor rosa, ki zjutraj izgine. Zavoljotega jih tešem po prerokih in ubijam z besedo svojih ust; in tvoja sodba se bo kakor luč prikazala. Zakaj usmiljenje hočem in ne daritve in spoznanje božje bolj ko žgalne daritve.

b) Berilo iz II. Mozesove knjige, 12, 1—11.

Tiste dni je govoril Gospod Mozesu in Aronu v egiptovski deželi: »Ta mesec vam bodi začetek mesecev; prvi vam bodi med meseci v letu. Govorita vsej množici Izraelovih sinov in recita jim: Deseti dan tega meseca vzemi vsak jagnje za svojo družino in svojo hišo. Ako je pa družina premajhna, da bi mogla jagnje požiti, naj privzame soseda, bližnjega svoji hiši, po številu duš, da bodo mogli jagnje požiti. Jagnje pa bodi brez madeža, samec, letnik; po tem načinu vzemite tudi kozliča. In hranite ga do štirinajstega dneva tega meseca, in zakolje naj ga vsa množica Izraelovih sinov proti večeru. In vzamejo naj od njegove krvi in namažejo oba podboja in naddurje tistih hiš, v katerih ga bodo jedli. In jedo naj tisto noč meso, pečeno na ognju, in opresne kruhe s poljskimi zelišči. Ne jejte od njega nič sirovega, tudi ne na vodi kuhanega, ampak samo pečeno na ognju: njegovo glavo z njegovimi nogami in njegovim drobom vred použijte. In nič naj ne ostane od njega do jutra; ako bi kaj ostalo, na ognju sežgite. Tako ga pa jejte: Svoja ledja prepašite in obuvalo imejte na nogah, in palice držite v rokah in hitro jejte, ker je Fase (to je: mimohod) Gospodov.

Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po evangeliju sv. Janeza, 18, 1—40 in 19, 1—42.

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci čez potok Cedron, tja, kjer je bil vrt; in šel je noter on in njegovi učenci.

Vedel je pa tudi Juda, ki ga je izdal, za ta kraj, ker se je Jezus tam pogostoma shajal s svojimi učenci. Juda tedaj je vzel četo in služabnike velikih duhovnikov in farizejev in je prišel tja s

svetilkami, plamenicami in z orožjem. Tedaj je Jezus, ki je vedel vse, kaj se bo z njim zgodilo, naprej stopil in jim rekel: »Koga iščete?« Odgovoré mu: »Jezusa Nazareškega.« Jezus jim reče: »Jaz sem.« Stal je pa pri njih tudi Juda, ki ga je izdal. Ko jim je tedaj rekel: »Jaz sem«, so stopili nazaj in na tla popadali. Spet jih je tedaj vprašal: »Koga iščete?« Oni pa so rekli: »Jezusa Nazareškega.« Odgovoril je Jezus: »Povedal sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite, naj ti odidejo.« Da so se dopolnile besede, ki jih je rekel: »Nikogar izmed teh, ki si mi jih dal, nisem izgubil.«

Simon Peter, ki je meč imel, ga je tedaj potegnil in je mahnil po hlapcu velikega duhovnika: in odsekal mu je desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Maleh. Rekel je tedaj Jezus Petru: »Vtekni svoj meč v nožnico! Ali naj ne pijem keliha, ki mi ga je Oče dal?«

Četa tedaj in njen poveljnik ter služabniki Judov so Jezusa prijeli in zvezali.

In peljali so ga najprej k Anu; bil je namreč tast Kajfov, ki je bil tisto leto veliki duhovnik. Bil je pa Kajfa tisti, ki je bil Judom nasvétoval: »Bolje je, da en človek umrje za ljudstvo.«

Šel je pa za Jezusom Simon Peter in še neki drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovniku in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovnika. Peter pa je stal zunaj pri vratih. Oni učenec torej, ki je bil znan velikemu

duhovniku, je šel vun, govoril z vratarico in Petra noter peljal. Reče tedaj dekla vratarica Petru: »Ali nisi tudi ti izmed učencev tega človeka?« On reče: »Nisem.« Hlapci pa in služabniki so stali pri ognju, ker je bil mráz, in so se grelí; stal pa je tudi Peter med njimi in se grel.

Veliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in njegovem nauku. Jezus mu je odgovoril: »Jaz sem očitno govoril pred svetom; jaz sem vedno učil v shodnici in v templju, kjer se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj mene vprašuješ? Vprašaj tiste, ki so slišali, kaj sem govoril. Glej, oni vedo, kaj sem jaz govoril.« Ko je pa to rekel, je eden služabnikov, ki je poleg stal, Jezusa po licu udaril, rekoč: »Tako odgovarjaš velikemu duhovniku?« Jezus mu je odgovoril; »Če sem nápak govoril, izpričaj, da nápak; če pa prav, kaj me biješ?«

Ana ga je poslal zvezanega k velikemu duhovniku Kajfu.

Simon Peter je pa stal in se grel. Rekli so mu tedaj: »Ali nisi tudi ti izmed njegovih učencev?« On je tajil in rekel: »Nisem.« Reče mu eden izmed služabnikov velikega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter uho odsekal: »Ali te nisem jaz videl na vrtu z njim?« Spet je torej Peter tajil, in takoj je petelin zapel.

Peljejo tedaj Jezusa od Kajfa v sodno hišo. Bilo je pa zjutraj. In sami niso šli v sodno hišo, da se ne bi omadeževali, ampak da bi smeli jesti

velikonočne jedi. Šel je torej Pilat k njim vunkaj in rekel: »Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?« Odgovorili so in mu rekli: »Ko bi ta ne bil hudodelec, bi ti ga ne bili izročili.« Rekel jim je torej Pilat: »Vzemite ga vi in sodite ga po vaši postavi.« Rekli so mu tedaj Judje: »Mi ne smemo nikogar umoriti;« da bi se izpolnila Jezusova beseda, ki jo je govoril, ko je naznanil, kakšne smrti bo umrl. Šel je tedaj Pilat spet noter v sodno hišo in poklical Jezusa ter mu rekel: »Ti si kralj Judov?« Jezus je odgovoril: »Ali praviš to sam od sebe, ali so ti drugi govorili o meni?« Pilat je odgovoril: »Sem mar jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te meni izročili. Kaj si storil?« Jezus je odgovoril: »Moje kraljestvo ni tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo tega sveta, bi se pač moji služabniki bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni odtod.« Rekel mu je tedaj Pilat: »Torej, kralj si ti?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš, jaz sem kralj. Jaz sem v to rojen in sem zato prišel na svet, da dajem pričevanje resnici. Vsak, ki je iz resnice, posluša moj glas.« Pilat mu reče: »Kaj je resnica?« In ko je to rekel, je spet vun šel k Judom in jim reče: »Jaz ne najdem na njem nobene krivde.«

»Je pa pri vas navada, da vam o veliki noči izpustim enega (*jetnika*); hočete tedaj, da vam izpustim kralja Judov?« Vpili so tedaj spet vsi, rekoč: »Ne tega, ampak Baraba!« Bil je pa Baraba razbojnik.

Tedaj je Pilat Jezusa vzel in ga dal bičati. In vojaki so splekli krono iz trnja ter mu jo deli na glavo, in ga ogrnili s škrlatastim plaščem. In prihajali so predenj ter govorili: »Pozdravljen, kralj Judov!« In bili so ga z dlanmi.

Šel je tedaj Pilat spet vun in jim rekel: »Glejte, pripeljem vam ga vun, da spoznate, da ne najdem na njem nobene krivde.« Jezus je tedaj vun prišel s trnjevo krono in škrlatastim plaščem. In reče jim: »Glejte, človek!« Ko so ga tedaj videli veliki duhovniki in služabniki, so vpili, rekoč: »Križaj, križaj ga!« Pilat jim reče: »Vzemite ga vi in ga križajte; zakaj jaz ne najdem krivde na njem.« Judje so mu odgovorili: »Mi imamo postavo in po postavi mora umreti, ker se je delal Sina božjega.« Ko je tedaj Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj zbal. In šel je spet v sodno hišo in rekel Jezusu: »Odkod si ti?« Jezus mu pa ni dal odgovora. Reče mu tedaj Pilat: »Meni ne odgovoriš? Ali ne veš, da te imam oblast križati in izpustiti?« Jezus je odgovoril: »Nobene oblasti ne bi imel do mene, ako bi ti ne bila dana od zgoraj; zato ima tisti, ki me je tebi izdal, večji greh.« In zato ga je Pilat izkušal izpustiti. Judje pa so vpili, rekoč: »Ako tega izpustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kdor se kralja dela, nasprotuje cesarju.« Ko je tedaj Pilat te besede slišal, je Jezusa vun pripeljal in sedel na sodni stol, na mestu, ki se imenuje Litostrotos, hebrejski pa Gabata. Bil je pa petek velike noči, okoli šeste ure, in reče

Judom: »Glejte, vaš kralj!« Oni so pa vpili: »Proč, proč, križaj ga!« Pilat jim reče: »Vašega kralja naj križam?« Odgovorili so veliki duhovniki: »Nimamo kralja, razen cesarja.« Tedaj jim ga je torej izročil, da naj bo križan.

Vzeli so torej Jezusa in vun peljali; in noseč svoj križ je vun šel na kraj, ki se imenuje Kalvarija, hebrejsko pa Golgota. Tam so ga križali, in z njim dva druga, ob vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal pa je Pilat tudi napis ter ga del vrh križa. Bilo je pa pisano: »Jezus, Nazareški, kralj Judov.« Ta napis je tedaj mnogo Judov bralo, ker je bil kraj, kjer so Jezusa križali, blizu mesta; napisano pa je bilo hebrejsko, grško in latinsko. Rekli so tedaj Pilatu judovski veliki duhovniki: »Nikar pisati: ‚Kralj Judov‘, ampak da je on rekel: ‚Kralj Judov sem‘.« Pilat je odgovoril: »Kar sem pisal, sem pisal.«

Ko so tedaj vojaki Jezusa križali, so vzeli njegova oblačila (in razdelili na štiri dele, vsakemu vojaku en del), in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha izcela tkana. Rekli so tedaj med seboj: »Nikar je ne režimo, ampak srečkajmo zanje, čigava bodi.« Da se je dopolnilo pismo, ki pravi: ‚Razdelili so medse moja oblačila in za mojo suknjo so srečkali.‘ Vojaki so tedaj to storili.

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus videl mater in učenca, ki ga je ljubil, zraven stati, reče svoji

materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem reče učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Potem je Jezus, vedoč, da je vse dokončano, da bi se dopolnilo pismo, rekel: »Žejen sem.« Stala je pa tam posoda polna kisa. Oni pa so gobo s kisom napojili in na hisop nateknili ter mu jo k ustom podali. Ko je tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: »Dopolnjeno je.« In nagnil je glavo in izdihnil.

Judje so tedaj, (ker je bil petek), da ne bi trupla ostala na križu v soboto, (bil je namreč velik tisti sobotni dan), Pilata prosili, da bi se jim kosti strle, in da bi se (s križa) sneli. Prišli so tedaj vojaki in so strli kosti prvemu in drugemu, ki je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli in videli, da je že mrtev, mu niso strli kosti; ampak eden vojakov je s sulico odprl njegovo stran, in zdajci je pritekla iz nje kri in voda. In tisti, ki je videl, je pričeval in njegovo pričevanje je resnično; in on ve, da resnico govori, da bi tudi vi vérovali. To se je namreč zgodilo, da bi se pismo dopolnilo: »Nobene kosti mu ne sterite.« In spet drugo pismo pravi: »Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli.«

Potem pa je Jožef iz Arimateje, (ker je bil Jezusov učenec, toda skrivaj, iz strahu pred Judi), Pilata prosil, da bi smel vzeti Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je tedaj in snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, ki je bil prvič po noči prišel k Jezusu, in prinesel je zmesi mire

in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo in ga zavila v tenčice z dišavami vred, kakor je pri Judih navada pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt, in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj zavoljo judovskega petka, ker je bil grob blizu, Jezusa položila.

Velika sobota.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Kološanov,
3, 1—4.

Bratje! Če ste vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer Kristus sedi na desnici božji. Kar je zgoraj, po tem hrepenite, ne po tem, kar je na zemlji. Zakaj umrli ste in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Ko se prikaže Kristus, vaše življenje, takrat se boste tudi vi z njim prikazali v slavi.

Evangelij sv. Mateja, 28, 1—7.

Po soboti pa, ko se je svital prvi dan tedna, je prišla Marija Magdalena in druga Marija grob gledat. In glej, nastal je velik potres; zakaj angel Gospodov je prišel iz nebes in je pristopil ter odvalil kamen in nanj sedel. Bilo pa je njegovo obličje kakor blisk in njegovo oblačilo kakor sneg. Od strahu pred njim so strepetali varuhi in bili so kakor mrtvi. Izpregovoril pa je angel in rekel ženam: »Nikar se ne bojte! Vem, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel. Pridite in pogledjte kraj, kamor je bil Gospod

položen. In pojdite hitro in povejte njegovim učencem, da je vstal. In glejte, pred vami pojde v Galilejo; tam ga boste videli. Glejte, napovedal sem vam!»

Vélika nedelja.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
5, 7. 8.

Bratje! Postrgajte stari kvas, da boste novo testo, kakor ste opresni. Zakaj naše velikonočno jagnje, Kristus, je darovano. Obhajajmo torej veliko noč, ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhih čistosti in resnice.

Evangelij sv. Marka, 16, 1—7.

Tisti čas so Marija Magdalena in Marija Jakobova in Saloma kupile dišav, da bi šle Jezusa mazilit. In prvi dan v tednu so prišle jako zgodaj h grobu, ko je solnce vzhajalo. In govorile so med seboj: »Kdo nam bo odvalil kamen od duri groba?« In ko so se ozrle, so videle, da je kamen odvaljen; bil je namreč silno velik. In šle so v grob, in videle mladeniča sedeti na desni, ogrnjenega z belim oblačilom, in ostrmele so. On pa jim reče: »Nikar se ne strašite! Jezusa iščete Nazareškega, križanega; vstal je: ni ga tukaj! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. A pojdite, povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.«

Velikonočni ponedeljek.

Berilo iz Apostolskega dejanja, 10, 37—43.

Tiste dni je stal Peter sredi ljudstva in govoril: »Možje, bratje! Vi veste, kaj se je godilo po vsej Judeji; začeniši v Galileji, po krstu, ki ga je oznanjeval Janez: kako je Bog s Svetim Duhom in močjo mazilil Jezusa iz Nazareta; in hodil je (*Jezus*) od kraja do kraja, dobrote delil in ozdravljaj vse od hudiča nadlegovane, ker je bil Bog z njim. In mi smo priče vsega, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu; in obesili so ga na les ter umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in dal, da se je prikazal ne vsemu ljudstvu, ampak od Boga prej izbranim pričam, nam, ki smo z njim jedli in pili, potem ko je bil od mrtvih vstal. In ukazal nam je, naj ljudstvu oznanjujemo in pričamo, da je on tisti, ki ga je Bog postavil sodnika živih in mrtvih. Temu dajejo pričevanje vsi preroki, da dobe v njegovem imenu odpuščenje grehov vsi, kateri vanj verujejo.«

Evangelij sv. Luka, 24, 13—35.

Tisti čas sta šla dva izmed Jezusovih učencev prav tisti dan v trg, ki je bil šestdeset tečajev od Jeruzalema, po imenu Emavs. In razgovarjala sta se o vsem tem, kar se je bilo zgodilo. In zgodilo se je, ko sta se pogovarjala in izpraševala, se je Jezus približal in je šel z njima. Njune oči pa so bile zadržane, da ga nista spoznala. In rekel jima je: »Kaj so ti pogovori, ki jih gredé imata med seboj, in sta žalostna?« In odgovoril mu je eden, z imenom Kleofa, in rekel: »Si li ti sam tujec v Jeruzalemu, in ne veš, kaj se je zgodilo

v njem te dni?« In rekel jima je: »Kaj?« In rekla sta: »O Jezusu Nazareškem, ki je bil prerok, mo-
gočen v dejanju in besedi, pred Bogom in vsem
ljudstvom; in kako so ga izdali naši veliki duhov-
niki in prvaki v obsodbo na smrt, in ga križali.
Mi smo pa upali, da je on tisti, ki bo Izrael od-
rešil; vrhu vsega tega je pa danes tudi tretji dan,
kar se je to zgodilo. Pa tudi nekaj žen izmed
naših nas je ostrašilo, ki so pred dnem bile pri
grobu, pa niso našle njegovega telesa, ter so prišle
in rekle, da so tudi prikazen angelov videle, ki
so dejali, da živi. In nekaj naših je šlo h grobu,
in so tako našli, kakor so žene pravile, njega pa
niso našli.« In on jima je rekel: »O vi nespametni
in kesnega srca za vérovanje vsega tega, kar so
govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kri-
stus to trpel in tako šel v svojo slavo?« In začel
je od Mozesa in vseh prerokov in jima razlagal,
kar je bilo o njem v vseh pismih. In približali so
se trgu, kamor so šli; in on se je delal, kakor
da bi hotel dalje iti. In silila sta ga, rekoč: »Ostani
z nama, ker se mrači in se je dan že nagnil.«
In šel je z njima noter. In zgodilo se je, ko je bil
z njima pri mizi, je vzel kruh, blagoslovil, ga raz-
lomil ter jima dal. In odprle so se jima oči, in spo-
znala sta ga; in on jima je izginil izpred oči. In
rekla sta med seboj: »Ali ni bilo najino srce go-
reče v naju, ko je po poti govoril in nama pisma
razkladal?« In vstala sta tisto uro ter se vrnila v
Jeruzalem; in našla sta zbrane enajstere in tiste,

ki so bili z njimi; in ti so rekli: »Gospod je res vstal in se prikazal Simonu!« In ona sta pripovedovala, kaj se je bilo na poti zgodilo, in kako sta ga spoznala pri lomljenju kruha.

Velikonočni torek.

Berilo iz Apostolskega dejanja, 13, 26—33.

Tiste dni je Pavel vstal in z roko znamenje dal, da naj molče, ter je rekel: »Možje, bratje, sinovi Abrahamovega rodu, in kateri se med vami Boga bojé! Vam je poslana beseda tega zveličanja. Zakaj Jeruzalemljani in njih poglavarji, ki niso spoznali tega, ne besedi prerokov, ki se vsako soboto bero, so (*jih*) z obsojenjem dopolnili. In akoravno niso našli na njem nič takega, kar bi zaslužilo smrt, so Pilata prosili, da bi ga smeli umoriti. In ko so vse dopolnili, kar je bilo o njem pisano, so ga sneli z lesa in ga v grob položili. Bog pa ga je tretji dan obudil od mrtvih, in videli so ga skoz več dni ti, ki so bili prišli z njim vred iz Galileje v Jeruzalem; in ti so do zdaj njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanjujemo tisto obljubo, katera je bila našim očetom dana; ker to je Bog dopolnil našim otrokom s tem, da je od smrti vzbudil Jezusa Kristusa, Gospoda našega.«

Evangelij sv. Luka, 24, 36—47.

Tisti čas je stal Jezus sredi svojih učencev in jim rekel: »Mir vam bodi! Jaz sem, ne bojte se!« Prestrašili so se pa in zbali ter so mislili, da duha vidijo. In rekel jim je: »Kaj ste prestrašeni in zakaj take misli navdajajo vaša srca? Poglejte moje roke in noge, da sem res jaz; potipajte in

poglejte, saj duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da imam jaz. In ko je to izgovoril, jim je pokazal roke in noge. Ker pa od veselja še niso vérovali in so se čudili, je rekel: »Ali imate tu kaj jesti?« Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe in sat medu. In jedel je vpríčo njih ter vzel ostanke in jim dal. In rekel jim je: »To so besede, katere sem vam govoril, ko sem bil še z vami, da se mora vse dopolniti, kar je pisano o meni v Mozesovi postavi in v prerokih in psalmih.« Tedaj jim je odprl um, da so razumeli pisma. In rekel jim je: »Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu trpeti in tretji dan vstati od mrtvih in oznanjati v njegovem imenu pokoro in odpuščenje grehov med vsemi narodi.«

Prva nedelja po veliki noči ali bela nedelja.

Berilo iz I. lista sv. apostola Janeza, 5, 4—10.

Preljubi! Vse, kar je rojeno iz Boga, preмага svet, in to je zmaga, ki preмага svet, naša vera. Kdo je, ki preмага svet, če ne tisti, ki véruje, da je Jezus Sin božji? Ta je, ki je prišel z vodo in krvjo, Jezus Kristus; ne le z vodo, ampak z vodo in krvjo. In Duh je, ki pričuje, da je Kristus resnica. Zakaj trije so, ki pričujejo v nebesih: Oče, Beseda in Sveti Duh; in ti trije so eno. In trije so, ki pričujejo na zemlji: Duh, voda in kri; in ti trije so eno. Če sprejmemo človeško pričevanje, božje pričevanje je večje; to namreč je pričevanje božje, ki je večje, da je (*Bog*) pričeval o svojem Sinu. Kdor véruje v Sina božjega, ima pričevanje božje v sebi.

Evangelij sv. Janeza, 20, 19—31.

Tisti čas, zvečer tistega dne, prvega v tednu, ko so bile duri zaklenjene, kjer so bili učenci zbrani zavljo strahu pred Judi, je prišel Jezus, in stal sredi med njimi ter jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Razveselili so se tedaj učenci, ko so Gospoda videli. Tedaj jim je spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče poslal mene, tudi jaz pošljem vas.« In ko je to rekel, je vanje dihnil in jim rekel: »Prejmite Svetega Duha! Katerim boste grehe odpustili, so jim odpuščeni; in katerim jih boste zadržali, so jim zadržani.« Tomaža pa, enega izmed dvanajsterih, ki se imenuje Dvojček, ni bilo pri njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci so mu torej povedali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žeblicev, in ne denem svojega prsta v rane žeblicev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom véroval.« In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž z njimi. Prišel je Jezus ob zaprtih durih in stal sredi med njimi ter rekel: »Mir vam bodi!« Potlej reče Tomažu: »Položi svoj prst semkaj, in poglej moje roke; in podaj svojo roko ter jo položi v mojo stran, in ne bodi neveren ampak veren.« Tomaž je odgovoril in mu rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu reče: »Ker si me videl, Tomaž, si véroval; blagor njim, ki niso videli, pa so vérovali.«

Jezus je sicer še veliko drugih čudežev storil vpricho svojih učencev, ki niso zapisani v tej knjigi. Ti pa so zapisani, da bi vérovali, da je Jezus — Kristus, Sin božji, in da bi imeli po veri življenje v njegovem imenu.

Druga nedelja po veliki noči.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 2, 21—25.

Preljubi! Kristus je za vas trpel in vam zapustil zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena zvijača v njegovih ustih. Ko so ga preklinjali, ni klenil; ko je trpel, ni pretil, temveč se je uklonil onemu, ki ga je krivično sodil. Naše grehe je sam na svojem telesu nesel na križ, da bi grehom odmrli in živeli pravičnosti; z njegovimi ranami ste ozdravljeni. Bili ste namreč kakor izgubljene ovce; zdaj pa ste se obrnili k pastirju in varihu svojih duš.

Evangelij sv. Janeza, 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: »Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, in kdor ni pastir, čigar niso ovce, vidi volka priti, in ovce popusti ter beži; in volk popade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, ker je najemnik in ga za ovce ni skrb. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, tudi jaz poznam Očeta; in svoje življenje dam za svoje ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in poslušale bodo moj glas, in en hlev bo in en pastir.«

Tretja nedelja po veliki noči.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 2, 11—19.

Preljubi! Prosim vas kot tujce in popotnike, zdržite se mesenih želja, ki se vojskujejo zoper duha. Lepo živite med neverniki, da bodo, ko vas obrekujejo kot hudodelce, videli vaša dobra dela in Boga slavili v dan obiskanja. Podložni torej bodite vsaki človeški oblasti zavoljo Boga: bodisi kralju, kot najvišjemu, bodisi vojvodom, kot od njega poslanim, da dele hudobnim kazni, dobrim pa hvalo; zakaj to je volja božja, da po vaših dobrih delih umolkne nevednost brezumnih ljudi: kakor svobodni, pa ne, kakor bi svobodo imeli za prikrivanje hudobije, ampak kakor božji služabniki. Vse spoštujte, brate ljubite, Boga se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite z vsem strahom podložni gospodarjem, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim. To je namreč dar božji, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Janeza, 16, 16—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Še malo, in ne boste me več videli; in spet malo, in me boste videli, ker grem k Očetu.« Tedaj je nekaj njegovih učencev reklo: »Kaj je to, kar nam pravi: ‚Še malo, in me ne boste videli; in spet malo, in me boste videli,‘ in: ‚Grem k Očetu?« Rekli so torej: »Kaj je to, kar pravi: Malo? Ne vemo, kaj govori.« Jezus pa je spoznal, da so ga hoteli vprašati, in jim je rekel: »O tem se vprašujete, ker sem rekel: ‚Še malo, in me ne boste videli, in spet malo, in me boste videli. Resnično, resnično, povem vam: Jokali boste in

žalovali, svet pa se bo veselil; vi boste žalovali, ali vaša žalost se bo izpremenila v veselje. Žena na porodu je žalostna, ker je prišla njena ura; ko pa dete rodi, ne misli več na bridkost, od veselja, da je človek rojen na svet. Tako ste tudi vi zdaj sicer žalostni; pa spet vas bom videl in veselilo se bo vaše srce, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.«

Četrta nedelja po veliki noči.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 1, 17—21.

Preljubi! Vsak dober dar in vsako popolno darilo prihaja od zgoraj, od Očeta luči, v katerem ni izpremi-njevanja in ne sence menjavanja. Radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da bi bili nekakšne prvine nje-govih stvari. Veste, preljubi moji bratje, vsak človek bodi uren za poslušanje, kesán za govorjenje in počasen za jezo. Človekova jeza namreč ne dela božje pravice. Zavoljo tega odpravite vso nečednost in vsako sled malo-pridnosti, s krotkostjo pa sprejmite vsejano besedo, ki more rešiti vaše duše.

Evangelij sv. Janeza, 16, 5—14.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Grem k njemu, ki me je poslal, in nobeden izmed vas me ne vpraša: „Kam greš?“ Temveč ker sem vam to govoril, je žalost napolnila vaše srce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj ako ne grem, Tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. In ko pride on, bo svét prepričal greha, in pra-

vice, in sodbe; greha namreč, ker váme niso vérovali; pravice pa, ker grem k Očetu, in me (*poslej*) ne boste videli; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že sojen. Še mnogo vam imam povedati; a zdaj ne morete nositi. Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temveč kar bo slišal, bo govoril, in prihodnje reči vam bo oznanjeval. On bo mene poveličal, ker bo od mojega vzel, in vam oznanjeval.«

Peta nedelja po veliki noči.

Berilo lista sv. apostola Jakoba, 1, 22—27.

Preljubi! Bodite izpolnjevalci besede in ne samo poslušalci, da ne boste varali sami sebe. Zakaj, ako je kdo poslušalec besede in ne izpolnjevalec, ta je podoben človeku, kateri ogleduje svoj obraz v ogledalu; ogledal se je in šel, pa brž pozabil kakšen je bil. Kdor je pa dobro gledal v popolno postavo prostosti, in v njej ostal ter ni pozabljiv poslušalec, ampak izvrševalec dela: ta bo blažen v svojem dejanju. Če kdo misli, da je pobožen pa ne brzda svojega jezika, ampak vara svoje srce, je njegova pobožnost prazna. Čista in pred Bogom in Očetom neomadeževana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v njih nadlogi, in neomadeževanega se ohraniti pred tem svetom.

Evangelij sv. Janeza, 16, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Resnično, resnično, povem vam: Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal.

Doslej niste nič prosili v mojem imenu. Prosite, in prejeli boste, da bo vaše veselje polno. To sem vam v prilikah govoril. Pride ura, ko vam ne bom več govoril v prilikah, ampak vam bom očitno oznanjeval o Očetu. Tisti dan boste prosili v mojem imenu: pa vam ne pravim, da bom jaz Očeta prosil za vas; Oče sam vas namreč ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste vérovali, da sem jaz izšel od Boga. Izšel sem od Očeta in prišel na svet; spet zapuščam svet in grem k Očetu.« Rekó mu njegovi učenci: »Glej, zdaj očitno govoriš, in ne v priliki. Zdaj vemo, da vse veš, in ne potrebuješ, da te kdo vpraša; zato vérujemo, da si od Boga izšel.«

Križev teden.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 5, 16—20.

Preljubi! Spoznavajte eden drugemu svoje grehe in molite eden za drugega, da ozdravite; mnogo namreč premore stanovitna molitev pravičnega. Elija je bil človek kakor mi, in veliko je molil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mesecev. In spet je molil, in nebo je dalo dež, in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! Ako kdo izmed vas zajde od resnice, pa ga kdo vrne, naj ve, da bo, kdor zavrne grešnika od njegove krive poti, rešil njegovo dušo od smrti in pokril obilo grehov.

Evangelij sv. Luka, 11, 5—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kdo izmed vas bo imel prijatelja, in bi k njemu šel o polnoči in mu rekel: „Prijatelj, posodi mi

tri hlebe, ker je moj prijatelj prišel k meni s pota, pa nimam kaj predenj postaviti'; in bi oni znotraj odgovoril in rekel: 'Ne bodi mi nadležen; vrata so že zaprta, in moji otroci so pri meni v spalnici; ne morem vstati in ti dati.' In ko bi oni ne nehal trkati, rečem vam: »Četudi ne bo vstal in mu dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vendar zavoljo njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam pravim: 'Prosite, in dalo se vam bo; iščite, in našli boste; trkajte, in odprlo se vam bo. Zakaj vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu odpre. Kdo izmed vas očeta prosi kruha, pa mu bo kamen dal? ali ribe, mu bo li namesto ribe kačo dal? ali ko bi ga jajca prosil, mu bo li škorpijona dal? Ako torej vi, ki ste hudobni, znate dobre darove dajati svojim otrokom, koliko bolj bo vaš nebeški Oče dal dobrega duha tistim, ki ga prosijo.«

Kristusov vnebohod.

Berilo iz Apostolskega dejanja, 1, 1—11.

V prvi knjigi sem govoril, o Teofil, o vsem, kar je Jezus od začetka delal in učil, do dneva, ko je apostolom, ki jih je bil izvolil, po Svetem Duhu dal zapovedi in bil v nebesa vzet. Njim se je po svojem trpljenju tudi živega izpričal z mnogimi znamenji, ko se jim je štirideset dni prikazoval ter jim govoril o božjem kraljestvu. In ko je bil z njimi skupaj, jim je zapovedal, naj ne hodijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo Očetove obljube, ki ste jo slišali, (je dejal), iz mojih ust: Janez da je krščeval z vodo,

vi pa boste krščeni s Svetim Duhom ne dolgo po teh dneh. Tedaj so ga ti, ki so se bili sešli, vprašali, rekoč: »Gospod! Ali boš zdaj obnovil Izraelovo kraljestvo?« Rekel jim je: »Ni vaša stvar, vedeti čase ali ure, ki jih je Oče pridržal v svoji oblasti; toda prejeli boste moč Svetega Duha, ki bo v vas prišel, in priče mi boste v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji do kraja zemlje.« In ko je to izgovoril, se je vpričo njih vzdignil, in oblak ga je vzel izpred njih oči. In ko so ga gledali iti v nebo, glej, sta dva moža v belih oblačilih pri njih stala ter jim rekla: »Možje Galilejci, kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo tako prišel, kakor ste ga videli iti v nebo.«

Evangelij sv. Marka, 16, 14—20.

Tisti čas se je prikazal Jezus enajsterim, ko so bili pri mizi; in očital jim je njih nevero in trdosrčnost, da onim, ki so videli, da je vstal, niso vérovali. In rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanjujte evangelij vsem stvarjem. Kdor bo véroval in bo krščen, bo zveličan; kdor pa ne bo véroval, bo pogubljen. Tem pa, ki bodo vérovali, bodo sledila ta znamenja: V mojem imenu bodo hudiče izganjali, v novih jezikih govorili, kače prijemali, in če bodo kaj strupenega pili, jim ne bo škodovalo; na bolnike bodo roke pokládali, in zdravi bodo.« In Gospod Jezus, ko jim je to rekel, je bil v nebo vzet in sedi na desnici božji. Oni pa so šli in učili povsod; in Gospod je sodeloval in s čudeži, ki so se potem godili, besedo potrjeval.

Šesta nedelja po veliki noči.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 4, 7—11.

Predragi! Bodite modri in čujte v molitvah. Pred vsem pa imejte vedno ljubezen med seboj; ker ljubezen pokrije množino grehov. Bodite eden do drugega gostoljubni brez godrnjanja. Postrezite eden drugemu vsak s tistim darom, ki ga je prejel, kot dobri delilci mnogotere milosti božje. Če kdo govori, govôri, kakor božje besede; če kdo služi, služi kakor iz moči, ki jo daje Bog, da bo v vseh rečeh česčen Bog po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Janeza, 15, 26—27 in 16, 1—4.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ko pride Tolažnik, ki ga vam bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval o meni; tudi vi boste pričevali, ker ste od začetka pri meni. To sem vam govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo metali; da, pride ura, ko bo vsak, ki vas umori, menil, da Bogu prijetno delo stori. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta, ne mene. To pa sem vam govoril, da se spomnite, ko pride ura, da sem vam jaz to pravil.«

Binkoštna nedelja.

Berilo iz Apostolskega dejanja, 2, 1—11.

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi učenci skupaj. In nagloma je nastal z neba šum kakor prihajajočega silnega vetra, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In prikazali so se jim razdeljeni jeziki, kakor plameni in obstali nad slehernim po eden. In napolnjeni so bili vsi

s Svetim Duhom, in so začeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je dajal govoriti Sveti Duh. Bivali so pa v Jeruzalemu Judje, bogaboječi možje izmed vsakega naroda pod nebom. Ko se je pa zaslišal ta glas, se je zbrala množica; in zavzela se je, ker jih je slišal govoriti vsak v svojem jeziku. Vsi pa so strmeli in se čudili, rekoč: »Glejte, niso li vsi ti, ki govoré, Galilejci? In kako da mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo rojeni? Partijani in Medijani, Elamljani, in kateri prebivajo v Mezopotamiji, v Judeji in Kapadociji, v Pontu in v Aziji, v Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu in v krajih Libije, ki je pri Cirenih, in kateri so prišli iz Rima, tudi Judje in izpreobrnjenci, Krečani in Arabci: slišimo jih v naših jezikih govoriti o velikih delih božjih.«

Evangelij sv. Janeza, 14, 23—31.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ako me kdo ljubi, bo moje besede izpolnjeval, in moj Oče ga bo ljubil, in bomo prišli k njemu in pri njem prebivali. Kdor me ne ljubi, ne izpolnjuje mojih besed. In besede, ki ste jih slišali, niso moje, ampak Očetove, ki me je poslal. To sem vam govoril, dokler sem bil pri vas. Tolažnik Sveti Duh pa, ki ga bo poslal Oče v mojem imenu, vas bo učil vsega in vas bo spomnil vsega, karkoli sem vam rekel. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor ga daje svet, ga jaz vam dam. Vaše srce naj se ne straši in ne boji! Slišali ste, da sem vam jaz rekel: »Grem in pridem k vam.« Ko bi me ljubili, bi se pač veselili, da grem k Očetu, zakaj Oče je večji od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste vérovali,

ko se zgodi. Ne bom več veliko z vami govoril; prihaja namreč vojvoda tega sveta, in pri meni nima (*sicer*) nič; ampak da svet spozna, da ljubim Očeta, in tako delam, kakor mi je Oče zapovedal.«

Binkoštni ponedeljek.

Berilo iz Apostolskega dejanja, 10, 42—48.

Tiste dni je odprl Peter svoja usta in rekel: »Možje, bratje! Gospod nam je ukazal, ljudstvu oznanjevati in pričevati, da je on tisti, ki ga je Bog postavil sodnika živih in mrtvih. O njem izpričujejo vsi preroki, da prejmejo v njegovem imenu odpuščenje grehov vsi, ki vanj vérujejo.« Ko je Peter te besede še govoril, je prišel Sveti Duh na vse, ki so besedo poslušali. In verniki iz obreze, kateri so bili s Petrom prišli, so se zavzeli, da se je milost Sv. Duha razlila tudi na (*druge*) narode. Slišali so jih namreč, jezike govoriti in Boga poveličevati. Tedaj je rekel Peter: »Ali more kdo vodo zabraniti, da ne bi bili krščeni ti, ki so Svetega Duha prejeli kakor mi?« In ukazal jih je krstiti v imenu Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Janeza, 3, 16—21.

Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu: »Tako je Bog svet ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da se nihče, ki vanj véruje, ne pogubi, temveč ima večno življenje. Ni namreč poslal Bog svojega Sina na svet, da bi svet sodil, temveč da bi bil svet po njem zveličan. Kdor vanj véruje, ne bo sojen; kdor pa ne véruje, je že sojen, ker ne véruje v ime edinorojenega Sina božjega. To pa je sodba, da je prišla luč na svet, in so ljudje bolj ljubili temo

ko luč; zakaj njih dela so bila hudobna. Vsak namreč, kdor hudo dela, sovraži luč in ne pride k luči, da se mu dela ne bi očitala; kdor pa dela po resnici, pride k luči, da se razodenejo njegova dela, ker so v Bogu storjena.

Binkoštni terek.

Berilo iz Apostolskega dejanja, 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, da je Samarija sprejela božji nauk, so jim poslali Petra in Janeza. In prišla sta in sta zanje molila, da bi prejeli Svetega Duha. Zakaj v nobenega izmed njih še ni bil prišel, ampak samo krščeni so bili v imenu Gospoda Jezusa. Tedaj sta roke nanje pokladala, in so prejeli Svetega Duha.

Evangelij sv. Janeza, 10, 1—10.

Tisti čas je govoril Jezus farizejem; »Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne pride skozi vrata v ovčji hlev, ampak lazi drugod vanj, tisti je tat in razbojnik. Kdor pa vanj pride skozi vrata, je pastir ovac. Njemu odpre vratar, in ovce poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce po imenu in jih vun vodi. In ko svoje ovce izpusti, gre pred njimi, in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujim pa ne gredo, temveč beže od njega, ker ne poznajo glasu tujih.« To priliko jim je Jezus govoril; oni pa niso umeli, kaj jim je govoril. Jezus jim je tedaj spet rekel: »Resnično, resnično, povem vam: „Jaz sem vrata k ovcam. Vsi, kolikor jih je (v zadnjem času) prišlo, so tatje in razbojniki,

in ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Ako kdo po meni noter pride, bo zveličan, in bo noter in vun hodil, in bo pašo našel. Tat ne pride, kakor da krade in kolje in pokončuje. Jaz sem prišel, da bodo imeli življenje in obilnejše imeli.«

Bínkoštna (kvatrna) sreda.

a) Berilo iz Apostolskega dejanja, 2, 14—21.

Tisti čas je vstal Peter z enajsterimi, dvignil svoj glas in jim govoril: »Možje, Judje in vsi, ki prebivate v Jeruzalemu, to vam bodi znano, in čujte moje besede! Niso namreč, kakor vi mislite, ti pijani, ko je (šele) tretja dnevna ura; ampak to je, kar je bilo napovedano po preroku Joelu: „In zgodilo se bo poslednje dni (pravi Gospod): Izlil bom od svojega duha nad vse meso, in prerokovali bodo vaši sinovi in vaše hčere; in vaši mladeniči bodo imeli prikazni, in vaši stariši bodo videli v sanjah. Tudi na svoje hlapce in na svoje deklice bom izlil tiste dni od svojega duha, in prerokovali bodo. In dal bom čudeže gori na nebu in znamenja doli na zemlji, kri in ogenj in dim in soparo. Solnce se bo izpremenilo v temo, in luna v kri, preden pride véliki in slavní Gospodov dan. In zgodilo se bo: Vsak, kdorkoli bo klical ime Gospodovo, se bo zveličal.«

b) Berilo iz Apostolskega dejanja, 5, 12—16.

Tiste dni so se godila po rokah apostolov velika znamenja in čudeži med ljudstvom. Bili so pa vsi enega duha zbrani na Salomonovem hodišču. Drugih se jim pa nihče ni upal pridružiti, ampak povelečevalo jih je ljudstvo. Bolj in bolj pa se je množilo število mož in žen, ki so vérovali v Gospoda, tako da so bolnike na ceste nosili in pokladali na postelje in ležišča, da bi vsaj senca

mimogredočega Petra padla na koža izmed njih, in bi bili ozdravljeni svojih bolezni. Shajala se je pa v Jeruzalem tudi množica iz bližnjih mest, ki so prinašali bolnike in od nečistih duhov nadlegovane, in vsi so bili ozdravljeni.

Evangelij sv. Janeza, 6, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus judovskim množicam: »Nihče ne more priti k meni, ako ga Oče, ki me je poslal, ne pritegne; in jaz ga bom obudil poslednji dan. Pisano je v prerokih: ‚In vsi bodo božji učenci.‘ Vsak, ki je slišal od Očeta in se je poučil, pride k meni. Ne da bi bil kdo videl Očeta, razen tistega, ki je od Boga, ta je videl Očeta.« »Resnično, resnično, povem vam: Kdor v me véruje, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli mano v puščavi in so umrli. To je kruh, ki pride iz nebés, da ne umrje, če kdo jé od njega. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Ako bo kdo jedel od tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta.«

Binkoštni (kvatrní) petek.

Berilo iz preroka Joela, 2, 23. 24. 26. 27.

To govori Gospod Bog: »Radujte se, sinovi Sionski, in veselite se v Gospodu, svojem Bogu, ker vam bo dal učenika pravičnosti in vam bo poslal zgodnji in pozni dež, kakor ob začetku. In napolnila se bodo gumna z žitom in prenapolnjene bodo tlačilnice z vinom in oljem. In jedli boste in uživali, in nasičeni boste; in hvalili boste ime Gospoda, svojega Boga, ki vam je storil čuda; in ne

bo osramočeno moje ljudstvo vekomaj. In vedeli boste, da sem jaz sredi Izraela in da sem jaz Gospod, vaš Bog, in da ni drugega; in ne bo osramočeno moje ljudstvo vekomaj: pravi Gospod vsemogočni.«

Evangelij sv. Luka, 5, 17—26.

Tisti čas se je prigodilo nekega dne, da je Jezus sedel in učil. In sedeli so farizeji in učeniki postave, kateri so bili prišli iz vseh galilejskih in judejskih vasi, in iz Jeruzalema; in moč Gospodova je bila, da jih je ozdravljala. In glej, možje so prinesli na postelji človeka, ki je bil mrtvouden, in so iskali, kako bi ga noter nesli in predenj položili. In ker niso našli, kod bi ga noter nesli zavoljo množice, so šli na streho in ga s posteljo vred skozi strešno odprtino spustili v sredo pred Jezusa. In ko je videl njih vero, je rekel: »Človek, tvoji grehi so ti odpuščeni!« In začeli so pismarji in farizeji misliti, rekoč: »Kdo je ta, ki Boga preklinja? Kdo more grehe odpuščati, ko Bog sam?« Ko je pa Jezus njih misli spoznal, je odgovoril in jim rekel: »Kaj mislite v svojih srcih? Kaj je lažje reči: 'Grehi so ti odpuščeni', ali reči: 'Vstani in hodi?' Da boste pa vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji grehe odpuščati,« pravi mrtvoudnemu: »Rečem ti, vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom.« In precej je vpričo njih vstal, vzel posteljo, na kateri je ležal, in šel na svoj dom, poveljučujoč Boga. In groza je vse obšla, in slavili so Boga. In napolnjeni so bili s strahom, rekoč: »Videli smo danes čudne reči.«

Binkoštna (kvatrna) sobota.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
5, 1—5.

Bratje! Opravičeni iz vere, imejmo mir z Bogom po Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki imamo po njem po veri tudi pristop k tej milosti, v kateri stojimo, in se hvalimo z upanjem na veličastvo božjih otrok. Pa ne samo s tem, temveč hvalimo se tudi z nadlogami; vemo namreč, da nadloga prinese potrpežljivost, potrpežljivost pa izkušnjo, izkušnja pa upanje, upanje pa ne osramoti, ker je ljubezen božja izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan.

Evangelij sv. Luka, 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignil Jezus iz shodnice itd.
str. 73.

Praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
11, 33—36.

O globočina bogastva, modrosti in vednosti božje! Kako nedoumljive so njegove sodbe in neizsledna njegova pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo, ali kdo je bil njegov svetovalec? Ali kdo mu je préd kaj dal, da bi se mu povrnilo? Zakaj iz njega in po njem in v njem je vse; njemu slava vekomaj. Amen.

Evangelij sv. Mateja, 28, 18—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in učite vse narode in krščujte jih v imenu

Očeta in Sina in Svetega Duha. Učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

Prva nedelja po binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Janeza, 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je pokazala ljubezen božja do nas, da je Bog svojega edinorojenega Sina na svet poslal, da bi po njem živeli. V tem je ljubezen: ne kakor da bi bili mi ljubili Boga, temveč da nas je on prej ljubil, in da je poslal svojega Sina v spravo za naše grehe. Preljubi! Če nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugega ljubiti. Boga ni nikoli nihče videl. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas, in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostanemo v njem, in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha. In mi smo videli in pričamo, da je Oče poslal svojega Sina, Odrešenika sveta. Kdorkoli bo izpovedal, da je Jezus Sin božji, ostane Bog v njem, in on v Bogu. In mi smo spoznali in vérovali ljubezni, ki jo ima Bog do nas. Bog je ljubezen; in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu, in Bog v njem. V tem je ljubezen božja v nas popolna, da imamo zaupanje za dan sodbe; zakaj kakoršen je on, taki smo tudi mi na tem svetu. Strahu ni v ljubezni, temveč popolna ljubezen strah izžene; zakaj v strahu je trpljenje; kdor se pa boji, ni popoln v ljubezni. Mi torej Boga ljubimo, ker nas je Bog prej ljubil. Ako kdo reče: 'Ljubim Boga', in sovraži svojega brata, je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga vidi, kako more ljubiti Boga, ki ga ne vidi? In to zapoved imamo od Boga, da naj, kdor ljubi Boga, ljubi tudi svojega brata.

Evangelij sv. Luka, 6, 36—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Bodite usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne boste sojeni; ne pogubljajte, in ne boste pogubljeni; odpuščajte, in odpuščeno vam bo.« »Dajajte, in dalo se vam bo; dobro in potlačeno in potreseno in zvrhano mero bodo dali v vaše naročje. S kakoršno mero namreč boste merili, s tako se vam bo odmerilo.« Povedal jim je pa tudi priliko: »Ali more slepec slepca voditi! Ali ne padeta oba v jamo? Ni učenec nad učiteljem; popolen pa bo vsak, če je kakor njegov učitelj. Kaj pa vidiš pazder v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: 'Brat, pusti, naj izderem pazder iz tvojega očesa', sam pa v svojem očesu bruna ne vidiš? Hinavec, izderi poprej bruno iz svojega očesa, in potem gledi, da izdereš pazder iz očesa svojega brata.«

Praznik presvetega Rešnjega Telesa.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
11, 23—29.

Bratje! Jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in zahvalil ter razlomil in rekel: »Vzemite in jejte; to je moje telo, ki se za vas daje. To delajte v moj spomin.« Prav tako tudi kelih po večerji, rekoč: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. To delajte, kolikorkrat boste pili, v moj spomin. Zakaj kolikorkrat boste

ta kruh jedli in kelih pili, boste oznanjevali smrt Gospodovo, dokler (*Gospod*) ne pride. Kdorkoli bo torej nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv Gospodovega telesa in njegove krvi. Naj torej človek sam sebe presodi; in tako je od tega kruha in pije iz keliha. Zakaj kdor nevredno je in pije, si obsodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega.

Evangelij sv. Janeza, 6, 56—59.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: »Moje meso je res jed in moja kri je res pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni, in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, kateri mene je, živel po meni. To je kruh, ki je iz nebes prišel; ne kakor so vaši Očetje jedli mano, pa so umrli; kdor je ta kruh, bo živel vekomaj.«

Druga nedelja po binkošti.

Berilo iz I. lista sv. apostola Janeza, 3, 13—18.

Predragi! Nikar se ne čudite, če vas svet sovraži. Mi vemo, da smo iz smrti prešli v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v smrti. Vsak, kdor sovraži svojega brata, je ubijalec; in veste, da noben ubijalec nima v sebi večnega življenja. Po tem smo spoznali ljubezen božjo, da je on svoje življenje za nas dal; tudi mi moramo dati življenje za brate. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojega brata, da je v potrebi, in zapre svoje srce pred njim, kako bo ljubezen božja v njem? Otrociči moji! Ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.

Evangelij sv. Luka, 14, 16—24.

Tisti čas je povedal Jezus farizejem to priliko: »Neki človek je napravil veliko večerjo in jih je mnogo povabil. In poslal je svojega hlapca ob uri večerje, povabljenim reč, naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In začeli so se vsi po vrsti izgovarjati. Prvi mu je rekel: ‚Pristavo sem kupil in jo moram iti gledat; prosim te, imej me za izgovorjenega.‘ In drugi je rekel: ‚Pet jarmov volov sem kupil, in jih grem preizkusit; prosim te, imej me za izgovorjenega.‘ In spet drugi je rekel: ‚Oženil sem se in zato ne morem priti.‘ In hlapec se je vrnil in je to povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razsrdil in rekel svojemu hlapcu: ‚Pojdi brž na ceste in ulice po mestu in pripelji sem uboge in hrome in slepe in kruhljave.‘ In hlapec je rekel: ‚Gospod, zgodilo se je, kakor si ukazal, pa je še prostor.‘ In gospod reče hlapcu: ‚Pojdi na pota in prélaze, in primoraj jih, da naj pridejo noter, da se napolni moja hiša. Povem vam pa, da nobeden onih mož, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.‘«

Tretja nedelja po binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 5, 6—11.

Predragi! Ponižajte se pred mogočno roko božjo, da vas poviša ob času obiskanja. Vse svoje skrbi nanj preložite, zakaj on skrbi za vas. Bodite trezni in čujte;

ker hudič, vaš zopernik, hodi okoli kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Ustavljajte se mu trdni v veri, vedoč, da so vaši po svetu razkropljeni bratje v prav takem trpljenju. Bog vse milosti pa, ki nas je poklical k svoji večni slavi v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem trpljenju izpopolnil, utrdil in okrepil. Njemu bodi slava in oblast vekomaj! Amen.

Evangelij sv. Luka, 15, 1—10.

Tisti čas so se približali Jezusu cestninarji in grešniki, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godrnjali, rekoč: »Ta grešnike sprejema in je z njimi.« Povedal pa jim je to priliko, rekoč: »Kdo izmed vas, ki ima sto ovac, in eno izmed njih izgubi, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi, in ne gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo zadene vesel na svoje rame; in ko pride domov, pokliče prijatelje in sosede in jim reče: 'Veselite se z menoj, ker sem našel svojo izgubljeno ovco. Povem vam, da bo tako v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se izpokori, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo pokore.« »Ali katera žena, ki ima deset drahem, ako izgubi eno drahmo, ne prižge luči in ne pomete hiše, ter skrbno ne išče, dokler je ne najde? In ko jo najde, pokliče prijateljice in sosede, rekoč: 'Veselite se z menoj, ker sem našla drahmo, ki sem jo bila izgubila.' Tako bo, povem vam, med božjimi angeli veselje nad enim grešnikom, ki se izpokori.«

Četrta nedelja po bínkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
8, 18—23.

Bratje! Mislim, da se trpljenje sedanjega časa ne da primerjati s prihodnjo slavo, ki se bo v nas razodela. Zakaj stvarstvo željno čaka razodetja božjih otrok. Stvarstvo je namreč podvrženo ničemurnosti, ne iz svoje volje, ampak zavoljo tistega, ki jo je podvrgel v upanju, da bo tudi stvarstvo rešeno iz suženjstva pokvarjenosti v častitljivo svobodo božjih otrok. Vemo namreč, da vse stvarstvo zdaj še vzdihuje in stoka kakor na porodu. Pa ne samo ono, ampak tudi mi, ki imamo prvine Duha; tudi mi sami v sebi vzdihujemo, ko čakamo božje posinovljenje, odrešenje svojega telesa, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 5, 1—11.

Tisti čas, ko so množice Jezusa obsule, da bi poslušale božjo besedo, je on stal ob Genezareškem jezeru. In videl je dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili izstopili in so izpirali mreže. Stopil je pa v čoln, ki je bil Simonov, in ga je prosil, naj odrine malo od kraja. In sedé je iz čolna učil množice. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: »Pelji na globoko, in vrzite svoje mreže na lov.« In Simon je odgovoril in mu rekel: »Učenik! Vso noč smo delali, pa nismo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom vrgel mrežo.« In ko so to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je trgala. In mignili so tovarišem, ki so bili v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. In prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se skoraj

potapljala. Ko je pa Simon Peter to videl, je padel Jezusu h kolenom, rekoč: »Gospod, pojdi od mene, ker sem grešen človek!« Groza namreč je bila obšla njega in vse, ki so bili z njim, nad vlakom rib, ki so ga bili potegnili; prav tako pa tudi Jakoba in Janeza, Zebedejeva sinova, ki sta bila Simonova tovariša. In Jezus je rekel Simonu: »Ne boj se; odslej boš ljudi lovil.« In potegnili so čolna h kraju, in popustili vse ter šli za njim.

Peta nedelja po binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 3, 8—15.

Predragi! Bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, milosrčni, skromni, ponižni; ne vračajte hudega za hudo, ne kletvine za kletvino, temveč nasprotno, blagoslavlajte, ker ste v to poklicani, da blagoslov podédujete. Zakaj kdor hoče življenje ljubiti in videti dobre dni, naj udružuje svoj jezik od hudega, in njegova usta naj ne govore goljufije; ogiblje naj se hudega in naj dela dobro; išče naj miru in naj se ga drži; zakaj oči Gospodove (*so obrnjene*) v pravične in njegova ušesa k njih molitvam; obraz Gospodov pa je zoper hudodelce. In kdo je, ki bi vam škodoval, če boste za dobro vneti? Pa četudi zavoljo pravice kaj trpite, blagor vam! Njih strašenja pa se ne bojte in ne dajte se begati. Do Gospoda Kristusa pa imejte sveto spoštovanje v svojih srcih.

Evangelij sv. Mateja, 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ako vaša pravičnost ne bo obilnejša ko pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je bilo rečeno starim: Ne ubijaj;

kdor pa ubija, bo kriv sodbe. Jaz pa vam rečem : Vsak, kdor se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe. Kdor pa reče svojemu bratu raká, bo kriv zbora ; kdor pa reče bedak, bo kriv peklenskega ognja. Če torej svoj dar prineseš k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe, pusti svoj dar ondi pred oltarjem, in pojdi se prej s svojim bratom spraviti in potlej pridi in daruj svoj dar.«

Šesta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
6, 3—11.

Bratje! Vsi, ki smo krščeni v Kristusa Jezusa, smo v njegovo smrt krščeni. Pokopani smo namreč z njim po krstu v smrt, da tako, kakor je Kristus od mrtvih vstal po slavi Očetovi, tudi mi živimo novo življenje. Zakaj če smo z njim zedinjeni v podobnosti smrti, bomo tudi (v podobnosti) vstajenja. Vemo namreč to, da je bil naš stari človek z njim vred križan, da bi se razdejaló telo greha, in da grehu ne bi več služili. Kdor je namreč umrl, je oproščen od greha. Če smo pa s Kristusom umrli, verujemo, da bomo tudi s Kristusom živeli; vedoč, da od mrtvih vstali Kristus več ne umrje: smrt nad njim nima več oblasti. Zakaj ko je umrl grehu, je umrl enkrat za vselej; ko pa živi, živi Bogu. Tako tudi vi mislite, da ste namreč grehu odmrli, živite pa Bogu v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Marka, 8, 1—9.

Tisti čas, ko je bila velika množica pri Jezusu in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus svoje učence ter jim rekel: »Smili se mi množica; zakaj

glejte, že tri dni so pri meni in nimajo kaj jesti. In če jih lačne izpustim na njih dom, bodo na potu omagali; nekateri izmed njih so namreč od daleč prišli.« In odgovorili so mu njegovi učenci: »Kako bi jih kdo mogel s kruhom nasititi tukaj v puščavi?« In vprašal jih je: »Koliko hlebov imate?« Odgovorili so mu: »Sedem.« In velel je množici sestiti po tleh. In vzel je sedem hlebov, zahvalil ter razlomil in dal svojim učencem, da bi delili. In razdelili so množici. In imeli so nekaj ribic; tudi te je blagoslovil ter ukazal razdeliti. In jedli so in se nasitili; in pobrali so ostanke koscev, sedem jerbasov. Njih pa, ki so jedli, je bilo okoli štiri tisoč. In odpustil jih je.

Sedma nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
6, 19—23.

Bratje! Po človeško govorim zavoljo slabosti vašega mesa: Kakor ste namreč dali svoje ude, da so služili nečistosti in krivici v hudobijo, tako dajte zdaj svoje ude, da služijo pravici v posvečenje. Zakaj ko ste bili sužnji greha, ste bili prosti pravičnosti. Kakšen sad ste torej imeli takrat v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega je namreč smrt. Zdaj pa, oproščeni greha, služabniki pa Bogu, imate svoj sad, posvečenje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za greh (*je*) smrt; milost božja pa (*je*) večno življenje, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Mateja, 7, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Várujte se lažnivih prerokov, ki pridejo k vam

v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabljivi volkovi. Po njih sadu jih boste spoznali. Ali berejo grozdje s trnja, ali smokve z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad, malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Ne more dobro drevo roditi malopridnega sadu, ne malopridno drevo dobrega sadu. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, bo posekano in v ogenj vrženo. Po njih sadu jih boste torej spoznali. Ne pojde vsak, kdor mi pravi: 'Gospod, Gospod', v nebeško kraljestvo, ampak kdor izpolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta pojde v nebeško kraljestvo.«

Osma nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
8, 12—17.

Bratje! Nismo dolžniki mesu, da bi po mesu živeli. Zakaj ako boste živeli po mesu, boste umrli; če pa boste z duhom dela mesa krotili, boste živeli. Katerekoli namreč vodi božji Duh, ti so otroci božji. Zakaj niste spet prejeli duha suženjstva v strah, ampak prejeli ste duha posinovanja, v katerem kličemo: Abba, Oče! Duh sam namreč pričuje našemu duhu, da smo božji otroci. Ako pa otroci, (smo) tudi dediči: dediči božji, sodediči pa Kristusovi.

Evangelij sv. Luka, 16, 1—9.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Bil je neki bogat človek, kateri je imel oskrbnika, in ta je bil pred njim obdolžen, češ, da zapravlja njegovo premoženje. In poklical ga je ter mu rekel: 'Kaj to slišim o tebi? Daj od-

govor o svojem oskrbovanju; zakaj poslej ne boš mogel več gospodariti.' Oskrbnik pa je rekel sam pri sebi: 'Kaj bom storil, ko mi moj gospod vzame oskrbnništvo? Kopati ne morem, vbočajme prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me sprejmejo v svoje hiše, ko bom odstavljen od oskrbnništva.' In poklical je dolžnike svojega gospoda, vsakega posebe, ter rekel prvemu: 'Koliko si dolžan mojemu gospodu?' Oni pa je rekel: 'Sto mer olja.' In rekel mu je: 'Vzemi svoje pismo, sedi in hitro zapiši: petdeset.' Potem je rekel drugemu: 'Ti pa, koliko si dolžan?' On pa je rekel: 'Sto mer pšenice.' In rekel mu je: 'Vzemi svoje pismo in piši: osemdeset.' In gospod je pohvalil krivičnega oskrbnika, da je razumno ravnal; zakaj otroci tega sveta so v svojem rodu razumnejši, kakor otroci svetlobe. In jaz vam pravim: Delajte si prijateljev s krivičnim mámonom, da vas vsprejmejo, ko onemorete, v večna prebivališča.»

Deveta nedelja po bínkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov.
10, 6—13.

Bratje! Nikar ne želimo hudih reči, kakor so jih želeli Judje. Tudi ne bodite malikovalci, kakor nekateri izmed njih, kakor je pisano: »Ljudje so sedli jest in pit in vstali igrat.« Tudi ne nečistujmo, kakor so nekateri izmed njih nečistovali, in jih je padlo en dan triindvajset tisoč. Tudi ne izkušajmo Kristusa, kakor so ga nekateri izmed njih izkušali, in so od kač poginili. Tudi ne godrnajte, kakor so nekateri izmed njih godrnjali, in so bili

po (*angelu*) pokončevalcu uničeni. Vse to se jim je pa zgodilo za zgled; zapisano je namreč v svarilo nam, ki živimo v poslednjih časih. Kdor torej misli, da stoji, naj gleda, da ne pade. Izkušnjava naj nad vas ne pride druga, kakor človeška. Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil izkušati čez vaše moči, temveč bo dal z izkušnjo tudi (*tak*) izid, da jo boste mogli zmagati.

Evangelij sv. Luka, 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in mesto videl, se je zjokal nad njim, rekoč: »Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar ti je k miru, zdaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Zakaj prišli bodo dnevi nad te, in obdali te bodo tvoji sovražniki z nasipom in te bodo oblegali in stiskali od vseh strani; in v tla bodo poteptali tebe in tvoje otroke v tebi, in ne bodo pustili kamena na kamenu, zato ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja.« In šel je v tempelj, ter začel tam izganjati prodajalce in kupovalce in jim je rekel: »Pisano je: ‚Moja hiša je hiša molitve‘, vi pa ste naredili iz nje jamo razbojnikov.« In učil je vsak dan v templju.

Deseta nedelja po binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
12, 2—11.

Bratje! Ko ste bili neverniki, veste, da ste k nemim malikom hodili, kakor ste bili gnani. Zato vam na znanje dam, da nihče, ki govori v Duhu božjem, ne kolne Jezusa; pa tudi nihče ne more reči: »Gospod Jezus« drugače, ko v Svetem Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh pa

je eden; in službe so mnogotere, Gospod pa je eden; in dela so mnogotera, Bog pa je eden, ki dela vse v vseh. Slehernemu pa je dano razodetje Duha v prid. Enemu je po Duhu dan govor modrosti, drugemu pa govor učenosti po istem Duhu, enemu vera v istem Duhu, drugemu dar ozdravljanja v enem Duhu, enemu dar čudežev, drugemu prerokovanje, drugemu razločevanje duhov, drugemu dar jezikov, drugemu razlaganje govorov. Vse to pa dela eden in isti Duh, ki deli slehernemu, kakor hoče.

Evangelij sv. Luka, 18, 9—14.

Tisti čas je povedal Jezus nekaterim, kateri so vase zaupali, da so pravični, in so druge zaničevali, to priliko: »Dva človeka sta šla v tempelj molit, eden farizej, in drugi cestninar. Farizej je stal in je sam pri sebi to molil: ‚Bog, zahvalim te, da nisem kakor drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, prešuštniki, ali tudi kakor ta cestninar. Postim se dvakrat v tednu, desetino dajem od vsega, kar imam.‘ Cestninar pa je od daleč stal, in še oči ni hotel proti nebu vzdigniti; temveč je trkal na svoja prsa, rekoč: Bog, bodi milostljiv meni grešniku!‘ Povem vam: Ta je šel opravičen na svoj dom, oni pa ne. Zakaj vsak, kdor se povišuje, bo ponižan; kdor se pa ponižuje, bo povišan.«

Enajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov
15, 1—10.

Bratje! Opomnim vas evangelija, katerega sem vam oznanjeval, katerega ste tudi sprejeli, v katerem ste tudi stanovitni, v katerem se tudi zveličujete, ako se ga tako

držite, kakor sem vam oznanil, če le niste zastoni vérovali. Zakaj izročil sem vam najprej to, kar sem tudi prejel: Da je Kristus za naše grehe umrl, kakor je pisano, in da je bil pokopan in da je tretji dan vstal, kakor je pisano, in da se je prikazal Kefu in potem enajsterim; potlej se je prikazal več ko petsto bratom naenkrat, izmed katerih je še zdaj mnogo živih, nekateri so pa umrli. Potem se je prikazal Jakobu, potem vsem apostolom. Poslednjič za vsemi pa se je prikazal kakor negodniku tudi meni. Zakaj jaz sem najmanjši med apostoli in nisem vreden, apostol biti imenovan, ker sem preganjal Cerkev božjo. Po milosti božji pa sem, kar sem; in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij sv. Marka, 7, 31—37.

Tisti čas je odšel Jezus s Tirskih krajev in je skozi Sidon prišel h Galilejskemu morju, sredi krajev Deseterih mest. In pripeljejo mu gluhega in nemega ter ga prosijo, naj položi roko nanj. In vzel ga je izmed množice na stran in vteknil je svoje prste v njegova ušesa ter se s slino doteknil njegovega jezika in pogledal je v nebo in zdihnil in mu rekel: »Efetá«, to je, odpri se. In kar odprla so se mu ušesa, in razvezala se je vez njegovega jezika, in prav je govoril. In zapovedal jim je, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedoval, bolj so govorili. In čudili so se še bolj, rekoč: ‚Vse je prav storil: gluhim je dal slišati in nemim govoriti.‘

Dvanajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
3, 4—9.

Bratje! Tako zaupanje imamo po Kristusu v Boga, ne kakor da bi mogli iz sebe kaj misliti, kakor sami iz sebe, ampak naša zmožnost je od Boga, ki nas je tudi naredil pripravne služabnike nove zaveze, ne črke, ampak duha; zakaj črka mori, duh pa oživlja. Ako je bila torej v časti (že) služba smrti, s črkami v kamene vdolbena, takô da Izraelovi otroci niso mogli Mozesu v obraz pogledati zavoljo svetlobe njegovega obličja, ki je bila minljiva: kako ne bo veliko bolj v časti služba duha? Zakaj če je v časti služba pogubljenja, je v veliko večji časti služba pravice.

Evangelij sv. Luka, 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Srečne oči, katere vidijo, kar vi vidite. Povem vam namreč, da je mnogo prerokov in kraljev želelo videti, kar vi vidite, in niso videli, in slišati, kar vi slišite, in niso slišali.« In glej, vstal je neki učenik postave, ki ga je izkušal, in rekel: »Učenik, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je rekel: »Kaj je pisano v postavi? Kaj bereš?« On je odgovoril in rekel: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje moči in iz vse svoje misli, in svojega bližnjika kakor sam sebe.« In rekel mu je: »Prav si odgovoril; to stori in boš živel.« On pa se je hotel opravičiti, in je rekel Jezusu: »Kdo pa je moj bližnjik?«

Jezus pa je odgovoril in rekel: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike, ki so ga tudi oropali in z ranami obdali ter šli in ga pustili na pol mrtvega. Primerilo se je pa, da je šel neki duhovnik po tistem potu, in ga je videl in mimo šel. Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto in ga videl, mimo šel. Neki popoten Samarijan pa je prišel do njega, in ko ga je videl, se mu je v srcé zasmilil. In pristopil je in mu obezal rane in vlil vanje olja in vina; in posadil ga je na svoje živinče ter ga peljal v gostilno in ga oskrbel. In drugi dan je vzel dva denarja in jih je dal gostilniku in je rekel: 'Skrbi zanj in kolikor boš več potrošil, ti bom jaz nazaj grede povrnil.' Kateri teh treh se ti zdi, da je bil bližnjik tistemu, ki je padel med razbojnike?« On pa je rekel: »Tisti, ki mu je usmiljenje izkazal.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in tudi ti tako stori!«

Trinajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,
3, 16—22.

Bratje! Abrahamu so bile dane obljube in njegovemu potomcu. (*Pismo*) ne pravi: »In potomcem«, kakor da bi jih bilo mnogo, ampak kakor enemu: »In tvojemu potomcu«, ki je Kristus. To pa rečem: Od Boga potrjena zaveza po postavi, katera je bila dana štiristo in trideset let pozneje, ni ovržena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako bi bila dediščina iz postave, tedaj bi ne bila iz obljube. Abrahamu pa jo je Bog dal po

obljubi. Čemu torej postava? Dodana je bila zavoljo prestopkov, dokler ne bi prišel potomec, ki mu je bil (*Bog*) dal obljubo; izročena je bila po angelih sredniku. Srednik pa ni le enega, Bog pa je eden. Jeli torej postava zoper obljube božje? Nikakor! Zakaj ko bi bila dana postava, ki bi mogla oživljati, bi bila pravičnost res iz postave. Pismo pa je vse pod greh zaklenilo, da bi se obljuba iz vere v Jezusa Kristusa dala tem, ki vérujejo.

Evangelij sv. Luka, 17, 11—19.

Tisti čas, ko je bil Jezus na poti v Jeruzalem, je šel skozi Samarijo in Galilejo. In ko je šel v neko vas, mu je naproti prišlo deset gobavih, ki so stali od daleč; in vzdignili so glas, rekoč: »Jezus, učenik, usmili se nas!« Ko jih je zagledal, je rekel: »Pojdite, pokažite se duhovnom!« In zgodilo se je, ko so šli, da so bili očiščeni. Eden izmed njih pa se je, ko je videl, da je ozdravljen, vrnil in je z velikim glasom Boga častil; in padel je na obraz k njegovim nogam in se mu je zahvalil; in ta je bil Samarijan. Jezus pa je izpregovoril in rekel: »Ali jih ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet? Ali se ni našel nobeden drugi, ki bi se bil vrnil in Bogu čast dal, ko ta tujec?« In rekel mu je: »Vstani, pojdi, tvoja vera ti je pomagala.«

Štirinajsta nedelja po binkoštih.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,
5, 16—24.**

Bratje! Po duhu živite, in željam mesa ne boste stregli. Zakaj meso poželi zoper duha, duh pa zoper meso; ta dva sta si namreč eden drugemu nasprotna,

da ne storite vsega, kar hočete. Ako se daste duhu voditi, niste pod postavo. Dela mesa pa so znana in ta so: Nečistovanje, pohotnost, nesramnost, razuzdanost, malikovanje, vražarstvo, sovraštva, zdražbe, zavidnost, jeza, spletke, razprtije, ločine, nevoščljivost, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu enakega. O teh delih vam napovem, kakor sem napovedal: tisti, ki take reči delajo, božjega kraljestva ne bodo dosegli. Sad duha pa je: Ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, milosrčnost, dobrotljivost, prizanesljivost, krotkost, zvestoba, zmerenost, zdržnost, čistost. Zoper take ni postave. Tisti pa, ki so Kristusovi, so svoje meso z greehi in željami vred križali.

Evangelij sv. Mateja, 6, 24—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Nihče ne more dvema gospodoma služiti; ali bo namreč enega sovražil in drugega ljubil; ali se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in Mámonu. Zato vam rečem: Ne bodite v skrbah za svoje življenje, kaj boste jedli, tudi ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več ko jed, in telo več ko obleka? Poglejte ptice pod nebom: Ne sejejo in ne žanjejo in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko več kakor oné? Kdo pa izmed vas more s svojo skrbjo k svoji postavi dodati le en komolec? In za obleko, kaj ste v skrbah? Poglejte lilije na polju, kako rastejo; ne delajo in ne predejo. Povem vam pa, da še Salomon v vsej svoji slavi ni bil tako oblečen, kakor njih katera. Če pa Bog travo na polju, ki danes stoji in se jutri v peč vrže, tako oblači, koliko bolj bo vas, maloverni! Ne bodite torej v skrbah, rekoč: Kaj bomo jedli,

ali kaj bomo pili, ali s čim se bomo oblačili? Zakaj po vsem tem vprašujejo neverniki. Saj ve vaš Oče nebeški, da vsega tega potrebujete. Išcite torej najprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo navrženo.«

Petnajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,

5, 25. 26. in 6, 1—10.

Bratje! Ako po duhu živimo, tudi po duhu delajmo. Ne bodimo željni prazne časti, da bi eden drugega dražili, eden drugega zavidali. Bratje! Tudi če kdo v naglici kaj greši, takega vi, ki ste duhovni, poučite v duhu krotkosti; in vsak glej sam náse, da ne boš tudi ti izkušan. Eden drugega bremena nosíte, in tako boste dopolnili Kristusovo postavo. Zakaj, če kdo misli, da je kaj, ko ni nič, sam sebe vara. Svoje delo naj vsak preudari, in tako bo hvalo imel samo v sebi in ne v oziru na druge. Vsak bo namreč svoje breme nosil. Tisti pa, ki je v krščanskih resnicah poučevan, naj vrača njemu, ki ga poučuje, z vsem dobrim. Nikar se ne motite; Bog se ne da zasmehovati. Zakaj kar človek seje, to bo tudi žl. Kdor torej seje v mesu, bo od mesa tudi žl pogubljenje; kdor pa seje v duhu, bo iz duha žl večno življenje. V dobrih delih pa nikar ne opešajmo; zakaj ob svojem času bomo želi, če ne omačamo. Delajmo torej, dokler imamo čas, dobro vsem, zlasti pa tistim, ki so z nami ene vere!

Evangelij sv. Luka, 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm; in šli so z njim njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa približal mestnim vratom, glej, nesli so vun mrliča, edinega sina svoje ma-

tere, in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. Ko jo je Gospod videl, se mu je v srce zasmilila, in rekel ji je: »Ne jokaj!« In pristopil je ter se doteknil nosilnice, nosci pa so obstali; in rekel je: »Mladenič, rečem ti, vstani!« In sédel je, ki je bil mrtev, in začel govoriti. In dal ga je njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in hvalili so Boga, rekoč: »Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!«

Šestnajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov,
3, 13—21.

Bratje! Prosim vas, ne omačajte v mojih nadlogah za vas, ki so vaša slava. Zavoljo tega pripogibljem svoja kolena pred Očetom Gospoda našega Jezusa Kristusa, po katerem se imenuje vsako očetovstvo v nebesih in na zemlji, naj vam dá po bogastvu svoje slave, da se krepko utrdite po njegovem Duhu v notranjega človeka, da bo Kristus po veri prebival v vaših srcih, da boste mogli v ljubezni vkoreninjeni in utrjeni z vsemi svetimi umeti, kakšna je širokost in dolgot, višočina in globočina, spoznati tudi vso vednost presegajočo ljubezen Kristusovo, da boste napolnjeni z vso polnostjo božjo. Njemu pa, ki more storiti vse v obilniši meri, kot mi prosimo ali umejemo, po moči, ki deluje v nas: njemu slava, v Cerkvi in v Kristusu Jezusu v vse rodove vekomaj! Amen.

Evangelij sv. Luka, 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega prvaka med farizeji v soboto kruh jest, so ga ti opazovali. In glej, neki vodeničen človek je bil pred njim. In

Jezus je izpregovoril ter dejal učenikom postave in farizejem, rekoč: »Ali se sme v soboto ozdravljati?« Oni pa so molčali. In prijel ga je, ozdravil ter odpustil. In izpregovoril je ter jim rekel: »Komu izmed vas bo osel ali vol v kapnico padel, in ga ne bo izvlekel precej sobotni dan?« In niso mu mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ker je videl, kako si prve sedeže izbirajo, in jim je rekel: »Kadar si povabljen na ženitnino, ne sedaj na prvo mesto, da če je morda povabljen imenitnejši od tebe, ne pride tisti, ki je tebe in njega povabil, in ti ne reče: ‚Umekni se temu‘, in ti bi se takrat s sramoto presedal na zadnje mesto. Temveč, kadar si povabljen, pojdi, sédi na zadnje mesto, da ti poreče, ko pride ta, ki te je povabil: ‚Priatelj, pomekni se više! Takrat ti bo čast vpričo tistih, ki so s teboj vred pri mizi. Zakaj vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov,
4, 1—6.

Bratje! Prosim vas, jetnik v Gospodu, živite, kakor se spodobi, za poklic, v katerega ste poklicani: z vso ponižnostjo in krotkostjo, s potrpljenjem, prenašajoč eden drugega v ljubezni, skrbni, da ohranite edinost duha v zvezi miru. Eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica. En Gospod, ena vera, en krst. En Bog in Oče vseh, ki je čez vse in po vsem in v nas vseh, ki je slavljen vekomaj! Amen.

Evangelij sv. Mateja, 22, 34—46.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji, in vprašal ga je eden izmed njih, učenik postave, da bi ga izkušal: »Učenik, katera je vélika zapoved v postavi?« Jezus mu je rekel: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje misli. Ta je največja in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjika kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je obsežena vsa postava in preroki.« Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekoč: »Kaj se vam zdi o Kristusu? Čigav sin je?« Reko mu: »Davidov.« Reče jim: »Kako ga torej David v duhu imenuje Gospoda, rekoč: ‚Gospod je rekel mojemu Gospodu: Sédi na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog.‘ Če ga torej David imenuje Gospoda, kako je njegov sin?« In nihče mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne nihče upal še kaj vprašati.

Kvaterna sreda.**Berilo iz II. Ezdrove knjige, 8, 1—10.**

Tisti čas se je vse ljudstvo ko en mož zbralo na prostoru, ki je pred vodnimi vrati, in rekli so pismarju Ezdru, naj prinese knjigo Mozesove postave, ki jo je Gospod zapovedal Izraelu. Prinesel je tedaj duhovnik Ezdra postavo pred zbor mož in žen in vseh, ki so mogli umeti, prvi dan sedmega meseca. In bral je iz nje očitno na prostoru, ki je bil pred vodnimi vrati, od jutra do

poldneva, vpričo mož in žen in razumnih; in ušesa vsega ljudstva so bila obrnjena h knjigi. Stal je pa pismar Ezdra na lesenem odru, ki ga je bil naredil za govorjenje; in odprl je knjigo pred vsem ljudstvom, ker je bil više, ko vse ljudstvo; in ko jo je odprl, je vse ljudstvo vstalo. In zahvalil je Ezdra Gospoda, velikega Boga, in povzdignilo je vse ljudstvo svoje roke ter odgovorilo: Amen, amen. In priklonili so se in k tlom pripognjeni so molili Boga. In leviti so tihoto med ljudstvom napravili, da bi se postava slišala; ljudstvo pa je stalo na svojem mestu. In brali so iz knjige postave božje razločno in glasno, da se je razumelo; in umeli so, ko se je bralo. Nehemija pa in Ezdra, duhovnik in pismar, in levitje, ki so vsemu ljudstvu razlagali, so rekli: »Ta dan je posvečen Gospodu, našemu Bogu, ne žalujte in ne jokajte.« In rekel jim je (*Ezdra*): »Pojdite, jejte pitance in pijte sladčico in pošljite deleže tistim, ki niso zase nič pripravili; zakaj ta dan je svet Gospodu, in ne bodite žalostni; zakaj veselje v Gospodu je naša moč.«

Evangelij sv. Marka, 9, 16—28.

Tisti čas je ogovoril Jezusa mož izmed množice, rekoč: »Učenik, pripeljal sem k tebi svojega sina, ki ima nemega duha. In kjerkoli ga popade, ga vrže, in peni se in škriplje z zobmi in dreveni; in rekel sem tvojim učencem, da naj ga izženo, pa niso mogli.« Jezus pa jim je odgovoril in rekel: »O neverni rod! dokleј bom pri vas? dokleј vas bom trpel? Pripeljite ga k meni!« In pripeljali so ga. In ko ga je videl, ga je takoj duh stresel, in padel je na tla, in se valjal ter pénil. In vprašal je njegovega očeta: »Kako dolgo se mu to že dogaja?« On pa je rekel: »Iz mlada.

In čestokrat ga je v ogenj in v vodo vrgel, da bi ga končal; ali če kaj moreš, usmili se nas in pomagaj nam!« Jezus pa mu je rekel: »Če moreš vérovati, vse je mogoče verujočemu.« In mladeničev oče je brž zavpil in solzan rekel: »Vérujem, Gospod, pomagaj moji neveri!« In ko je Jezus videl, da se množica steka, je zagrozil nečistemu duhu in mu rekel: »Gluhi in nemi duh, jaz ti zapovem: Izidi iz njega in ne hodi več vanj.« In zavpil je, in ga je silno stresel in je šel iz njega; in (*mladenič*) je bil kakor mrtev, tako da jih je mnogo reklo: 'Umrli je.' Jezus pa ga je za roko prijel in vzdignil, in (*mladenič*) je vstal. In ko je (*Jezus*) vstopil v hišo, so ga njegovi učenci skrivaj vprašali: »Zakaj ga mi nismo mogli izgnati?« In rekel jim je: »Ta rod se ne more z ničimer izgnati kakor z molitvijo in postom.«

Kvaterni petek.

Berilo iz preroka Ozeja, 14, 2—10.

To govori Gospod Bog: »Izpreobrne se, Izrael, h Gospodu, svojemu Bogu, ker si padel v svoji pregrehi. Vzemite seboj besede in izpreobrnite se h Gospodu ter mu recite: Odvzemi vso pregreho, sprejmi dobro, in darovali ti bomo junce (*daritve*) svojih ustnic. Asur nas ne bo rešil, na konja ne bomo sedli, tudi nič več ne poročemo delom naših rok: 'Naši bogovi', ker se boš usmilil sirote, ki je pri tebi. Ozdravil bom njih rane, radovoljno jih bom ljubil, ker se je obrnil moj srd od njih. Jaz bom kakor rosa, Izrael bo cvetel kakor lilija in njegova korenina bo gnala kot korenina Libanonska. Njegove veje

se bodo razprostirale, in kakor oljika bo njegova slava, in njegov duh kakor (*duh*) Libanonov. Vrnili se bodo in sedeli v njegovi senci; živili se bodo s pšenico in poganjali bodo kakor vinska trta; njegov spomin bo kakor Libanonsko vino. Efrajim, čemu mi bodo še maliki? Jaz ga bom uslišal in jaz ga bom ravnal kakor zelenečo jelko: iz mene se bo našel sad na tebi. Kdo je moder in razumeva to? Kdo razumen in spoznava to? Zakaj Gospodova pota so ravna in pravični hodijo po njih; grešniki pa na njih padajo.«

Evangelij sv. Luka, 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo izmed farizejev Jezusa prosil itd. str. 104.

Kvaterna sobota.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
9, 2—12.

Bratje! Narejen je bil prvi šator, ki se mu pravi sveto; v njem je bil svečnik in miza in na njej posvečeni kruhi; za drugim začinjalom pa šator, ki se mu pravi najsvetejše; v njem je bila zlata kadilnica in skrinja zaveze, od vseh strani z zlatom okovana; v njej je bil zlat vrč z mano in Aronova palica, ki je bila ozelenela, ter plošči zaveze; in nad njo sta bila keruba veličanstva, ki sta senčila pravni pokrov; o teh (*rečeh*) ne kaže zdaj posebe govoriti. Ko so bile tedaj te reči tako urejene, so v prvi šator duhovniki vedno hodili, kadar so službo darovanja opravljali; v drugega pa le enkrat v letu samo veliki duhovnik, in ne brez krvi, ki jo daruje za svoje in za ljudstva grehe. S tem je hotel Duh na znanje dati, da še ni odprta pot v svetišče, dokler poprejšnji šator stoji. To je podoba sedanjega časa, po kateri se darujejo darovi in klalne daritve, ki pa ne

morejo v vesti popolnega storiti tistega, kateri službo opravlja samo z jedmi in pijačami in z raznim umivanjem in telesnim očiščevanjem, naloženim do časa poprave. Kristus pa, veliki duhovnik prihodnjih dobrot, je stopil skozi višji in boljši šator, kateri ni z roko narejen, to je, ne tega stvarjenja, tudi ne s krvjo kozlov ali juncev, temveč z lastno krvjo enkrat v svetišče in je našel večno odrešenje.

Evangelij sv. Luka, 13, 6—17.

Tisti čas je povedal Jezus množicam to priliko: Nekdo je imel smokvino drevo vsajeno v svojem vinogradu; in prišel je sadu na njem iskat, in ga ni našel. Rekel je pa gorniku: »Glej, tri leta je, kar hodim iskat sadu na tem smokvinem drevesu, in ga ne najdem; posekaj ga torej, čemu naj še prostor jemlje?« On pa je odgovoril in mu rekel: »Gospod, še to leto ga pusti, da ga okopljem in mu pognojim; če morda sad obrodi; če pa ne, ga boš potlej posekal.«

Učil je pa v soboto v njih shodnici. In glej, bila je žena, ki je imela duha bolezní osemnajst let in je bila sključena, in se nikakor ni mogla po koncu skloniti. Ko jo je Jezus videl, jo je k sebi poklical in ji je rekel: »Žena, rešena si od svoje bolezní.« In položil je roko nanjo, in precej se je zravnila in je Boga slavila.

Odgovoril pa je predstojnik shodnice, nejevoljen, da je Jezus v soboto zdravil, in je rekel množici: »Šest dni je, ob katerih se mora delati; ob teh tedaj pridite in se zdravite, in ne ob so-

botnem dnevu.« Gospod mu je pa odgovoril in rekel: »Hinavci! Ali ne odveže vsak izmed vas v soboto svojega vola ali osla od jasli in ga žene na vodo? Te hčere Abrahamove pa, ki jo je satan, glej, osemnajst let zvezano imel, ali je ni bilo potrebno rešiti te vezi sobotni dan?« In ko je to govoril, je bilo vseh njegovih nasprotnikov sram; in vse ljudstvo se je veselilo ob vsem, kar je veličastnega storil.

Osemnajsta nedelja po bínkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
1, 4—8.

Bratje! Zahvaljujem svojega Boga vedno za vas za milost božjo, ki vam je dana v Kristusu Jezusu: da ste po njem v vsem obogateli, v vsej besedi in vsem znanju, kakor je bilo pričevanje Kristusovo potrjeno med vami, tako da v nobeni milosti ničesar ne pogrēšate, kateri čakate razodetja Gospoda našega, Jezusa Kristusa, ki vas bo tudi potrjeval do konca, da boste brez greha v dan prihoda Gospoda našega, Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Mateja, 9, 1—8.

Tisti čas je stopil Jezus v ladjico ter se je prepeljal in je prišel v svoje mesto. In glej, prinesli so mu mrtvoudnega, ležečega na postelji. In ko je Jezus videl njih vero, je rekel mrtvoudnemu: »Zaupaj, sin, odpuščeni so ti tvoji grehi.« In glej, nekateri izmed pismarjev so sami pri sebi rekli: »Ta Boga preklinja.« In ko je Jezus videl njih misli, je rekel: »Zakaj mislite hudo v svojih srcih?

Kaj je lažje reči: Odkupljeni so ti tvoji grehi, ali reči: Vstani in hodi? Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpustiti grehe, (tedaj reče mrtvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom.« In vstal je in šel na svoj dom. Ko so pa množice to videle, so se prestrašile in Boga slavile, ki je dal tako oblast ljudem.

Devetnajsta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov,
4, 23—28.

Bratje! Prenovite se v duhu svojega uma in oblecite novega človeka, ki je po Bogu vstvarjen v pravičnosti in resnični svetosti. Zato opustite laž, govorite resnico vsakateri s svojim bližnjim, ker smo udje med seboj. Jezite se, a nikar ne grešite; solnce naj ne zajde nad vašo jezo. Ne dajajte mesta hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade več, ampak naj rajši pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu.

Evangelij sv. Mateja, 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnom in farizejem v prilikah, rekoč: »Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je napravil ženitnino svojemu sinu. In poslal je svoje služabnike klicat povabljene na ženitnino, pa niso hoteli priti. Spet je poslal druge služabnike, rekoč: »Povejte povabljenim: Glejte, pripravil sem svojo gostijo, moji junci in pitana žival je zaklana in vse je pripravljeno: pridite na ženitnino.« Oni pa niso marali in so šli, eden na svojo pristavo, eden pa po svoji

kupčiji. Drugi pa so njegove služabnike zgrabili, jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razsrdil in poslal je svoje vojske, pokončal tiste ubijalce in njih mesto požgal. Potem pravi svojim služabnikom: »Ženitnina je sicer pripravljena, toda povabljeni niso bili vredni. Pojdite torej na razpota in pokličite na ženitnino, katerekoli najdete.« In šli so njegovi služabniki na ceste in zbrali vse, katere so našli, hudobne in dobre; in ženitnina se je napolnila z gosti. Prišel je pa kralj goste pogledat in videl je tam človeka, ki ni bil svatovsko oblečen. In mu reče: »Priatelj, kako si sem prišel, ko nimaš svatovskega oblačila?« On pa je umolknil. Tedaj je kralj rekel služabnikom: »Zvežite mu roke in noge in vrzite ga v zunanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. Veliko je namreč poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseta nedelja po binkoštih.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov,
5, 15—21.**

Bratje! Glejte, kako bi varno hodili, ne kakor nespametni, ampak kakor pametni; odkupujte čas, zakaj dnevi so hudi. Zatorej ne bodite nespametni, ampak umevajte, kaj je volja božja. In ne opivajte se z vinom, v čemer je razbrzdanost, temveč bodite napolnjeni s Svetim Duhom in govorite med seboj v psalmih, slavo-spevih in duhovnih pesmih, pojoč in prepevajoč Gospodu v svojih srcih, zahvaljujoč vedno za vse Boga in Očeta v imenu Gospoda našega, Jezusa Kristusa. Bodite eden drugemu podložni v strahu Kristusovem.

Evangelij sv. Janeza, 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljevski uradnik, čigar sin je bil bolan v Kafarnavmu. Ko je ta slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu in ga je prosil, naj bi prišel in ozdravil njegovega sina; začel je namreč umirati. Jezus mu je torej rekel: »Ako ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete.« Kraljevski uradnik mu pravi: »Gospod, pridi, preden moj sin umrje!« Jezus mu reče: »Pojdi, tvoj sin živi!« Mož je veroval besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in šel. Ko je pa bil še na poti, so mu hlapci naproti prišli in povedali, rekoč: »Tvoj sin živi.« Tedaj jih je vprašal po uri, ob kateri mu je odleglo. In rekli so mu: »Včeraj ob sedmih ga je mrzlica pustila.« Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, ko mu je rekel Jezus: »Tvoj sin živi.« In veroval je on in vsa njegova hiša.

Enaindvajseta nedelja po binkošti.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov,
6, 10—17.**

Bratje! Okrepite se v Gospodu in v njegovi veliki moči. Oblecite vso bojno opravo, da boste mogli stati nasproti zalezovanju hudičevemu. Zakaj ni se nam bojevati zoper meso in kri, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovalce temin tega sveta, zoper hudobne duhove v podnebjju. Zavoljo tega sprejmite bojno opravo božjo, da se boste mogli braniti ob hudem dnevu in da boste mogli v vseh rečeh popolni stati. Stojte torej, opasani okoli svojih ledij z resnico in obdani z oklepom pravice, in obuti na nogah za oznanjevanje evangelija

miru. Pred vsem pa vzemite v roko ščit vere, s katerim boste mogli vse ognjene puščice hudega (*duha*) ugasiti; in vzemite čelado zveličanja in meč duha, kar je božja beseda!

Evangelij sv. Mateja, 18, 23—35.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je hotel obračun narediti s svojimi služabniki. In ko je začel računati, so mu pripeljali enega, ki mu je bil dolžan desettisoč talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, je ukazal njegov gospod prodati njega in njegovo ženo in njegove otroke in vse, kar je imel, in poplačati. Služabnik pa je padel na kolena in ga je prosil, rekoč: ‚Potrpi z menoj, in vse ti povrnem.‘ In gospod se je usmilil tistega služabnika, ga oprostil in mu dolg odpustil.

Od njega grede pa je srečal ta služabnik enega svojih tovarišev, kateri mu je bil dolžan sto denarjev; in zgrabil ga je ter davil, rekoč: ‚Plačaj, kar si dolžan.‘ In njegov tovariš je preden padel ter ga prosil, rekoč: ‚Potrpi z menoj, in vse ti povrnem.‘ On pa ni hotel, ampak je šel in ga je vrgel v ječo, dokler ne bi dolga poplačal. Ko so pa tovariši videli, kaj se je godilo, so bili zelo užaljeni ter so šli in povedali svojemu gospodu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedaj ga je poklical njegov gospod in mu je rekel: ‚Hudobni služabnik, ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil, ali nisi bil torej tudi ti dolžan usmiliti se svojega tovariša, kakor sem se jaz tebe usmilil? In razsrdil se je

njegov gospod, in izročil ga je rabljem, dokler ne bi poplačal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče storil vam, ako ne boste vsak svojemu bratu iz srca odpustili.

Dvaindvajseta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov,
1, 6—11.

Bratje! Zanašamo se na Gospoda Jezusa, da bo on, ki je v vas dobro delo začel, to tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa. Tako se mi prav zdi misliti o vas vseh, ker vas imam v srcu, tudi ko sem v sponah in ko zagovarjam in potrjujem evangelij, vas vse, ki ste deležni mojega veselja. Zakaj Bog mi je priča, kako hrepenim po vas vseh v srcu Jezusa Kristusa. To pa prosim, da bi vaša ljubezen bolj in bolj rastla v spoznanju in v vsej razumnosti, da boste razločevali, kaj je boljše, da boste čisti in brez zadolženja v dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravičnosti po Jezusu Kristusu v slavo in hvalo božjo.

Evangelij sv. Mateja, 22, 15—21.

Tisti čas so šli farizeji in se posvétovali, da bi Jezusa vjeli v besedi. In pošljejo k njemu svoje učence s herodijani vred, rekoč: »Učenik, vemo, da si resničen in da pot božjo po resnici učiš in da se na nikogar ne oziraš, ker ne gledaš na veljavo ljudi: povej nam torej, kaj se ti zdi: ali se sme cesarju davek dajati, ali ne?« Jezus pa je spoznal njih zlobnost in jim je rekel: »Kaj me izkušate, hinavci? Pokažite mi davčni denar.« In oni so mu podali denar. In Jezus jim reče: »Či-

gava je ta podoba in napis?« Odgovoré mu: »Cesarjeva.« Tedaj jim reče: »Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega.«

Triindvajseta nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov,
3, 17—21 in 4, 1—3.

Bratje! Posnemajte mene in glejte na tiste, ki tako žive, kakor imate zgled nad nami. Zakaj veliko jih živi, o katerih sem vam že večkrat rekel, zdaj pa spet jokaje rečem, da so sovražniki križa Kristusovega; njih konec — pogubljenje; njih Bog — trebuh; njih slava v osramočenju: njih, ki ljubijo pozemeljsko. Naše življenje pa je v nebesih; od tam tudi Zveličarja čakamo, Gospoda našega Jezusa Kristusa, ki bo izpremenil telo naše nizkosti in ga bo vpodobil telesu svoje slave, po moči, s katero si tudi more vse podvreči. Zato, bratje moji, predragi in preljubi, moje veselje in moja krona! Tako stojte v Gospodu, preljubi. Opominjam Evodijo in svarim Sintiho, da naj bosta ene misli v Gospodu. Prosim tudi tebe, zvesti tovariš, pomagaj jima, ki sta se z menoj trudili v (razširjanju) evangelija obenem s Klemenom in drugimi mojimi pomočniki, katerih imena so v knjigi življenja.

Evangelij sv. Mateja, 9, 18—26.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej, je prišel neki načelnik ter pokleknil pred njim, rekoč: »Gospod, moja hči je pravkar umrla; toda pridi, položi svojo roko nanjo, in živela bo!« In Jezus je vstal in šel z njim, on in njegovi učenci. In glej, žena, ki je na krvotoku trpela dvanajst let, je pristopila od zadaj in se je doteknila robu

njegovega oblačila. Zakaj rekla je sama pri sebi: »Ako se le dotaknem njegovega oblačila, bom ozdravljena.« Jezus pa se je obrnil in ko jo je videl, je rekel: »Zaupaj hči, tvoja vera te je ozdravila.« In ozdravljena je bila žena od tiste ure. In ko je prišel Jezus v načelnikovo hišo ter videl piskače in šumno množico, je rekel: »Odstopite, zakaj deklica ni mrtva, ampak spi.« In posmehovali so se mu. Ko je pa bila množica izgnana, je noter šel ter je deklico za roko prijel: in deklica je vstala. In glas o tem je šel po vsej tisti deželi.

Poslednja nedelja po binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Kološanov,
1, 9—14.

Bratje! Ne nehamo za vas moliti in prositi, da bili napolnjeni s spoznanjem božje volje, v vsej modrosti in duhovni razumnosti, da bi spodobno živeli, v vsem Bogu vseč, rodovitni v vsakem dobrem delu in rastoči v spoznanju božjem, v vsej moči utrjeni po mogočnosti njegove slave, v vsem trpljenju in prizanašanju z veseljem, hvaleči Boga Očeta, ki nas je usposobil, da bi bili deležni dediščine svetih v svetlobi, ki nas je otel iz oblasti teme in prestavil v kraljestvo svojega preljubega Sina, v katerem imamo odrešenje po njegovi krvi, odpuščenje grehov.

Evangelij sv. Mateja, 24, 15—35.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Ko boste videli gnusobo razdejanja na svetem mestu, napovedano po preroku Danielu, — kdor

bere, naj razume —, takrat naj beže v hribe, kateri so v Judeji; in kdor je na strehi, naj ne hodi doli, jemat kaj iz svoje hiše; in kdor je na polju, naj se ne vrača po plašč. Gorjé pa nosečim in doječim tiste dni! Prosíte, da se vaš beg ne zgodi po zimi ali v soboto, zakaj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta doslej in je tudi ne bo. In ko ne bi bili prikrajšani tisti dnevi, ne bi bil otet noben človek; toda zavaljo izvoljenih bodo tisti dnevi prikrajšani. Takrat ne verjemite, če vam kdo reče: ‚Glejte, tukaj je Kristus, ali tam‘. Vstali bodo namreč krivi kristusi in krivi preroki, in delali bodo velika znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni, ko bi bilo mogoče. Glejte, naprej sem vam povedal. Ako vam torej poreko: ‚Glejte, v puščavi je‘, ne hodite tja; ‚glejte, notri v hiši je‘, ne verjemite. Zakaj kakor blisk pride od vzhoda in se posveti do zahoda, tako bo tudi prihod Sinu človekovega. Kjerkoli je mrhovina, ondi se zbirajo tudi jastrebi. Kmalu po stiski tistih dni pa bo solnce otemnelo, in luna ne bo dajala svoje svetlobe, in zvezde bodo padale z neba in nebeške moči se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinu človekovega na nebu; in takrat bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in videli bodo Sina človekovega priti v oblakih z veliko močjo in veličastvom. In poslal bo svoje angele s trombo in močnim glasom, in zbirali bodo njegove izvoljene od štirih vetrov, od kraja do kraja neba. Od smokvinega drevesa pa se

učite: Kadar je njegova veja že muževna in požene liste, veste, da je blizu poletje. Tako vedite tudi vi, kadar boste videli vse to, da je blizu predurmi. Resnično, povem vam, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugi del.

**Berila in evangeliji za godove svetnikov in
manjše Gospodove praznike.**

(Proprium Sanctorum.)

Evangelij sv. Mateja. 4. 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem
mornju, je videl dva brata, Simona, z imenom Peter,
in drugega brata Andreja, ko sta metala mrežo
v morje; bila sta namreč ribiča. In reče njemu: «Ho-
dita za mano in naredil vaju bom za ribiča!»

A. Nepremakljivi prazniki.

God sv. Andreja,
apostola.

(30. novembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
10, 10—18.

Bratje! S srcem se véruje v pravičnost, z usti pa se priča v zveličanje. Pismo namreč pravi: ‚Nihče, ki vanj véruje, ne bo osramočen.‘ Ni namreč razločka med Judom in Grkom, zakaj isti je Gospod vseh, bogat za vse, kateri vanj kličejo. Zakaj vsak, kdor kliče ime Gospodovo, bo zveličan. Kako pa naj kličejo, v kogar niso vérovali? Ali kako naj vérujejo tistemu, ki ga niso slišali? Kako pa naj poslušajo, če nihče ne oznanjuje? Kako pa naj oznanjujejo, če niso poslani? Kakor je pisano: ‚Kako lepe so noge oznanjujočih mir, oznanjujočih dobro!« Toda evangeliju niso vsi poslušni. Izaija namreč pravi: ‚Gospod! Kdo je véroval našemu oznanjevanju?‘ Vera torej je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Vprašam pa: Ali mar niso slišali? Saj je šel po vsej zemlji njih glas in do pokrajin zemlje njih besede.

Evangelij sv. Mateja, 4, 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je videl dva brata, Simona, z imenom Peter, in njegovega brata Andreja, ko sta metala mrežo v morje; bila sta namreč ribiča. In reče jima: »Hodita za menoj, in naredil vaju bom za ribiča ljudi.«

Ona pa sta mreže takoj popustila ter šla za njim. In odtod dalje gredé je videl druga dva brata, Jakoba, Zebedejevega, in njegovega brata Janeza, v čolnu z njiju očetom Zebedejem, ki sta popravljala svoje mreže; in poklical ju je. Ona pa sta precej popustila mreže in očeta in šla za njim.

God sv. Frančiška Ksaverija,

spoznavalca.

(3. decembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov, 10, 10—18.

Bratje! S srcem se véruje v pravičnost itd. str. 211.

Evangelij sv. Marka, 16, 15—18.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Pojdite po vsem svetu in oznanjujte evangelij vsem stvarem. Kdor bo véroval in bo krščen, bo zveličan; kdor pa ne bo véroval, bo pogubljen. Tem pa, ki bodo vérovali, bodo sledila ta znamenja: V mojem imenu bodo hudiče izganjali, v novih jezikih govorili, kače prijemali in če bodo kaj strupenega pili, jim ne bo škodovalo; na bolnike bodo roke pokladali, in zdravi bodo.«

God sv. Barbare,

device in mučenke.

(4. decembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 1—8. 12).

Častim te, Gospod itd. str. 334.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

God sv. Nikolaja,
škofa.

(6. decembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
13, 7—17.

Bratje! Spominjajte se svojih predstojnikov itd. str. 327.

Evangelij sv. Mateja, 25, 14—23.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Človek, ki je šel na tuje itd. str. 324.

God sv. Ambrozija,
škofa in cerkvenega učenika.

(7. decembra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
4, 1—8.

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu itd. str. 328.

Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi ste sol zemlje itd. str. 329.

Praznik brezmadežnega spočetja bl. Device Marije.

(8. decembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 8, 22—35.)

Gospod me je (*v lasti*) imel v začetku svojih potov, preden je kaj storil, od začetka. Od vekomaj sem postavljena in iz davna, preden je bila zemlja. Ni še bilo brezden, in jaz sem bila že spočeta; tudi studenci vodá še niso izvirali, tudi gore s silno težo še niso stale; preden so bili hribi, sem se jaz rodila; ni še bil naredil zemlje, ne rek, ne tečajev zemskega kroga. Ko je narejal nebesa, sem bila zraven; ko je s stanovitno postavo in z okrogom ograjal brezdna, ko je zgoraj utrjal hlipíše in tehtal studence vodá, ko je okoli morja postavljajl meje in vodam dajal postavo, da naj ne prestopajo svojih bregov, ko je zemlji dno pokladal: sem pri njem bila in vse z njim ravnala in sem se veselila vsak dan in sem ves čas pred njim igrala, igrala na krogu zemlje, in moje veselje je, bivati s človeškimi otroki. Zdaj torej, otroci, poslušajte me: blagor njim, kateri se držé mojih potov! Poslušajte nauk in bodite modri in nikar ga ne zametujte! Blagor človeku, kateri me posluša in čuje pri mojih vratih vsak dan in name pazi pri podbojih mojih duri. Kdor mene najde, najde življenje in prejme zveličanje od Gospoda.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—28.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v Galilejsko mesto, ki mu je bilo ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej ter rekel: »Češčena, milosti polna! Gospod je s teboj, blažena si med ženami.«

God sv. Lucije,
device in mučenke.

(13. decembra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje! Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali itd.
str. 337.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem
to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno za-
kladu itd. str. 335.

Pričakovanje poroda bl. Device Marije

(18. decembra.)

Berilo iz preroka Izaija, 7, 10—15.

Tiste dni je Gospod govoril Ahazu itd. str. 6.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan
itd. str. 6.

God sv. Tomaža,
apostola.

(21. decembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov, 2, 19—22.

Bratje! Zdaj niste več gostje in tujci, ampak ste
občani svetnikov in domačini božji, vzdani na temelj
apostolov in prerokov, in glavni vogelni kamen je sam
Kristus Jezus, na katerem je vsa stavba postavljena in
raste v svet tempelj v Gospodu, v katerega ste tudi vi
vzdani, v prebivališče božje v Duhu.

Evangelij sv. Janeza, 20, 24—29.

Tisti čas Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se imenuje Dvojček, ni bilo pri njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci so mu torej povedali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebeljev, in ne denem svojega prsta v rane žebeljev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom véroval.« In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž z njimi. Prišel je Jezus ob zaprtih durih in stal sredi med njimi ter rekel: »Mir vam bodi!« Potlej reče Tomažu: »Položi svoj prst semkaj in poglej moje roke; in podaj svojo roko ter jo положи v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž je odgovoril in mu rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu reče: »Ker si me videl, Tomaž, si véroval; blagor njim, ki niso videli, pa so vérovali.«

God sv. Mavra,

opata.

(15. januarja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6.)

Ljub je bil Bogu in ljudem itd. str. 333.

Evangelij sv. Mateja, 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: »Glej, mi smo vse zapustili itd. str. 333.

God sv. Antona,

puščavnika, opata, spoznavalca.

(17. januarja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6.)

Ljub je bil Bogu in ljudem itd. str. 333.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 »Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

Spomin stolice sv. Petra v Rimu.

(18. januarja.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 1, 1—7.

Peter, apostol Jezusa Kristusa, izvoljenim prišelcem, razkropljenim v Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji in Bitiniji, po prevednosti Boga Očeta, v posvečenje Duha, v pokorščino in poškropljenje krvi Jezusa Kristusa: Milost vam bodi in mir se pomnóži!

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega, Jezusa Kristusa, ki nas je po svojem velikem usmiljenju prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestrohljiv in brezmadežen in nevenljiv delež v nebesih, prihranjen vam, ki ste v božji moči ohranjeni po veri za zveličanje, ki bo razodeto poslednji čas. Tedaj se boste veselili, če je treba zdaj nekoliko žalovati v raznih izkušnjavah, da se preizkušena vaša vera, bolj dragocena ko zlato, ki se v ognju preizkuša, pokaže v hvalo in slavo in čast v razodetju Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelij sv. Mateja, 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove in je vprašal svoje učence, rekoč: »Kdo, pravijo ljudje, da je Sin človekov?« Oni pa so rekli: »Nekateri, da je Janez Krstnik, drugi pa, da Elija, spet drugi, da Jeremija, ali kdo prerokov.« Jezus jim reče: »Vi pa, kdo pravite, da sem.« Odgovoril je Simon Peter in rekel: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« In Jezus je odgovoril in mu rekel: »Blagor ti, Simon, Jonov sin! zakaj meso in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. In jaz tebi povem: Ti si Peter (*skala*), in na to skalo bom zidal svojo Cerkev, in peklenska vrata je ne bodo premagala. In tebi bom dal ključne nebeškega kraljestva, in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.«

God sv. Sebastijana,

mučenca.

(20. januarja.)

Berilo iz knjige Modrosti, 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo itd. str. 307.

God sv. Fabijana in Sebastijana,
mučencev.

(20. januarja.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
11, 33—39.

Bratje! Svetniki so po veri premagali kraljestva itd.
str. 322.

Evangelij sv. Luka, 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore in se je ustavil
na ravnem kraju itd. str. 316.

God sv. Neže,
device in mučenke.

(21. januarja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 1—8. 12.)

Častim te, Gospod itd. str. 334.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem
to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno de-
setim devicam itd. str. 334.

God sv. Vincencija in Anastazija,
mučencev.

(22. januarja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 3, 1—8.)

Pravičnih duše so v božji roki itd. str. 314.

Evangelij sv. Luka, 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ko
boste slišali o bojih in uporih itd. str. 315.

Zaroka bl. Device Marije.

(23. januarja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 8, 22—35.)

Gospod me je (*v lasti*) imel v začetku svojih potov itd. str. 214.

Evangelij sv. Mateja, 1, 18—21.

Ko je bila Jezusova mati Marija zaročena z Jožefom itd. str. 10.

Izpreobrnjenje sv. Pavla,

apostola.

(25. januarja.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 9, 1—22.

Tiste dni je šel Savel, še dehteč po grožnjah in moriji zoper učence Gospodove, k velikemu duhovniku in ga prosil pisem za v Damask do shodnic, da bi, če bi našel kaj takih mož ali žená, jih zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal Damasku, in ga je nagloma obsijala svetloba z neba. In padel je na tla in slišal glas, ki mu je rekel: »Savel, Savel, kaj me preganjaš?« On pa je rekel: »Kdo si, Gospod?« In ta (*odgovori*): »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš; težko ti je proti ostnu brcati.« In trepetaje in strme je rekel: »Gospod, kaj hočeš, da naj storim?« In Gospod mu reče: »Vstani in pojdi v mesto; in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti.« Tisti možje pa, ki so z njim potovali, so ostrmeli in obstali, ker so namreč glas slišali, videli pa nikogar. Savel je pa vstal in z odprtimi očmi ni nič videl. Peljali so ga pa za roke in privedli

v Damask. In bil je tam tri dni, ne da bi videl, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v Damasku, Ananija po imenu, in Gospod mu je rekel v prikazni: »Ananija!« On pa je rekel: »Glej, Gospod, tukaj sem!« In Gospod mu reče: »Vstani in pojdi v ulico, ki se imenuje Ravna, in vprašaj v Judovi hiši po nekem Taržanu, ki mu je ime Savel; zakaj glej, moli.« (In videl je (*Savel v prikazni*) moža, Ananija po imenu, noter priti in nanj roke položiti, da bi izpregledal.) Ananija je pa odgovoril: »Gospod! Slišal sem od mnogo ljudi, koliko hudega je storil ta mož tvojim svetim v Jeruzalemu. In tu ima oblast od velikih duhovnikov, zvezati vse, kateri kličejo v tvoje ime.« Gospod pa mu je rekel: »Pojdi, zakaj izvoljena posoda mi je on, da ponese moje ime pred nevernike in kralje in Izraelove otroke. Jaz mu bom namreč pokazal, koliko mu je treba za moje ime trpeti.« In Ananija je šel in stopil v hišo, in je roke nanj položil ter rekel: »Savel, brat! Gospod Jezus, ki se ti je prikazal na potu, po katerem si šel, me je poslal, da izpregledaš in da boš napolnjen s svetim Duhom.« In zdajci so padle z njegovih oči kakor luskinje, in je izpregledal. In vstal je in bil krščen. In vzel je jedi ter se pokrepčal. In bil je nekaj dni pri učencih, ki so bili v Damasku. In precej je v shodnicah oznanjeval o Jezusu, da je Sin božji. Zavzeli pa so se vsi, kateri so slišali, in rekli so: »Ali ni ta tisti, ki je v Jeruzalemu preganjal tiste, ki so klicali v to ime, in je zato sèm prišel, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnikom?« Savel pa je čimdalje močnejši postajal in je zavračal Jude, kateri so prebivali v Damasku, dokazujoč, da je ta Kristus.

Evangelij sv. Mateja, 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: »Glej, mi smo vse zapustili itd. str. 333.

God sv. Frančiška Salezija,

škofa in cerkvenega učenika.

(29. januarja.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,

4, 1—8.

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu itd.
str. 328.

Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi
ste sol zemlje itd. str. 329.

**Praznik očiščevanja bl. Device Marije ali
svečnica.**

(2. februarja.)

Berilo iz preroka Malahija, 3, 1—4.

To govori Gospod Bog: »Glej, jaz pošljem svojega angela, in pripravil bo pot pred mojim obličjem. In zdajci bo prišel k svojemu templju Gospodovalec, ki ga vi iščete, in Angel zaveze, ki po njem hrepenite. Glej, pride, pravi Gospod vojnih čet. In kdo bo mogel razumeti dan njegovega prihoda in kdo bo obstal ob njegovem pogledu? Zakaj on je kakor raztapljajoči ogenj in kakor (čistilno) zelišče sukarnjev, in sedel bo ter topil in čistil srebro in bo očiščeval Levijeve sinove in jih bo precejal kakor zlato in srebro; in darovali bodo Gospodu darove v pravičnosti. In vseč bo Gospodu daritev Juda in Jeruzalema kakor poprejšnje dni in kakor nekdanja leta,« pravi Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Luka, 2, 22—32.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi Marijinega očiščevanja po Mozesovi postavi, so prinesli Jezusa v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, — kakor je pisano v postavi Gospodovi: Vse prvorojeno moškega spola bodi posvečeno Gospodu, — in da bi dar opravili, kakor je rečeno v postavi Gospodovi: dve grlici ali dva golobčka.

In glej, v Jeruzalemu je bil človek, ki mu je bilo ime Simeon; in ta človek je bil pravičen in bogaboječ in je pričakoval tolažbe Izraelove, in Sveti Duh je bil v njem. In razodeto mu je bilo od Svetega Duha, da ne bo videl smrti, preden ne bo videl Kristusa Gospodovega. In prišel je v Duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka Jezusa njegovi stariši, da bi zanj storili, kar je bilo po postavi v navadi, ga je tudi on vzel v svoje naročje in hvalil Boga ter rekel: »Zdaj Gospod, odpusti svojega hlapca po svoji besedi v miru; zakaj videle so moje oči tvoje zveličanje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh narodov, luč v razsvetljenje nevernikov in slavo Izraela, tvojega ljudstva.«

God sv. Blaža,
škofa in mučenca.

(3. februarja.)

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 1, 12—18.

Preljubi! Blagor človeku, ki pretrpi izkušnjo itd.
str. 305.

Evangelij sv. Mateja, 10, 23—28.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kadar vas bodo preganjali v tem mestu, bežite v drugega. Resnično, povem vam, ne boste obhodili izraelskih mest, dokler ne pride Sin človekov. Ni učenec nad učiteljem, ne služabnik nad svojim gospodarjem. Učencu je dosti, da je kakor njegov učitelj; in služabniku, da je kakor njegov gospodar. Če so hišnega gospodarja Beelcebuba imenovali, koliko bolj njegove domače! Ne bojte se jih tedaj! Nič ni namreč zakritega, kar bi se ne razodelo, in skrivnega, kar bi se ne izvedelo. Kar vam govorim v temi, pripovedujte ob belem dnevu, in kar na tihem slišite, oznanjujte na strehah. In ne bojte se tistih, ki telo umoré, duše pa ne morejo umoriti; temveč bojte se velikobolj tistega, ki more dušo in telo pogubiti v pekel.«

God sv. Agate,
device in mučenke.

(5. februarja.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
1, 26—31.

Bratje! Glejte, kakšni ste poklicani: Ni (*poklicanih*) veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih; ampak kar je nespametno na svetu, je Bog izvolil, da bi osramotil modre; in kar je slabotno na svetu, je Bog izvolil, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je preprosto na svetu in zaničljivo, je Bog izvolil, in kar ni nič, da bi razdejal, kar je; da se noben človek ne bi hvalil pred njim. Iz njega pa ste vi v Kri-

stusu Jezusu, ki nam je dan od Boga v modrost in pravičnost in posvečenje in odrešenje, da *(se izpolnjuje)*, kakor je pisano: »Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali«.

Evangelij sv. Mateja, 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu ter so ga izkušali, rekoč: »Ali sme mož odsloviti svojo ženo iz vsakega vzroka?« itd. str. 336.

God sv. Ingenuina in Albuina,

škofov in spoznavalcev.

(5. februarja.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah, 44, 1—15).

Hvalimo slavne može in naše očake v njih rodovinah. Mnogo slave (*jim*) je dal Gospod s svojim veličastvom od vekov. Oni so vladali v svojih deželah; bili so mogočni in z razumnostjo navdani možje; razglašali so kot preroki čast prerokov. In zapovedovali so tedanjemu ljudstvu in dajali so z močjo svoje modrosti najsvetejše nauke. S svojo umetnostjo so iskali glasbenih napevov in skladali so svetopisemske pesmi. Bili so na moči bogati, vneti za lepe reči, in mirno so živeli v svojih hišah. Vsi ti so pri rodovih svojega ljudstva slavo dosegli, in hvaljeni so bili že v svojih dneh. Njih otroci so (*tako*) ime zapustili, da se še oznanjuje njih slava. So pa tudi nekateri, ki o njih ni spomina; izginili so, kakor da bi jih ne bilo; rojeni so bili, kakor da bi ne bili rojeni, in njih otroci ravno tako kakor oni. Toda ti so bili usmiljeni možje, in milosrčnost se pri njih ni pogrešala. Njih imetje ostane pri njih zarodu, njih vnuki so svet delež, in njih rod je v zavezi ostal. In njih otroci ostanejo zavoljo njih vekomaj; njih rod in njih slava ne bosta prešla. Njih

trupla so v miru pokopana, in njih ime živi od roda do roda. O njihovi modrosti pripovedujejo narodi, in njih slavo oznanjuje občina.

Evangelij sv. Mateja, 25, 14—23.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Človek, ki je šel na tuje itd. str. 324.

God sv. Doroteje,

device in mučenke.

(6. februarja.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah, 51, 13—17).

Gospod, moj Bog! Povzdignil si na zemlji mojo hišo itd. str. 335.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

God sv. Apolonije,

device in mučenke.

(9. februarja.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah, 51, 1—8. 12).

Častim te, Gospod itd. str. 334.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

Spomin prikazovanja brezmadežne Device v Lurdu.

(11. februarja.)

Berilo iz Razodetja sv. Janeza, 11, 19; 12, 1. 10.

Božji tempelj v nebesih se je odprl; in videla se je skrinja njegove zaveze v njegovem templju; in nastali so bliski in gromi in potresi in velika toča. In prikazalo se je veliko znamenje na nebu: Žena s solncem obdana, in luna pod njenimi nogami; in na njeni glavi venec dvanajstih zvezd. In slišal sem velik glas v nebesih, rekoč: »Zdaj se je pokazalo zveličanje in moč in kraljestvo našega Boga in oblast njegovega Kristusa.«

Evangelij sv. Luka, 1, 26—31.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v Galilejsko mesto, ki mu je bilo ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove; in Devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej ter rekel: »Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami.« Ko je pa ona njegovo govorjenje slišala, se je prestrašila in razmišljala, kakšen bi bil ta pozdrav. In angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, zakaj našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš v telesu in rodila Sina, in imenovala boš njegovo ime Jezus.«

God sv. Valentina,

mašnika in mučenca.

(14. februarja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo itd. str. 307.

Spomin stolice sv. Petra v Antiohiji.

(22. februarja.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 1, 1—7.

Peter, apostol Jezusa Kristusa itd. str. 217.

Evangelij sv. Mateja, 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove itd. str. 218.

God sv. Matija,

apostola.

(24. februarja.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 1, 15—26.

Tiste dni je vstal Peter sredi bratov (bila je pa množica ljudij skupaj okoli stoindvajset) in je rekel: »Možje bratje! Dopolniti se mora pismo, ki ga je prerokoval Sv. Duh po Davidovih ustih o Judu, ki je bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli; ki je bil nam prištet in je z nami prejel to službo. In ta je dobil njivo iz krivičnega plačila, in ko se je obesil, se je po sredi razpočil, in razsul se je ves njegov drob. In znano je postalo vsem prebivalcem Jeruzalema, tako da je dobila tista njiva v njih jeziku ime Hakéldama, to je: njiva krvi. Zakaj pisano je v knjigi psalmov: 'Naj bo zapuščen njih dom, in nihče naj v njem ne prebiva'; in: 'Njegovo nadzorništvo naj prevzame kdo drugi'. Naj bo torej eden teh mož, ki so bili z nami

zbrani ves čas, ko je Gospod Jezus bival med nami, od krsta Janezovega pa do dne, ko je bil od nas v nebo vzet, z nami priča njegovega vstajenja.« In postavili so dva: Jožefa, z imenom Barsába, s priimkom Pravični, in Matija. In molili so, rekoč: »Ti, Gospod, ki poznaš vseh srca, pokaži, katerega si izvolil izmed teh dveh, da naj prejme to službo in apostolstvo, od katerega je odpadel Juda, da je šel v svoj kraj.« In oddali so srečki za njiju; in srečka je zadela Matija, in prištet je bil enajsterim apostolom.

Evangelij sv. Mateja, 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus govoril, rekoč: »Zahvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje itd. str. 319.

God sv. Valburge,
device in opatinje.

(25. februarja.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
7, 25—34.

Bratje! Glede devic nimam Gospodovega povelja itd.
str. 338.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd.
str. 335.

God sv. Kunigunde,
cesarice.

(3. marca.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje! Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali itd.
str. 337.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

God sv. Gregorija,

papeža in cerkvenega učenika.

(12. marca.)

**Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
4, 1—8.**

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu itd. str. 328.

Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi ste sol zemlje itd. str. 329.

God sv. Jedrti,

device.

(17. marca.)

**Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
7, 25—34.**

Bratje! Glede devic nimam Gospodovega povelja itd. str. 338.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

Prazniški spomin sv. Jožefa, ženina bl. Device Marije.

(19. marca.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6).

Ljub je bil Bogu in ljudem; njegov spomin je blagoslovljen. V časti ga je upodobil svetnikom in poveljal ga je v strah sovražnikov in na njegove besede je prikazni ukrotil. Proslavil ga je pred kralji in dal mu je povelja do svojega ljudstva in pokazal mu je svojo slavo. Zavoljo njegove zvestobe in krotkosti ga je posvetil in izvolil ga je izmed vsega človeštva. Slišal je namreč njega in njegov glas in peljal ga je v oblak. In dal mu je sam zapovedi in postavo življenja ter modrosti.

Evangelij sv. Mateja, 1, 18—21.

Ko je bila Jezusova mati Marija zaročena z Jožefom, se je znašla, preden sta prišla skupaj, nóseča od Svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ki je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Ko je pa to premišljeval, glej, se mu je prikazal v spanju angel Gospodov, rekoč: »Jožef, sin Davidov, nikar se ne boj k sebi vzeti Marije, svoje žene, zakaj kar je v njej rojeno, je od Svetega Duha. Rodila pa bo Sina, in imenuj njegovo ime Jezus, zakaj on bo odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov.«

God sv. Benedikta,

opata.

(21. marca.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah. 45, 1—6).

Ljub je bil Bogu in ljudem itd. zgoraj.

Evangelij sv. Mateja, 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: »Glej, mi smo vse zapustili itd. str. 333.

God sv. Gabriela,

velikega angela.

(24. marca.)

Berilo iz preroka Daniela, 9, 21—26.

Tiste dni, glej, je mož Gabriel, ki sem ga bil videl v prikazni izpočetka, hitro priletel in se me doteknil ob večerni daritvi. In učil me je ter mi govoril in rekel: »Daniel, zdaj sem prišel, da te poučim in da razumeš. V začetku tvojih prošenj je izšla beseda; jaz pa sem prišel, da ti razodenem, ker si mož želja: ti torej zvesto poslušaj besedo in razumej videnje: »Sedemdeset tednov je okrajšanih nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da neha odpad in se konča greh in izbriše hudobija in dojde večna pravica in se izpolni videnje in prerokovanje in bo maziljen Sveti svetih. Vedi tedaj in pazi: Od danega povelja, da naj se spet zida Jeruzalem, do Kristusa vojvoda bo sedem tednov in dvainšestdeset tednov; in ulice in zidovi bodo spet zidani v težkih časih; in po dvainšestdesetih tednih bo Kristus umorjen; in ne bo njegovo ljudstvo, ki ga bo zatajilo. In ljudstvo z vojvodom, ki bo prišel, bo razdejal mesto in svetišče; in njega konec bo razdejanje in po končani vojski določeno opustošenje.«

Evangelij sv. Luka, 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. str. 233.

Praznik oznanjenja bl. Device Marije.

(25. marca.)

Berilo iz preroka Izaija, 7, 10—15.

Tiste dni je Gospod govoril Ahazu, rekoč: »Prosi si znamenja od Gospoda svojega Boga ali v globočini spodaj, ali v visočini zgoraj.« In Ahaz je rekel: »Ne bom prosil in ne bom izkušal Gospoda.« In rekel je (*Izaija*): »Poslušajte torej, hiša Davidova: ali vam je premalo, da ste nadležni ljudem, da ste nadležni tudi Bogu mojemu? Zato vam bo dal Gospod sam znamenje: Glej, Devica bo spočela in rodila Sina, in njegovo ime se bo imenovalo Emanuel. Sirovo maslo in med bo jedel, dokler ne bo znal zametati hudega in izbirati dobrega.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v Galilejsko mesto, ki mu je bilo ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove; in Devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej ter rekel: »Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami.« Ko je pa ona njegovo govorjenje slišala, se je prestrašila in razmišljala, kakšen bi bil ta pozdrav. In angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, zakaj našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš v telesu in rodila Sina, in imenovala boš njegovo ime Jezus. Ta bo velik in imenovan Sin Najvišjega, in Gospod Bog mu bo dal sedež njegovega očeta Davida, in kraljeval bo v hiši Jakobovi vekomaj;

in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« In angel ji je odgovoril ter ji rekel: »Sveti Duh bo prišel v te in moč Najvišjega te bo obsenčila; in zato bo Sveto, ki bo rojeno iz tebe, imenovano Sin božji. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in ta mesec je šesti, njej, ki se imenuje nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nemogoča nobena reč.« Marija pa je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.«

God sv. Ruperta,

škofa in spoznavalca.

(27. marca.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah, 44, 16. 17. 20. 22. 25—27; 45, 3. 8. 20).

Glej, veliki duhovnik itd. str. 324.

Evangelij sv. Mateja, 25, 14—23.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Človek, ki je šel na tuje itd. str. 324.

God sv. Vincencija Fererija,

spoznavalca.

(5. aprila.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah, 31, 8—11).

Blagor človeku, ki je brez madeža itd. str. 330.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

God sv. Helene,

cesarice.

(15. aprila.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 31, 10—31).

Močna žena, kdo jo bo našel itd. str. 329.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

God sv. Jurija,

mučenca.

(24. aprila.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja, 2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi! Pomni, da je Gospod Jezus Kristus, iz zaroda Davidovega, vstal od mrtvih itd. str. 308.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

God sv. Marka,

evangelista.

(25. aprila.)

*Pri maši pred procesijo.***Berilo iz preroka Ezekiela, 1, 10—14.**

Podoba obrazov štirih živih bitij: Obraz človekov in obraz levov z desne njih štirih, obraz volov pa z leve njih štirih, in orlov obraz vrhutega na njih štirih. Njih obrazi in njih peruti so bili kvišku obrnjeni: po dve in dve njih peruti sta se stikali, in po dve sta pokrivali njih telesa. In vsakatero izmed njih je šlo v smeri svojega obraza; kamor jih je gnal duh, tja so šla in se gredoč niso obračala. In podoba živih bitij je bila videti kakor žar gorečega oglja in kakor plamenice. Sredi med živimi bitji je bil videti bliščeč ogenj, in iz ognja je švigal blisk. In živa bitja so hodila in se vračala kakor švigajoč blisk.

Evangelij sv. Luka, 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod izvolil še drugih dvainšedemdeset in jih je poslal po dva pred svojim obličjem v vsako mesto in kraj, kamor je potlej sam prišel. In rekel jim je: »Žetev je velika, ali delavcev je malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev v svojo žetev. Pojdite, glejte, pošljem vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite mošnje, ne torbe, ne čevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katerokoli hišo pridete, recite najprej: ‚Mir tej hiši!‘ In ako je tam človek miru, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k vam vrnil. V tisti hiši pa ostanite ter jejte in pijte, kar je pri njih; zakaj delavec je

vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katerokoli mesto pridete, in vas sprejmejo, jejte, kar pred vas postavijo; in ozdravljajte bolnike, ki so ondi, in oznanjajte jim: 'Približalo se je k vam božje kraljestvo'.«

Pri maši, ki je združena s procesijo.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 5, 16—20.

Prebljubi! Spoznavajte eden drugemu svoje grehe itd. str. 161.

Evangelij sv. Luka, 11, 5—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kdo izmed vas bo imel prijatelja itd. str. 161.

God Matere božje dobrega sveta.

(27. aprila.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 14—16).

V začetku in pred vsem časom sem bila ustvarjena in vekomaj ne bom nehala biti; in v svetem prebivališču sem pred njim služila. In tako sem na Sionu utrjena in v svetem mestu tako počivam, in v Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila sem se med častitim ljudstvom, čigar dediščina je v deležu mojega Boga; in v družbi svetnikov je moje bivališče.

Evangelij sv. Janeza, 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg Jezusovega križa njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus videl

mater in učenca, ki ga je ljubil, zraven stati, reče svoji materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem reče učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

God sv. Filipa in Jakoba,

apostolov.

(1. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 14, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Naj se ne bega vaše srce. Vérujete v Boga, tudi v me vérujte. V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če ne, bi vam bil povedal, ker vam grem mesto pripraviti. In ko odidem in vam mesto pripravim, bom spet prišel in vas k sebi vzel, da boste tudi vi, kjer sem jaz. In kam jaz grem, veste, in za pot veste.« Reče mu Tomaž: »Gospod, ne vemo, kam greš; in kako moremo za pot vedeti?« Jezus mu reče: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni. Ako bi mene poznali, bi gotovo tudi mojega Očeta poznali, in odslej ga boste poznali, in videli ste ga.« Reče mu Filip: »Gospod! Pokaži nam Očeta, in zadostuje nam.« Jezus mu reče: »Toliko časa sem pri vas, pa me ne poznate? Filip! Kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kako ti govoriš: „Pokaži nam

Očeta?' Ali ne vérujete, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih jaz govorim, ne govorim sam od sebe. Oče, ki je v meni, on dela izvršuje. Ne vérujete, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Vsaj zavoljo del vérujte! Resnično, resnično, povem vam: Kdor v me véruje, bo dela, ki jih jaz delam, tudi sam delal, in še večja ko ta bo delal, ker grem jaz k Očetu. In karkoli boste Očeta v mojem imenu prosili, to bom storil.«

Spomin najdenja sv. Križa.

(3. maja.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov, 2, 5—11.

Bratje! To čutite v sebi, kar v Kristusu Jezusu itd.
str. 110.

Evangelij sv. Janeza, 3. 1—15.

Tisti čas je bil eden izmed farizejev, Nikodem po imenu, judovski starejšina. Ta je prišel k Jezusu po noči in mu rekel: »Učenik, vemo, da si od Boga prišel učiti; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, ki jih ti delaš, če Bog ni z njim.« Jezus je odgovoril in mu rekel: »Resnično, resnično, povem ti, če kdo ni iznova prerojen, ne more videti božjega kraljestva.« Nikodem mu reče: »Kako se more človek roditi, ko je star? Ali more iti drugič v telo svoje matere in se preroditi?« Jezus je odgovoril: »Resnično, resnično, povem ti,

če kdo ni prerojen iz vode in Sv. Duha, ne more iti v božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso; in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Treba je, da se rodite iznova. Veter piše, kjer hoče; in glas njegov slišiš, toda ne veš, odkod prihaja, ali kam gre. Tako je vsak, ki je rojen iz Duha.« Nikodem je odgovoril in mu rekel: »Kako se more to zgoditi?« Jezus je odgovoril in mu rekel: »Ti si učenik v Izraelu in tega ne veš? Resnično, resnično, povem ti: kar vemo, govorimo, in kar smo videli, pričujemo, in našega pričevanja ne sprejmete. Če vam o pozemeljskih rečeh govorim, in ne vérujete, kako boste vérovali, če vam bom govoril o nebeških? In nihče ni šel v nebesa, kakor tisti, ki je prišel iz nebes, Sin človekov, ki je v nebesih. In kakor je Mozes povišal kačo v puščavi, tako mora povišan biti Sin človekov; da se ne pogubi, kdorkoli vanj véruje, temveč, da ima večno življenje.«

God sv. Florijana,

mučenca.

(4. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

God sv. Gotarda,
škofa in spoznavalca.

(5. maja.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
7, 23—27.

Bratje! Duhovnikov je bilo več itd. str. 325.

Evangelij sv. Mateja, 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospod
prišel itd. str. 325.

God sv. Joba,
spoznavalca.

(9. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 31, 8—11).

Blagor človeku, ki je brez madeža itd. str. 330.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

God sv. Sigismunda,
kralja in mučenca.

(11. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

God sv. Pankracija,

mučenca.

(12. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:

»Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

God sv. Janeza Nepomučana,

mučenca.

(16. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 21, 26—31).

Nespametni skozi okno v hišo pogleduje; vzgojeni človek pa zunaj stoji. Nespamet je za človeka pri vratih poslušati, in razumnemu se to sramotno zdi. Ustnice nespametnih neumnosti pripovedujejo; besede razumnih pa se na tehtnici tehtajo. Norci imajo v ustih svoje srce; modri pa svoja usta v srcu. Kadar hudobnež hudiča preklinja, sam svojo dušo preklinja. Podpihovalec svojo dušo omadežuje in je povsod sovražen; tudi kdor pri njem stanuje, je sovražen: molčeči in razumni je v časti.

Evangelij sv. Mateja, 11, 2—10.

Tisti čas, ko je Janez v ječi slišal o Kristusovih delih itd. str. 4.

God sv. Jošta,

opata in spoznavalca.

(17. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6).

Ljub je bil Bogu in ljudem itd. str. 333.

Evangelij sv. Mateja, 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: »Glej, mi smo vse zapustili itd. str. 333.

God sv. Servula,

mučenca.

(24. maja.)

O velikonočnem času:

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:

»Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

Izvun velikonočnega časa:

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Luka, 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: »Ako pride kdo k meni itd. str. 305.

God bl. Device Marije, Pomočnice kristjanov.

(24. maja.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 14—16).

V začetku in pred vsem časom sem bila ustvarjena itd. str. 237.

Evangelij sv. Luka, 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množicam, je neka žena izmed množice povzdignila glas in mu rekla: »Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile!« On pa je rekel: »Še bolj blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in hranijo.«

God sv. Urbana,

papeža in mučenca.

(25. maja.)

O velikonočnem času:

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

Izvun velikonočnega časa:

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov, 1, 3—7.

Bratje! Blagoslovljen Bog in Oče Gospoda našega, Jezusa Kristusa itd. str. 306.

Evangelij sv. Mateja, 25, 14—23.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Človek, ki je šel na tuje itd. str. 324.

God sv. Kancijana,

mučenca.

(31. maja.)

*O velikonočnem času:***Berilo iz knjige Modrosti** (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo itd. str. 311.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:

»Jaz sem prava vinska trta itd. str. 311.

*Izvun velikonočnega časa:***Berilo iz knjige Modrosti** (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem:

»Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo itd. str. 307.

God sv. Kancijana in tovarišev,

mučencev.

(31. maja.)

*O velikonočnem času:***Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 1, 3—7.**

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega, Jezusa Kristusa itd. str. 312.

Evangelij sv. Janeza, 15, 5—11.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem:
»Jaz sem trta, vi mladike itd. str. 312.

Izvun velikonočnega časa:

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 16—20).

Pravični bodo večno živeli itd. str. 315.

Evangelij sv. Luka, 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore in se je ustavil
na ravnem kraju itd. str. 316.

God sv. Primoža,

mučenca.

(9. junija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd.
str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem:
»Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel
na zemljo itd. str. 307.

God sv. Primoža in Felicijana,

mučencev.

(9. junija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 16—20).

Pravični bodo večno živeli itd. str. 315.

Evangelij sv. Mateja, 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus govoril, rekoč: »Zahvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje itd. str. 319.

God sv. Antona Padovanskega,

spoznavalca.

(13. junija.)

**Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
4, 9—14.**

Bratje! V zglédovanje smo svetu, angelom in ljudem itd. str. 331.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

(V cerkvah frančiškanskega reda.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 7, 7—15).

Prosil sem, in dana mi je bila razumnost; klical sem, in prišel je v me duh modrosti; in više sem jo cenil ko kraljestva in prestole, in v primeri z njo sem bogastvo imel za nič. Tudi nobenega dragega kamena nisem primerjal z njo; zakaj vse zlato je v primeri z njo slab pesek, in srebro poleg nje ima ceno kakor blato. Ljubša mi je bila ko zdravje in lepota, in za luč sem si jo izvolil; zakaj njena svetloba nikdar ne ugasne. Z njo vred pa mi je došlo vse dobro in po njenih rokah neizmerna slava; in veselil sem se vseh teh reči, zakaj modrost je pred menoj hodila, pa nisem vedel, da je

ona njim vsem mati. Brez zvijače sem se je naučil in brez zavidnosti jo delim in njene slave ne skrivam. Zakaj ona je ljudem neizmeren zaklad; tisti, ki si ga v prid obračajo, so deležni božjega prijateljstva in so vsem ljubi po sadovih pravega življenja. Meni pa je Bog dal, da modro govorim in spoznam vrednost tega, kar mi je dano, zakaj on vodi k modrosti in modre izpopolnjuje.

Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi ste sol zemlje itd. str. 329.

God sv. Vida,

mučenca.

(15. junija.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi! Pomni, da je Gospod Jezus Kristus, iz zaroda Davidovega, vstal od mrtvih itd. str. 308.

Evangelij sv. Luka, 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kdor vas posluša, mene posluša itd. str. 321.

God sv. Alojzija,

spoznavalca.

(21. junija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 31, 8—11).

Blagor človeku, ki je brez madeža itd. str. 330.

Evangelij sv. Mateja, 22, 29—40.

Tisti čas je govoril Jezus saducejem in jim rekel: »Motite se, ker ne poznate ne pisma, ne božje moči. Po vstajenju se namreč ne bodo ženili, in ne možile, temveč bodo kakor angeli božji v nebesih. O vstajenju mrtvih pa, ali niste brali, kar vam je govoril Bog, rekoč: ‚Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov.‘ On ni Bog mrtvih, ampak živih.« In množice, ki so to slišale, so se čudile nad njegovim naukom. Ko so pa farizeji slišali, da je saduceje prisilil molčati, so se skupaj zbrali, in eden izmed njih, učenik postave, ga je vprašal, da bi ga izkušal: »Učenik, katera je velika zapoved v postavi?« Jezus pa mu je rekel: »Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje misli. Ta je največja in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: ‚Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe!‘ V teh dveh zapovedih je vsa postava in preroki.«

God sv. Ahacija,

mučenca.

(22. junija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo itd. str. 307.

God sv. Ahacija in tovarišev,

mučencev.

(22. junija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 16—20).

Pravični bodo večno živeli itd. str. 315.

Evangelij sv. Luka, 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore in se je ustavil na ravnem kraju itd. str. 316.

God sv. Janeza in Pavla,

mučencev.

(26. junija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 44, 10—15).

Ti so bili usmiljeni možje, in milosrčnost se pri njih ni pogrešala. Njih imetje ostane pri njih zarodu, njih vnuki so svet delež, in njih rod je v zavezi ostal. In njih otroci ostanejo zavoljo njih vekomaj; njih rod in njih slava ne bosta prešla. Njih trupla so v miru pokopana, in njih ime živi od roda do roda. O njihovi modrosti pripovedujejo narodi, in njih slavo oznanjuje občina.

Evangelij sv. Luka, 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Varujte se kvasu farizejev itd. str. 322.

Praznik sv. Petra in Pavla,

apostolov.

(29. junija.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 12, 1—11.

Tisti čas je kralj Herod stegnil roke, da bi udaril nekatere iz Cerkve. In umoril je z mečem Jakoba, Janezovega brata. Ko je pa videl, da je to Judom všeč,

je dal zgrabiti še Petra. Bili so pa dnevi opresnih kruhov. Ko ga je bil tedaj prijel, ga je vrgel v ječo in izročil štirim četvoricam vojakov, da bi ga stražili, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. Peter je bil torej v ječi zaprt; Cerkev pa je neprenehoma zanj k Bogu molila. Ko ga je tedaj Herod hotel (*pred ljudi*) postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema vojakoma, vklenjen v dve verigi, in stražniki so pred vrati ječo stražili. In glej, angel Gospodov je pristopil, in svetloba je v ječi zasijala; in udaril je Petra v stran ter ga vzbudil, rekoč: »Vstani hitro!« In verige so padle od njegovih rok. Rekel mu je pa angel: »Opaši se in obuj svoje čevlje!« In storil je tako. In rekel mu je: »Ogrni svoj plašč in pojdi za menoj!« In šel je vun za njim pa ni vedel, da je res, kar se je po angelu godilo: ampak je menil, da prikazen vidi. Ko pa sta bila odšla mimo prve in druge straže, sta prišla do železnih vrat, ki držé v mesto; in ta so se jima sama odprla. In šla sta skozi in prišla v eno ulico, in zdajci ga je angel pustil. In Peter se je zavedel in rekel: »Zdaj vem res, da je poslal Gospod svojega angela in me otel iz Herodove roke in od vsega pričakovanja judovskega ljudstva.«

Evangelij sv. Mateja, 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove in je vprašal svoje učence, rekoč: »Kdo, pravijo ljudje, da je Sin človekov?« Oni pa so rekli: »Nekateri, da je Janez Krstnik, drugi pa, da Elija, spet drugi, da Jeremija, ali kdo prerokov.« Jezus jim reče: »Vi pa, kdo pravite, da sem.« Odgovoril je Simon Peter in rekel: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« In Jezus je odgovoril in mu

rekel: »Blagor ti, Simon, Jonov sin! zakaj, meso in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. In jaz tebi povem: Ti si Peter (*skala*), in na to skalo bom zidal svojo Cerkev, in peklena vrata je ne bodo premagala. In tebi bom dal ključe nebeškega kraljestva, in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.«

Spomin sv. Pavla,

apostola.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov, 1, 11—20.

Bratje! Izjavljam vam, da evangelij, ki sem ga jaz oznanjeval, ni od ljudi. Zakaj jaz ga nisem prejel od človeka, tudi se ga nisem učil, ampak (*sem ga prejel*) po razodetju Jezusa Kristusa. Slišali ste namreč, kako sem se nekda vedel v judovstvu, da sem brez mere preganjal Cerkev božjo in jo napadal; in presegal sem v judovstvu mnogo svojih vrstnikov v svojem narodu, in zelo sem se poganjal za izročila svojih očetov. Ko je pa bilo vseč njemu, ki me je odločil ob rojstvu in me poklical po svoji milosti, da bi svojega Sina po meni razodel in ga oznanjeval med narodi, se niti za hip nisem udal mesu in krvi: tudi nisem šel v Jeruzalem k njim, ki so bili pred menoj apostoli: ampak sem odšel takoj v Arabijo in sem se vrnil spet v Damask; tri leta potem sem šel v Jeruzalem, Petra obiskat, in ostal sem pri njem petnajst dni. Drugęga apostola pa nisem nobenęga videl, razen Jakoba, brata Gospodovega. Kar vam pa pišem, glejte, je Bog priča, da ne lažem.

Evangelij sv. Mateja, 10, 16—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Glejte, jaz vas pošljem kakor ovce med volkove; bodite torej previdni kakor kače, in preprosti kakor golobje. Várujte se pa ljudij; zakaj izdajali vas bodo v zborih in v svojih shodnicah vas bodo bičali; in pred poglavarje in kralje vas bodo vodili zavoljo mene, v pričevanje njim in nevernikom. Kadar vas bodo pa izdali, nikar ne premišlujte, kako ali kaj bi govorili; zakaj dano vam bo tisto uro, kaj govorite. Niste namreč vi, ki govorite, ampak Duh vašega Očeta je, ki v vas govori. Izdajal pa bo v smrt brat brata, in oče sina, in otroci se bodo vzdigovali zoper stariše, in jih bodo morili. In vas bodo vsi sovražili zavoljo mojega imena; kdor pa bo vstrajal do konca, ta bo zveličan.«

Obiskanje bl. Device Marije.

(2. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Visoka pesem 2, 8—14).

»Glej, on prihaja skaklja je po gorah in poskakovaje čez holme: podoben je moj ljubi srni in mlademu jelenu. Glej, on stoji za našim zidom, se ozira skozi okna in pogleduje skozi mreže. Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, prijateljica moja, golobica moja, zala moja, in pridi! Zakaj zima je že prešla, dež je prenehal in se umeknil. Cvetlice so se prikazale v naši deželi, čas obrezovanja je prišel, glas grlice se je začul v naši deželi: smokvino drevo je odgnalo svoj sad: cvetoči vinogradi so zadišali.

Vstani, prijateljica moja, zala moja, in pridi: moja golobica v razpokah skalovja, v dolbinah zidovja, pokaži mi svoje obličje; naj se glasi tvoj glas v mojih ušesih; zakaj tvoj glas je sladak in tvoje obličje je krasno.«

Evangelij sv. Luka, 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila ter šla hitro v gore itd. str. 8.

God sv. Udalrika,

škofa in spoznavalca.

(4. julija.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
7, 23—27.

Bratje! Duhovnikov je bilo več itd. str. 325.

Evangelij sv. Mateja, 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospod prišel itd. str. 325.

God sv. bratov Cirila in Metoda,

škofov in spoznavalcev.

(5. julija.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
7, 23—27.

Bratje! Duhovnikov je bilo več itd. str. 325.

Evangelij sv. Luka, 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod izvolil še drugih dvain-
sedemdeset itd. str. 236.

God sv. Mohorja, škofa, in Fortunata, diakona,
mučencev in zavetnikov ljubljanske škofije.

(12. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 3, 1—8).
Pravičnih duše so v božji roki itd. str. 314.

Evangelij sv. Luka, 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem :
»Ko boste slišali o bojih in uporih itd. str. 315.

God bl. Device Marije Karmelske.

(16. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 23—31).

Kakor trta sem sladak in dišeč sad obrodila, in cvetje moje je sad časti in poštenja. Jaz sem mati lepe ljubezni in strahu in spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost življenja in resnice; pri meni je vse upanje življenja in kreposti. Pridite k meni vsi, kateri po meni hrepenite, in nasitite se mojega sadu. Zakaj moj duh je slajši ko med, in moj delež je nad med in satovje. Moj spomin traja na vse veke. Kateri mene uživajo, bodo še lačni; in kateri mene pijejo, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramočen; in kateri delajo po mojem nauku, ne bodo grešili. Kateri mene pojasnjujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij sv. Luka, 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množicam, je neka žena izmed množice povzdignila glas in mu rekla: »Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile!« On pa je rekel: »Še bolj blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in hranijo.«

God sv. Vincencija Pavljana,

spoznavalca.

(19. julija.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
4, 9—14.Bratje! V zglédovanje smo svetu, angelom in ljudem
itd. str. 331.**Evangelij sv. Luka, 10, 1—9.**Tisti čas je Gospod izvolil še drugih dvain-
sedemdeset itd. str. 236.*(V cerkvah in kapelah misijonske družbe [Lazaristov].)***Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,**
1, 26—31; 2, 1—2.

Bratje, glejte, kakšni ste poklicani: Ni (*poklicanih*) veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih; ampak kar je nespametno na svetu, je Bog izvolil, da bi osramotil modre; in kar je slabotno na svetu, je Bog izvolil, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je preprosto na svetu in zaničljivo, je Bog izvolil, in kar ni nič, da bi razdejal, kar je, da se noben človek ne bi hvalil pred njim. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, ki nam je dan od Boga v modrost in pravičnost in posvečenje in odrešenje, da (*se izpolnjuje*), kakor je pisano: »Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali.« Tudi jaz, ko sem prišel k vam, bratje, nisem prišel z visokostjo govorjenja ali modrosti, ko sem vam oznanjeval pričevanje Kristusovo. Mislil sem namreč, da mi ne gre kaj drugega vedeti med vami, kakor Jezusa Kristusa, in tega Križanega.

Evangelij sv. Mateja, 9, 35—38.

Tisti čas je Jezus hodil po vseh mestih in trgih, učil v njih shodnicah, oznanjeval evangelij kraljestva in ozdravljaj vsakatero bolezní in slabosti. Ko je pa videl množice, so se mu v srce smilile, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj reče svojim učencem: »Žetev je sicer velika, toda delavcev je malo. Prosíte torej Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev.«

God sv. Margarete,

device in mučenke.

(20. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 13—17).

Gospod, moj Bog! Povzdignil si na zemljimojo hišo itd. str. 335.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

God sv. Elija,

preroka.

(20. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 48, 1—10).

Prerok Elija je vstal kakor ogenj, in njegova beseda je gorela kakor plamenica. In priklical je (*na ljudi*) lakoto, in število onih, ki so ga s svojo nevoščljivostjo dražili, se je zmanjšalo; niso namreč mogli prenašati zapovedi Gospodovih. Z besedo Gospodovo je nebo zaprl, in trikrat je z neba ogenj vrgel. Tako je bil Elija

v svojih čudežih poveličan. In kdo se more tako slaviti ko ti, ki si z besedo Gospoda Boga spodnjemu svetu iz oblasti smrti otel mrtvega; ki si kralje pehnil v pogubo in izlahka potrl njih moč in (*vrgel*) imenitne z njih sedežev; ki si slišal na Sinaju sodbo in na Horebu (*napoved*) maščevanja; ki si mazilil kralje v pokoro in si preroke postavil za naslednike; ki si bil vzet v ognjenem viharju, na vozu z ognjenimi konji; ki si bil določen v hudih časih, da bi potolažil Gospodovo jezo, spravil s sinom očetovo srce in spet obnovil rodove Jakobove.

Evangelij sv. Mateja, 17, 1—9.

Tisti čas je vzel Jezus Petra, Jakoba in Janeza itd. str. 52.

God sv. Danijela,

preroka.

(21. julija.)

Berilo iz preroka Daniela, 14, 28—42.

Tiste dni so se sešli Babilonci pri kralju itd. str. 99.

Evangelij sv. Mateja, 24, 15—35.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem : »Ko boste videli gnusobo razdejanja na svetem mestu itd. str. 205.

God sv. Marije Magdalene,

spokornice.

(22. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Visoka pesem, 3, 2—5 in 8, 6. 7).

»Vstala bom in šla po mestu, po ulicah in cestah bom iskala njega, ki ga ljubi moja duša. — Iskala sem ga, pa ga nisem našla. Našli so me čuvaji, ki stražijo

mesto»: »Ali ste videli njega, ki ga ljubi moja duša?« Ko sem odšla mimo njih, sem našla njega, ki ga moja duša ljubi; prišla sem ga in ga ne izpustim, dokler ga ne popeljem v hišo svoje matere in v hram svoje roditeljice.« — Rotim vas, hčere jeruzalemske, pri srnah in jelenih na polju, ne budite in ne dramite ljubljene, dokler sama ne bo hotela.« »Deni me ko pečat na svoje srce, ko pečat na svojo roko; zakaj močna ko smrt je ljubezen, trda ko pekel ljubosumnost; njeni žarki so ognjeni in plameneči. Velike vode ne morejo pogasiti ljubezni, in reke je ne morejo utopiti; če da človek vse imetje svoje hiše za ljubezen, kakor nič vse to prezira.

Evangelij sv. Luka, 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo izmed farizejev Jezusa prosil itd. str. 104.

God sv. Jakoba Starejšega,

apostola.

(25. julija.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov, 4, 9—15.

Bratje! V zglédovanje smo svetu, angelom in ljudem. Mi nespametni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi slavni, mi pa zaničevani. Do te ure smo lačni in žejni in goli, in s pestmi nas bijejo, in nimamo stanovitnega bivališča. Trudimo se in delamo s svojimi rokami. Kolnejo nas, mi (*jih*) pa blagoslovljamo; preganjajo nas, in prenašamo; preklinjajo nas, in molimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vseh izvržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas sramotil, temveč vas opominjam kakor svoje prelube otroke. Zakaj ko bi

deset tisoč vodnikov imeli v Kristusu, pa ne bi imeli mnogo očetov; v Kristusu Jezusu sem vas namreč po evangeliju jaz rodil.

Evangelij sv. Mateja, 20, 20—23.

Tisti čas je pristopila k Jezusu mati Zebedevih sinov s svojima sinoma in je predenj padla ter ga nekaj prosila. On pa ji je rekel: »Kaj hočeš?« Odgovori mu: »Reci, naj sedita ta dva moja sinova eden na tvoji desnici in drugi na tvoji levici v tvojem kraljestvu.« Jezus pa je odgovoril in rekel: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil?« Rečeta mu: »Moreva.« Reče jima: »Moj kelih bosta sicerčila, sedeti pa na moji desnici ali levici, ni moja stvar, vama dajati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta.«

God sv. Krištofa,

mučenca.

(25. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo itd. str. 307.

God sv. Ane,
matere bl. Device Marije.

(26. julija.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 31, 10—31).

Močna žena, kdo jo bo našel? itd. str. 339.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

God sv. Ignacija Lojolskega,
spoznavalca.

(31. julija.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi! Pomni, da je Gospod Jezus Kristus, iz zaroda Davidovega, vstal od mrtvih itd. str. 308.

Evangelij sv. Luka, 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod izvolil še drugih dvain-sedemdeset itd. str. 236.

Vezi sv. Petra,
apostola.

(1. avgusta.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 12, 1—11.

Tisti čas je kralj Herod stegnil roke itd. str. 250.

Evangelij sv. Mateja, 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove itd. str. 251.

Praznik porcijunkulskega odpustka.

(2. avgusta.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 14—16).

V začetku in pred vsem časom sem bila ustvarjena itd. str. 237.

Evangelij sv. Luka, 11, 17—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množicam, je neka žena izmed množice povzdignila glas itd. str. 244.

God sv. Štefana,

papeža in mučenca.

(2. avgusta.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 20, 17—21.

Tiste dni je Pavel iz Mileta poslal v Efez, da pokličejo starejšine Cerkve. Ko so se ti pri njem zbrali, jim je rekel: »Vi veste od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem ves čas med vami živel in služil Gospodu v vsej ponižnosti in v solzah in v poizkušnjah, ki mi jih je prizadelo zalezovanje Judov; kako nisem ničesar opustil, kar bi vam moglo koristiti, da bi vam ne bil oznanjal in vas učil očitno in po hišah, izpričujoč Judom in nevernikom izpreobrnjenje k Bogu in vero v Gospoda našega, Jezusa Kristusa.«

Evangelij sv. Mateja, 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ako hoče kdo za menoj priti itd. str. 306.

God sv. Dominika,

spoznavalca.

(4. avgusta.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,

4, 1—8.

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu itd.
str. 328.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

God bl. Device Marije Snežnice.

(5. avgusta.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 14—16).

V začetku in pred vsem časom sem bila ustvarjena itd.
str. 237.

Evangelij sv. Luka, 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množicam, je
neka žena izmed množice povzdignila glas itd.
str. 244.

God sv. Ožbalta,

spoznavalca.

(5. avgusta.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov

4, 9—14.

V zglédovanje smo svetu, angelom in ljudem itd.
str. 331.

Evangelij sv. Luka, 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Ne bojte se, majhna čeda itd. str. 331.

God sv. Siksta (Ksista),

papeža in mučenca.

(6. avgusta.)

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 1, 12—18.

Preljubi! Blagor človeku, kateri pretrpi izkušnjava
itd. str. 305.

Evangelij sv. Luka, 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: »Ako
pride kdo k meni itd. str. 305.

Praznik sv. Lavrencija,

dijakona in mučenca.

(10. avgusta.)

**Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
9, 6—10.**

Bratje! Kdor pičlo seje, bo tudi pičlo žel; in kdor
seje v obilnosti, bo v obilnosti tudi žel. Sleherni (*naj da*),
kakor je v svojem srcu namenil, ne z žalostjo ali po sili,
zakaj veselega darovalca ljubi Bog. More pa vam Bog
vsak dar obilno povrniti, da boste imeli v vseh rečeh
vedno vsega dovolj, in da boste bogati za vsako dobro
delo, kakor je pisano: 'Delil je, dajal ubogim; njegova pravičnost ostane vekomaj'. On pa, ki daje seme sejavcu,
bo dajal tudi kruha za živež in bo namnožil vaše seme,
ter dal obilnejšo rast sadovom vaše pravičnosti.

Evangelij sv. Janeza, 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Resnično, resnično, povem vam, ako pšenično zrno ne pade v zemljo itd. str. 310.

God sv. Radegunde,

kraljice.

(14. avgusta.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 31, 10—31).

Močna žena, kdo jo bo našel? itd. str. 329.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

Praznik vnebovzetja bl. Device Marije.

(15. avgusta.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 11—20).

V vsem sem pokoja iskala in v Gospodovem deležu sem prebivala. Tedaj je zapovedal in mi rekel Stvarnik vseh reči: in On, ki me je ustvaril, je počival v mojem šatoru in mi rekel: V Jakobu prebivaj in v Izraelu imej svoj delež in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In tako sem na Sionu utrjena in v svetem mestu tako počivam, in v Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila sem se med častitim ljudstvom, čigar dediščina je v deležu mojega Boga; in v družbi svetnikov je moje biva-lišče. Povišana sem kakor cedra na Libanu in kakor

cipresa na gori Sionski. (*Povišana sem*) kakor palma v Kadešu in kakor rožni grm v Jerihi. (*Povišana sem*) kakor krasna oljika na poljanah in kakor platana pri vodi poleg potov. Kakor cimet in dišeči balzam sem vonj razširjala; kakor izbrana mira sem razširjala sladkost vonjave.

Evangelij sv. Luka, 10, 38—42.

Tisti čas je prišel Jezus v neko vas, in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In ta je imela sestro, z imenom Marija, ki je sedla k nogam Gospodovim in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je dala veliko opraviti s postrežbo. In pristopila je ter rekla: »Gospod, ti ni mar, da me moja sestra samo pusti streči? Reci ji torej, naj mi pomaga!« In odgovoril je Gospod ter ji rekel: »Marta, Marta, skrbna si in veliko si prizadevaš; pa le eno je potrebno. Marija si je izvolila najboljši del, ki ji ne bo vzet.«

God sv. Roka,

spoznavalca.

(16. avgusta.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
4, 9—14.

Bratje! V zgledovanje smo svetu, angelom in ljudem itd. str. 331.

Evangelij sv. Luka, 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ne bojte se, majhna čeda itd. str. 331.

God sv. Jerneja,

apostola.

(24. avgusta.)

**Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
12, 27—31.**

Bratje! Vi ste telo Kristusovo in udje med seboj. In nekatere je Bog v Cerkvi postavil prvič apostole, drugič preroke, tretjič učenike, potlej moči, potem darove, ki z njimi ozdravljajo, pomoč delé, vladajo, razne jezike govoré, góvore razlagajo. So mar vsi apostoli? Ali vsi preroki? Ali vsi učeniki? Ali imajo vsi moči? Ali imajo vsi dar ozdravljanja? Ali vsi razne jezike govoré? Ali vsi razlagajo? Hrepenite pa po boljših darovih.

Evangelij sv. Luka, 6, 12—19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit in je prenočil v molitvi božji. In ko se je zdaniło, je poklical svoje učence in izvolil jih je izmed njih dvanajst, ki jih je tudi apostole imenoval: Simona, ki mu je pridal ime Peter, in Andreja, njegovega brata, Jakoba in Janeza, Filipa in Jerneja, Mateja in Tomaža, Jakoba, Alfejevega (*sina*), in Simona, z imenom Gorečnik, in Juda, Jakobovega (*brata*), in Juda Iškarjota, ki je bil izdajalec. In šel je doli z njimi in se je ustavil na ravnem kraju, in družba njegovih učencev in velika množica ljudi iz vse Judeje in iz Jeruzalema in od Primorja in od Tira in Sidona, ki so bili prišli, da bi ga poslušali in bili ozdravljeni svojih bolezni. In kateri so bili nadlégovani od nečistih duhov, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je hotela dotekniti, ker je šla moč iz njega in je vse ozdravljala.

God sv. Avguština,

škofa in cerkvenega učenika.

(28. avgusta.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
4, 1—8.Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu itd.
str. 328.**Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.**Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi
ste sol zemlje itd. str. 329.**God sv. Egidija (Tilna),**

opata.

(1. septembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6).

Ljub je bil Bogu in ljudem itd. str. 333.

Evangelij sv. Mateja, 19, 27—29.Tisti čas je rekel Peter Jezusu: »Glej, mi smo
vse zapustili itd. str. 333.**God sv. Rozalije,**

device.

(4. septembra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
10, 17—18 in 11, 1—2.Bratje! Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali itd.
str. 337.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

Praznik rojstva bl. Device Marije,

(8. septembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 8, 22—35).

Gospod me je (*v lasti*) imel v začetku svojih potov, preden je kaj storil, od začetka. Od vekomaj sem postavljena in iz davna, preden je bila zemlja. Ni še bilo brezden, in jaz sem bila že spočeta; tudi studenci vodá še niso izvirali, tudi gore s silno težo še niso stale; preden so bili hribi, sem se jaz rodila; ni še bil naredil zemlje, ne rek, ne tečajev zemskega kroga. Ko je narejal nebesa, sem bila zraven; ko je s stanovitno postavo in z okrogom ograjal brezdna, ko je zgoraj utrjal hlipiše in tehtal studence vodá, ko je okoli morja postavljajl meje in vodam dajal postavo, da naj ne prestopajo svojih bregov, ko je zemlji dno pokladal: sem pri njem bila in vse z njim ravnala in sem se veselila vsak dan in sem ves čas pred njim igrala, igrala na krogu zemlje, in moje veselje je, bivati s človeškimi otroki. Zdaj torej, otroci, poslušajte me: blagor njim, kateri se drže mojih potov! Poslušajte nauk in bodite modri in nikar ga ne zametujte! Blagor človeku, kateri me posluša in čuje pri mojih vratih vsak dan in name pazi pri podbojih mojih duri. Kdor mene najde, najde življenje in prejme zveščanje od Gospoda.

Evangelij sv. Mateja, 1, 1—16.

Knjiga rodu Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega: »Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakoba; Jakob pa je rodil Juda in njegove brate. Juda pa je rodil Fareša in Zarah s Tamaro; Fareš pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba; Aminadab pa je rodil Naasona; Naason pa je rodil Salmona. Salmon pa je rodil z Rahabo Boóza; Boóz pa je rodil z Ruto Obeda; Obed pa je rodil Jeseja; Jese pa je rodil Davida kralja.

David kralj pa je rodil Salomona z njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Róboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asa. Asa pa je rodil Jozafata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ozija. Ozija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaza; Ahaz pa je rodil Ezekija. Ezekija pa je rodil Manaseja; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija; Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate ob babilonskem preseljevanju.

In po babilonskem preseljevanju je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorababela. Zorobabel pa je rodil Abiuda. Abiud pa je rodil Elijakima; Elijakim pa je rodil Azorja. Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Jožefa, moža Marije, od katere je rojen Jezus, ki se imenuje Kristus.

Praznik sv. imena bl. Device Marije.

(12. septembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 23—31).

Kakor trta sem sladak in dišeč sad obrodila itd.
str. 255.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan
v Galilejsko mesto itd. str. 6.

Spomin povišanja sv. Križa.

(14. septembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov,
2, 5—11.

Bratje! To čutite v sebi, kar v Jezusu Kristusu itd.
str. 110.

Evangelij sv. Janeza, 12, 31—36.

Tisti čas je govoril Jezus judovskim množicam: »Zdaj je sodba sveta; zdaj bo vojvoda tega sveta izgnan. Jaz pa bom, ko bom povišan nad zemljo, vse k sebi potegnil.« To pa je rekel, da je naznanil, kakšne smrti bo umrl. Množica mu je odgovorila: »Mi smo slišali iz postave, da Kristus ostane vekomaj; in kako praviš ti: 'Sin človekov mora biti povišan?' Kdo je ta Sin človekov?« Jezus jim je tedaj rekel: »Še malo časa bo luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; zakaj kdor hodi v temi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da boste otroci luči.«

God sv. Lamberta,

škofa in mučenca.

(17. septembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 1, 12—18.

Preljubi! Blagor človeku, kateri pretrpi izkušnjo
itd. str. 305.

Evangelij sv. Luka, 14, 16—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: »Ako pride
kdo k meni in ne sovraži svojega očeta itd. str. 305.

God sv. Konstancije,

device in mučenke.

(19. septembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 1—8. 12).

Častim te, Gospod, kralj, in hvalim te, Boga, svojega
Zveličarja itd. str. 334.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem
to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno de-
setim devicam itd. str. 334.

God sv. Mateja,

apostola in evangelista.

(21. septembra.)

Berilo iz preroka Ezekiela, 1, 10—14.

Podoba obrazov štirih živih bitij itd. str. 236.

Evangelij sv. Mateja, 9, 9—13.

Tisti čas je videl Jezus človeka ob mitnici sedeti, z imenom Matej, in mu reče: »Hodi za menoj.« In vstal je in šel za njim. In prigodilo se je, ko je bil v hiši pri jedi, glej, je veliko cestninarjev in grešnikov prišlo, in so k jedi sedli z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so farizeji to videli, so rekli njegovim učencem: »Zakaj je vaš učenik s cestninarji in grešniki?« Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: »Zdravnika ni treba zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa in učite se, kaj je to: 'Usmiljenje hočem, in ne daritve'. Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.«

God sv. Mavricija,

mučenca.

(22. septembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo itd. str. 307.

God sv. Notburge,

device.

(25. septembra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov, 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje! Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali itd. str. 337.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

God sv. Kozma in Damijana,

mučencev.

(27. september.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 16—20).

Pravični bodo večno živeli itd. str. 315.

Evangelij sv. Luka, 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore in se je ustavil na ravnem kraju itd. str. 316.

Praznik sv. Mihaela,

velikega angela.

(29. septembra.)

Berilo iz Razodetja sv. apostola Janeza 1, 1—5.

Tiste dni je Bog razodel, kar se mora skoraj zgoditi, govoreč po svojem angelu svojemu služabniku Janezu, ki je pričeval o besedi božji in o pričevanju Jezusa Kristusa, kar je videl. Blagor mu, kdor bere in posluša besede te prerokbe in izpolnjuje, kar je v njej pisano: zakaj čas je blizu.

Janez sedmim cerkvam, ki so v Aziji. Milost in mir vam bodi od njega, ki je, ki je bil in ki bo prišel, in od sedmerih duhov, ki so pred njegovim prestolom, in od

Jezusa Kristusa, ki je zvesta priča, prvorojeni mrtvih in poglavar kraljev zemlje, ki nas je ljubil in nas opral naših grehov v svoji krvi.

Evangelij sv. Mateja, 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekoč: »Kdo, meniš, je večji v nebeškem kraljestvu?« In Jezus je poklical otroka, in ga je postavil sredi med nje in rekel: »Resnično, povem vam, ako se ne boste izpreobrnili in ne boste, kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdorkoli se tedaj poniža kakor ta otrok, ta je večji v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme kakega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme. Kdor pa pohujša katerega teh malih, ki v me vérujejo, bi mu bilo bolje, da bi se mu obesil mlinski kamen na vrat, in bi se potopil v globočino morja. Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti: toda gorje tistemu človeku, po katerem pohujšanje pride! Ako te pa tvoja roka ali tvoja noga pohujšuje, odsekaj jo in vrzi jo od sebe; bolje ti je, da greš hrom ali kruljev v življenje, kakor da bi imel dve roki ali dve nogi, a bi bil vržen v večni ogenj. In ako te tvoje oko pohujšuje, izderi ga, in vrzi ga od sebe: bolje ti je, da greš z enim očesom v življenje, kakor da bi imel dve očesi, a bi bil vržen v peklenski ogenj. Glejte, da ne boste zaničevali katerega teh malih: zakaj povem vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.«

God sv. Hieronima,

spoznavalca in cerkvenega učenika.

(30. septembra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,

4, 1—8.

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu itd. str. 328.

Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi ste sol zemlje itd. str. 329.

God sv. Frančiška Serafskega,

spoznavalca.

(4. oktobra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Galačanov,

6, 14—18.

Bratje! Bog varuj, da bi se jaz s čim drugim hvalil, kakor s križem Gospoda našega, Jezusa Kristusa: po katerem je meni svet križan, in jaz svetu. Zakaj v Kristusu Jezusu nič ne velja niti obreza, niti neobreza, ampak nova stvar. In katerikoli bodo po tem pravilu živeli, mir in milost nad njimi, nad Izraelom božjim. Sicer mi pa nihče ne bodi nadležen; zakaj jaz nosim znamenja ran Gospoda Jezusa na svojem telesu. Milost Gospoda našega, Jezusa Kristusa z vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelij sv. Mateja, 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus govoril, rekoč: »Zahvalim te Oče, Gospod nebes in zemlje itd. str. 319.

God sv. Terezije,
device.

(15. oktobra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje! Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali itd.
str. 337.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem
to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno de-
setim devicam itd. str. 334.

Praznik sv. Luka,
evangelista.

(18. oktobra.)

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
8, 16—24.

Bratje! Hvala Bogu, ki je dal Titu v srce prav tako
skrb za vas. Zakaj prejel je sicer opomin; toda šel je
k vam radovoljno, ker je bil bolj skrben.

Poslali smo z njim tudi brata, čigar hvala je v
evangeliju po vseh cerkvah: pa ne samo (to), ampak
cerkve so ga tudi odločile nam za tovariša na poto-
vanju, za (nabiranje) milih darov, ki jih delimo v čast
Gospodovo in po sklepu naše volje. S tem se várujemo,
da nas kdo ne obrekuje zavoljo obilnih darov, ki jih
delimo. Skrbimo namreč za dobro, nele pred Bogom,
ampak tudi pred ljudmi.

Poslali smo pa z njima tudi našega brata, ki smo
ga spoznali v mnogoterih zadevah velikokrat za skrb-
nega, zdaj pa še za mnogo skrbnejšega po velikem
zaupanju do vas.

Naj že gre za Tita, moj tovariš je in sotrudnik pri vas; ali za naše brate, odposlanci cerkva so, slava Kristusova. Pokažite torej očitno vpričo cerkva svojo ljubezen do njih in uresničite našo hvalo o vas.

Evangelij sv. Luka, 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod izvolil še drugih dvainšedemdeset itd. str. 236.

God sv. Uršule in tovarišic,

devic in mučenk.

(21. oktobra.)

**Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
7, 25—34.**

Bratje! Glede devic nimam Gospodovega povelja itd. str. 338.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

God sv. Simona in Juda,

apostolov.

(28. oktobra.)

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Efežanov,
4, 7—13.**

Bratje! Slehernemu izmed nas je dana milost po meri, kakor mu je dal Kristus. Zato pravi (*pismo*): „Šel je gori na višavo in vjete peljal jetnike; dal je darove

ljudem'. Da je pa ,gori šel', kaj je drugega, kakor da je poprej tudi ,doli šel' na zemljo? Tisti, ki je ,doli šel', ravno tisti je tudi ,gori šel' nad vsa nebesa, da bi vse napolnil. In on je nekatere postavil za apostole, nekatere pa za preroke, druge pa za evangeliste, druge spet za pastirje in učenike, v izpopolnjenje svetih, v opravljanje službe, rast (*duhovnega*) telesa Kristusovega; dokler ne pridemo vsi do edinosti vere in spoznanja Sina božjega, do popolnega človeka, do mere polne starosti Kristusove.

Evangelij sv. Janeza, 15, 17—25.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »To vam zapovem, da se ljubite med seboj. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene prej sovražil, ko vas. Ko bi bili od sveta, bi svet svoje ljubil; ker niste od sveta, ampak sem vas jaz od sveta odbral, zato vas svet sovraži. Spomnite se mojih besed, ki sem vam jih govoril: ,Služabnik ni večji, ko njegov gospod'. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje besede izpolnjevali, bodo tudi vaše izpolnjevali. Vse to pa vam bodo storili zavljo mojega imena, ker ne poznajo njega, ki me je poslal. Ko bi ne bil prišel in bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, bi ne imeli greha; zdaj pa so videli in (*vendar*) sovražijo mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni, kar je pisano v njih postavi: ,Brez vzroka so me sovražili'.«

God sv. Volbenka,

škofa in spoznavalca.

(31. oktobra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,

7, 23—27.

Bratje! Duhovnikov je bilo več itd. str. 325.

Evangelij sv. Mateja, 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospod prišel itd. str. 325.

Praznik vseh svetnikov.

(1. novembra.)

Berilo iz Razodetja sv. apostola Janeza, 7, 2—12.

Tiste dni, glejte, sem jaz Janez videl priti od solnčnega vzhoda drugega angela, ki je imel znamenje živega Boga; in klical je z močnim glasom štirim angelom, katerim je bilo dano škódovali zemlji in morju, rekoč: »Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamujemo služabnikov Boga našega na njih čelih. In slišal sem število zaznamovanih: stoštiriinštirideset tisoč zaznamovanih, iz vseh rodov Izraelovih otrok. Iz rodu Judovega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Rubenovega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Gadovega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Aserjevega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Neftalijevega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Manasejevega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Simeonovega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Levijevega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Isaharjevega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Zabulonovega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Jožefovega dvanajst tisoč zaznamovanih; iz rodu Benjaminovega dvanajst tisoč zaznamovanih. Potem sem

videl veliko množico, ki je nihče ni mogel prešteti, iz vseh narodov in rodov in ljudstev in jezikov: stali so pred sedežem in pred Jagnjetom, oblečeni v bela oblačila in s palmovimi vejami v rokah. In klicali so z močnim glasom, rekoč: »Čast Bogu našemu, ki sedi na prestolu, in Jagnjetu.« In vsi angeli so stali okrog prestola in starejšin in četverih živih bitij; in padli so pred prestolom na svoje obličje in molili so Boga, rekoč: »Amen! Hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč našemu Bogu od vekomaj do vekomaj. Amen.«

Evangelij sv. Mateja, 5, 1—12.

Tisti čas, ko je Jezus videl množice, je šel na goro in ko se je bil vsedel, so pristopili k njemu njegovi učenci. In odprl je svoja usta in jih učil, rekoč:

»Blagor ubogim v duhu, zakaj njih je nebeško kraljestvo.

Blagor krotkim, zakaj zemljo bodo posedli.

Blagor žalostnim, zakaj potolaženi bodo.

Blagor njim, ki so lačni in žejni pravice, zakaj nasičeni bodo.

Blagor usmiljenim, zakaj usmiljenje bodo dosegli.

Blagor njim, ki so čistega srca, zakaj Boga bodo gledali.

Blagor mirnim, zakaj otroci božji bodo imenovani.

Blagor njim, ki zavoljo pravice preganjanje trpe, zakaj njih je nebeško kraljestvo.

Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili za voljo mene; veselite in radujte se, zakaj veliko je vaše plačilo v nebesih.«

God sv. Justa,

mučenca.

(2. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr. 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih itd. str. 307.

Evangelij sv. Janeza, 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Resnično, resnično, povem vam, ako pšenično zrno ne pade na zemljo itd. str. 310.

Spomin vseh vernih duš.

(2. novembra.)

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
15, 51—57.

Bratje! Glejte, skrivnost vam povem: Vsi bomo sicer vstali, toda izpremenjeni ne bomo vsi. V hipu, ko bi z očmi trenil, ob poslednji trombi: (zapela bo namreč tromba), in mrtvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo izpremenili. To trohljivo (*telo*) mora namreč obleči nestrohljivost, in to umrljivo obleči neumrljivost. Ko pa bo to umrljivo obleklo neumrljivost, takrat se bodo izpolnile besede, ki so pisane: »Požrta je smrt v zmagi.« »Smrt, kje je tvoja zмага? Smrt, kje je tvoje želo?« Želo smrti pa je greh, moč greha pa postava. Bogu pa hvala, ki nam je dal zmago po Gospodu našem, Jezusu Kristusu.

Evangelij sv. Janeza, 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: »Resnično, resnično, povem vam: pride ura in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali glas Sinu božjega, in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v sebi, tako je dal tudi Sinu, da ima življenje sam v sebi. In dal mu je oblast tudi soditi, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; prišla bo ura, ko bodo vsi, ki so v grobeh, slišali glas Sinu božjega. In šli bodo, kateri so dobro delali, v vstajenje življenja; kateri so pa hudo delali, v vstajenje obsojenja.

God sv. Leonarda,

opata.

(6. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6).

Ljub je bil Bogu in ljudem itd. str. 333.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

God sv. Martina,

škofa in spoznavalca.

(11. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 44, 16. 17. 20. 22. 25—27; 45, 3. 8. 20).

Glej, veliki duhovnik itd. str. 324.

Evangelij sv. Luka, 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Nihče luči ne prižiga itd. str. 326.

God sv. Brikcija,

škofa in spoznavalca.

(13. novembra.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
7, 23—27.

Bratje! Duhovnikov je bilo več itd. str. 325.

Evangelij sv. Mateja, 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospod
prišel itd. str. 325.

God sv. Stanislava Kostka,

spoznavalca.

(13. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 4, 7—16).

Pravični bo v pokoju, četudi prezgodaj umrje. Zakaj starosti ne dela častitljive ne dolgo življenje, ne veliko število let, ampak umnost človekova velja za sive lase, in življenje brez madeža je velika starost. Ker je bil Bogu všeč, je bil ljubljen, in ker je med grešniki živel, ga je (*k sebi*) vzel. Odtegnil ga je, da hudobija ne bi izpremenila njegovih misli, ali da zmota ne bi preslepila njegove duše. Zakaj mik ničemurnosti zatemni dobro, in nestanovitne želje izkvarijo nedolžno srce. Zgodaj je končal, pa je izpolnil veliko let; zakaj njegova duša je bila Bogu všeč; zato je hitel, da bi ga umeknil izmed hudobij; ljudje pa, ki so to videli, niso umeli in

si niso k srcu vzeli, da je Bog milostljiv in usmiljen do svojih svetih, in da se ozira na svoje izvoljence. Pravični, ki je mrtev, obsoja hudobne, ki še žive, in mladost, ki je zgodaj končala, obsoja dolgo življenje krivičnega.

Evangelij sv. Mateja, 19, 13—21.

Tisti čas so prinesli k Jezusu otročičev, da bi roke nanje položil in molil. Učenci pa so jim branili. Jezus pa jim je rekel: »Pustite otročiče in nikar jim ne branite k meni; zakaj takih je nebeško kraljestvo.« In ko je bil roke nanje položil, je šel od ondod.

In glej, nekdo je pristopil in mu rekel: »Dobri učenik, kaj naj dobrega storim, da bom imel večno življenje?« On mu je rekel: »Kaj me vprašuješ o dobrem? Eden je dober, Bog. Ako pa hočeš v življenje iti, izpolnjuj zapovedi!« Reče mu: »Katero?« Jezus pa je rekel: »Ne ubijaj, ne prěšuštuj, ne kradi, ne pričaj po krivem; spoštuj očeta in mater in ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.« Mladenič mu reče: »Vse to sem izpolnjeval od svoje mladosti, kaj mi je še treba?« Jezus mu reče: »Ako hočeš popoln biti, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim; in imel boš zaklad v nebesih; in pridi ter hodi za menoj!«

God sv. Elizabete,

vdove.

(19. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 31, 10—31).

Močna žena, kdo jo bo našel? itd. str. 329.

Berilo sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

God sv. Klemenca,

papeža in mučenca.

(23. novembra.)

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov,
3, 17—21 in 4, 1—3.**

Bratje! Posnemajte mene itd. str. 204.

Evangelij sv. Mateja, 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospod prišel itd. str. 325.

God sv. Janeza od Križa,

spoznavalca.

(24. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti, (Sirah, 31, 8—11).

Blagor človeku, ki je brez madeža itd. str. 330.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vaša ledja naj bodo opasana itd. str. 330.

God sv. Katarine,

device in mučenke.

(25. novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 1—8. 12).

Častim te, Gospod itd. str. 334.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

B. Premakljivi prazniki.

Praznik presvetega Imena Jezusovega.

(Drugo nedeljo po razglasenju Gospodovem.)

Berilo iz Apostolskega dejanja, 4, 8—12.

Tiste dni je govoril Peter, napolnjen s svetim Duhom: »Poglavarji ljudstva in starejšine, poslušajte! Ako sva danes sojena zavoljo dobrote, (*skazane*) bolnemu človeku, v čigavi moči je bil ta ozdravljen, bodi znano vam vsem in vsemu izraelskemu ljudstvu: V imenu Gospoda našega, Jezusa Kristusa, Nazareškega, ki ste ga vi križali, ki ga je Bog obudil od mrtvih, v tem stoji ta pred vami zdrav. Ta je kamen, ki je bil zavržen od vas zidalcev, ki je postal vogelni kamen. In v nikomer drugem ni zveličanja. Nobeno drugo ime ni namreč pod nebom dano ljudem, v katerem bi mi mogli biti zveličani.«

Evangelij sv. Luka, 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih, da bi bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, kakor je bilo imenovano po angelu, preden je bil v telesu spočet.

Praznik sv. družine.

(Tretjo nedeljo po razglasenju Gospodovem.)

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Kološanov, 3, 12—17.

Bratje! Oblecite kakor izvoljeni božji itd. str. 28.

Evangelij sv. Luka, 2, 42—52.

Ko je bil Jezus dvanajst let star itd. str. 24.

Praznik trnjeve krone našega Gospoda, Jezusa Kristusa.

(V petek po pepelnici.)

Berilo iz knjige Modrosti (Visoka pesem, 3, 7—11 in 4, 1. 8).

Krog Salomonove postelje stoji šestdeset močnih izmed najmočnejših v Izraelu; vsi imajo meče in so za vojsko prav izučeni; vsak ima meč ob svoji strani zavoljo ponočnih strahov. Nosilnico si je napravil kralj Salomon iz libanonskega lesa. Stebričke ji je naredil srebrne, naslanjalo zlato, stopnjice škrlataste, notranjščino je prevlekel z ljubeznijo zavoljo jeruzalemskih hčerâ. Pridite vun, hčere sionske in pogledjte kralja Salomona, s krono, s katero ga je kronala njegova mati na dan njegove zaroke in dan veselja za njegovo srce! Kako si lepa, prijateljica moja, kako si lepa! Tvoje oči so golobje, brez onega, kar je znotraj skritega. Pridi z Libana, nevesta moja, pridí z Libana, pridí, boš kronana!

Evangelij sv. Janeza, 19, 1—5.

V tistem času je Pilat Jezusa vzel in ga dal bičati. In vojaki so splekli krono iz trnja ter mu jo deli na glavo in ga ogrnili s škrlatastim plaščem. In prihajali so predenj ter govorili: »Pozdravljen, kralj Judov.« In bili so ga z dlanmi. Šel je tedaj Pilat spet vun in jim je rekel: »Glejte, pripeljem vam ga vun, da spoznate, da ne najdem na njem nobene krivde.« Jezus je tedaj vun prišel s trnjevo krono in škrlatastim plaščem.

Praznik sulice in žebljev našega Gospoda, Jezusa Kristusa.

(V petek po prvi nedelji v postu.)

Berilo iz preroka Zaharija, 12, 10. 11 in 13, 6. 7.

To govori: Gospod: »Izlil bom na Davidovo hišo in na jeruzalemske prebivalce duha milosti in prošenj; in gledali bodo v mene, ki so me prebodli, in hudo bodo za njim jokali kakor za edinorojencem, in žalovali bodo za njim, kakor se žaluje ob smrti prvorojenca. Tisti dan bo velik jok v Jeruzalemu, in govorili bodo: »Kaj so tiste rane na sredi tvojih rok?« In rekel bo: »S temi sem bil ranjen v hiši tistih, ki so me ljubili. Meč, vzdigni se nad mojega pastirja in nad moža moje družbe, pravi Gospod vojnih čet; udari pastirja, in ovce se bodo razkropile,« pravi Gospod vsemogočni.

Evangelij sv. Janeza, 19, 28—35.

Tisti čas je Jezus, vedoč, da je vse dokončano, da bi se dopolnilo pismo, rekel: »Žejen sem.« Stala je pa tam posoda, polna kisa. Oni pa so gobo s kisom napojili in nateknili na hisop ter mu jo k ustom podali. Ko je tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: »Dopolnjeno je.« In nagnil je glavo ter (*dušo*) izdihnil.

Judje so tedaj, (ker je bil petek), da ne bi trupla ostala na križu v soboto, (bil je namreč velik tisti sobotni dan), Pilata prosili da bi se jim kosti strle in da bi se (*s križa*) sneli. Prišli so tedaj vojaki in so strli kosti prvemu in drugemu, ki je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli in videli, da je že mrtev, mu niso strli kosti; ampak

eden vojakov je s sulico odprl njegovo stran, in zdajci je pritekla iz nje kri in voda. In tisti, ki je videl, je pričeval, in njegovo pričevanje je resnično.

Praznik tenčice našega Gospoda, Jezusa Kristusa.

(V petek po drugi nedelji v postu.)

Berilo iz preroka Izaija, 62, 11; 63, 1. 7.

To govori Gospod Bog: Povejte hčeri Sionski: »Glej, tvoj Zveličar« itd. str. 230.

Evangelij sv. Marka, 15, 42—46.

V tistem času, ko je bilo že kesno, (ker je bil dan pripravljana, ki je pred soboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovalec, ki je tudi sam pričakoval božjega kraljestva, in je srčno šel k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, če je že umrl. In poklical je stotnika in ga vprašal, če je že umrl. In ko je zvedel od stotnika, je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tenčico, (Jezusa) snel in ga zavil v tenčico ter položil v grob, ki je bil vsekane v skalo, in zavalil kamen k vhodu v grob.

Praznik peterih ran našega Gospoda, Jezusa Kristusa.

(V petek po tretji nedelji v postu.)

Berilo iz preroka Zaharija, 12, 10, 11; 13, 6. 7.

Tako govori Gospod: Izlil bom na Davidovo hišo itd. str. 290.

Evangelij sv. Janeza, 19, 28—35.

Tisti čas je Jezus, vedoč, da je vse dokončano, da bi se dopolnilo pismo itd. str. 290.

**Praznik dragocene krvi našega Gospoda,
Jezusa Kristusa.**

(V petek po četrti nedelji v postu ali prvo nedeljo meseca julija.)

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
9, 11—15.**

Bratje! Kristus je prišel kot veliki duhovnik prihodnjih dobrot itd. str. 96.

Evangelij sv. Janeza, 19, 30—35.

Tisti čas, ko je Jezus kisa vzel, je rekel: »Dopolnjeno je.« In nagnil je glavo ter (*dušo*) izdihnil. Judje so tedaj, (ker je bil petek), da ne bi trupla ostala na križu v soboto, (bil je namreč véliki tisti sobotni dan), Pilata prosili, da bi se jim kosti strle in da bi se (*s križa*) sneli. Prišli so tedaj vojaki in so strli kosti prvemu in drugemu, ki je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, in videli, da je že mrtev, mu niso strli kosti; ampak eden vojakov je s sulico odprl njegovo stran, in zdajci je pritekla iz nje kri in voda. In tisti, ki je videl, je pričeval, in njegovo pričevanje je resnično.

God sedem žalostí bl. Device Marije.

(V petek po tihi nedelji ali tretjo nedeljo meseca septembra.)

Berilo iz Juditine knjige, 13, 22—25.

Oblagodaril te je Gospod s svojo močjo, ker je po tebi uničil naše sovražnike. Blagoslovljena si ti, hči, od

Gospoda Boga najvišjega, mimo vseh ženâ na zemlji. Hvaljen Gospod, ki je ustvaril nebo in zemljo; zakaj danes je tvoje ime tako poveličal, da ne bo prešla tvoja hvala iz ust ljudij, ki se bodo vekomaj spominjali moči Gospodove, zavoljo katerih nisi prizanesla svojemu življenju v stiski in bridkosti svojega rodu, marveč si odvrnila pokončanje pred obličjem Boga našega.

Evangelij sv. Janeza, 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus videl mater in učenca, ki ga je ljubil, zraven stati, reče svoji materi: »Žena, glej tvoj sin!« Potem reče učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Praznik sv. Jožefa, ženina bl. Device Marije in variha vesoljne Cerkve.

(Tretjo nedeljo po veliki noči.)

Berilo iz I. knjige Mozesove, 49, 22—26.

Sadu polno drevo je Jožef, sadu polno drevo ob studencu; njegove veje segajo čez obzidje. Toda srdili so ga in ga dražili in zalezovali so ga lokostrelci. A močno je držal svoj lok, in razvezale so se vezi njegovih rok po rokah Močnega v Jakobu, po njem, ki je izšel kot pastir, kot kamen Izraelov. Bog tvojega očeta bo tvoj pomočnik, in Vsemogočni te bo blagoslovil z blagoslovi neba od zgoraj, z blagoslovi globine od spodaj, z blagoslovi potomstva. Blagoslovi tvojega očeta so močnejši ko blagoslovi njegovih očetov, dokler ne pride hrepenenje večnih višav: dopolnijo naj se nad glavo Jožefovo in nad temenom nazirejca med njegovimi brati.

Evangelij sv. Luka, 3, 21—23.

Tisti čas, ko je (*Janez*) krščeval vse ljudstvo, in je bil tudi Jezus krščen ter je molil, se je prigodilo, da se je nebo odprlo: in prišel je nadenj Sveti Duh v telesni podobi kakor golob; in glas z neba se je zaslišal: »Ti si moj ljubi Sin; nad teboj imam veselje.« In Jezus je bil, ko je začel, pri tridesetih letih, kakor so mislili, sin Jožefov.

Praznik presvetega Srca Jezusovega.

(V petek po osmini praznika sv. Rešnjega Telesa.)

Berilo iz preroka Izaija, 1, 1—6.

Zahvalim se ti, Gospod, zakaj srdit si bil name, pa tvoja jeza se je obrnila in potolažil si me. Glej, Bog je moj Odrešenik, poln zaupanja sem in se ne bojim: zakaj moja moč in moja hvala je Gospod, in v rešenje mi je bil. Zajemali boste z veseljem vode iz studencev Odrešenikovih. In porečete oni dan: Hvalite Gospoda in kličite njegovo ime: pomnite, da je vzvišeno njegovo ime. Pojte hvalo Gospodu, ker je veličastno storil: oznanjujte to po vsej zemlji. Raduj se in prepevaj, ljudstvo sionsko, zakaj velik je v tvoji sredi Sveti Izraelov.

Evangelij sv. Janeza, 19, 31—35.

Tisti čas so Judje, ker je bil petek, da ne bi trupla ostala na križu v soboto, (bil je namreč velik tisti sobotni dan), Pilata prosili, da bi se jim kosti strle, in da bi se (*s križa*) sneli. Prišli so tedaj vojaki in so strli kosti prvemu in drugemu, ki je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli in videli,

da je že mrtev, mu niso strli kosti; ampak eden vojakov je s sulico odprl njegovo stran, in zdajci je pritekla iz nje kri in voda. In tisti, ki je videl, je pričeval, in njegovo pričevanje je resnično.

Praznik rojstva sv. Janeza Krstnika.

(Četrto nedeljo v juniju.)

Berilo iz preroka Izaija, 49, 1—3. 5—7.

Poslušajte, otoki, in čujte, ljudstva v daljavi: Gospod me je poklical od rojstva, od materinega telesa je mislil na moje ime. In napravil je moja usta kakor oster meč: v senci svoje roke me je vároval in postavil me je za izbrano puščico in dejal me je v svoj tul. In rekel mi je: »Služabnik moj si ti, Izrael, zakaj v tebi bom poveličan.« In zdaj reče Gospod, ki me je od rojstva vpodobil za svojega služabnika: »Glej, postavil sem te za luč narodom, da boš nesel moje zveličanje do kraja zemlje. Kralji bodo gledali, in vstajali bodo knezi ter izkazovali češčenje zaradi Gospoda in zaradi Svetega Izraelovega, ki te je izbral.«

Evangelij sv. Luka, 1, 57—68.

Elizabeti se je dopolnil čas poroda, in rodila je sina. In slišali so sosedge ter njeni sorodniki, da ji je Gospod izkazal svoje veliko usmiljenje, in so se z njo vred veselili. In zgodilo se je osmi dan, da so prišli dete obrezat, in imenovali so ga po imenu njegovega očeta Zaharija. In odvrnila je njegova mati, rekoč: »Nikakor, ampak Janez se bo imenoval.« In rekli so ji: »Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo tako ime.« Po-

mignili so pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se imenoval. In zahteval je pisalno ploščico ter zapisal: »Janez je njegovo ime.« In vsi so se čudili. Takoj pa so se odprla njegova usta, in (*razvezal se mu je*) jezik, in je izpregovoril ter hvalil Boga. In obšel je strah vse njih sosede, in po vsem Judejskem pogorju so se razglasile vse te reči. In vsi, ki so slišali, so si k srcu vzeli, rekoč: »Kaj neki bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospodova je bila z njim.« In Zaharija, njegov oče, je bil napolnjen s Svetim Duhom, in je prerokoval, rekoč: »Hvaljen, Gospod, Izraelov Bog, ki je obiskal svoje ljudstvo ter mu prinesel rešenje.«

God sv. Joahima, očeta bl. Device Marije.

(V nedeljo po prazniku vnebovzetja bl. Device Marije.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 31, 8—11).

Blagor človeku, ki je brez madeža itd. str. 330.

Evangelij sv. Mateja, 1, 1—16.

Knjiga rodu Jezusa Kristusa itd. str. 270.

Praznik prečistega Srca Marijinega.

(Tretjo nedeljo po binkošti ali v nedeljo po osmini praznika vnebovzetja bl. Device Marije.)

Berilo iz knjige Modrosti (Visoka pesem, 8, 6—7).

»Deni me ko pečat na svoje srce, ko pečat na svojo roko; zakaj močna ko smrt je ljubezen, trda ko pekel ljubosumnost; njeni žarki so ognjeni in plameneči.

Velike vode ne morejo pogasiti ljubezni, in reke je ne morejo utopiti; če da človek vse imetje svoje hiše za ljubezen, kakor nič vse to prezira.

Evangelij sv. Luka, 2, 48—52.

Tisti čas je rekla mati Jezusova: »Sin, kaj si nama tako storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala.« In reče jima: »Kaj da ste me iskala? Ali nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« In ona nista umela besede, ki jima jo je govoril. In šel je z njima ter prišel v Nazaret in bil jima je pokoren. In njegova mati je ohranila vse te besede v svojem srcu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti in milosti pri Bogu in ljudeh.

Praznik sv. angelov varihov.

(Prvo nedeljo meseca septembra.)

Berilo iz II. knjige Mozesove, 23, 20—23.

To govori Gospod Bog: »Glej, jaz pošljem svojega angela, da bo hodil pred teboj in te vároval na potu in te pripeljal na kraj, ki sem ga pripravil. Glej nanj in te poslušaj njegov glas in nikar ga ne zaničuj; zakaj ne bo prizanesel, kadar boš grešil; in moje ime je v njem. Če boš pa poslušal njegov glas in storil vse, kar govorim, bom sovražnik tvojim sovražnikom in bom udaril tiste, ki bi tebe udarili. In angel moj bo hodil pred teboj.«

Evangelij sv. Mateja, 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekoč: Kdo, meniš, je večji v nebeškem kraljestvu? itd. str. 275.

Praznik sv. rožnega venca bl. Device Marije.

(Prvo nedeljo meseca oktobra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Preg., 8, 22, 35).

Gospod me je imel (*v lasti*) v začetku svojih potov, preden je kaj storil, od začetka. Od vekomaj sem postavljena in iz davna, preden je bila zemlja. Ni še bilo brezden, in jaz sem bila že spočeta; tudi studenci vodá še niso izvirali, tudi gore s silno težo še niso stale; preden so bili hribi, sem se jaz rodila; ni še bil naredil zemlje, ne rek, ne tečajev zemskega kroga. Ko je narejal nebesa, sem bila zraven; ko je s stanovitno postavo in z okrogom ograjal brezdna, ko je zgoraj utrljal hlipiše in tehtal studence vodá, ko je okoli morja postavljajl meje in vodam dajal postavo, da naj ne prestopajo svojih bregov, ko je zemlji dno pokladal: sem pri njem bila in vse z njim ravnala in sem se veselila vsak dan in sem ves čas pred njim igrala, igrala na krogu zemlje, in moje veselje je, bivati s človeškimi otroki. Zdaj torej, otroci, poslušajte me: blažor njim, kateri se drže mojih potov! Poslušajte nauk in bodite modri in nikar ga ne zametujte! Blažor človeku, kateri me posluša in čuje pri mojih vratih vsak dan in name pazi pri podbojih mojih duri. Kdor mene najde, najde življenje in prejme zveličanje od Gospoda.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v Galilejsko mesto, ki mu je bilo ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu, ki mu je bile ime Jožef, iz hiše Davidove; in Devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej ter rekel: »Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami.« Ko je pa ona njegovo govorjenje slišala, se je prestrašila in razmišljala, kakšen bi bil ta

pozdrav. In angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, zakaj našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš v telesu in rodila Sina, in imenovala boš njegovo ime Jezus. Ta bo velik in imenovan Sin Najvišjega, in Gospod Bog mu bo dal sedež njegovega očeta Davida, in kraljeval bo v hiši Jakobovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« In angel ji je odgovoril ter ji rekel: »Sveti Duh bo prišel v te, in moč Najvišjega te bo obsenčila; in zato bo sveto, ki bo rojeno iz tebe, imenovano Sin božji. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in ta mesec je šesti, njej, ki se imenuje nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nemogoča nobena reč.« Marija pa je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.«

Praznik materinstva bl. Device Marije.

(Drugo nedeljo meseca oktobra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 23—31).

Kakor trta sem sladak in dišeč sad obrodila itd. str. 255.

Evangelij sv. Luka, 2, 43—51.

V tistem času, ko so se vračali stariši Jezusovi, je ostal deček Jezus v Jeruzalemu, in njegovi stariši tega niso vedeli. Meneč pa, da je v družini, so šli dan hoda in ga iskali med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Zgodilo se je, da so ga

našli čez tri dni v templju, sedečega sredi učnikov, ki jih je poslušal in povpraševal. Vsi pa, ki so ga slišali, so se čudili njegovemu umu in njegovim odgovorom. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: »Sin, kaj si nama tako storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala.« In reče jima: »Kaj da sta me iskala? Ali nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« In ona nista umela besede, ki jima jo je govoril. In šel je z njima ter prišel v Nazaret in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te besede v svojem srcu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Praznik čistosti bl. Device Marije.

(Tretjo nedeljo meseca oktobra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Visoka pesem 2, 10—14).

Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, prijateljica moja, golobica moja, zala moja, in pridi! Zakaj zima je že prešla, dež je prenehal in se umeknil. Cvetlice so se prikazale v naši deželi, čas obrezovanja je prišel, glas grlice se je začul v naši deželi: smokvino drevo je odgnalo svoj sad; cvetoči vinogradi so zadišali. Vstani, prijateljica moja, zlata moja, in pridi: moja golobica v razpokah skalovja, v dolbinah zidovja, pokaži mi svoje obličje; naj se glasi tvoj glas v mojih ušesih: zakaj tvoj glas je sladak in tvoje obličje je krasno.

Evangelij sv. Luka, 1, 26—35.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v Galilejsko mesto, ki mu je bilo ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef,

iz hiše Davidove; in Devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej ter rekel: »Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami.« Ko je pa ona njegovo govorjenje slišala, se je prestrašila in razmišljala, kakšen bi bil ta pozdrav. In angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, zakaj našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš v telesu in rodila Sina, in imenovala boš njegovo ime Jezus. Ta bo velik in imenovan Sin Najvišjega, in Gospod Bog mu bo dal sedež njegovega očeta Davida, in kraljeval bo v hiši Jakobovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« In angel ji je odgovoril ter ji rekel: »Sveti Duh bo prišel v te in moč Najvišjega te bo obsenčila; in zato bo Sveto, ki bo rojeno iz tebe, imenovano Sin božji.«

Praznik varstva bl. Device Marije.

(Drugo nedeljo meseca novembra.)

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 24, 14—16).

V začetku in pred vsem časom sem bila ustvarjena itd.
str. 237.

Evangelij sv. Luka, 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množicam, je neka žena izmed množice povzdignila glas itd.
str. 244.

Tretji del.

**Berila in evangeliji, ki so skupni za razne
godove svetnikov.**

(Commune Sanctorum.)

V god mučenca škofa.

I.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 1, 12—18.

Preljubi! Blagor človeku, kateri pretrpi izkušnjo; zakaj ko bo preizkušen, bo prejel krono življenja, ki jo je Bog obljubil tem, ki ga ljubijo. Nihče ne reci, ko je izkušan, da je od Boga izkušan; zakaj Bog ni izkušan od hudega, in tudi on nikočar ne izkuša. Vsak pa je izkušan od lastnega poželenja, ki ga vleče in vabi. Potlej, ko poželenje spočne, rodi greh: greh pa, ko je storjen, rodi smrt. Ne motite se tedaj, moji preljubi bratje! Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj in prihaja od Očeta luči, pri katerem ni izpreminjevanja in tudi ne sence kakega menjavanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekakšne prvine njegovih stvari.

Evangelij sv. Luka, 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: »Ako pride kdo k meni in ne sovraži svojega očeta in svoje matere in žene in otrok in bratov in sester, in vrhutega še svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč izmed vas, ki hoče stolp zidati, ne sede poprej ter ne presodi potrebnih stroškov, če ima dovolj, da ga dodela; da se mu ne začno vsi, ki vidijo, ko je stavil temelj, in ne more dodelati, posme-

hovati, rekoč: „Ta človek je začel zidati in ni mogel dodelati!“ Ali kateri kralj, ko gre na vojsko zoper drugega kralja, ne sede prej in ne premisli, ali more z deset tisoči iti zoper tistega, ki gre z dvajset tisoči proti njemu? Sicer pošlje poslanstvo, dokler je oni še daleč, in prosi miru. Tako torej nihče izmed vas ne more biti moj učenec, če se ne odpove vsemu, kar ima.«

II.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov, 1, 3—7.

Bratje! Blagoslovljen Bog in Oče Gospoda našega, Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe; ki nas tolaži v sleherni naši nadlogi, da tudi mi moremo tolažiti tiste, ki so v mnogoterih stiskah, s tolažbo, s katero Bog tudi nas tolaži. Zakaj kakor je trpljenje Kristusovo v nas obilno, tako je tudi po Kristusu obilna naša tolažba. Če smo torej stiskani, (*smo*) vam v tolažbo in zveličanje; če prejemamo tolažbo, (*jo prejemamo*) v vašo tolažbo; če smo opominjani, (*je to*) v vaše opominjanje in zveličanje, ki naredi, da (*potrpežljivo*) prenašate ravno tiste nadloge, ki jih tudi mi trpimo, tako da je naše upanje o vas trdno: ker vemo, da boste, kakor ste z nami deležni trpljenja, tako deležni tudi tolažbe v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Mateja, 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe in naj vzame svoj križ in hodi za menoj. Zakaj kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa

izgubi svoje življenje zavoljo mene, ga bo našel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kaj naj človek da v zameno za svojo dušo? Zakaj Sin človekov bo prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli in takrat bo povrnil vsakateremu po njegovih delih.«

V god mučenca, ki ni bil škof.

I.

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 10—14).

Pravičnega je vodil Gospod po pravih potih in mu je pokazal kraljestvo božje ter mu dal vednost svetih; obogatil ga je v njegovem trudu in dovršil je njegova dela. Ko so ga hoteli zvijačno prekaniti, mu je ob strani stal in ga je obogatil. Vároval ga je sovražnikov in zoper zalezovalce ga je branil, in moč v boju mu je dal, da bi zmagal in vedel, da je modrost močnejša od vseh reči.

(*Modrost*) prodanega pravičnika ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov in šla je z njim v jamo in v ječi ga ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljevega žezla in oblasti nad onimi, ki so ga zatirali; in na laž je postavila te, ki so ga obrekovali, in dal mu je večno slavo Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Mateja, 10, 34—42.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Nikar ne mislite, da sem prišel, da bi mir prinesel na zemljo; nisem prišel, da bi prinesel mir, ampak meč. Prišel sem namreč ločit sina od nje-

govega očeta in hčer od njene matere in sinaho od njene tašče. In človekovi sovražniki (*bodo*) njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor izgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, ki me je poslal. Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo prejel plačilo preroka; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo prejel plačilo pravičnega. In kdorkoli da piti komu izmed teh najmanjših le kupo hladne vode v imenu učenca, resnično, povem vam, ne bo izgubil svojega plačila.«

II.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja, 2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi! Pomni, da je Gospod Jezus Kristus, iz zaroda Dávidovega, vstal od mrtvih po mojem evangeliju, zavaljo katerega (*veliko*) trpim, celo vkovan v železje kakor hudodelec; toda božja beseda ni vklenjena. Zato vse pretrpim zavaljo izvoljenih, da tudi oni dosežejo zveličanje, ki je v Kristusu Jezusu z nebeško častjo. Ti pa si umel moj nauk, poučenje, trud, vero, krotkost, ljubezen, potrpežljivost, preganjanja, bolečine, kar se mi je prigodilo v Antiohiji, v Ikoniju in v Listri: kakšno preganjanje sem prestal; in iz vsega me je Gospod rešil. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjanje trpeli.

Evangelij sv. Mateja, 10, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Nič ni zakritega, kar bi se ne razodelo, in skrivnega, kar bi se ne izvedelo. Kar vam govorim v temi, pripovedujte ob belem dnevu, in kar na tihem slišite, oznanjujte na strehah. In ne bojte se tistih, ki telo umoré, duše pa ne morejo umoriti; temveč bojte se velikobolj tistega, ki more dušo in telo pogubiti v pekel. Ali se ne prodajata po dva vrabca za pol dvojake? In eden izmed njih ne bo padel na zemljo brez volje vašega Očeta? Celo lasje vaše glave so vsi prešteti. Nikar se torej ne bojte, več vredni ste nego mnogo vrabcev. Kdorkoli bo tedaj mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.«

III.**Berilo iz lista sv. apostola Jakoba, 1, 2—12.**

Predragi! V veliko veselje si štejte, če pridejo nad vas razne izkušnje, ker veste, da preizkušena vaša vera obrodi vztrajnost. Vztrajnost pa izpopolni dobro delo: da boste vsovršeni in popolni in ne boste v ničemer zaostajali. Ako pa kdo izmed vas potrebuje modrosti, naj je prosi od Boga, ki daje vsem obilno in ne oponaša, in dana mu bo. Prosi naj pa z zaupanjem, brez vsega pomišljanja; zakaj kdor se pomišlja, je podoben morskemu valu, katerega veter goni in semtertja meče. Naj torej ne misli tak človek, da bo kaj prejel od Boga: človek dvojnih misli, nestanoviten na vseh svojih potih. Hvali pa naj se ubogi brat s svojim povišanjem, bogati pa s svojim ponižanjem, zakaj kakor cvet trave bo minil;

solnce namreč vzide z vročino in posuši travo, in njen cvet odpade in njegova lepa podoba izgine; tako bo tudi bogatin na svojih potih zvenel. Blagor človeku, kateri prenese izkušnjo; zakaj ko bo preizkušen, bo prejel krono življenja, ki jo je Bog obljubil tem, ki ga ljubijo.

Včasih se bere:

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 4, 13—19.

Predragi! Veselite se, ker s Kristusom trpite, da se boste tudi v razodetju njegovega veličastva veselili in radovali. Ako ste zasramovani zavoljo Kristusovega imena, blagor vam; zakaj nad vami bo počivala čast, slava in moč božja in božji duh. Nihče med vami pa naj ne trpi kot ubijalec ali tat, ali preklinjevalec, ali kot tujega lakomen. Če pa (*trpi*) kot kristjan, naj se ne sramuje; temveč naj poveljuje Boga v tem imenu. Zakaj čas je, da se začne sodba pri hiši božji. Če pa najprej pri nas, kakšen bo konec tistih, ki ne verujejo božjemu evangeliju? In če bo pravični komaj zveličan, brezbožnež in grešnik, kje bosta? Torej naj tudi tisti, ki trpé po volji božji, priporočajo zvestemu Stvarniku svoje duše z dobrimi deli.

Evangelij sv. Janeza, 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Resnično, resnično, povem vam, ako pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo; ako pa umrje, da veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo rešil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj hodi za menoj; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Ako kdo meni služi, ga bo počastil moj Oče.«

V god mučenca o velikonočnem času.

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 1—5).

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo pred tistimi, ki so jih stiskali in njih dela zaničevali. Ko bodo ti to videli, jih bo prešinil grozen strah, in se bodo začudili zavoljo naglosti nepričakovanega zveličanja (*pravičnih*); in žal jim bo, in govorili bodo med seboj ter zavoljo dušne bridkosti vzdihovali: »Ti so, ki smo jih nekdaj imeli v zasmeh in zasramovanje. Mi nespametni! Življenje njihovo smo imeli za neumno, in njih konec za nečasten. Glej, kako so zdaj prištetí med otroke božje, in njih delež je med svetniki.«

Včasí se bere:

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi! Pomni, da je Gospod Jezus Kristus, iz zaroda Davidovega, vstal od mrtvih itd. str. 308.

Evangelij sv. Janeza, 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Jaz sem prava vinska trta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, katera na meni ne rodi sadu, bo odrezal, in vsako, katera rodi sad, bo otrebil, da bo več sadu rodila. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, katere sem vam govoril. Ostanite v meni, in jaz v vas. Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, ako ne ostane na trti: tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, ta obrodí veliko sadu; zakaj brez mene ne morete ničesar storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo

vunkaj vržen kakor mladika; in usehnila bo, in pobrali jo bodo ter vrgli v ogenj, in bo gorela. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, karkoli hočete, in zgodilo se vam bo.«

V god več mučencev o velikonočnem času.

I.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra, 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega, Jezusa Kristusa, ki nas je po svojem velikem usmiljenju prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestrohljiv in brezmadežen in nevenljiv delež, v nebesih pripravljen vam, ki ste v božji moči ohranjeni po veri za zveličanje, ki bo razodeto poslednji čas. Tedaj se boste veselili, če je treba zdaj nekoliko žalovati v raznih izkušnjavah, da se preizkušena vaša vera, bolj dragocena ko zlato, ki se v ognju preizkuša, pokaže v hvalo in slavo in čast v razodetju Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelij sv. Janeza, 15, 5—11.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem: »Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, ta obrodi veliko sadu; zakaj brez mene ne morete ničesar storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj vržen kakor mladika; in usehnila bo, in pobrali jo bodo ter vrgli v ogenj, in bo gorela. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, karkoli hočete, in zgodilo se vam bo. V tem je poveličan moj Oče, da obrodite veliko sadu, in ste moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite

v moji ljubezni. Če boste moje zapovedi izpolnjevali, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem tudi jaz zapovedi svojega Očeta izpolnil in ostanem v njegovi ljubezni. To sem vam govoril, da moje veselje v vas ostane, in da se vaše veselje dopolni.«

II.

Berilo iz Razodetja sv. apostola Janeza, 19, 1—9.

Tiste dni: potem sem jaz, Janez, slišal kakor glas velike množice v nebesih, ki je klicala: »Aleluja! čast in slava in moč Bogu našemu! Zakaj resnične in pravične so njegove sodbe, ker je obsodil veliko nečistnico, ki je pohujševala zemljo s svojo nečistostjo, in se je zmaščeval nad njo zavoljo krvi svojih služabnikov.« In spet so rekli: »Aleluja!« In njen dim gre kvišku na vekov veke. In padli so štiriindvajseteri starejšine in četvera živa bitja in so molili Boga, sedečega na prestolu, rekoč: »Amen, aleluja!« In glas je od prestola izšel, rekoč: »Hvalite Boga našega vsi njegovi služabniki, in ki se ga bojite, majhni in veliki!« In slišal sem kakor glas velike množice, in kakor šum veliko voda in kakor bobnenje velikih gromov: »Aleluja, zakaj zakraljeval je Gospod naš, vse-mogočni Bog! Veselimo in radujmo se in dajmo mu čast; zakaj prišla je ženitnina Jagnjeta, in pripravila se je njegova nevesta. In dano ji je, da se je oblekla v svetlo in belo tenčico; tenčica so namreč pravična dela svetnikov.« In rekel mi je: »Piši! Blagor jim, ki so povabljeni na ženitnino Jagnjeta.«

Evangelij sv. Janeza, 16, 20—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Še malo, in ne boste me več videli; in spet malo, in me boste videli, ker grem k Očetu.« Tedaj je

nekaj njegovih učencev reklo: »Kaj je to, kar nam pravi: ‚Še malo, in me ne boste videli; in spet malo, in me boste videli‘, in: ‚Grem k Očetu?« Rekli so torej: »Kaj je to, kar pravi: Malo? Ne vemo, kaj govori.« Jezus pa je spoznal, da so ga hoteli vprašati, in jim je rekel: »O tem se vprašujete, ker sem rekel: ‚Še malo, in me ne boste videli, in spet malo, in me boste videli. Resnično, resnično, povem vam: Jokali boste in žalovali, svet pa se bo veselil; vi boste žalovali, ali vaša žalost se bo izpremenila v veselje. Žena na porodu je žalostna, ker je prišla njena ura; ko pa dete rodi, ne misli več na bridkost, od veselja, da je človek rojen na svet. Tako ste tudi vi zdaj sicer žalostni; pa spet vas bom videl in veselilo se bo vaše srce, in vašega veselja vam ne bo nihče vzelo.«

V god več mučencev izvun velikonočnega časa.

I.

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 3, 1—8).

Pravičnih duše so v božji roki, in ne dotakne se jih muka smrti. Očem nespametnih se je zdelo, da so umrli, in njih ločitev se je štela za bridko in njih odhod od nas za uničenje; oni pa so v miru. In če so pred ljudmi trpeli muke, je (*vendar*) njih upanje polno neumrljivosti. Malo so bili stiskani, ali veliko dobrega bodo prejeli; zakaj Bog jih je izkušal in jih našel, da so njega vredni. Kakor zlato v ognju jih je preizkušal in kakor žgalni dar jih je sprejel in ob svojem času se

bo nanje ozrl. Svetili se bodo pravični in kakor iskre v trstju bodo žareli. Sodili bodo narode in gospodovali ljudstvom, in Gospod bo kraljeval nad njimi vekomaj.

Evangelij sv. Luka, 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ko boste slišali o bojih in uporih, se nikar ne stržite: treba je, da se to prej zgodi, toda ne bo še takoj konca.« Tedaj jim je rekel: »Vstal bo narod zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo. In veliki potresi bodo po pokrajinah in kuga in lakota in grozote z neba: in velika znamenja bodo. Toda pred vsem tem bodo na vas svoje roke položili in vas preganjali, izdajali v shodnice in ječe ter vlečili pred kralje in oblastnike zavoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričevanje. Vtisnite si tedaj v srca, da ne boste prej premišljali, kako bi odgovarjali. Jaz namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli ustavljati in ji ne ugovarjati vsi vaši nasprotniki. Izdajali pa vas bodo stariši in bratje in sorodniki in prijatelji, in nekateri izmed vas bodo umorjeni. In sovražili vas bodo vsi zavoljo mojega imena; pa še las z vaše glave se ne izgubi. S potrpljenjem boste ohranili svoje duše.«

II.

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 5, 16—20).

Pravični bodo večno živeli, in pri Gospodu je njih plačilo, in skrb zanje pri Najvišjem. Zato bodo prejeli častitljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospodove

roke; zakaj s svojo desnico jih bo vároval in s svojo sveto roko jih bo branil. Za orožje bo prijel njegov srd, in stvari bo oborožil v maščevanje nad sovražniki. Za oklep si bo nadel pravico in za šlem bo vzel pravično sodbo; za nepremagljiv ščit mu bo pravičnost.

Evangelij sv. Luka, 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore in se je ustavil na ravnem kraju in družba njegovih učencev in velika množica ljudi iz vse Judeje in iz Jeruzalema in od Primorja in od Tira in Sidona, ki so bili prišli, da bi ga poslušali in bili ozdravljeni svojih bolezni. In kateri so bili nadlégovani od nečistih duhov, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je hotela dotekniti, ker je šla moč iz njega in vse ozdravljala. In on je oči obrnil v svoje učence in rekel: »Blagor ubogim; zakaj vaše je božje kraljestvo. Blagor (*vam*), kateri ste zdaj lačni; zakaj nasičeni boste. Blagor *vam*, kateri se zdaj jokate; zakaj smejali se boste. Blagor *vam*, ko vas bodo ljudje sovražili in ko vas bodo izobčevali in zasramovali in zametovali vaše ime kot zlo zavoljo Sina človekovega. Veselite se tisti dan in radujte se, zakaj glejte, veliko bo vaše plačilo v nebesih.«

III.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev, 10, 32—38.

Bratje! Spomnite se prejšnjih dni, v katerih ste bili razsvetljeni in ste pretrpeli veliko preganjanje, ko ste bili sami pred ljudmi zasramovani in stiskani, ali pa ste

bili tovariši tistih, ki so tako trpeli. *Zakaj sočutje ste imeli z vjetimi in z veseljem ste trpeli izgubo svojega imetja, vedoč, da imate boljše in stanovitno premoženje. Nikar torej ne izgublajte svojega zaupanja, ki ga čaka veliko plačilo! Vztrajnosti vam je namreč treba, da voljo božjo izpolnjujoč obljubo dosežete. Zakaj še malo, in ta, ki ima priti, bo prišel, in se ne bo mudil. Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelij sv. Mateja, 24, 3—13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na Oljiski gori, so skrivaj pristopili k njemu učenci, rekoč: »Povej nam, kdaj bo to? In kakšno bo znamenje tvojega prihoda in konca sveta?« In Jezus je odgovoril in jim rekel: »Glejte, da vas kdo ne zapelje! Mnogo jih namreč z mojim imenom pride, rekoč: 'Jaz sem Kristus'; in mnogo jih bodo zapeljali. Slišali pa boste o vojskah in govorice o vojskah. Glejte, da se ne boste zbegali. Vse to se namreč mora zgoditi, toda še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod nad narod in kraljestvo nad kraljestvo; in kuga in lakota in potresi bodo po deželah. Vse to pa je le začetek bolečin. Tedaj vas bodo izdajali v bridkost in vas morili; in sovražili vas bodo vsi narodi zovoljo mojega imena. In takrat se bodo mnogi pohujševali in eden drugega izdajali in sovražili. In vstali bodo mnogi krivi preroki, ki jih bodo veliko zapeljali. In ker se bo hudobija obilno razširila, bo ljubezen premnogih omrznila. Kdor bo pa stanovitno do konca, ta bo zveličan.«

IV.

Berilo iz knjige Modrosti (Modr., 10, 17—20.)

Pravičnim je Bog dal plačilo za njih dela in vodil jih je po čudovitem potu in bil jim je senca po dnevu in svetloba zvezd po noči. Prepeljal jih je skozi Rdeče morje in predstavil jih je čez globočino vodâ. Njih preganjalce je potopil v morju, nje pa je rešil iz globokega brezdna. Zato so pravični zaklade hudobnih odnesli in slavili so, Gospod, tvoje sveto ime in skupno hvalili tvojo zmagovalno roko, Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Mateja, 5, 1—12.

Tisti čas, ko je Jezus videl množice, je šel na goro in ko se je bil vsedel, so pristopili k njemu njegovi učenci. In odprl je svoja usta in jih učil, rekoč:

»Blagor ubogim v duhu, zakaj njih je nebeško kraljestvo.

Blagor krotkim, zakaj zemljo bodo posedli.

Blagor žalostnim, zakaj potolaženi bodo.

Blagor njim, ki so lačni in žejni pravice, zakaj nasičeni bodo.

Blagor usmiljenim, zakaj usmiljenje bodo dosegli.

Blagor njim, ki so čistega srca, zakaj Boga bodo gledali.

Blagor mirnim, zakaj otroci božji bodo imenovani.

Blagor njim, ki zavoljo pravice preganjanje trpe, zakaj njih je nebeško kraljestvo.

Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili za-
voljo mene; veselite in radujte se, zakaj veliko
je vaše plačilo v nebesih.«

V.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
5, 1—5.

Bratje! Opravičeni iz vere, imejmo mir z Bogom po
Gospodu našem, Jezusu Kristusu, ki imamo po njem po
veri tudi pristop k tej milosti, v kateri stojimo in se
hvalimo z upanjem na veličastvo božjih otrok. Pa ne
samo s tem, temveč hvalimo se tudi z nadlogami; vemo
namreč, da nadloga prinese potrpežljivost, potrpežljivost
pa izkušnjo, izkušnja pa upanje, upanje pa ne osramoti,
ker je ljubezen božja izlita v naša srca po Svetem Duhu,
ki nam je bil dan.

Evangelij sv. Mateja, 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus govoril, rekoč: »Zahvalim
te, Oče, Gospod nebes in zemlje, da si to prikril
modrim in razumnim in razodel malim. Prav, Oče!
tako je bilo tebi všeč. Vse mi je izročeno od
mojega Očeta. In nihče ne pozna Sina, kakor le
Oče; tudi Očeta nihče ne pozna, kakor le Sin,
in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi,
kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom
poživil. Vzemite moj jarem nase, in učite se od
mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli
boste mir svojim dušam. Zakaj moj jarem je
sladak in moje breme je lahko.«

VI.

**Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Rimljanov,
8, 18—23.**

Bratje! Mislim, da se trpljenje sedanjega časa ne da primerjati s prihodnjo slavo, ki se bo v nas razodela. Zakaj stvarstvo željno čaka razodetja božjih otrok. Stvarstvo je namreč podvrženo ničemurnosti, ne iz svoje volje, ampak zavoljo tistega, ki jo je podvrgel, v upanju, da bo tudi stvarstvo rešeno iz suženjstva pokvarjenosti v častitljivo svobodo božjih otrok. Vemo namreč, da vse stvarstvo zdaj še vzdihuje in stoka kakor na porodu. Pa ne samo ono, ampak tudi mi, ki imamo prvine Duha, tudi mi sami v sebi vzdihujemo, ko čakamo posinovljenja božjega in odrešenja svojega telesa, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 11, 47—51.

Tisti čas je govoril Jezus pismarjem in farizejem: »Gorje vam, ki zidate grobišča prerokom, vaši očetje pa so jih morili. Zares pričujete, da soglašate z deli svojih očetov; zakaj oni so jih sicer morili, vi pa jim grobišča zidate. Zato je tudi modrost božja rekla: ‚Poslal jim bom preroke in apostole, in nekatere izmed njih bodo umorili in nekatere preganjali; da se bo terjala od tega rodu kri vseh prerokov, ki je bila prelita od začetka sveta, od krvi Abelove do krvi Zaharijeve, ki je bil umorjen med oltarjem in sveetiščem‘. Gotovo, rečem vam, terjala se bo od tega rodu.«

VII.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
6, 1—10.

Bratje! Opominjamo vas, da milosti božje ne pridoma ne prejémajte. Rečeno je namreč: »Ob milostnem času te uslišim in na dan zveličanja ti pomagam.« Glejte, zdaj je čas milosti; glejte, zdaj je dan zveličanja. Nikomur ne dajemo pohujšanja, da se naša služba ne bi grajala; ampak v vseh rečeh se skazujemo kot božje služabnike v velikem potrpljenju, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v uporih, v trudih, v čuvanju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizanašanju, v prijaznosti, v Svetem Duhu, v nehinavski ljubezni, v besedi resnice, v moči božji, z orožjem pravice v desni in levi, s častjo in nečastjo, s slabim in dobrim imenom: kot zapeljivci (*smo*), in vendar (*smo*) resnični; kot nepoznani, in vendar znani; kot umirajoči, in, glejte, živimo; kot stepeni, in vendar ne še umorjeni; kot žalostni, a vedno veseli; kot ubogi, in vendar (*jih*) mnogo bogatimo; kot da nič nimamo, in vendar vse imamo.

Evangelij sv. Luka, 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje njega, ki me je poslal«. Vrnili pa so se dvainsedemdeseteri z veseljem in rekli: »Gospod, še huhobni duhovi so nam pokorni v tvojem imenu«. In rekel jim je: »Videl sem satana kakor blisk z neba pasti. Glejte, dal sem vam oblast, stopati na kače in škorpijone in na vsakatere sile sovražnikove; in nič vam ne bo škodovalo.

Vendar se ne veselite tega, da so vam pokorni duhovi; marveč veselite se, da so vaša imena zapisana v nebesih.«

VIII.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev, 11, 33—39.

Bratje! Svetniki so po veri premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašili levom žrela, ugasili silne ognje, ubežali ostremu meču, okrepili se v slabosti, ojačili v boju in odgnali vojske zunanjih (*sovražnikov*), žene so prejele svoje mrtve obujene. Drugi pa so bili (*na teزالnici*) razpeti, ker niso hoteli rešenja, da bi našli boljše vstajenje. Drugi pa so bili zasramovani in tepeni, povrh še tudi v železju in v ječah; bili so kamenjani, sekani, izkušani, z mečem umorjeni; okrog so hodili v kožuih in kozjih kožah, ubožni, stiskani, zatirani, katerih svet ni bil vreden; potikali so se po puščavah, po gorah in brlogih in podzemeljskih jamah. In ti vsi preizkušeni s pričevanjem vere, so bili najdeni v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Varujte se kvasú farizejev, ki je hinavščina. Nič ni zakritega, kar se ne bi razodelo. Kar ste torej govorili v temi, se bo pripovedovalo ob belem dnevu, in kar ste na uho šepetali v hramih, se bo oznanjevalo na strehah.« Rečem pa vam, svojim prijateljem: »Ne bojte se tistih, ki telo umoré in potem nimajo več kaj storiti. Pokažem vam pa, kogá se bojte: Bojte se tistega, ki ima moč, potem

ko je umoril, vreči v pekel. Da, rečem vam, tega se bojte. Ali se ne prodaja po pet vrabcev za dvojak? in niti eden od njih ni pozabljen pred Bogom. Pa tudi lasje vaše glave so vsi prešteti. Nikar se torej ne bojte; več ko veliko vrabcev ste vredni vi. Rečem vam pa: Kdorkoli bo mene spoznal pred ljudmi, vsakega bo tudi Sin človekov spoznal pred angeli božjimi.«

IX.

Berilo iz Razodetja sv. apostola Janeza, 7, 13—17.

Tiste dni je izpregovoril eden izmed starejšin in mi je rekel: »Kdo so ti, ki so oblečeni v bela oblačila, in od kod so prišli?« In rekel sem mu: »Moj Gospod, ti veš!« In rekel mi je: »To so tisti, ki so prišli iz velike bridkosti in so oprali svoja oblačila in jih očistili s krvjo Jagnjetovo. Zato so pred prestolom božjim in mu služijo noč in dan v njegovem templju; in ta, ki sedi na prestolu, bo nad njimi prebival. Ne bodo več ne lačni ne žejni; tudi solnce jih ne bo več peklo, ne druga vročina; zakaj Jagnje, ki je sredi prestola, jih bo paslo in jih vodilo k virom živih vodâ; in Bog bo obrisal sleherno solzo z njih oči.«

Evangelij sv. Luka, 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ko boste slišali o bojih in uporih itd. str. 315.

V god spoznavalca škofa.

I.

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 44, 16. 17. 20. 22. 25—27; 45, 3. 8. 20.).

Glej, veliki duhovnik, ki je bil v svojih dneh Bogu ljub: najden je bil pravičen, in ob času (*božje*) jeze je bil v spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bi bil izpolnjeval postavo Najvišjega. Zato mu je s prisego dal Gospod, zrasti v njegovo ljudstvo.

Blagodar vseh narodov mu je dal in svojo zavezo je potrdil nad njegovo glavo. Nanj se je ozrl v svojih blagodarjih, ohranil mu je svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospodovimi očmi. Poveličal ga je pred kralji in dal mu je venec slave. Sklenil je z njim večno zavezo in dal mu je veliko duhovništvo in osrečil ga je s slavo, da opravlja duhovniško službo in poje hvalnice v njegovem imenu in mu daruje dragoceno kadilo v prijeten duh.

Evangelij sv. Mateja, 25, 14—23.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Človek, ki je šel na tuje, je poklical svoje služabnike in jim je izročil svoje imetje. In dal je enemu pet talentov, enemu pa dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in nato je odpotoval. Šel je pa ta, ki je bil prejel pet talentov, in je kupčeval z njimi ter je pridobil pet drugih. Enako je tudi ta, ki je bil dva prejel, pridobil dva druga. Tisti pa, ki je bil le enega prejel, je šel, izkopal zemljo in denar svojega gospoda skril. Čez dolgo časa pa je prišel gospod tistih služabnikov in imel obračun z njimi. In pristopil

je ta, ki je bil pet talentov prejel, in je prinesel pet drugih talentov, rekoč: ‚Gospod! pet talentov si mi izročil, glej! drugih pet sem pridobil.‘ Njegov gospod mu je rekel: ‚Prav, dobri in zvesti služabnik! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda.‘

Pristopil pa je tudi ta, ki je bil dva talenta prejel, in je rekel: ‚Gospod! dva talenta si mi izročil; glej! druga dva sem pridobil.‘ Njegov gospod mu je rekel: ‚Prav, dobri in zvesti služabnik! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda.‘

II.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
7, 23—27.

Bratje! Duhovnikov je bilo več, zato ker jim je smrt branila ostati: Jezus pa, ki ostane vekomaj, ima večno duhovniško službo. Zatorej more tudi vedno zveličevati tiste, ki prihajajo po njem k Bogu, ker vedno živi, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da imamo takega duhovnika, svetega, nedolžnega, brezmadežnega, odločenega od grešnikov, in ki je višji kakor nebesa: kate-remu ni treba kakor duhovnikom vsak dan poprej darovati za svoje grehe, potlej za (*grehe*) ljudstva; zakaj to je storil enkrat, ko je sam sebe daroval, Jezus Kristus, naš Gospod.

Evangelij sv. Mateja, 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospod prišel. To pa vedite, da bi hišni gospodar, ko bi

vedel, katero uro da tat pride, gotovo čul in ne bi pustil izpodkopati svoje hiše. Zatorej bodite tudi vi pripravljeni, ker bo Sin človekov prišel ob uri, za katero ne veste. »Kdo neki je zvest in previden služabnik, ki ga postavi njegov gospod čez svojo družino, da jim ob času daje jedi? Blagor tistemu služabniku, ki ga najde njegov gospod, ko pride, da tako dela. Resnično, povem vam: postavil ga bo čez vse svoje imetje«.

III.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev, 5, 1—4.

Bratje! Vsak véliki duhovnik, izmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v tistih rečeh, ki se nanašajo na Boga, da daruje dari in daritve za greh, in more usmiljenje imeti s tistimi, ki so v nevednosti in zmotah, zato ker je tudi on v slabostih; in torej mora kakor za ljudstvo, tako tudi zase opravljati daritve za grehe. In nobeden si ne vzame časti, razen kateri je poklican od Boga, kakor Aron.

Evangelij sv. Luka, 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Nihče luči ne prižiga in ne postavlja na skrit kraj, ali pod mernik, ampak na svetilnik, da tisti, ki prihajajo, svetlobo vidijo. Svetilka tvojega telesa je tvoje oko. Če je tvoje oko jasno, bo svetlo vse tvoje telo; če je pa kalno, bo temno tudi tvoje telo. Glej torej, da luč, ki je v tebi, ne bo tema.

Če je tedaj vse tvoje telo svetlo in nima nikjer nič teme, bo vse svetlo in te bo kakor svetla luč razsvetljevalo.«

IV.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Hebrejcev,
13, 7—17.

Bratje! Spominjajte se svojih predstojnikov, ki so vam oznanjali besedo božjo; glejte konec njih življenja in ravnajte se po njih veri: Jezus Kristus včeraj in danes: isti tudi vekomaj. Ne dajte se različnim in tujim naukom zapeljati. Najboljše je namreč, okrepčati si srce z milostjo, ne z jedmi, ki niso koristile tem, ki so jih uživali. Imamo oltar, s katerega nimajo pravice jesti tisti, ki šatoru služijo. Zakaj trupla živali, katerih kri nese veliki duhoven za greh v svetišče, se sežigajo zunaj šatorišča. Zato je tudi Jezus trpel zunaj vrat, da bi s svojo krvjo ljudstvo posvetil. Pojdimo torej k njemu vun iz šatorišča in nosimo njegovo zasramovanje. Zakaj nimamo tukaj stalnega mesta, temveč iščemo prihodnjega. Po njem torej darujmo vedno Bogu hvalni dar, to je, sad ustnic, ki slave njegovo ime. Dobrodelnosti in miloščine nikar ne pozabite, ker taki darovi so Bogu všeč. Bodite pokorni svojim predstojnikom in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, ki bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelij sv. Marka, 13, 33—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Pazite, čujte in molite, ker ne veste, kdaj bo čas. Kakor človek, ki je na tuje šel, zapustil svoj dom in dal svojim služabnikom oblast za vsa opravila in zapovedal vratarju, da naj čuje. Čujte torej, (zakaj ne veste, kdaj bo hišni gospodar

prišel: zvečer, ali o polnoči, ali o petelinjem petju, ali zjutraj), da vas ne najde spečih, ko bi prišel nenadoma. Kar pa vam pravim, pravim vsem: Čujte!«

V god cerkvenega učenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Timoteja,
4, 1—8.

Predragi! Rotim te pri Bogu in Jezusu Kristusu, ki bo sodil žive in mrtve, pri njegovem prihodu in njegovem kraljestvu: Oznanjуй besedo, ne nehaj, bodi prilično ali neprilično; prepričaj, prosi, svari z vsem potrpljenjem in učenjem. Zakaj pride čas, ko zdravega nauka ne bodo trpeli, ampak si bodo po svojih željah izbirali učnike, ki ušesa ščegetajo; in od resnice bodo ušesa odvrčali, obračali pa se bodo k basnim. Ti pa čuj, vse pretrpi, izvršuj delo evangelistovo, službo svojo izpolnjuj, bodi trezen. Jaz se namreč že darujem, in čas moje ločitve je blizu. Dobro sem se vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj mi je prihranjena krona pravice, ki mi jo bo dal tisti dan Gospod, pravični sodnik; pa ne le meni, ampak tudi vsem, kateri ljubijo njegov prihod.

Namesto tega berila se včasih bere:

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 39, 6—14).

Pravični zjutraj zgodaj povzdiguje svoje srce h Gospodu, ki ga je ustvaril, in moli pred obličjem Najvišjega. Odpira svoja usta v molitvi in prosi odpusčenja za svoje grehe. Zakaj ako veliki Gospod hoče, ga napolni z duhom razumnosti, in izlival bo reke svoje modrosti kakor dež, in bo v molitvi hvalil Gospoda; in (*Gospod*) bo vodil nje-

gove misli in njegov nauk, in on bo razmišljal njegove skrivnosti. On bo oznanjal zapovedi svojega nauka in slavil postavo Gospodove zaveze. Mnogi bodo hvalili njegovo modrost, in vekomaj se ne pozabi. Iz spomina ne bo izginil, in po njegovem imenu bodo povpraševali od roda do roda. O njegovi modrosti bodo pripovedovali narodi, in njegovo hvalo bo oznanjala Cerkev.

Evangelij sv. Mateja, 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vi ste sol zemlje; ako se pa sol izpridi, s čim se bo solila? Za nič ni več, kakor da se vun vrže in jo ljudje pohodijo.«

»Vi ste luč sveta. Ne more se skriti mesto, katero stoji na gori. Tudi ne prižigajo luči, da bi jo pod mernik stavili, ampak na svetilnik, da svéti vsem, ki so v hiši. Tako naj svéti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

»Nikar ne mislite, da sem prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sem jih prišel. Zakaj resnično, povem vam: dokler ne prejde nebo in zemlja, ne bo prešla le ena črka, ali ena pičica postave, da se vse zgodi. Kdor bo torej razvezal le eno teh najmanjših zapovedi in tako ljudi učil, bo najmanjši v nebeškem kraljestvu; kdor pa bo storil in učil, ta bo velik v nebeškem kraljestvu.«

V god spoznavalca, ki ni bil škof.

I.

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 31, 8—11).

Blagor človeku, ki je brez madeža in ki ne hodi za zlatom in se ne zanaša na denar in zaklade. Kdo je ta? in hvalili ga bomo; zakaj čudovite reči je delal v svojem življenju. On je bil v tem preizkušen in je popoln, zato mu bo večna slava; lahko bi bil grešil, pa ni grešil; hudo storil, pa ni storil; zato je zagotovljeno v Gospodu njegovo imetje in njegove milodare bo oznanjevala vsa množica svetih.

Evangelij sv. Luka, 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke v vaših rokah naj bodo prižgane, in vi bodite podobni ljudem, ki čakajo svojega gospoda, kdaj se vrne z ženitnine, da mu takoj odpro, ko pride in potrka. Blagor tistim služabnikom, ki jih gospod, ko pride, najde čuječe; resnično, povem vam, da se bo opasal, jih posadil k mizi, pristopil ter jim stregel! In če pride ob drugi straži, ali pride ob tretji straži, in jih tako najde: — blagor tistim služabnikom! To pa vedite, da bi, ko bi vedel hišni gospodar, katero uro tat pride, gotovo čul in ne pustil podkopati svoje hiše. Tudi vi bodite pripravljeni, zakaj ob uri, ko ne mislite, bo prišel Sin človekov.«

II.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
4, 9—14.

Bratje! V zglédovanje smo svetu, angelom in ljudem. Mi nespametni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni, vi slavni, mi pa zaničevani. Do te ure smo lačni in žejni in goli, in s pestmi nas bijejo, in nimamo stanovitnega bivališča. Trudimo se in delamo s svojimi rokami. Kolnejo nas, mi (*jih*) pa blagoslovljamo; preganjajo nas, in prenašamo; preklinjajo nas, in molimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vseh izvržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas sramotil, temveč vas opominjam kakor svoje preljube otroke v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Luka, 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ne bojte se, majhna čeda, zakaj vaš Oče je izvolil, dati vam kraljestvo. Prodajte, kar imate, in dajte vbogajme. Napravite si mošnje, ki se ne starajo; zaklad v nebesih, ki ne poíde, h kateremu se tat ne prikrade, in katerega molj ne konča. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srcé.«

III.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla do Filipljanov,
3, 7—12.

Bratje! Kar bi mi bilo v dobiček, to sem zavoljo Kristusa imel za izgubo. Da, vse imam za izgubo zavoljo visokega spoznanja Jezusa Kristusa, mojega Gospoda; vse sem zavržel zavoljo njega in imam za smetjè, da bi Kristusa pridobil; in da bi bil v njem, ne s svojo pra-

vičnostjo, ki je iz postave, ampak s tisto, ki je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, ki je iz Boga po veri, da spoznam njega in moč njegovega vstajenja, da postanem deležen njegovega trpljenja, podoben mu v smrti, da bi kako prišel do vstajenja od mrtvih; ne, kakor da bi bil že dosegel, ali da bi bil že popoln; trudim se pa, da bi kako dosegel, ker sem bil tudi dosežen v Kristusu Jezusu.

Evangelij sv. Luka, 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Neki imeniten človek je šel v daljno deželo, da bi kraljestvo v last vzel in se vrnil. Poklical je pa svojih deset služabnikov in jim dal deset denarjev (*min*) ter jim rekel: »Kupčujte, dokler se ne vrnem.« Njegovi meščani so ga pa sovražili ter poslali za njim poslanca, rekoč: »Nočemo, da bi ta kraljeval nad nami.« In zgodilo se je, da se je vrnil, ko je bil kraljestvo prevzel; in ukazal je poklicati služabnike, katerim je bil dal denar, da bi zvedel, koliko je vsakateri prikupčeval. Prišel je torej prvi, rekoč: »Gospod, tvoj denar je deset denarjev pridobil.« In rekel mu je: »Prav, zvesti služabnik, ker si bil v malem zvest, imej oblast nad desetimi mesti.« In drugi je prišel, rekoč: »Gospod, tvoj denar je pridobil pet denarjev.« In temu je rekel: »In ti bodi nad petimi mesti.« In tretji je prišel, rekoč: »Gospod, glej, tvoj denar, ki sem ga imel shranjenega v robcu; zakaj bal sem se te, ker si strog človek; jemlješ, česar nisi naložil, in žanješ, česar nisi sejal.« Reče mu: »Iz tvojih ust te sodim, hudobni služabnik. Vedel si, da sem

jaz strog človek, ki jemljem, česar nisem naložil, in žanjem, česar nisem sejal; zakaj tedaj nisi dal mojega denarja v menjalnico, da bi ga, ko bi prišel, seveda z obrestmi potegnil?» In rekel je zraven stoječim: »Vzemite mu denar, in dajte ga onemu, ki ima deset denarjev.« In rekli so mu: »Gospod! ima deset denarjev.« »Da, povem vam: Vsakemu, kdor ima, se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa nima, mu bo še to, kar ima, odvzeto.«

V god opata.

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 45, 1—6).

Ljub je bil Bogu in ljudem; njegov spomin je blagoslovljen. V časti ga je upodobil svetnikom in poveljčal ga je v strah sovražnikov in na njegove besede je prikazni ukrotil. Proslavil ga je pred kralji in dal mu je povelja do svojega ljudstva in pokazal mu je svojo slavo. Zavoljo njegove zvestobe in krotkosti ga je posvetil in izvolil ga je izmed vsega človeštva. Slišal je namreč njega in njegov glas in peljal ga je v oblak. In dal mu je sam zapovedi in postavlo življenja ter modrosti.

Evangelij sv. Mateja, 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj; kaj bo torej naš delež?« Jezus pa jim je rekel: »Resnično, povem vam, da boste ob prerojenju, ko bo Sin človekov sedel na prestolu svojega veličastva, tudi vi, ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajstih sedežih in sodili dvanajstero Izraelovih rodov. In vsak, ki zapusti hišo

ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali njive zavoljo mojega imena, bo stotero prejel in dosegel večno življenje.«

V god device mučenke.

I.

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 1—8. 12).

Častim te, Gospod, kralj, in hvalim te Boga, svojega Zveličarja. Tvoje ime slavim, ker si moj pomočnik in varih in si rešil moje telo pogina, iz zadrge hudobnega jezika in lažnivih ustnic in si mi bil pomočnik zoper sovražnike. In rešil si me po obilnem usmiljenju svojega imena rjovečih levov, ki so bili pripravljeni, da bi me požrli; iz rok teh, ki so zalezovali mojo dušo in iz nadlog, ki so me obdajale; iz silnega plamena, ki je bil krog mene, in sredi ognja nisem zgorela; iz globočine podzemeljskega brezdna in nečistega jezika in lažnive besede, hudobnega kralja in krivičnega jezika. Do smrti bo hvalila moja duša Gospoda, ker otemplješ tiste, ki zapajo vate, in jih rešuješ iz neverniških rok, Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, ki so vzele svoje svetiljke ter šle na-proti ženinu in nevesti. Pet jih je bilo nespametnih in pet pametnih: toda pet nespametnih je vzelo svetiljke, niso pa vzele olja s seboj: pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetiljkami vred. Ko se je pa ženin mudil, so vse podremale in

zaspale. O polnoči pa je šum vstal: „Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti“. Takrat so vstale vse tiste device in napravile svoje svetiljke. Nespa-metne pa so modrim rekle: „Dajte nam svojega olja, ker naše svetiljke ugašajo“. Pametne pa so odgovorile, rekoč: „Da morda ne poide nam in vam, pojdite rajše k prodajalcem in si ga kupite“. Ko so pa šle kupovat, je prišel ženin; in tiste, ki so bile pripravljene, so šle z njim na ženitnino, in zaprla so se vrata. Slednjič pa pridejo tudi ostale device, rekoč: „Gospod, gospod! odpri nam“. On pa je odgovoril in rekel: „Resnično, povem vam, ne poznam vas. Čujte torej, ker ne veste ne dneva ne ure“.

II.

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 13—17).

Gospod, moj Bog! Povzdignil si na zemlji mojo hišo, in prosila sem za odvrnitev smrti. Klicala sem Gospoda, Očeta mojega Gospoda, da bi me ne zapustil v dan moje tiske, in brez pomoči, ko me bodo prevzetneži preganjali. Slavila bom neprenehoma tvoje ime in častila ga bom z zahvalo, in uslišana je moja molitev. In rešil si me pogube in otel si me iz hudega časa. Zato te bom častila in te hvalila in slavila tvoje ime, Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: »Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skriteму na njivi. Ko ga je človek našel, ga skrije in od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo«.

»Spet je podobno nebeško kraljestvo kupcu, kateri išče dragih biserov. Ko pa je našel en drag biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil.«

»Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, katera se vrže v morje in zajame rib vsake vrste. Ko je napolnjena, jo izvlečejo, in na bregu sedé odbero dobre v posode, malovredne pa proč vržejo.«

»Tako bo ob koncu sveta: Prišli bodo angeli in ločili hudobne od pravičnih ter jih vrgli v ognjeno peč; ondi bo jok in škripanje z zobmi«.

»Ali ste razumeli vse to?« Reko mu: »Smo.« Reče jim: »Zato je vsak pismouk, ki je poučen v nebeškem kraljestvu, podoben hišnemu gospodarju, kateri nosi iz svojega zaklada novo in staro«.

Včasih se bere:

Evangelij sv. Mateja, 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji ter so ga izkušali, rekoč: »Ali sme mož odsloviti svojo ženo iz vsakega vzroka?« On pa je odgovoril in jim rekel: »Ali niste brali, da je on, ki je od začetka ustvaril človeka, nju ustvaril moža in ženo in rekel: 'Zavoljo tega bo zapustil človek očeta in mater in se držal svoje žene in bosta dva v enem mesu?' Torej nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne loči«. Reko mu: »Kaj je torej Mozes zapovedal, dajati ločilni list in odstavljati?« Reče jim: »Mozes vam je zavoljo

trdobe vašega srca dopustil vaše žene odslavljati; od začetka pa ni bilo tako. Povem vam pa: Kdor koli se loči od svoje žene, razen zavoljo préšustva, in drugo vzame, préšuštuje; in kdor ločeno vzame, préšuštuje.« Reko mu njegovi učenci: »Če je taka z možem in ženo, se ni dobro ženiti.« On pa jim je rekel: »Ne razumejo vsi te besede, ampak katerim je dano. So namreč skopljenci, kateri so iz materinega telesa tako rojeni; in so skopljenci, kateri so od ljudi skopljeni, in so skopljenci, kateri so sami sebe skopili zavoljo nebeškega kraljestva. Kdor more umeti, naj ume!«

V god device, ki ni bila mučenka.

I.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
10, 17. 18 in 11, 1—2.

Bratje! Kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali. Zakaj ni potrjen, kdor se sam hvali, ampak tisti, ki ga Bog hvali. O da bi vsaj malo prenesli mojo nespamet! Pa potrpite z menoj! Zakaj ljubim vas z božjo ljubeznijo. Zaročil sem vas namreč enemu možu in sem vas privedel h Kristusu kot čisto devico.

Evangelij sv. Mateja, 25, 1—13.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. str. 334.

II.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Korinčanov,
7, 25—34.

Bratje! Glede devic nimam Gospodovega povelja; svèt pa dam, ker sem milost dosegel od Gospoda, da sem zvest. Menim torej, da je to dobro zavoljo obstoječe nadloge, da je namreč dobro človeku tako biti. Če si zvezan z ženo, ne išči razveze; če si žene prost, ne išči žene. Če se pa oženiš, ne grešiš; in če se devica omoži, ne greši. Toda nadloge mesa bodo taki imeli; jaz vam pa prizanašam. To tedaj rečem, bratje! čas je kratek; zatoorej naj bodo tudi, kateri imajo žene, kakor da bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor da bi ne jokali; in kateri se veselé, kakor da bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor da ne bi v posesti imeli; in kateri uživajo ta svet, kakor da bi ga ne uživali; zakaj podoba tega sveta prejde. Želim pa, da bi bili vi brez skrbi. Kdor je brez žene, skrbi zato, kar je Gospodovega, kako bi bil Bogu všeč. Kdor je pa oženjen, skrbi za to, kar je svetá, kako bi bil ženi všeč, in je razdeljen. In žena neomožena, in devica, misli na to, kar je Gospodovega, da bi bila sveta na telesu in duši, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

V god mučenke, ki ni bila devica.

Berilo iz knjige Modrosti (Sirah, 51, 1—8, 12).

Častim te, Gospod itd. str. 334.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

V god svetnice, ki ni bila ne devica ne mučenka.**I.****Berilo iz knjige Modrosti (Preg. 31, 10—31).**

Močna žena, kdo jo bo našel? Njena cena je kakor stvari iz daljave in od skrajnjih mej. Srce njenega moža se nanjo zanaša, in imetja ne bo pogrešal. Ona mu skazuje dobro in ne hudega vse svoje žive dni. Poišče si volne in prediva in dela z umetnostjo svojih rok. Ona je kakor trgovčeva ladja, ki iz daljave prinaša kruha. Še po noči vstaja in daje pridobitka svojim domačim in jedil svojim deklam. Ogleda njivo in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi vinograd. Z močjo si prepaše ledja in utrdi svojo roko. Poizkusi in vidi, da je dobra nje kupčija; njena luč po noči ne ugasne. S svojo roko sega po težkih stvareh, in njeni prsti prijemajo za vreteno. Svojo roko odpira ubožcu in svoje dlani izteguje k siromaku. Ne boji se za svojo hišo mraza ob snegu; zakaj vsi njeni domači so oblečeni z dvojnimi oblačili. Napravljja si odeje; tenčica in škrlat je njeno oblačilo. Sloveč pri vratih je njen mož, kadar sedi z deželnimi starejšinami. Dela tanko platno in ga prodaja, in pasove daje Kananejcu. Moč in lepota je njeno oblačilo, in smejala se bo poslednji dan. Svoja usta odpira modrosti, in postava milobe je na njenem jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in kruha brez dela ne uživa. Dvigajo se nje sinovi in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Veliko hčera je

nabralo bogastva: ti si presegla vse. Slepiva je milina in prazna je lepota: žena, ki se Gospoda boji, ta bo hvaljena. Dajte ji sadu njenih rok, in hvalijo naj jo pri vratih njena dela.

Evangelij sv. Mateja, 13, 44—52.

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. str. 335.

Za vdovo se bere namesto prejšnjega berila tole:

Berilo iz I. lista, sv. apostola Pavla do Timoteja, 5, 3—10.

Predragi! Spoštuj vdove, katere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči poprej svojo hišo vladati in starišem dobro za dobro povračevati; to je namreč Bogu prijetno. Tista pa, ki je res vdova in zapuščena, naj upa v Boga in naj prebije v molitvah in prošnjah noč in dan. Zakaj tista, ki v sladnosti živi, je živa (že) mrtva. In to ukaži, da bodo brezmadežne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skrbi, je vero zatajil in je hujši od nevernika. Vdova naj se izbere ne izpod šestdeset let, katera je bila enega moža žena, in ima pričevanje dobrih del, (namreč) če je otroke (dobro) vzgojila, če je popotnike sprejemala, če je svetim noge umivala, če je bližnjim v stiski pomagala, če si je za vse dobro prizadevala.

Praznik posvečevanja cerkvâ.

Berilo iz Razodetja sv. Janeza, 21, 2—5.

Tiste dni sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, priti z nebes od Boga, pripravljeno kot nevesta, ki je napravljena svojemu ženinu. In slišal sem močan glas s

prestola, rekoč: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi, in prebival bo z njimi. In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo z njimi; in obrisal bo Bog vse solze z njih oči, in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne jokanja, ne bolečine, zakaj kar je bilo, je prešlo.« In rekel je oni, ki je sedel na prestolu: »Glej, novo naredim vse«.

Evangelij sv. Luka, 19, 1—10.

Tisti čas je prišel Jezus in šel skozi Jeriho. In glej, bil je mož, Zahej po imenu; in ta je bil višji cestninar in bogat. In želel je Jezusa videti, kdo da je; in ni mogel zavoljo množice, ker je bil majhne postave. In tekkel je naprej in splezal na divje smokvino drevo, da bi ga videl, zakaj tam mimo je imel iti. In ko je Jezus na tisto mesto prišel, je gori pogledal in ga je videl ter mu rekel: »Zahej, stopi hitro doli, zakaj danes moram v tvoji hiši ostati«. In hitro je doli stopil in ga z veseljem sprejel. In ko so vsi (*to*) videli, so godrnjali, češ, h grešnemu človeku je šel v hišo. Zahej pa je pristopil in rekel Gospodu: »Glej, Gospod, polovico svojega imetja dam ubogim, in ako sem koga ogoljufal, četverno povrnem«. Jezus mu je rekel: »Danes je tej hiši zveličanje došlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in reševati, kar je bilo izgubljenega.«

Na dan pogreba.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla do Tesaloničanov,
4, 12—17.

Bratje! Nočemo, da bi bili nevedni glede mrtvih, da ne žalujete, kakor oni, ki nimajo upanja. Zakaj ako vérujemo, da je Jezus umrl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, ki so zaspali v Jezusu, z njim pripeljal (v *nebesa*). To namreč vam povemo po besedi Gospodovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospodov, ne bomo prišli (v *nebesa*) pred tistimi, ki so zaspali. Zakaj Gospod sam bo ob povelju in glasu vélikega angela in na trombo božjo prišel iz nebes; in tisti, ki so umrli v Kristusu, bodo vstali prvi. Potem bomo mi, ki živimo, ki smo ostali, vzeti z njimi vred na oblakih Kristusu naproti v zrak, in tako bomo vedno z Gospodom. Tolažite se torej med seboj s temi besedami.

Evangelij sv. Janeza, 11, 21—27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu: »Gospod! Ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Pa tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, karkoli boš Boga prosil.« Jezus pa reče: »Tvoj brat bo vstal«. Marta mu reče: »Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan«. Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé véruje, bo živel, četudi umrje. In kdorkoli živi in v mé véruje, ne bo umrl vekomaj. Véruješ to?« Reče mu: »Kajpada, Gospod, jaz vérujem, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ta svet prišel«.

Dodatek.

(Appendix.)

Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa

po štirih evangelistih.

Bližal se je praznik opresnih kruhov, ki se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencem: »Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan.«

In véliki duhovniki in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Tedaj so se zbrali véliki duhovniki in starejšine ljudstva na dvoru vélikega duhovnika, ki mu je bilo ime Kajfa. In sklenili so Jezusa z zvijačo ujeti in umoriti; bali pa so se ljudstva. Rekli so: »Ne na praznik, da bi morda ne nastal hrup med ljudstvom.«

Šel pa je satan v Juda, ki se je imenoval Iškarjot, in je bil eden izmed dvanajsterih. In šel je ter govoril z vélikimi duhovniki in z glavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: »Kaj mi daste, in jaz vam ga izdam?« In razveselili so se in mu obljubili trideset srebrnikov. In dal je besedo; in iskal je prilike, da bi ga izdal brez hrupa.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ko je bilo treba klati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in mu rekli: »Kam hočeš,

da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?» In pošlje dva svojih učencev, Petra in Janeza, in jima reče: »Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, da bomo jedli.« Ona sta pa rekla: »Kje hočeš, da naj pripraviva?» In rekel jima je: »Pojdita v mesto, in srečal bo vaju človek, ki bo nesel vrč vode; pojdita za njim v hišo, kjer bo vstopil, in recita hišnemu gospodarju: »Učenik ti pravi: Moj čas je blizu; pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja obednica, kjer bom s svojimi učenci jedel velikonočno jagnje? In pokazal vama bo veliko pogrnjeno obednico, ondi nam pripravita.« In njegova učenca sta odšla ter prišla v mesto in našla, kakor jima je bil povedal, in pripravila sta velikonočno jagnje.

Ko se je pa zvečerilo, je prišel z dvanajsterimi. In ko je prišla ura, je šel k mizi in dvanajsteri apostoli z njim. In rekel jim je: »Srčno sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden bom trpel. Zakaj povem vam, da ga odslej ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu.« In vzel je kelih in je zahvalil ter rekel: »Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od sadu vinske trte, dokler ne pride božje kraljestvo.«

In ko so večerjali, vstane od mize, in dene s sebe svoj plašč, in vzame prt ter se opaše. Potlej vlije vode v torilo in začne umivati učen-

cem noge in brisati s prtom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In reče mu Peter: »Gospod, ti mi boš noge umival?« Jezus je odgovoril in mu rekel: »Kar jaz zdaj delam, ti zdaj ne veš: vedel pa boš pozneje.« Reče mu Peter: »Ne boš mi umival nog, vekomaj ne.« Odgovoril mu je Jezus: »Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj.« Reče mu Simon Peter: »Gospod, ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.« Reče mu Jezus: »Kdor je umit, ne potrebuje, razen da noge umije, pa je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi.« Vedel je namreč, kdo je, ki ga bo izdal; zato je rekel: »Niste vsi čisti.«

Ko jim je tedaj noge umil in vzel svoj plašč, je spet k mizi sedel in jim rekel: »Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite; zakaj sem tudi. Ako sem torej jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Zgled sem vam namreč dal, da prav tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično, povem vam: »Hlapec ni večji, ko njegov gospod, in poslanec ne večji, ko tisti, ki ga je poslal. Ko to veste, blagor vam, če boste to storili. Ne rečem o vas vseh; jaz vem, katere sem izvolil. Ali da se dopolni pismo: 'Tisti, ki z menoj kruh jé, bo vzdignil zoper mene svojo peto.' Zdaj vam to povem, preden se zgodi, da boste, ko se bo zgodilo, vérovali, da sem jaz.«

In ko je bil Jezus to izrekel, je bil v duhu žalosten in je pričal ter rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Eden izmed vas, ki je z menoj, me bo izdal.« Učenci so se tedaj med seboj spogledávali, [pomišljevaše, o katerem da govori. In silno so se užalostili in začeli eden za drugim govoriti: »Gospod, ali sem jaz?« On pa je odgovoril, rekoč: »Kateri z menoj roko pomaka v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je o njem pisano; gorje pa tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan. Bolje bi mu bilo, da tisti človek ne bi bil rojen.« Eden pa njegovih učencev, ki ga je Jezus ljubil, je slonel na njegovih prsih. Temu je tedaj namignil Simon Peter in mu rekel: »Kdo je tisti, o katerem govori?« Ta se tedaj nasloni na Jezusove prsi in mu reče: »Gospod, kdo je?« Jezus je odgovoril: »Tisti, ki mu bom jaz pomočen kruh podal.« Juda pa, ki ga je izdal, je rekel: »Učenik, ali sem jaz?« Reče mu: »Ti si rekel.« In pomočil je kruh ter ga dal Judu Iškariotu Simonovemu. In po grižljaju je šel satan vanj. Jezus mu tedaj reče: »Kar misliš storiti, stori brž.« Nobeden teh pa, ki so bili pri mizi, ni vedel, čemu mu je to rekel. Nekateri namreč so mislili, ker je Juda mošnjo imel, da mu je Jezus rekel: »Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali, da bi kaj ubogim dal.

Ko je bil Juda odšel, je Jezus rekel: »Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog

tudi sam v sebi poveličal; in kmalu ga bo pove-
ličal. Otročiči! še malo časa sem pri vas. Iskali
me boste, in kakor sem Judom rekel: „Kamor
jaz grem, vi ne morete priti“, tudi vam zdaj rečem.
Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj.
V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako
boste ljubezen imeli med seboj.«

Ko so pa večerjali, je vzel Jezus kruh in
blagoslovil in ga razlomil ter dal svojim učencem
in je rekel: »Vzemite in jejte, to je moje telo,
ki se za vas daje.« In vzel je kelih, zahvalil
in jim dal, rekoč: »Pijte iz njega vsi! Zakaj
to je moja kri nove zaveze, ki bo za mnoge
prelita v odpuščenje grehov. To delajte v moj
spomin!«

Po zahvalni pesmi so šli na Oljisko goro.
Tedaj jim reče Jezus: »Vsi vi se boste pohujšali
nad menoj to noč. Zakaj pisano je: „Udaril bom
pastirja in razkropile se bodo ovce čede. Potem
pa, ko bom zopet vstal, pojdem pred vami v Ga-
lilejo.« Peter pa mu je odgovoril, rekoč: »In ko
bi se tudi vsi pohujšali nad teboj, jaz pa se ne
bom.« Jezus pa je rekel: »Povem ti, Peter, nocoj
to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš
trikrat zatajil.« On pa je še več govoril: »In ko
bi moral tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil.«
Tako so tudi vsi (*drugi*) govorili.

Jezus je šel s svojimi učenci čez potok Ce-
dron na Oljisko goro. Za njim pa so šli tudi
učenci. Tedaj je prišel z njimi na pristavo, ki se

imenuje Getzemani. Vedel je pa tudi Juda, ki ga je izdal, za ta kraj, ker se je Jezus tam s svojimi učenci pogostoma shajal. Ko je pa Jezus na mesto prišel, je rekel učencem: »Sédite tukaj, da grem tja in molim. Molite, da ne padete v izkušnjava.« In vzame seboj Petra in Jakoba in Janeza; in začne ga obhajati strah in stud, in začel je žalosten in otožen postajati. Tedaj jim reče: »Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte z menoj.« In šel je malo naprej, odtegnil se od njih za lučaj in je na kolena padel ter molil, rekoč: »Moj oče! Ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene; vendar zgodi naj se ne moja, ampak tvoja volja.« In prišel je k svojim učencem in jih našel speče in je rekel Petru: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro z menoj čuti? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjava; duh je sicer voljan, ali meso je slabo.« In spet je šel in molil, rekoč: »Moj Oče! Tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; pa ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti; ako ne more ta kelih mimo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja.« In ko se je vrnil, jih je spet našel speče; njih oči so bile namreč trudne, in niso védeli, kaj bi mu odgovorili. In zapustivši jih je spet šel in tretjič molil, govoreč prav tiste besede. Prikazal se mu je pa angel z nebes, ki ga je pokrepčal. In ko so ga obšle smrtne težave, je še bolj goreče molil. In njegov pot je postal kakor kaplje krvi, tekoče na zemljo. In pride tretjič k svojim učencem in jim reče: »Spite

zda j in počivajte.« — »Zadosti je; prišla je ura; glejte, Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte, tisti, ki me bo izdal, je blizu!«

In ko je še govoril, glej! je Juda, eden dvanajsterih, prišel, in z njim četa in velika množica služabnikov velikih duhovnikov in farizejev s svetilkami, plamenicami in z meči in koli. On pa, ki ga je bil izdal, jim je bil dal znamenje, rekoč: »Kogar bom poljubil, tisti je; primite ga in previdno ga peljite.« In ko je prišel, je takoj k njemu stopil in rekel: »Pozdravljen, Učenik!« in ga je poljubil. In Jezus mu je rekel: »Priatelj, čemu si prišel? Juda s poljubom izdajaš Sinu človekovega?« Tedaj je Jezus, ki je vedel vse, kaj se bo z njim zgodilo, naprej stopil in jim rekel: »Koga iščete?« Odgovoré mu: »Jezusa Nazareškega.« Jezus jim reče: »Jaz sem.« Stal je pa pri njih tudi Juda, ki ga je izdal. Ko jim je tedaj rekel: ‚Jaz sem‘, so stopili nazaj in na tla popadali. Spet jih je tedaj vprašal: »Koga iščete?« Oni pa so rekli: »Jezusa Nazareškega.« Odgovoril je Jezus: »Povedal sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite, naj ti odidejo.« Da so se dopolnile besede, ki jih je rekel: ‚Nikogar izmed teh, ki si mi jih dal, nisem izgubil‘.

Tedaj so pristopili in roke položili na Jezusa ter ga prijeli. Ko so pa ti, ki so bili okrog njega, videli, kaj bo, so mu rekli: »Gospod, ali mahnemo z mečem?« Simon Peter, ki je meč imel, ga je

tedaj potegnil in je mahnil po hlapcu vélikega duhovnika: in odsekal mu je desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Maleh. Jezus pa je odgovoril in rekel: »Nehajte, ne več«. In doteknil se je njegovega ušesa in ga ozdravil.« Petru pa je rekel: »Vtekni svoj meč v nožnico; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal takoj več ko dvanajst legij angelov? Ali naj ne pijem keliha, ki mi ga je Oče dal? Kako se bodo tedaj dopolnila pisma, da se mora tako zgoditi?«

Četa tedaj in njen poveljnik ter služabniki Judov so Jezusa prijeli in zvezali.

Tisto uro je Jezus velikim duhovnikom in glavarjem templja in starejšinam, ki so nadenj prišli, rekel: »Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s koli, da bi me zgrabili; vsak dan sem sedel pri vas in učil v templju, pa me niste prijeli; toda to je vaša ura in oblast teme.« Vse to se je pa zgodilo, da bi se izpolnila pisma prerokov. Tedaj so ga vsi njegovi učenci zapustili in so zbežali.

Tisti pa, ki so Jezusa prijeli, so ga peljali najprej k Anu; bil je namreč tast Kajfov, ki je bil tisto leto véliki duhovnik. Bil je pa Kajfa tisti, ki je bil Judom nasvétoval: boljše je, da en človek umrje za ljudstvo.

Potem so peljali Jezusa h Kajfu, vélikemu duhovniku, kjer so se bili zbrali pismarji in starejšine. Véliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in njegovem nauku. Jezus mu

je odgovoril: »Jaz sem očitno govoril pred svetom; jaz sem vedno učil v shodnici in v templju, kjer se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Glej, oni vedo, kaj sem jaz govoril.« Ko je pa to rekel, je eden služabnikov, ki je poleg stal, Jezusa po licu udaril, rekoč: »Tako odgovarjaš vélikemu duhovniku?« Jezus mu je odgovoril: »Če sem nâpak govoril, izpričaj, da nâpak; če pa prav, kaj me biješ?«

Véliko duhovniki pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, pa ga niso našli, četudi je nastopilo mnogo krivih prič, zakaj njih pričevanje se ni ujemalo. Nazadnje pa sta prišli dve krivi priči in sta rekli: »Ta je govoril: »Morem podreti tempelj božji in v treh dneh ga spet sezidati.« Pa tudi njuno pričevanje se ni ujemalo. In vstal je véliko duhovnik in rekel Jezusu: »Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričajo?« Jezus pa je molčal. In véliko duhovnik mu reče: »Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin božji?« Jezus mu reče: »Ti si rekel. Toda povem vam: odslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici moči božje in priti v oblakih neba«. Tedaj je véliko duhovnik pretrgal svoja oblačila, rekoč: »Boga je preklinjal. Kaj še potrebujemo prič? Glejte, zdaj ste slišali bogokletje, kaj se vam zdi?« Oni pa so odgovorili, rekoč: »Kriv je smrti!«

In možje, kateri so ga držali, so ga zasmehovali in bîli. In zakrivali so mu oči in ga v obraz

bili ter ga vpraševali, rekoč: »Prerokuj, kdo te je udaril.« In mnogo drugih bogokletstev so govorili zoper njega.

Šel je pa za Jezusom Simon Peter in še neki drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovniku in je šel z Jezusom na dvorišče velikega duhovnika. Peter pa je stal zunaj pri vratih. Oni učenec torej, ki je bil znan velikemu duhovniku, je šel vun, govoril z vratarico in Petra noter peljal. Hlapci pa in služabniki so zakurili ogenj na dvorišču, ker je bil mraz, in so stali okrog ter se greli. Stal pa je med njimi tudi Peter in se grel, da bi videl konec. Ko ga je pa videla dekla vratarica sedeti pri ognju in ga je prav pogledala, je rekla: »Tudi ta je bil z njim.« In pristopila je k njemu, rekoč: »Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem«. On pa je tajil pred vsemi, rekoč: »Nisem; žena, ne poznam ga; ne vem in ne umem, kaj praviš«. In šel je vun pred dvorišče, in petelin je zapel.

Ko je pa skozi vrata šel, ga je videla druga dekla in rekla tistim, ki so tam bili: »Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim«. In kmalu potem ga je drugi videl in rekel: »Tudi ti si izmed njih«. Peter je pa rekel: »O človek, nisem«, in tajil je s prisego: »Ne poznam tega človeka«.

In nekako čez eno uro so pristopili ondi stoječi ter so rekli Petru: »Res, tudi ti si izmed tistih, zakaj tvoj jezik te razodeva«. On je tajil in rekel: »Nisem«. Reče mu eden izmed služabnikov veli-

kega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter uho odsekal: »Ali te nisem jaz videl na vrtu z njim?« Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne pozna tega človeka. In takoj je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je bil rekel: »Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« In šel je vun, in se je bridko zjokal.

Ko se je pa zdanilo, so vsi veliki duhovniki in starejšine ljudstva Jezusa peljali v svoj zbor in so ga vprašali, rekoč: »Če si ti Kristus, povej nam!« In rekel jim je: »Ako vam (to) rečem, mi ne boste verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne boste odgovorili in me ne boste izpustili. Rekli pa so vsi: »Ti si torej Sin božji?« In rekel je: »Vi pravite, jaz sem.« Oni pa so rekli: »Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust.«

In vstala je vsa ta množica in so zvezanega peljali in izdali deželnemu poglavarju Ponciju Pilatu.

Ko je tedaj Juda, ki ga je izdal, videl, da je Jezus obsojen, se je skesal ter je nazaj prinesel trideset srebrnikov velikim duhovnikom in starejšinom, rekoč: »Grešil sem, ko sem izdal nedolžno kri!« Oni pa so rekli: »Kaj nam mar? Ti glej!« In zagnal je srebrnike po templju, se obrnil in je šel ter se z vrvjo obesil. Veliki duhovniki pa so vzeli srebrnike in so rekli: »Ne spodobi se, davati jih v templjevo zakladnico, zakaj to je cena

krvi.« Sklenili so pa in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato se imenuje tista njiva hakéldama, to je: njiva krvi do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po preroku Jeremiju, ki pravi: »In vzeli so trideset srebrnikov, ceno cenjenega, ki so ga kupili nekateri Izraelovih otrok, in dali so jih za lončarjevo njivo, kakor mi je ukazal Gospod.«

Jezus je stal pred poglavarjem. Bilo je pa zjutraj. In véliki duhovniki in pismarji niso šli v sodno hišo, da se ne bi omadeževali, ampak da bi smeli jesti velikonočne jedi. Šel je torej Pilat k njim vunkaj in rekel: »Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?« Odgovorili so mu in rekli: »Ko bi ta ne bil hudodelec, bi ti ga ne bili izročili.« Rekel jim je torej Pilat: »Vzemite ga vi, in ga sodite po vaši postavi.« Rekli so mu tedaj Judje: »Mi ne smemo nikogar umoriti«, da bi se izpolnila Jezusova beseda, ki jo je govoril, ko je naznanil, kakšne smrti bo umrl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: »Tega smo našli, da naš narod hujska in da brani cesarju davke dajati in pravi, da je on Kristus kralj«. Pilat pa ga je vprašal, rekoč: »Ti si kralj Judov?« On pa je odgovoril in rekel: »Ti praviš«. In ko so ga tožili véliki duhovniki in starejšine, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: »Ali ne slišiš, koliko zoper tebe pričujejo?« In ni mu odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil.

Šel je tedaj Pilat spet noter v sodno hišo in poklical Jezusa ter mu rekel: »Ti si kralj Judov?« Jezus je odgovoril: »Ali praviš to sam od sebe, ali so ti drugi govorili o meni?« Pilat je odgovoril: »Sem jaz mar Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te meni izročili. Kaj si storil?« Jezus je odgovoril: »Moje kraljestvo ni tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo tega sveta, bi se pač moji služabniki bojevali, da ne bi bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni odtod«. Rekel mu je tedaj Pilat: »Torej kralj si ti?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš, jaz sem kralj. Jaz sem v to rojen in sem zato prišel na svet, da dajem pričevanje resnici. Vsak, ki je iz resnice, posluša moj glas.« Pilat mu reče: »Kaj je resnica?« In ko je to rekel, je spet vun šel k Judom in jim rekel: »Jaz ne najdem na njem nobene krivde.«

Oni pa so še bolj silili, rekoč: »Ljudstvo hujska, učeč po vsej Judeji, začenshi od Galileje do sem.« Ko je pa Pilat slišal o Galileji, je vprašal, če je Galilejec. In ko je zvedel, da je izpod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, ki je tudi bil tiste dni v Jeruzalemu. Ko je pa Herod Jezusa videl, se je jako razveselil; zakaj že zdavnaj ga je želel videti, ker je mnogo o njem slišal in se je nadejal, da ga bo videl narediti kak čudež. In izpraševal ga je na mnoge načine; on pa mu ni nič odgovoril. Stali pa so poleg veliki duhovniki in pismarji in ga venomer tožili. Herod s svojimi

vojaki pa ga je zasramoval in ga v zasmeh oblekel v belo oblačilo ter poslal nazaj k Pilatu. In sprijaznila sta se Herod in Pilat tisti dan; poprej sta bila namreč v sovraštvu med seboj.

Pilat pa je sklical vélike duhovnike, glavarje in ljudstvo in jim rekel: »Pripeljali ste mi tega človeka, češ da ljudstvo hujska, in glejte, jaz sem ga vpričo vas izprašal, pa nisem našel nobene krivde na njem v teh rečeh, za katere ga tožite. Pa tudi Herod ne; zakaj poslal sem vas z njim k njemu, in glejte, nič mu ni storil takega, kar se stori smrti vrednemu. Dal ga bom torej bičati in ga bom izpustil«.

Ob prazniku pa je imel poglavar navado, ljudstvu izpustiti enega izmed jetnikov, za kogarkoli so prosili. Imel je pa takrat zloglasnega jetnika, ki mu je bilo ime Baraba. Ta je bil prišel v ječo zavoljo upora v mestu in zavoljo uboja. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi, naj jim stori kakor vselej. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: »Katerega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?« Zakaj vedel je, da so ga izdali iz zavisti.

Ko je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: »Nič ne imej opraviti s tem pravičnim; zakaj veliko sem danes trpela v sanjah zavoljo njega«.

Vélikí duhovniki in starejšine pa so prigo-varjali ljudstvu, naj zahtevajo Baraba, Jezusa pa pogubé. Poglavar pa je spet izpregovoril in jim

rekel: »Katerega od obeh hočete, da vam izpustim?« In zavpila je vsa množica hkrati, rekoč: »Proč s tem, in izpusti nam Baraba!« Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti, in jim je rekel: »Kaj tedaj hočete, da storim s kraljem Judov?« Oni pa so vpili: »Križaj, križaj ga!« On jim je pa tretjič rekel: »Kaj je pač ta hudega storil? Nič smrti vrednega ne najdem na njem; bičal ga bom tedaj ter izpustil.« Oni pa so še bolj vpili: »Križaj ga!«

Tedaj je Pilat Jezusa vzel in ga dal bičati. Poglavarjevi vojaki so ga vzeli na dvorišče sodne hiše in so k njemu zbrali vso četo. In slekli so ga ter mu ogrnili škrlatast plašč. In spletli so krono iz trnja in mu jo na glavo deli in trst v njegovo desnico. In poklekovali so predenj in ga zasmehovali, rekoč: »Pozdravljen, kralj Judov!« In pljuvali so vanj in mu trst jemali in ga bili po glavi.

Šel je tedaj Pilat spet vun in rekel: »Glejte, pripeljem vam ga vun, da spoznate, da ne najdem na njem nobene krivde«. Jezus je tedaj vun prišel s trnjevo krono in škrlatastim plaščem. In reče jim Pilat: »Glejte, človek!« Ko so ga tedaj videli véliki duhovniki in služabniki, so vpili rekoč: »Križaj, križaj ga!« Pilat jim reče: »Vzemite ga vi in ga križajte; zakaj jaz ne najdem krivde na njem«. Judje so mu odgovorili: »Mi imamo postavo in po postavi mora umreti, ker se je delal Sina božjega«.

Ko je tedaj Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj zbal. In šel je spet v sodno hišo in rekel Jezusu: »Odkod si ti?« Jezus pa mu ni dal odgovora. Reče mu tedaj Pilat: »Meni ne odgovoriš? Ali ne veš, da te imam oblast križati in izpustiti?« Jezus je odgovoril: »Nobene oblasti ne bi imel do mene, ako bi ti ne bila dana od zgoraj; zato ima tisti, ki me je tebi izdal, večji greh.« In zato ga je Pilat izkušal izpustiti. Judje pa so vpili, rekoč: »Ako tega izpustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kdor se kralja dela, nasprotuje cesarju.«

Ko je tedaj Pilat te besede slišal, je pripeljal Jezusa vun in sedel na sodni stol, na mestu, ki se imenuje Litostrotos, hebrejski pa Gabata. Bil je pa petek velike noči, okoli šeste ure, in reče Judom: »Glejte, vaš kralj!« Oni so pa vpili: »Proč, proč, križaj ga!« Pilat jim reče: »Vašega kralja naj križam?« Odgovorili so veliki duhovniki: »Nimamo kralja, razen cesarja.« Oni pa so tiščali vanj z velikim vpitjem in zahtevali, naj bo križan; in bolj in bolj je naraščalo njih vpitje.

Ko je pa Pilat videl, da nič ne opravi, temveč da hrup postaja večji, je vzel vode in si roke umil vpričo ljudstva, rekoč: »Jaz sem nedolžen pri krvi tega pravičnega; vi glejte!« In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: »Njegova kri pridi nad nas in nad naše otroke!« Tedaj jim je Pilat izpustil Baraba; Jezusa pa je dal bičati in jim ga je izročil, da bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa in potem ko so ga zasmehovali, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova oblačila; in peljali so ga vun, da bi ga križali. In noseč svoj križ je vun šel na kraj, ki se imenuje Kalvarija. Gretoč pa so dobili človeka, ki je šel s pristave, Simona iz Cirene, očeta Aleksandra in Rufa; tega so primorali, da je nesel njegov križ.

Šla pa je za njim velika množica ljudstva in žen, ki so jokale in ga milovale. Jezus pa se je k njim obrnil in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, marveč jokajte same nad seboj in nad svojimi otroki. Zakaj, glejte, dnevi bodo prišli, ko bodo rekli: 'Blagor nerodovitnim in telesom, katera niso rodila, in prsim, katere niso dojile.' Takrat bodo začeli klicati goram: 'Padite na nas!' in gričem: 'Pokrijte nas!' Zakaj, če se z zelenim lesom to dela, kaj se bo godilo s suhim?«

Peljana pa sta bila z njim tudi dva druga, hudodelca, da bi bila umorjena.

In prišli so na mesto, ki se imenuje Golgota, to je: mesto mrtvaške glave. In dali so mu piti vina, mešanega z grenčico, in je pokusil, a ni hotel piti. Bila je pa tretja ura. Tam so ga križali in z njim dva druga, enega na desni in enega na levi, v sredi pa Jezusa. In izpolnilo se je pismo, ki pravi: 'In med hudodelce je bil štet.' Jezus pa je rekel: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.«

Napisal pa je Pilat tudi napis ter ga del vrh križa. Bilo je pa pisano: »Jezus Nazareški,

kralj Judov.« Ta napis je tedaj mnogo Judov bralo, ker je bil kraj, kjer so Jezusa križali blizu mesta; napisano pa je bilo hebrejsko, grško in latinsko. Rekli so tedaj Pilatu judovski véliki duhovniki: »Nikar pisati: Kralj Judov, ampak: On je rekel, kralj Judov sem.« Pilat je odgovoril: »Kar sem pisal, sem pisal.«

Ko so tedaj vojaki Jezusa križali, so vzeli njegova oblačila (in razdelili na štiri dele, vsakemu vojaku en del), in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha izcela tkana. Rekli so tedaj med seboj: »Nikar je ne režimo, ampak srečajmo zánjo, čigava boði,« da se je pismo dopolnilo, ki pravi: ‚Razdelili so medse moja oblačila in za mojo suknjo so srečkali‘. Vojaki so tedaj to storili.

Mimogredoči pa so ga preklinjali in zmajevali s svojimi glavami, rekoč: »Aha, ki podiraš tempelj božji in ga v treh dneh spet sezidavaš. Pomačaj sam sebi. Če si Sin božji, stopi s križa!« Prav tako so ga zasramovali tudi véliki duhovniki s pismarji in starejšinami vred in so govorili: »Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Ako je kralj izraelski, naj stopi zdaj s križa, in vérovali bomo vanj. V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga ima rad; saj je rekel: ‚Sin božji sem‘.« Zasramovali so ga pa tudi vojaki, kateri so pristopili, mu kisa ponudili in govorili: »Če si ti kralj Judov, pomačaj si!« Eden razbojnikov pa, ki sta visela, ga je preklinjal, rekoč: »Ako si ti Kristus, pomačaj sam sebi in nama!« Drugi pa je

odgovoril in ga je svaril, rekoč: »Še ti se ne bojiš Boga, ko si v isti obsodbi? In midva pač po pravici; zakaj, po zasluženju za svoja dela prejemava; ta pa ni nič hudega storil.« In rekel je Jezusu: »Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« In rekel mu je Jezus: »Resnično, povem ti, danes boš z menoj v raju.«

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus videl mater in učenca, ki ga je ljubil, zraven stati, reče svoji materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem reče učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Bilo je pa krog šeste ure; in stemnilo se je po vsej zemlji do devete ure, in solnce je otemnelo. In okrog devete ure je zaklical Jezus na ves glas, rekoč: »Elí, Elí, lamá sabaktáni?« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« Nekateri pa, ki so tam stali in to slišali, so rekli: »Ta Elija kliče.«

Potem je Jezus, vedoč, da je vse dokončano, da bi se dopolnilo pismo, rekel: »Žejen sem.« Stala je pa tam posoda, polna kisa. In takoj je stekel eden izmed vojakov, vzel gobo, jo s kisom napolnil, na hisop nateknil, mu jo k ustom podal ter mu dal piti. Drugi pa so rekli: »Pusti, poglejmo, ali pride Elija in ga reši.«

Ko je tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: »Dopolnjeno je.«

In Jezus je zaklical na ves glas, rekoč: »Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!« In ko je to izrekel, je nagnil glavo in dušo izdihnil.

(Tukaj se poklekne in nekoliko preneha.)

In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali; in več teles svetih, ki so bili umrli, se je zbudilo. In šli so iz grobov po njegovem vstajenju in prišli v sveto mesto in se mnogim prikazali. Ko je pa stotnik, ki je stal nasproti križu, videl, da je s tako glasnim vzklikom dušo izdihnil, je rekel: »Ta človek je bil Sin božji!« Tudi tisti, ki so z njim vred Jezusa stražili, videli potres in kar se je zgodilo, so se zelo prestrašili ter rekli: »Resnično, ta je bil Sin božji.«

In vsa ta množica, ki je bila skupaj prišla, to gledat, in je videla, kaj se je godilo, se je na prsa trkala, ko je odhajala. Stali pa so od daleč, to gledajoč, vsi njegovi znanci; tudi žene, ki so bile za njim prišle iz Galileje ter mu stregle; med njimi je bila Marija Magdalena in Marija mati Jakoba mlajšega in Jožefa, in Saloma, mati Zebedejevih sinov, ter več drugih, ki so bile z njim vred, prišle v Jeruzalem.

Judje so tedaj, (ker je bil petek), da ne bi trupla ostala na križu v soboto, (bil je namreč velik tisti sobotni dan), Pilata prosili, da bi se jim kosti strle, in da bi se (s križa) sneli. Prišli so tedaj vojaki in so strli kosti prvemu in drugemu, ki je

bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli in videli, da je že mrtev, mu niso strli kosti; ampak eden vojakov je s sulico odprl njegovo stran, in zdajci je pritekla iz nje kri in voda. In tisti, ki je videl, je pričeval in njegovo pričevanje je resnično; in on ve, da resnico govori, da bi tudi vi vérovali. To se je namreč zgodilo, da bi se pismo dopolnilo: »Nobene kosti mu ne sterite!« In spet drugo pismo pravi: »Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli.«

Ko se je pa zvečerilo, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovalec, dober in pravičen mož, ki je tudi sam pričakoval božjega kraljestva in je bil tudi sam učenec Jezusov, toda skrivaj iz strahu pred Judi: ta ni bil privolil v njih sklep in dejanje. Ta je šel k Pilatu in je prosil za Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, če je že umrl. In poklical je stotnika in ga vprašal, če je že umrl. In ko je zvedel od stotnika, je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tenčico in Jezusa (*s križa*) snel. Prišel je pa tudi Nikodem, ki je bil prvič po noči prišel k Jezusu, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo in ga zavila v tenčice z dišavami vred, kakor je pri Judih navada pokopávati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt in na vrtu nov grob, ki ga je bil Jožef vsekal v skalo, v katerega še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj, ker je bil grob blizu, Jezusa položila. In Jožef je zavalil velik kamen k

vhodu v grob ter odšel. Bila je pa tam Marija Magdalena in druga Marija, in sta sedeli grobu nasproti.

Drugi dan pa, ki je po petku, so se zbrali véliki duhovniki in farizeji pri Pilatu, rekoč: »Gospod, spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: »Čez tri dni bom vstal.« Ukaži torej zastražiti grob do tretjega dne, da morda ne pridejo njegovi učenci in ga ne ukradejo in ne rekó ljudstvu: 'Vstal je od mrtvih'; in poslednja zmota bo hujša ko prva.« Pilat jim je rekel: »Imate stražo; pojdite, zastražite, kakor veste.« Oni pa so šli in grob zastražili s stražo ter kamen zapečatili.

Odlok kongregacije sv. zbora

o pogostnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila.

V svesti si neizrečnega bogastva milosti, ki ga dobivajo verni kristjani iz sv. obhajila, pravi sveti tridentski zbor: »Sveti zbor bi želel, da bi verniki sveto Evharistijo prejemali vsakikrat pri sveti maši, ne samo duhovno, marveč tudi zakramentalno.«¹ Te besede dosti jasno izražajo srčno željo sv. Cerkve, da bi se vsi verniki s to nebeško hrano vsak dan krepčali in iz nje zajemali vedno obilnejših sadov posvečenja.

¹ Trid. zb. s. 22, pogl. 6.

Ta želja sv. Cerkve izvira iz tistega plame-
nečega hrepenenja, s katerim je ta nebeški
zakrament Kristus postavil. Kristus je večkrat
in dosti jasno povedal, da je treba pogostoma
uživati njegovo meso in piti njegovo kri. To je
kruh, ki je iz nebes prišel; ne kakor
so jedli vaši očetje mano in so umrli;
kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.¹ Iz
tega, da je primerjal angelsko jed s kruhom in
mano, so učenci lahko spoznali, da mora krščanska
duša vsak dan uživati nebeški kruh, kakor se
mora telo vsak dan hraniti s pozemskim kruhom,
in kakor je bila Hebrejcem v puščavi mana vsak-
danja hrana. Tudi ko molimo v Gospodovi mo-
litvi »Daj nam danes naš vsakdanji kruh«,
pravijo sv. očetje skoraj soglasno, da moramo bolj
ko na tvarni kruh, ki je hrana telesna, misliti na
evharistični kruh, ki naj bi bil našim dušam v
hrano sleherni dan.

Hrepenenje Jezusa Kristusa in Cerkve, naj
bi verniki vsak dan pristopali k mizi Gospodovi,
pa ne izhaja v prvi vrsti odtod, da bi tako ska-
zovali Gospodu čast in spoštovanje, ali da bi bilo
sv. obhajilo nekako plačilo, nekako darilo za čed-
nosti vernikov, marveč, poglobitni namen je, da bi
se verniki v svetem zakramentu združili z Bogom,
dobili tako moči zoper poželenje, se očistili vsak-
danjih malih grehov in obvárovali večjih grehov,
ki jim je podvržena človeška slabost.² Zato sveti

¹ Jan. 6. 59. — ² Sv. Avguštin, Sermo 57 in Matth., De or. dom. v. 7.

tridentski zbor Evharistijo imenuje »lek, ki nas očišča vsakdanjih napak in váruje smrtnih grehov«.¹

To božjo voljo so prvi kristjani dobro spoznali in so k mizi življenja in moči pristopali vsak dan. »Bili so stanovitni v nauku apostolov in združeni v lomljenju kruha«, pravi o njih Dejanje apostolov.² Tudi v naslednjih stoletjih se je to godilo, v velik prid popolnosti in svetosti, kakor izpričujejo sv. očetje in cerkveni pisatelji.

Ko pa se je začela sčasom ohlajati pobožnost, zlasti, ko se je jel vsepovsod širiti kužni jansenizem, so se začeli prepirati o razpoloženju (dispoziciji), ki je potrebno za pogostno in vsakdanje sv. obhajilo, in so stavili vedno večje in težje zahteve. Ti prepiri so dosegli, da je bilo vedno manj takih, katerim se je zdelo, da so vredni, vsak dan prejemati presv. Evharistijo in zajemati iz zveličalnega zakramenta obilnejše sadove; drugi pa so bili zadovoljni, če so prejemali sv. obhajilo po enkrat na leto, morda na mesec ali kvečjemu vsak teden. Dà, tako strogi so bili nekateri, da so celim stanovom zabranjevali, pristopati k mizi Gospodovi, tako n. pr. trgovcem in zakonskim.

Drugi pa so šli v drugo nasprotje. Misleč, da je vsakdanje sv. obhajilo po božjem pravu zapovedano, so poleg drugih proticerkvenih navad prejemali in delili Evharistijo tudi na veliki petek, da bi tako noben dan ne bil brez sv. obhajila.

¹ Trid. zb. s. 13, pogl. 2. — ² Dej. ap. 2, 42.

Sv. stolica v takih razmerah ni zanemarila svojih dolžnosti. Z odlokom »Cum ad aures« z dne 12. februarja 1679, ki ga je potrdil papež Inocencij XI., je kongregacija sv. zbora take zmote obsodila in zlorabe zavrgla ter je obenem izrekla, da vsi stanovi, tudi trgovci in zakonski, lahko pristopijo večkrat k sv. obhajilu; ozirati se je pri tem seveda na pobožnost posameznika in na sodbo spovednika. In dne 7. decembra 1690 je papež Aleksander VIII. z odlokom »Sanctissimus Dominus noster« zavrgel nauk Bajev, ki je zahteval, da mora imeti najčistejšo božjo ljubezen, brez vsakoršne napake, kdor hoče pristopiti k sv. obhajilu.

Toda strup jansenizma se še ni popolnoma porazgubil. Pod videzom časti in spoštovanja do presvete Evharistije je bil prevzel tudi dobre. Kakšno razpoloženje je potrebno za večkratno sveto obhajilo, je ostalo preporno vprašanje tudi še po odlokih rimske stolice. Tako so tudi nekateri sicer izvrstni bogoslovci učili, da je dovoliti vernikom vsakdanje sveto obhajilo le redkoma in le pod mnogimi pogoji.

Bili so pa vendar tudi učeni in pobožni možje, ki tej zveličalni in Bogu ugodni navadi niso delali toliko težav. Učili so, da po sodbi sv. očetov ni nobene zapovedi sv. Cerkve, da bi bilo za vsakdanje sv. obhajilo treba kakega posebnega, večjega razpoloženja, kot se zahteva za tedensko ali mesečno; sadovi pa da so iz vsakdanjega obhajila mnogo večji kakor iz tedenskega ali mesečnega.

Preporno vprašanje se je v naših dneh še poostrilo. Ti prepiri so zbegali spovednike in vernike, v nemalo kvar krščanske pobožnosti in gorečnosti. Zato so se najuglednejši možje in dušni pastirji obrnili do sv. očeta Pija X. z živo prošnjo, naj bi on s svojo vrhovno oblastjo (avtoriteto) razsodil preporno vprašanje o razpoloženju, ki je potrebno za vsakdanje sveto obhajilo, tako da se ta tako zveličalna in Bogu ugodna navada med verniki ne samo ne bi zmanjševala, ampak da bi se še bolj utrdila in povsod razširila, zlasti v naši dobi, ko od vseh strani religijo in katoliško vero napadajo, in je vedno manj resnične božje ljubezni in pobožnosti. Sv. oče v svoji skrbi in svojem trudu za krščansko ljudstvo srčno želi, da bi ljudstvo kar najbolj pogostoma, tudi vsak dan, prihajalo k mizi Gospodovi in bilo deležno sadov svete Evharistije; zato je izročil vso stvar kongregaciji sv. zbora, naj vprašanje pretehta in odloči.

Kongregacija sv. zbora se je dné 16. decembra 1905 polnoštevilno zbrala k posvetovanju ter je kar najskrbneje razmišljala o prepornem vprašanju; pretehtala je resno in vestno vse razloge za in proti, in naposled sklenila ter odločila sledeče točke:

1. Pogostno in vsakdanje sv. obhajilo, ki ga naš Gospod Jezus Kristus in katoliška Cerkev tako srčno želita, naj bo vsem kristjanom kateregakoli stanu ali poklica na voljo; nikomur naj se ne odrekuje, kdor je v posvečujoči milosti božji ter ga želi prejeti s pravim namenom in pobožnim srcem.

2. Pravi namen pa je tedaj, če kdo želi prejeti sv. obhajilo ne iz navade, ničemurnosti ali človeških ozirov, temveč ker Bog tako hoče, da bi se vedno tesneje z njim v ljubezni združil ter bi z božjim lekrom pomogel svojim slabostim in pomanjkljivostim.

3. Četudi se kar najbolj želi, da bi bili vsi, kateri pogostoma ali celo vsak dan prejemajo sv. obhajilo, brez malih grehov, vsaj brez popolnoma radovoljnih ter brez nagnjenja do njih, vendar zadostuje, če so vsaj brez smrtnega greha in imajo trdni sklep, nikoli več ne grešiti; ako imajo tak trden in resničen sklep, ni mogoče, da se ne bi, če vsak dan prejemajo sv. obhajilo, počasi bolj in bolj oprostili tudi malih grehov in nagnjenja do njih.

4. Ker pa zakramenti nove zaveze milost podeli sicer vsakikrat, kadar jim sami ne delamo ovire, a vendar vedno tem večjo, čim bolj smo pripravljeni, zato se je treba za sv. obhajilo skrbno pripraviti in po sv. obhajilu zahvaliti, primerno močem, stanu in poklicu.

5. Da pa bodo verniki pogostno in vsakdanje sv. obhajilo prejemali z večjo razsodnostjo in večjim zasluženjem, je treba spovednikovega sveta. Vendar naj spovedniki pogostnega ali vsakdanjega obhajila nikomur ne branijo, kdor je v milosti božji in pristopa k sv. obhajilu s pravim namenom.

6. Ker je gotovo, da nas pogostno ali vsakdanje prejemanje sv. obhajila vedno srčneje združuje s Kristusom, vedno bolj poživlja duhovno

življenje, daje dušam večinveč kreposti in vedno bolj zagotavlja poroštvo večnega blaženstva, zato naj župniki, spovedniki in pridigarji po priznanih navodilih rimskega katekizma¹ krščansko ljudstvo z veliko vnemo opominjajo in navajajo na to tako pobožno in zveličalno navado.

7. Zlasti naj se pospešuje pogostno in vsakdanje sv. obhajilo po redovnih zavodih; vendar pa zanje ostane v veljavi kongregacijski odlok z dne 17. decembra 1890 »Quemadmodum«.² Prav tako naj se kar najbolj pospešuje po semeniščih, v katerih se pripravljajo gojenci za duhovniško službo, in gojenci po drugih krščanskih vzgojevališčih.

8. Za zavode s slovesnimi ali prostimi obljubami, ki imajo v pravilih ali konstitucijah ali tudi le v koledarjih, zaznamovane gotove dni za sveto obhajilo, ni smatrati to kot zapoved, ampak le kot neko pravilo: predpisano število svetih obhajil naj bo najmanje, kar se zahteva od pobožne redovne osebe. Zato naj jim bo pogostno ali vsakdanje sv. obhajilo vedno dovoljeno, kakor smo zgoraj določili. Da bodo pa po redovih vsi natanko poznali ta določila, zato naj poskrbe predniki vseh redovnih hiš, da se bo ta odlok vsako leto v osmini sv. Rešnjega Telesa samostanski družini (komuniteti) v domačem jeziku prebral.

9. Vsi katoliški pisatelji pa naj se poslej vzdrže vsakega prepira o razpoloženju, ki je potrebno za pogostno in vsakdanje sv. obhajilo.

¹ R. kat. 2, pogl. 60. — ² S. congr. episc. et regul., 17. dec. 1890.

Podpisani tajnik sv. kongregacije je dne 17. decembra 1905 vse to osebno sporočil sv. očetu, in sv. oče je ta odlok kardinalov odobril in potrdil, ter je ukazal, naj se razglasi. Kar bi mu utegnilo nasprotovati, naj bo razveljavljeno. Tudi je sv. oče naročil, naj se pošlje ta odlok vsem škofom in redovnim predstojnikom (prelatom), da ga priobčijo svojim semeniščem, župnikom, redovnim zavodom in duhovnikom. Ko bodo pa poročali sv. stolici o svojih škofijah ali zavodih, tedaj naj tudi poročajo, kako se ta odlok izvršuje.

V Rimu, dne 20. decembra 1905.

† Vincencij, kard. škof palestrinski,
prefekt.

C. De Lai,
tajnik.

Rimski odlok¹

o starosti, kdaj naj se otroci puste k prvemu svetemu obhajilu.

Kako prisrčno je Kristus na zemlji ljubil otroke, nam jasno priča sv. evangelij. Njegovo veselje je bilo občevati z njimi; polagal je večkrat nanje svoje roke, jih objemal in blagoslavljal. Nejevoljen je bil, da so jih učenci od njega odganjali, in je zato učence pograbil s sledečimi ostrimi besedami: »Pustite male k meni priti in

¹ S. Congregatio de Sacramentis, 8. Aug. 1910.

nikar jim ne branite, zakaj takih je nebeško kraljestvo.«¹ Kako zelo pa je cenil njih nedolžnost in dušno čistost, je dovolj jasno pokazal, ko je nekoč k sebi poklical malega otroka in dejal svojim učencem: »Resnično, povem vam, ako ne postanete kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdorkoli se torej poniža kakor ta otrok, ta bo večji v nebeškem kraljestvu. — In kdor sprejme katerega teh malih v mojem imenu, mene sprejme.«²

Spominjajoč se teh besedi je katoliška Cerkev v prvih časih že skrbela, da so otroci prejeli Kristusa v sv. obhajilu, ki ga je navadno delila že dojenčkom. Kakor je bilo ukazano skoro v vseh starih obrednih knjigah tja do 13. stoletja, se je to vršilo pri krščevanju; ponekod se je ta navada ohranila dalje časa, pri Grkih in vzhodnih kristjanih pa obstoji še zdaj. Da bi se pa odstranila nevarnost, da zlasti dojenčki ne bi posvečenega kruha vrgli iz ust, se je izpočetka vpeljala navada, da so jim sv. obhajilo delili samo pod podobo vina.

Toda ne samo pri krstu, temveč tudi pozneje so otroke s to nebeško hrano krepčali večkrat. Saj je bila v nekaterih cerkvah navada, deliti otročičem sv. obhajilo takoj za duhovščino, drugod pa so jim po obhajilu odrastlih dajali ostale kosčke.

Ta navada se je pozneje v latinski Cerkvi opustila, in začeli so otroke puščati k angelski mizi šele tedaj, ko se jim je v razumu že nekoliko posvetilo in so že kaj vedeli o presvetem Zakra-

¹ Mark. 10, 13, 14, 16. — ² Mat. 18, 3, 4, 5.

mentu. To novo navado, sprejeto že od nekaterih krajevnih cerkvenih zborov, je slovesno potrdil četrti splošni cerkveni zbor v Lateranu leta 1215., ko je razglasil znano postavo, s katero se vernikom, ki so prišli k pameti, ukazuje sv. spoved in sv. obhajilo s sledečimi besedami: »Vsak kristjan, bodi moškega ali ženskega spola, naj se, ko pride v leta razločevanja (pameti), vestno spove vseh svojih grehov vsaj enkrat v letu postavljenemu spovedniku ter naj si prizadeva po svojih močeh opraviti naloženo pokoro, in naj vsaj o veliko-nočnem času pobožno prejme sv. Rešnje Telo, razen če bi po nasvetu postavljenega spovednika iz kakega pametnega vzroka mislil, da se ga je treba za nekaj časa zdržati.«

Tridentski cerkveni zbor,¹ ki nikakor ni zavrgel starodavne navade, deliti otrokom sveto obhajilo, še preden so prišli k pameti, je potrdil postavo lateranskega zbora ter izrekel izobčenje nad tistimi, ki bi bili nasprotnega mnenja: »Če bi kdo trdil, da niso vsi in sleherni krščanski verniki, ko pridejo k pameti, dolžni, vsako leto vsaj o veliki noči prejeti sv. obhajilo, kakor ukazuje mati sv. Cerkev, bodi izobčen.«²

Torej so na podlagi imenovane (še zdaj veljavne) postave lateranskega zbora krščanski verniki, ko pridejo k pameti, dolžni opraviti sv. spoved in prejeti sv. obhajilo vsaj enkrat na leto.

¹ Seja XXI, O obhajilu, pogl. 4. — ² Seja XIII, O Evharistiji, pogl. 8, kan. 9.

Toda pri določevanju dobe, kdaj se človek zave pameti, ali pride k spoznanju, so se tekom časa vrinile mnogoštevilne zmote in obžalovanja vredne navade. Bili so namreč nekateri, ki so menili, da je treba določiti posebno dobo zadostne pameti za sveto spoved in posebno za sveto obhajilo. Za sveto spoved je po njih sodbi tista starost doba zadostne pameti, ko je otrok zmožen dobro od slabega razločevati in torej tudi grešiti; za sv. obhajilo pa da je treba večje starosti, ko ima otrok bolj jasne pojme o verskih resnicah, in se torej more njegova duša bolje pripraviti. In tako je bila zaradi različnih navad raznih krajev ter različnega mnenja ljudi ponekod določena za prejem prvega sv. obhajila starost 10 ali 12 let, drugod 14 ali še več, tako da otrôk, ki še niso imeli predpisane starosti, niso puščali k svetemu obhajilu.

Taka navada je na videz sicer hotela varovati spoštovanje do najsvetejšega Zakramenta, v resnici pa je vernike od sv. obhajila odganjala ter povzročila mnogo zla. Naravno je bilo, da nedolžnost v otrocih, odtrgana od Zveličarjevega objema, ni imela hrane notranjega življenja; to je bilo pa tudi vzrok, da je mladina, oropana te močne obrambe in izpostavljena tolikemu zalezovanju, izgubila dušno čistost in zabredla v pregrehe, še preden je okusila to sveto skrivnost. In čeprav se splošno pred prvim sv. obhajilom daje natančnejši pouk, in se dobro opravi sveto spoved, kar se pa v resnici tudi ne godi povsod,

moramo vendar vedno obžalovati izgubo prve nedolžnosti, ki bi se morda ohranila, če bi prejeli otroci sv. Rešnje Telo že v mlajših letih.

Pravtako je graje vredna navada v več krajih, da otrokom, ki še niso prejeli sv. obhajila, branijo iti k spovedi ali pa da jim ne dajo svete odveze. Tako se zgodi, da morda zakopani v smrtne grehe dolgo časa živé v veliki nevarnosti.

A najhujše je to, da ponekod otrokom, katerih še niso pustili k prvemu sv. obhajilu, ne dadó sv. popotnice tudi v smrtni nevarnosti, in jih, ako umro, pokopljejo po obredu za otroke ter oropajo zadostilnih molitev sv. Cerkve.

Pravtako tisti, ki zahtevajo za prvo sv. obhajilo izredno pripravo, večjo kakor je treba, povzročajo škodo, ker ne pomislijo, da izvira tako napačno ravnanje iz krivih nauk jansenistov, ki so trdili, da je sv. obhajilo plačilo, ne pa zdravilo za človeško slabost. Zakaj povsem drugače uči o tem tridentski zbor, ko pravi, da je sv. obhajilo »protistrup, s katerim se očiščujemo vsakdanjih pregreškov in várujemo smrtnih grehov«¹; ta nauk je bolj jasno poudarjala kongregacija sv. zbora z odlokom dne 26. decembra leta 1905., v katerem se dovoljuje vsakdanje sv. obhajilo vsem, starim in mladim, da zadosté le dvema pogojema: da so v stanu milosti božje in da imajo pravi namen pri prejemanju sv. obhajila.

¹ Seja XIII, o Evharistiji, pogl. 2.

V resnici ne vidimo nobenega razloga, da bi se dandanes, ko so vendar v starih časih dajali ostanke svetega kruha dojenčkom, zahtevala izredna priprava od otrok, ki so še v srečnem stanu prve nedolžnosti in čistosti in ki pri tolikem zalezovanju in nevarnostih našega časa zlasti potrebujejo one skrivnostne hrane.

Vse te grajane razvade izvirajo odtod, ker se ni niti modro, niti prav določilo, kdaj pride otrok k pameti, in ker se zahteva drugačna starost za sv. spoved, drugačna za sv. obhajilo. Saj vendar lateranski zbor zahteva isto starost za oba zakramenta, ker obenem nalaga dolžnost sv. spovedi in sv. obhajila. Kakor se torej za spoved sodi, da je otrok prišel k pameti takrat, ko more ločiti dobro od slabega, to je takrat, ko začne nekoliko misliti, pravtako mora veljati za sv. obhajilo tista doba ali starost za pravo, v kateri je zmožen, razločevati posvečeni kruh od navadnega kruha, in to je prav ista starost, ko pride otrok k pameti.

Nič drugače niso o tem sodili najimenitnejši razlagalci lateranskega zbora in ljudje tistih časov. Iz cerkvene zgodovine je znano, da so mnogi krajevni cerkveni zbori in škofijski ukazi že od 13. stoletja kmalu po lateranskem zboru puščali otroke v starosti sedmih let k prvemu sv. obhajilu. Razen tega imamo zelo važno pričo, učenika svetega Tomaža, pri katerem beremo: »Kakor hitro začno otroci kolikortoliko rabiti svoj razum, da morejo imeti spoštovanje do tega zakramenta (sve-

tega Rešnjega Telesa), tedaj se jim more ta zakrament podeliti«. ¹ Te besede razlaga Ledesma tako-le: »Trdim po mnenju vseh, da se mora vsem, kateri so pri pameti, dati sv. obhajilo, kakor hitro pridejo k pameti, čeprav le bolj nedoločno vedo, kaj delajo«. ² Isto mesto razlaga Vasquez tako-le: »Ko začne otrok nekoliko misliti, tedaj ga precej veže božja postava, tako, da ga Cerkev tega sploh ne more oprostiti«. ³ Prav tako uči sveti Antonin, ko piše: »Ko je otrok zmožen zvijače, ko namreč more smrtno grešiti, tedaj je dolžan iti k sv. spovedi in potemtakem tudi k sv. obhajilu«. ⁴ K istemu zaključku sili tudi tridentski cerkveni zbor. Ko namreč sveti zbor pravi ⁵, da otroci, kateri še niso pri pameti, iz nikakega vzroka niso dolžni prejemati sv. obhajila, tedaj navaja kot edini vzrok to, ker ne morejo grešiti: »Zakaj,« pravi, »zadobljene milosti božjih otrok v oni starosti ne morejo izgubiti.« Iz tega je jasno mnenje cerkvenega zbora, da so otroci potrebni in dolžni prejemati sv. obhajilo tedaj, ko morejo z grehom izgubiti milost božjo. S tem se strinjajo tudi besede rimskega cerkvenega zbora, ki se je vršil za Benedikta XIII. in je izjavil, da se dolžnost, prejemati sv. obhajilo, začinja tedaj, »ko dečki in deklice pridejo v leta spoznanja, namreč v tisto starost, ko morejo ta nebeški kruh, ki je pravo

¹ Summa Theol. p. III, q. 80, a. 9, ad 3. — ² In S. Thom. p. III, q. 80, a. 9, dub. 6. — ³ In S. Thom. p. III, disp. 214, c. 4, n. 43. — ⁴ P. III, tit. 14, c. 2, § 5. — ⁵ Sess. 21, c. 4.

telo Jezusa Kristusa, razločevati od navadnega in neposvečenega kruha ter ga vedo prejemati s primerno pobožnostjo in spoštovanjem.«¹ Rimski katekizem pa pravi, »da nihče ne more bolje določiti, kdaj se naj da otrokom sveto obhajilo, kakor njihov oče in pa mašnik, kateremu se spovedo svojih grehov. Njih dolžnost je torej poizvedovati in otroke popraševati, če o tem čudovitem Zakramentu kaj vedo in če po njem hrepené.«²

Iz vsega tega sledi, da je otrok za sv. obhajilo dosti pri pameti takrat, ko vé ločiti posvečeni kruh od navadnega, telesnega kruha, da se more pobožno približati oltarju. Ni torej potrebno popolno znanje veronauka, zadostuje le nekaj temeljnih verskih resnic, to je, nekaj znanja; tudi ni potrebno, da bi bil že pri polni pameti, zadostuje, da je le že nekoliko pri pameti. Potemtakem je graje vredno, dalje odlašati sv. obhajilo ter določati za prejem poznejšo starost, in to je apostolska stolica večkrat zavrgla. Tako n. pr. je papež Pij IX. blaženega spomina s pismom kardinala Antonellija, ki ga je dne 12. marca leta 1866. pisal francoskim škofom, ostro obsodil po nekaterih škofijah uvedeno navado, odlašati sv. obhajilo na poznejša, določena leta. Kongregacija svetega zbora pa je dne 15. marca leta 1851. popravila ono poglavje

¹ Istruzione per quei che debbono la prima volta am metters alla S. Comunione, Append. XXX, p. 11. — ² Pars II, De Sacr. Euchar., n. 63.

pokrajinske sinode Ruenske, v katerem so otrokom izpod 12 let branili pristopati k sv. obhajilu. Pravtako je postopala sv. kongregacija za disciplino zakramentov v neki štrasburški zadevi dne 25. marca leta 1910. Ko so vprašali, ali naj se puste otroci z dvanajstim ali štirinajstim letom k sv. obhajilu, je kongregacija odgovorila: »Dečki in deklice se morejo pustiti k sv. obhajilu, ko pridejo k pameti ali ko pridejo v leta spoznanja.«

Da bi se omenjene napačne navade docela odpravile, in da bi se otroci takoj iz nežnih let združevali z Jezusom Kristusom, živeli njegovo življenje ter dobili obrambo proti nevarnostim popačenosti, je kongregacija za disciplino zakramentov v glavni seji dne 15. julija 1910 po temeljitem poudku izdala glede prvega sv. obhajila sledeči odlok, ki ima veljati povsod.

1. Doba spoznanja je, kakor za sv. spoved tako tudi za sv. obhajilo, tista, ko otrok začne misliti, to je nekako okrog sedmega leta, ali nad ali tudi pod sedmim letom. Od tega časa se prične dolžnost, izpolnjevati zapoved o spovedi in obhajilu.

2. Za prvo spoved in za prvo obhajilo ni potrebno popolno in temeljito znanje veronauka. Vendar se bo otrok moral polagoma naučiti vsega krščanskega nauka, kakor se bo razvijal njegov razum.

3. Znanje veronauka, ki je potrebno otroku za dostojno pripravo na prvo sv. obhajilo, bodi tako, da po svojem razumu pozna neobhodno

potrebne skrivnosti svete vere ter posvečeni kruh razločuje od navadnega, telesnega, da pristopi k sv. obhajilu s tako pobožnostjo, kakoršna je primerna njegovi starosti.

4. Dolžnost zapovedi glede sv. spovedi in sv. obhajila, ki veže otroka, zadene zlasti tiste, ki ga vzgojujejo. Očetu pa ali njegovemu namestniku in spovedniku pristoji, kakor določa rimski katekizem, pustiti otroka k prvemu sv. obhajilu.

5. Župniki naj skrbе, da se enkrat ali večkrat na leto oznani in vrši skupno obhajilo otrok, in naj se ga udeleže ne le prvoobhajanci, marveč tudi drugi, ki so z dovoljenjem starišev in spovednikovim, kakor je bilo rečeno, že prej pristopili k Gospodovi mizi. Za ene in za druge (naj [se odmeni nekaj dni za pouk in pripravo.

6. Vsi tisti, ki jim je izročena skrb za otroke, se morajo potruditi, da bodo ti za prvim svetim obhajilom pogostoma pristopali k sveti mizi, in če je mogoče tudi vsak dan, kakor želi Jezus Kristus in naša mati sv. Cerkev, in da bodo to storili s toliko pobožnostjo, ki jo moremo zahtevati od njihove starosti.

7. Kratkoterminalno se mora zavreči navada, da se otrokom, ko so prišli k pameti, zabranjuje sv. spoved, ali da se jim nikdar ne da odveza. Škofje naj skrbе, da se tako ravnanje odpravi, posluščujoč se postavnih sredstev.

8. Nad vse graje vredna je navada, da se otrokom ne podeli sv. popotnica in sv. poslednje

olje, ko se zavedajo pameti, in da se pokopavajo po obredu otrok. Naj škofje ostro postopajo proti tistim, ki nočejo opustiti te navade.

Dne 7. avgusta t. l. so sv. oče Pij X. v avdienci potrdili vse, kar so sklenili kardinali te svete kongregacije ter zaukazali, naj se ta odlok izda in objavi. Vsem škofom pa naročajo, da seznanijo z njim ne le župnike in duhovščino, marveč tudi ljudstvo, ki naj se mu v domačem jeziku prebere vsako leto ob času, ko se oznaní velikonočna dolžnost. Škofje bodo pa morali vsakih pet let z drugimi škofijskimi zadevami vred tudi poročati o tem, kako se izvršuje ta odlok.

Vse nasprotne določbe so s tem razveljavljene.

Dano v Rimu v palači iste sv. kongregacije, dne 8. avgusta 1910.

Domínik kardinal Ferrata,
prefekt.

Ph. Giustini,
tajnik.

Tri božje čednosti.

Vérujem v tebe, pravi, trojedini Bog, — Oče, Sin in Sveti Duh, — ki si vse ustvaril, — ki vse ohranjuješ in vladaš, — ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. — Vérujem, da se je Sin božji učlovečil, — da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, — in da nas Sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. — Vérujem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel — ter nam po sveti katoliški Cerkvi zapoveduješ

vérovati. — Vse to vérujem, — ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica — in torej ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. — V tej veri hočem živeti in umreti. — O Bog, poživi mojo vero!

Upam in trdno pričakujem, o Bog, — da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, — ki si ga obljubil vsem, kateri izpolnjujejo tvoje zapovedi. — Zato tudi upam od tebe odpusčenja svojih grehov — in vseh drugih milosti, — katerih potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. — Vse to upam od tebe, — ker si vsemogočen, neskončno dobrótljiv, usmiljen in zvest — in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. — V tem upanju hočem živeti in umreti. — O Bog, utrdi moje upanje!

O moj Bog, ljubim te nad vse, — ker si največja dobrota in neskončno popoln — in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. — In ker ljubim tebe, — ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, — in ga hočem ljubiti kakor samega sebe. — V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; — rajši hočem dati vse, — kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. — O Bog, vnemaj boljinbolj mojo ljubezen do tebe! Amen.

Kazalo.

Prvi del.

**Nedelje in Gospodovi prazniki, kvatrní dneví in dneví
štíridesetdanskega posta.**

(Proprium de Tempore.)

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Prva adventna nedelja	Rim. 13, 11—14	Luk. 21, 25—33	3
Druga adventna nedelja	Rim. 15, 4—13	Mat. 11, 2—10	4
Tretja adventna nedelja	Fil. 4, 4—7	Jan. 1, 19—28	5
Kvaterna sreda. (Po tretji adventni nedelji)	Iz. 7, 10—15	Luk. 1, 26—38	6
Kvaterni petek	Iz. 11, 1—5	Luk. 1, 39—47	7
Kvaterna sobota	II. Tes. 2, 1—8	Luk. 3, 1—6	8
Četrta adventna nedelja	I. Kor. 4, 1—5	Luk. 3, 1—6	9
Dan pred božičem 24. decembra	Rim. 1, 1—6	Mat. 1, 18—21	10
Sveti božični praznik.			
a) Pri polnočni maši	Tit. 2, 11—15	Luk. 2, 1—14	11
b) Pri zorni maši	Tit. 3, 4—7	Luk. 2, 15—20	12
c) Pri veliki maši	Hebr. 1, 1—12	Jan. 1, 1—14	13
Praznik sv. Štefana, prvega mučenca	{ Ap. dej. 6, 8—10; } 7, 54—59	Mat. 23, 34—39	15

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Praznik sv. Janeza, apostola in evangelista	Sir. 15, 1—6	Jan. 21, 19—24	16
Praznik nedolžnih otročičev. . . .	Raz. 14, 1—5	Mat. 2, 13—18	17
Nedelja pred novim letom	Gal. 4, 1—7	Luk. 2, 33—40	18
Praznik sv. Silvestra, papeža	II. Tim. 4, 1—8	Luk. 12, 35—40	19
Obrezovanje Gospodovo. (Novo leto)	Tit. 2, 11—15	Luk. 2, 21	21
Nedelja pred razglasenjem Gospod. .	Gal. 4, 1—7	Mat. 2, 19—23	21
Razglasenje Gospodovo	Iz. 60, 1—6	Mat. 2, 1—12	22
Prva nedelja po razglasenju Gospodovem	Rim. 12, 1—5	Luk. 2, 42—52	23
Druga nedelja po razglasenju Gospodovem	Rim. 12, 6—16	Jan. 2, 1—11	25
Tretja nedelja po razglasenju Gospodovem	Rim. 12, 16—21	Mat. 8, 1—13	26
Četrta nedelja po razglasenju Gospodovem	Rim. 13, 8—10	Mat. 8, 23—27	27
Peta nedelja po razglasenju Gospodovem	Kol. 3, 12—17	Mat. 13, 24—30	28
Šesta nedelja po razglasenju Gospodovem	I. Tes. 1, 2—10	Mat. 13, 31—35	29
Prva predpostna nedelja	{ I. Kor. 9, 24—27; } 10, 1—5 }	Mat. 20, 1—16	31
Druga predpostna nedelja	{ II. Kor. 11, 19—33; } 12, 1—9 }	Luk. 8, 4—15	32

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Tretja predpostna nedelja	I. Kor. 13, 1—13	Luk. 18, 31—43	35
Pepelnična sredo .	Joel, 2, 12—19	Mat. 6, 16—21	36
Četrtek po pepelnici	Iz. 38, 1—6	Mat. 8, 5—13	38
Petek po pepelnici .	Iz. 58, 1—9	{ Mat. 5, 43—48; 6, 1—4	39
Sobota po pepelnici	Iz. 58, 9—14	Mark. 6, 47—56	41
Prva postna ali pepelnična nedelja .	II. Kor. 6, 1—10	Mat. 4, 1—11	42
Ponedeljek po prvi nedelji v postu .	Ezek. 34, 11—16	Mat. 25, 31—46	43
Torek po prvi nedelji v postu . .	Iz. 55, 6—11	Mat. 21, 10—17	45
Kvaterna sredo v postu	III. Kralj. 19, 3—8	Mat. 12, 38—50	46
Četrtek po prvi nedelji v postu . .	Ezek. 18, 1—9	Mat. 15, 21—28	48
Kvaterni petek v postu	Ezek. 18, 20—28	Jan. 5, 1—15	49
Kvaterna sobota v postu	I. Tes. 5, 14—23	Mat. 17, 1—9	51
Druga ali kvaterna nedelja v postu .	I. Tes. 4, 1—7	Mat. 17, 1—9	52
Ponedeljek po drugi nedelji v postu .	Dan. 9, 15—19	Jan. 8, 21—29	53
Torek po drugi nedelji v postu . .	III. Kralj. 17, 8—16	Mat. 23, 1—12	55
Sredo po drugi nedelji v postu . .	{ Est. 13, 8—11. 15—17 }	Mat. 20, 17—28	57
Četrtek po drugi nedelji v postu . .	Jer. 17, 5—10	Luk. 16, 19—31	58
Petek po drugi nedelji v postu . .	I. Moz. 37, 6—22	Mat. 21, 33—46	59
Sobota po drugi nedelji v postu . .	I. Moz. 27, 6—40	Luk. 15, 11—32	62
Tretja postna ali brezimna nedelja	Efež. 5, 1—9	Luk. 11, 14—28	65

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Ponedeljek po tretji nedelji v postu .	IV. Kralj, 5, 1—15	Luk. 4, 23—30	67
Torek po tretji nedelji v postu . .	IV. Kralj. 4, 1—7	Mat. 18, 15—22	69
Sreda po tretji nedelji v postu . .	II. Moz. 20, 12—24	Mat. 15, 1—20	71
Četrtek po tretji nedelji v postu . .	Jer. 7, 1—7	Luk. 4, 38—44	73
Petek po tretji nedelji v postu . .	IV. Moz. 20, 2.6—13	Jan. 4, 5—42	74
Sobota po tretji nedelji v postu . .	{ Dan. 13, 1—9. 15—17. 19—30. 33—50. 51—62 }	Jan. 8, 1—11	77
Četrta postna ali sredpostna nedelja	Gal. 4, 22—31	Jan. 6, 1—15	81
Ponedeljek po četrti nedelji v postu .	III. Kralj. 3, 16—28	Jan. 2, 13—25	83
Torek po četrti nedelji v postu . .	II. Moz. 32, 7—14	Jan. 7, 14—31	85
Sreda po četrti nedelji v postu . .	Iz. 1, 16—19	Jan. 9, 1—38	87
Četrtek po četrti nedelji v postu . .	IV. Kralj. 4, 25—38	Luk. 7, 11—16	90
Petek po četrti nedelji v postu . .	III. Kralj. 17, 17—24	Jan. 11, 1—45	91
Sobota po četrti nedelji v postu . .	Iz. 49, 8—15	Jan. 8, 12—20	95
Peta postna ali tiha nedelja	Hebr. 9, 11—15	Jan. 8, 46—59	96
Ponedeljek po tihi nedelji	Jona. 3, 1—10	Jan. 7, 32—39	98
Torek po tihi nedelji	Dan. 14, 28—42	Jan. 7, 1—13	99
Sreda po tihi nedelji	{ III. Moz. 19, 1. 2. 11—19 }	Jan. 10, 22—38	101
Četrtek po tihi nedelji	Dan. 3, 34—45	Luk. 7, 36—50	103
Petek po tihi nedelji	Jer. 17, 13—18	Jan. 11, 47—54	105

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Sobota po tihi nedelji	Jer. 18, 18—23	Jan. 12, 10—36	106
Šesta postna ali cvetna nedelja.			
a) Pri blagoslavljanju oljic	{ II. Moz. 15, 27; 16, 1—7 }	Mat. 21, 1—9	109
b) Pri maši	Fil. 2, 5—11	{ Mat. 26, 1—75; 27, 1—66 }	110
Veliki ponedeljek	Iz. 50, 5—10	Jan. 12, 1—9	120
Veliki torek	Jer. 11, 18—20	{ Mark. 14, 1—72; 15, 1—46 }	122
Velika sreda	{ a) Iz. 62, 11; 63, 1—7 b) Iz. 53, 1—12 }	Luk. 22, 1—71; 23, 1—53	130
Veliki četrtek	I. Kor. 11, 20—32	Jan. 13, 1—15	140
Veliki petek	{ a) Oz. 6, 1—6 b) II. Moz. 12, 1—11 }	Jan. 18, 1—40; 19, 1—42	142
Velika sobota	Kol. 3, 1—4	Mat. 28, 1—7	150
Velika nedelja	I. Kor. 5, 7—8	Mark. 16, 1—7	151
Velikonočni ponedeljek	Ap. dej. 10, 37—43	Luk. 24, 13—35	152
Velikonočni torek	Ap. dej. 13, 26—33	Luk. 24, 36—47	154
Prva nedelja po velikih noči ali bela nedelja	I. Jan. 5, 4—10	Jan. 20, 19—31	155
Druga nedelja po velikih noči	I. Petr. 2, 21—25	Jan. 10, 11—16	157
Tretja nedelja po velikih noči	I. Petr. 2, 11—19	Jan. 16, 16—22	158
Četrta nedelja po velikih noči	Jak. 1, 17—21	Jan. 16, 5—14	159
Peta nedelja po velikih noči	Jak. 1, 22—27	Jan. 16, 23—30	160
Križev teden	Jak. 5, 16—20	Luk. 11, 5—13	161
Kristusov vnebohod	Ap. dej. 1, 1—11	Mark. 16, 14—20	162
Šesta nedelja po velikih noči	I. Petr. 4, 7—11	{ Jan. 15, 26. 27; 16, 1—4 }	164

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Binkoštna nedelja .	Ap. dej. 2, 1—11	Jan. 14, 23—31	164
Binkoštni ponedeljek	Ap. dej. 10, 42—48	Jan. 3, 16—21	166
Binkoštni torek . .	Ap. dej. 8, 14—17	Jan. 10, 1—10	167
Binkoštna (kvatrna) sreda	{ Ap. dej. 2, 14—21; } { Ap. dej. 5, 12—16 }	Jan. 6, 44—52	168
Binkoštni (kvatrni) petek	Joel, 2, 23. 24. 26. 27	Luk. 5, 17—26	169
Binkoštna (kvatrna) sobota	Rim. 5, 1—5	Luk. 4, 38—44	171
Praznik presvete Trojice	Rim. 11, 33—36	Mat. 28, 18—20	171
Prva nedelja po binkoštih	I. Jan. 4, 8—21	Luk. 6, 36—42	172
Praznik presvetega Rešnjega Telesa .	I. Kor. 11, 23—29	Jan. 6, 56—59	173
Druga nedelja po binkoštih	I. Jan. 3, 13—18	Luk. 14, 16—24	174
Tretja nedelja po binkoštih	I. Petr. 5, 6—11	Luk. 15, 1—10	175
Četrta nedelja po binkoštih	Rim. 8, 18—23	Luk. 5, 1—11	177
Peta nedelja po binkoštih	I. Petr. 3, 8—15	Mat. 5, 20—24	178
Šesta nedelja po binkoštih	Rim. 6, 3—11	Mark. 8, 1—9	179
Sedma nedelja po binkoštih	Rim. 6, 19—23	Mat. 7, 15—21	180
Osma nedelja po binkoštih	Rim. 8, 12—17	Luk. 16, 1—9	181
Deveta nedelja po binkoštih	I. Kor. 10, 6—13	Luk. 19, 41—47	182
Deseta nedelja po binkoštih	I. Kor. 12, 2—11	Luk. 18, 9—14	183
Enajsta nedelja po binkoštih	I. Kor. 15, 1—10	Mark. 7, 31—37	184
Dvanajsta nedelja po binkoštih	II. Kor. 3, 4—9	Luk. 10, 23—37	186

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Trinajsta nedelja po binkošti . . .	Gal. 3, 16—22	Luk. 17, 11—19	187
Štirinajsta nedelja po binkošti . . .	Gal. 5, 16—24	Mat. 6, 24—33	188
Petnajsta nedelja po binkošti . . .	{ Gal. 5, 25. 26; 6, 1—10 }	Luk. 7, 11—16	190
Šestnajsta nedelja po binkošti . . .	Efež. 3, 13—21	Luk. 14, 1—11	191
Sedemnajsta nedelja binkošti . . .	Efež. 4, 1—6	Mat. 22, 34—46	192
Kvaterna sredo . .	II. Ezdr. 8, 1—10	Mark. 9, 16—28	193
Kvaterni petek . .	Oz. 14, 2—10	Luk. 7, 36—50	195
Kvaterna sobota . .	Hebr. 9, 2—12	Luk. 13, 6—17	196
Osemnajsta nedelja po binkošti . .	I. Kor. 1, 4—8	Mat. 9, 1—8	198
Devetnajsta nedelja po binkošti . .	Efež. 4, 23—28	Mat. 22, 1—14	199
Dvajseta nedelja po binkošti . . .	Efež. 5, 15—21	Jan. 4, 46—53	200
Enaindvajseta nedelja po binkošti .	Efež. 6, 10—17	Mat. 18, 23—35	201
Dvaindvajseta nedelja po binkošti .	Fil. 1, 6—11	Mat. 22, 15—21	203
Triindvajseta nedelja po binkošti .	{ Fil. 3, 17—21; 4, 1—3 }	Mat. 9, 18—26	204
Poslednja nedelja po binkošti . . .	Kol. 1, 9—14	Mat. 24, 15—35	205

Drugi del.

Prazniki in godovi svetnikov in manjši Gospodovi prazniki.

(Proprium Sanctorum.)

A. Nepremakljivi prazniki.

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
30. XI: God sv. Andreja, apostola .	Rim. 10, 10—18	Mat. 4, 18—22	211
3. XII: God sv. Frančiška Ksaverija, spoznavalca . .	Rim. 10, 10—18	Mark. 16, 15—18	212
4. XII: God sv. Barbare, device in mučenke	Sir. 51, 1—8. 12	Mat. 25, 1—13	212
6. XII: God sv. Nikolaja, škofa	Hebr. 13, 7—17	Mat. 25, 14—23	213
7. XII: God sv. Ambrozija, škofa in cerkvenega učenika	II. Tim. 4, 1—8	Mat. 5, 13—19	213
8. XII: Praznik brezmadežnega spočetja bl. Dev. Marije	Preg. 8, 22—35	Luk. 1, 26—28	214
13. XII: God sv. Lucije, device in mučenke	{ II. Kor. 10, 17—18; 11, 1—2 }	Mat. 13, 44—52	215
18. XII: Pričakovanje poroda bl. Device Marije	Iz. 7, 10—15	Luk. 1, 26—38	215

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
21. XII: God sv. Tomaža, apostola .	Efež. 2, 19—22	Jan. 20, 24—29	215
15. I: God sv. Mavra (Šmavra), opata .	Sir. 45, 1—6	Mat. 19, 27—29	216
17. I: God sv. Antona puščavnika, opata, spoznavalca	Sir. 45, 1—6	Luk. 12, 35—40	217
18. I: Spomin stolice sv. Petra v Rimu	I. Petr. 1, 1—7	Mat. 16, 13—19	217
20. I: God sv. Sebastijana, mučenca .	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	218
20. I: God sv. Fabijana in Sebastijana, mučencev .	Hebr. 11, 33—39	Luk. 6, 17—23	219
21. I: God sv. Neže, device in mučenke	Sir. 51, 1—8. 12	Mat. 25, 1—13	219
22. I: God sv. Vincencija in Anastazija, mučencev .	Modr. 3, 1—8	Luk. 21, 9—19	219
23. I: Zaroka bl. Device Marije . . .	Preg. 8, 22—35	Mat. 1, 18—21	220
25. I: Izpreobrnjenje sv. Pavla, apostola	Ap. dej. 9, 1—22	Mat. 19, 27—29	220
29. I: God sv. Frančiška Salezija, škofa in cerkv. učenika	II. Tim. 4, 1—8	Mat. 5, 13—19	222
2. II: Praznik očiščevanja bl. Device Mar. ali svečnica .	Mal. 3, 1—4	Luk. 2, 22—32	222
3. II: God sv. Blaža, škofa in mučenca	Jak. 1, 12—18	Mat. 10, 23—28	223
5. II: God sv. Agate, device in mučenke	I. Kor. 1, 26—31	Mat. 19, 3—12	224
5. II: God sv. Ingegnuina in Albuina, škofov in spoznavalcev	Sir. 44, 1—15	Mat. 25, 14—23	225

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
6. II: God sv. Doro-teje, device in mu-čenke	Sir. 51 13—17	Mat. 13, 44—52	226
9. II: God sv. Apolo-nije, device in mu-čenke	Sir. 51, 1—8. 12	Mat. 25, 1—13	226
11. II: Spomin prika-zovanja brezma-dežne Device v Lurdu	{ Raz. 11, 19; 12, 1—10 }	Luk. 1, 26—31	227
14. II: God sv. Va-lentina, mašnika in mučenca . . .	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	227
22. II: Spomin sto-lice sv. Petra v Antijohiji . . .	I. Petr. 1, 1—7	Mat. 16, 13—19	228
24. II: God sv. Ma-tija, apostola . .	Ap. dej. 1, 15—26	Mat. 11, 25—30	278
25. II: God sv. Val-burge, device in opatinje	I. Kor. 7, 25—34	Mat. 13, 44—52	229
3. III: God sv. Kuni-gunde, cesarice . .	{ II. Kor. 10, 17—18; 11, 1—2 }	Mat. 25, 1—13	229
12. III: God sv. Gre-gorija, papeža in cerkv. učenika .	II. Tim. 4 1—8	Mat. 5, 13—19	230
17. III: God sv. Je-drti, device . . .	I. Kor. 7, 25—34	Mat. 25, 1—13	230
19. III: Prazniški spomin sv. Jožefa, ženina bl. Device Marije	Sir. 45, 1—6	Mat. 1, 18—21	231
21. III: God sv. Be-nedikta, opata . .	Sir. 45, 1—6	Mat. 19, 27—29	231
24. III: God sv. Ga-briela, velikega an-gela	Dan. 9, 21—26	Luk. 1, 26—38	232

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
25. III: Praznik ozna- njenja bl. Device Marije	Iz. 7, 10—15	Luk. 1, 26—38	233
27. III: God sv. Ru- perta, škofa in spoznavalca . . .	{ Sir. 44, 16. 17. 20. 22. 25—27; 45, 3. 8. 20 }	Mat. 25, 14—23	234
5. IV: God sv. Vin- cencija Fererija, spoznavalca . . .	Sir. 31, 8—11	Luk. 12, 35—40	234
15. IV: God sv. He- lene, cesarice . . .	Preg. 31, 10 31	Mat. 13, 44—52	235
24. IV: God sv. Ju- rija, mučenca . . .	{ II. Tim. 2, 8—10; 3, 10—12 }	Jan. 15, 1—7	235
25. IV: God sv. Mar- ka, evangelista . .	{ Ezek. 1, 10—14 Jak. 5, 16—20 }	Luk. 10, 1—9	236
27. IV: God Matere božje dobr. sveta	Sir. 24, 14—16	Luk. 11, 5—13	237
1. V: God sv. Filipa in Jakoba, aposto- lov	Jan. 19, 25—27	Jan. 14, 1—13	237
3. V: Spomin naj- denja sv. Križa . .	Modr. 5, 1—5	Jan. 15, 1—15	238
4. V: God sv. Flori- jana, mučenca . . .	Fil. 2, 5—11	Jan. 15, 1—7	239
5. V: God sv. Go- tarda, škofa in spoznavalca . . .	Modr. 5, 1—5	Mat. 24, 42—47	240
9. V: God sv. Joba, spoznavalca . . .	Hebr. 7, 23—27	Luk. 12, 35—40	241
11. V: God sv. Sigis- munda, kralja in mučenca	Sir. 31, 8—11	Jan. 15, 1—7	241
12. V: God sv. Pan- kracija, mučenca . .	Modr. 5, 1—5	Jan. 15, 1—7	242
16. V: God sv. Ja- neza Nepomučana, mučenca	Modr. 5, 1—5 Sir. 21, 26—31	Mat. 11, 2—10	242

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
17. V: God sv. Jošta, opata in spozn. . .	Sir. 45, 1—6	Mat. 19, 17—29	242
24. V: God sv. Servula, mučenca . .	{ Modr. 5, 1—5 } Modr. 10, 10—14	Jan. 15, 1—7 Luk. 14, 26—33	243 243
24. V: God bl. Device Marije Pomočnice kristjanov . . .	Sir. 24, 14—16	Luk. 11, 27—28	244
25. V: God sv. Urbana, papeža in mučenca	{ Modr. 5, 1—5 } II. Kór. 1, 3—7	Jan. 15, 1—7 Mat. 25, 14—23	244 244
31. V: God sv. Kancijana, mučenca .	{ Modr. 5, 1—5 } Modr. 10, 10—14	Jan. 15, 1—7 Mat. 10, 34—42	245 245
31. V: God ss. Kancijana in tovarišev, mučencev . . .	{ I. Petr. 1, 3—7 } Modr. 5, 16—20	Jan. 15, 5—11 Luk. 6, 17—23	245 246
9. VI: God sv. Primoža, mučenca .	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	246
9. VI: God sv. Primoža in Felicijana, mučencev . . .	Modr. 5, 16—20	Mat. 11, 25—30	246
13. VI: God sv. Antona Padovskega .	{ I. Kor. 4, 9—14 } Modr. 7, 7—15	Luk. 12, 35—40 Mat. 5, 13—19	247 247
15. VI: God sv. Vida, mučenca	{ II. Tim. 2, 8 10; } 3, 10—12	Luk. 10, 16—20	248
21. VI: God sv. Alojzija, spoznavalca .	Sir. 31, 8—11	Mat. 22, 29 40	249
22. VI: God sv. Ahacija, mučenca . .	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	249
22. VI: God ss. Ahacija in tovarišev, mučencev . . .	Modr. 5, 16—20	Luk. 6, 17—23	250
26. VI: God ss. Janeza in Pavla, mučencev	Sir. 44, 10—15	Luk. 12, 1—8	250
29. VI: Praznik svetega Petra in Pavla, apostolov . . .	Ap. dej. 12, 1—11	Mat. 16, 13—19	250

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
30. VI: Spomin sv. Pavla, apostola .	Gal. 1, 11—20	Mat. 10, 16—22	252
2. VII: Obiskanje bl. Device Marije .	Vis. pesem 2, 8—14	Luk. 1, 39—47	253
4. VII: God sv. Udalrika, škofa in spoznavalca	Hebr. 7, 23—27	Mat. 24, 42—47	254
5. VII: God sv. brat. Cirila in Metoda, škofov in spozn. .	Hebr. 7, 23—27	Luk. 10, 1—9	254
12. VII: God sv. Mohorja, škofa, in Fortunata, diakona, mučencev in zavetnikov ljubljanske škofije . . .	Modr. 3, 1—8	Luk. 21, 9—19	255
16. VII: God bl. Device Marije Karmelske	Sir. 24, 23—31	Luk. 11, 27—28	255
19. VII: God sv. Vincencija Pavljana, spoznavalca . .	I. Kor. 4, 9—14 I. Kor. 1, 26—31; 2, 1. 2	Luk. 10, 1—9 Mat. 9, 35—38	256 256
20. VII: God sv. Margarete, device in mučenke	Sir. 51, 13—17	Mat. 13, 44—52	257
20. VII: God sv. Elija, preroka	Sir. 48, 1—10	Mat. 17, 1—9	258
21. VII: God sv. Daniela, preroka . .	Dan. 14, 28—42	Mat. 24, 15—35	258
22. VII: God sv. Marije Magdalene, spokornice . . .	Vis. pesem 3, 2—5; 8, 6. 7	Luk. 7, 36—50	258
25. VII: God sv. Jakoba Starejšega, apostola	I. Kor. 4, 9—15	Mat. 20, 20—23	259
25. VII: God sv. Krištofa, mučenca .	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	260

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
26. VII: God sv. Ane. matere bl. Device Marije	Preg. 31, 10—31	Mat. 13, 44—52	261
31. VII: God sv. Ignacija Lojolskega, spoznavalca . .	II. Tim. 2, 8—10; 3, 10—12	Luk. 10, 1—9	261
1. VIII: Vezi sv. Petra, apostola . .	Ap. dej. 12, 1—11	Mat. 16, 13—19	261
2. VIII: Praznik porcijunkulskega odpuška	Sir. 24, 14—16	Luk. 11, 27. 28	262
2. VIII: God sv. Štefana, papeža in mučenca	Ap. dej. 20, 17—21	Mat. 16, 24—27	262
4. VIII: God sv. Dominika, spoznavalca	II. Tim. 4, 1 8	Luk. 12, 35—40	263
5. VIII: God bl. Device Marije Snežnice	Sir. 24, 14—16	Luk. 11, 27. 28	263
5. VIII: God sv. Ožbalta, spoznavalca	I. Kor. 4, 9—14	Luk. 12, 32—34	263
6. VIII: God sv. Siksta (Ksista), papeža in mučenca	Jak. 1, 12—18	Luk. 14, 26—33	264
10. VIII: Praznik sv. Lavrencija, dijakona in mučenca	II. Kor. 9, 6—10	Jan. 12, 24—26	264
14. VIII: God sv. Radegunde, kraljice .	Preg. 31, 10—31	Mat. 13, 44—52	265
15. VIII: Praznik vnebovzetja bl. Device Marije	Sir. 24, 11—20	Luk. 10, 38—42	265
16. VIII: God sv. Roka, spoznavalca .	I. Kor. 4, 9—14	Luk. 12, 32—34	266
24. VIII: God sv. Jerneja, apostola . .	I. Kor. 12, 27—31	Luk. 6, 12—19	267

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
28. VIII: God sv. Avgušтина, škofa in cerkv. učenika .	II. Tim. 4, 1—8	Mat. 5, 13—19	268
1. IX: God sv. Egidija (Tilna), opata	Sir. 45, 1—6	Mat. 19, 27—29	268
4. IX: God sv. Rozaliije, device . .	{II. Kor. 10, 17. 18;} 11, 1. 2 . }	Mat. 25, 1—13	268
8. IX: Praznik rojstva bl. Dev. Marije	Preg. 8, 22—35	Mat. 1, 1—16	269
12. IX: Praznik svetega imena bl. Device Marije . . .	Sirah, 24, 23—31	Luk. 1, 26—38	271
14. IX: Spomin povišanja sv. Križa .	Fil. 2, 5—11	Jan. 12, 31—36	271
17. IX: God sv. Lamberta, škofa in mučenca	Jak. 1, 12—18	Luk. 14, 26—33	272
19. IX: God sv. Konstancije, device in mučenke	Sir. 51, 1—8. 12	Mat. 25, 1—13	272
21. IX: God sv. Mateja, apostola in evangelista . .	Ezek. 1, 10—14	Mat. 9, 9—13	272
22. IX: God sv. Mavricija, mučenca .	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	273
25. IX: God sv. Notburge, device . .	{II. Kor. 10, 17. 18;} 11, 1. 2 . }	Mat. 25, 1—13	273
27. IX: God sv. Kozma in Damijana, mučencev . . .	Modr. 5, 16—20	Luk. 6, 17—23	274
29. IX: Praznik sv. Mihaela, velikega angela	Raz. 1, 1—5	Mat. 18, 1—10	274
30. IX: God sv. Hieronima, spoznavalca in cerkvenega učenika . .	II. Tim. 4, 1—8	Mat. 5, 13—19	276

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
4. X: God sv. Frančiška Serafskega, spoznavalca . . .	Gal. 6, 14—18	Mat. 11, 25—30	276
15. X: God sv. Terezije, device . . .	{ II. Kor. 10, 17. 18; } 11, 1. 2 }	Mat. 25, 1—13	277
18. X: God sv. Luka, evangelista . . .	II. Kor. 8, 16—24	Luk. 10, 1—9	277
21. X: God sv. Uršule in tovarišic, devic in mučenk .	I. Kor. 7, 25—34	Mat. 25, 1—13	278
28. X: God sv. Simona in Juda, apost.	Efež. 4, 7—13	Jan. 15, 17—25	278
31. X: God sv. Volbenka, škofa in spoznavalca . .	Hebr. 7, 23—27	Mat. 24, 42—47	280
1. XI: Praznik Vseh svetnikov . . .	Raz. 7, 2—12	Mat. 5, 1—12	280
2. XI: God sv. Justa, mučenca . .	Modr. 10, 10—14	Jan. 12, 24—26	282
2. XI: Spomin vseh vernih duš . . .	I. Kor. 15, 51—57	Jan. 5, 25—29	282
6. XI: God sv. Leonarda, opata . .	Sir. 45, 1—6	Luk. 12, 35—40	283
11. XI: God sv. Martina, škofa in spoznavalca . . .	{ Sir. 44, 16. 17. 20. } 22. 25—27; 45. 3. } 8. 20. }	Luk. 11, 33—36	283
13. XI: God sv. Bričija, škofa in spoznavalca . . .	Hebr. 7, 23—27	Mat. 24, 42—47	284
13. XI: God sv. Stanislava Kostka, spoznavalca . .	Modr. 4, 7—16	Mat. 19, 13—21	284
19. XI: God sv. Elizabete, vdove . .	Preg. 31, 10—31	Mat. 13, 44—52	285
23. XI: God sv. Klemenca, papeža in mučenca . . .	{ Fil. 3, 17—21; } 4, 1—3 }	Mat. 24, 42—47	286

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
23. XI. God sv. Janeza od križa, spoznavalca	Sirah, 31, 8—11	Luk. 12, 35—40	286
25. XI: God sv. Katarine, device in mučenke	Sir. 51, 1—8. 12	Mat. 25, 1—13	287

B. Premakljivi prazniki.

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Praznik presv. Imena Jezusovega .	Ap. dej. 4, 8—12	Luk. 2, 21	288
Praznik sv. družine (Tretjo nedeljo po razglasenju Gospodovem) . . .	Kol. 3, 12—17	Luk. 2, 42—52	288
Praznik trnjeve kro- ne našega Gospo- da, Jezusa Kristu- sa. (Petek po pe- pelnici)	Vis. pesem 3, 7—11; 4, 1. 8	Jan. 19, 1—5	289
Praznik sulice in že- bljev našega Go- spoda, Jezusa Kri- stusa. (Petek po prvi nedelji v po- stu)	Zah. 12, 10. 11; 13, 6. 7	Jan. 19, 28—35	290
Praznik tenčice na- šega Gospoda, Je- zusa Kristusa. (Pe- tek po drugi nede- lji v postu)	Iz. 62, 11; 63, 1—7	Mark. 15, 42—46	291

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Praznik peterih ran našega Gospoda, Jezusa Kristusa. (Petek po tretji nedelji v postu .	{ Zah. 12, 10. 11; 13, 6. 7 }	Jan. 19, 28—35	291
Praznik dragocene krvi našega Gospoda, Jezusa Kristusa. (Petek po četrti nedelji v postu ali prvo nedeljo meseca julija .			
God sedem žalosti bl. Device Marije. (Petek po tihi nedelji ali tretjo nedeljo meseca sept.)	Hebr. 9, 11—15	Jan. 19, 30—35	292
Praznik sv. Jožefa, ženina bl. Device Marije in variha vesoljne cerkve. (Tretjo nedeljo po vel. noči) . . .	Judita, 13, 22—25	Jan. 19, 25—27	292
Praznik presv. Srca Jezusovega. (Petek po osmini praznika sv. Rešnjega Telesa)	I. Moz. 49, 22—26	Luk. 3, 21—23	293
Praznik rojstva sv. Janeza Krstnika. (Četrto ned. v jun.)	Iz. 12, 1—6	Jan. 19, 31—35	294
God sv. Joahima, očeta bl. Dev. Marije. (V nedeljo po prazniku vnebovzvetja bl. Device Marije)	Iz. 49, 1—3. 5—7	Luk. 1, 57—68	295
	Sir. 31, 8—11	Mat. 1, 1—16	296

Praznik	Berilo	Evangelij	Stran
Praznik prečistega Srca Marijinega. (Tretjo nedeljo po binkošti ali v nedeljo po osmini praznika vnebovzeta bl. Device Marije)	Vis. pesem 8, 6—7	Luk. 2, 48—52	296
Praznik sv. angelov varihov. (Prvo nedeljo meseca septembra	II. Moz. 23, 20—23	Mat. 18, 1—10	297
Praznik sv. rožnega venca bl. Device Marije. (Prvo nedeljo meseca oktobra	Preg. 8, 22—35	Luk. 1, 26—38	298
Praznik materinstva bl. Device Marije. (Drugo nedeljo meseca oktobra) . .	Sir. 24, 23—31	Luk. 2, 43—51	299
Praznik čistosti bl. Device Marije. (Tretjo nedeljo meseca oktobra . .	Vis. p. 2, 10—14	Luk. 1, 26—35	300
Praznik varstva bl. Device Marije. (Drugo nedeljo meseca novembra) .	Sir. 24, 14—16	Luk. 11, 27. 28	301

Tretji del.

Berila in evangelijski, ki so skupni za razne godove svetnikov.

(Commune Sanctorum.)

God	Berilo	Evangelijski	Stran
God mučenca škofa:			
I.	Jak. 1, 12—18	Luk. 14, 26—33	305
II.	II. Kor. 1, 3—7	Mat. 16, 24—27	306
God mučenca, ki ni bil škof:			
I.	Modr. 10, 10—14	Mat. 10, 34—42	307
II.	{ II. Tim. 2, 8—10; } 3, 10—12	Mat. 10, 26—32	308
III.	{ a) Jak. 1, 2—12 } b) I. Petr. 4, 13—19	Jan. 12, 24—26	310
God mučenca o velikonočnem času .	{ a) Modr. 5, 1—5 } b) II. Tim. 2, 8—10; 3, 10—12	Jan. 15, 1—7	311
God več mučencev o velikonočnem času:			
I.	I. Petr. 1, 3—7	Jan. 15, 5—11	312
II.	Raz. 19, 1—9	Jan. 16, 20—22	313
God več mučencev izven velikonočnega časa:			
I.	Modr. 3, 1—8	Luk. 21, 9—19	314
II.	Modr. 5, 16—20	Luk. 6, 17—23	315
III.	Hebr. 10, 32—38	Mat. 24, 3—13	316
IV.	Modr. 10, 17—20	Mat. 5, 1—12	318
V.	Rim. 5, 1—5	Mat. 11, 25—30	319
VI.	Rim. 8, 18—23	Luk. 11, 47—51	320
VII.	II. Kor. 6, 1—10	Luk. 10, 16—20	321
VIII.	Hebr. 11, 33—39	Luk. 12, 1—8	322
IX.	Raz. 7, 13—17	Luk. 21, 9—19	323

God	Berilo	Evangelij	Stran
God spoznavalca škofa:			
I.	{ Sir. 44, 16. 17. 20. 22. 25—27; 45, 3. 8. 20. }	Mat. 25, 14—23	324
II.	Hebr. 7, 23—27	Mat. 24, 42—47	325
III.	Hebr. 5, 1—4	Luk. 11, 33—36	326
IV.	Hebr. 13, 7—17	Mark. 13, 33—37	327
God cerkvenega učē- nika	{ a) II. Tim. 4, 1—8 } b) Sir. 39, 6—14 }	Mat. 5, 13—19	328
God spoznavalca, ki ni bil škof:			
I.	Sir 31, 8—11	Luk. 12, 35—40	330
II.	I. Kor. 4, 9—14	Luk. 12, 32—34	331
III.	Fil. 3, 7—12	Luk. 19, 12—26	331
God opata	Sir. 45, 1—6	Mat. 19, 27—29	333
God device mučenke:			
I.	Sir. 51, 1—8. 12	Mat. 25, 1 13	334
II. ,	Sir. 51, 13—17	{ a) Mat. 13, 44—52 } b) Mat. 19, 3—12 }	335
God device, ki ni bila mučenka:			
I.	{ II. Kor. 10, 17. 18; } 11, 1. 2 }	Mat. 25, 1—13	337
II.	I. Kor. 7, 25—34	Mat. 13, 44—52	338
God mučenke, ki ni bila devica . . .	Sir. 51, 1—8, 12	Mat. 13, 44—52	
God svetnice, ki ni bila ne devica, ne mučenka	{ a) Preg. 31, 10—31 } b) I. Tim. 5, 3—10 }	Mat. 13, 44—52	339
Za vdovo			
Praznik posvečēva- nja cerkvā . . .	Raz. 21, 2—5	Luk. 19, 1—10	340
Na dan pogreba . .	1. Tes. 4, 12—17	Jan. 11, 21—27	342

Dodatek.

(Appendix.)

Naslov	Stran
Trpljenje Gospoda našega, Jezusa Kristusa po štirih evangelistih	345
Odlok kongregacije sv. zbora o pogostnem in vsakdanjem prejemanju sv. obhajila	366
Rimski odlok o starosti, kdaj naj se otroci puste k prvemu sv. obhajilu	373
Tri božje čednosti	383

Abecedno kazalo

imen praznikov in svetnikov.

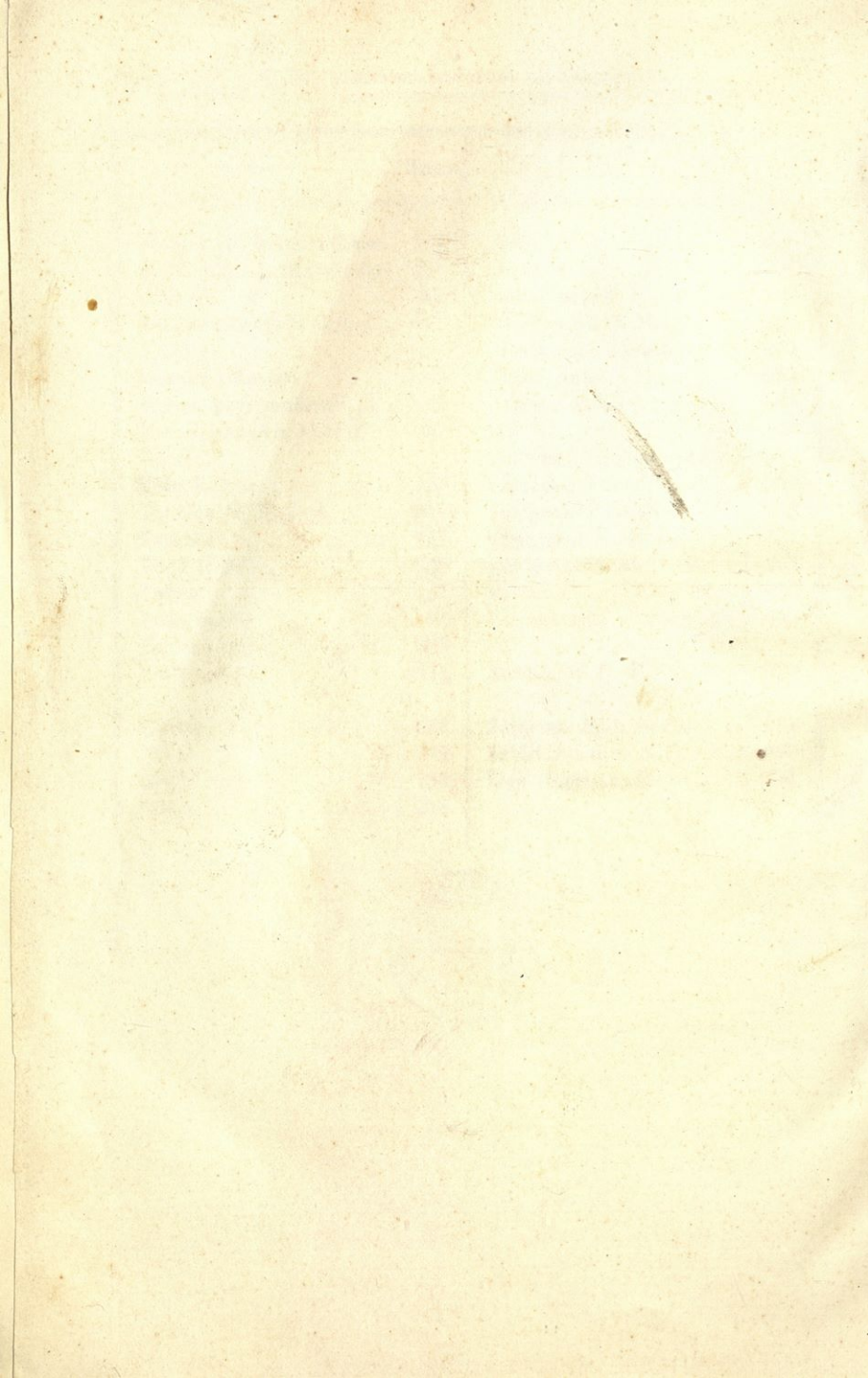
Ime	Stran	Ime	Stran
Agata	224	Dominik	263
Ahacij	249	Doroteja	226
Ahacij in tovariši . . .	250	Dragocena Kri N. G. J. K.	292
Albuin in Ingenuin . .	225	Družina sveta	288
Alojzij	249	Duše verne	282
Ambrozij	213	Egidij (Tilen)	268
Ana	261	Elija	258
Anastazij in Vincencij .	219	Elizabeta	285
Andrej	211	Fabijan in Sebastijan .	219
Angeli varíhi	297	Felícijan in Primož . .	246
Antiohijska stol.sv.Petra	228	Fererij Vincencij . . .	234
Anton Padovanski . . .	247	Filip in Jakob	238
Anton puščavnik . . .	217	Florijan	240
Apolonija	226	Fortunat in Hermağora .	255
Avğuštin	268	Frančisek Ksaverij . . .	212
Barbara	212	Frančisek Salezij . . .	222
Benedikt	231	Frančisek Serafski . . .	276
Blaž	223	Gabriel	232
Boštjan (Sebastijan) . .	218	Gotard	241
Božič	11	Gregorij	230
Brezmadežno spočetje bl.		Helena	235
Device Marije	214	Hermağora in Fortunat .	255
Brikij	284	Hieronim	276
Čistost bl. Device Marije	300	Igancij Lojolski	261
Damijan in Kozma . . .	274	Ime Jezusovo	288
Daniel	258		
Dobreğa sveta Mati božja	237		

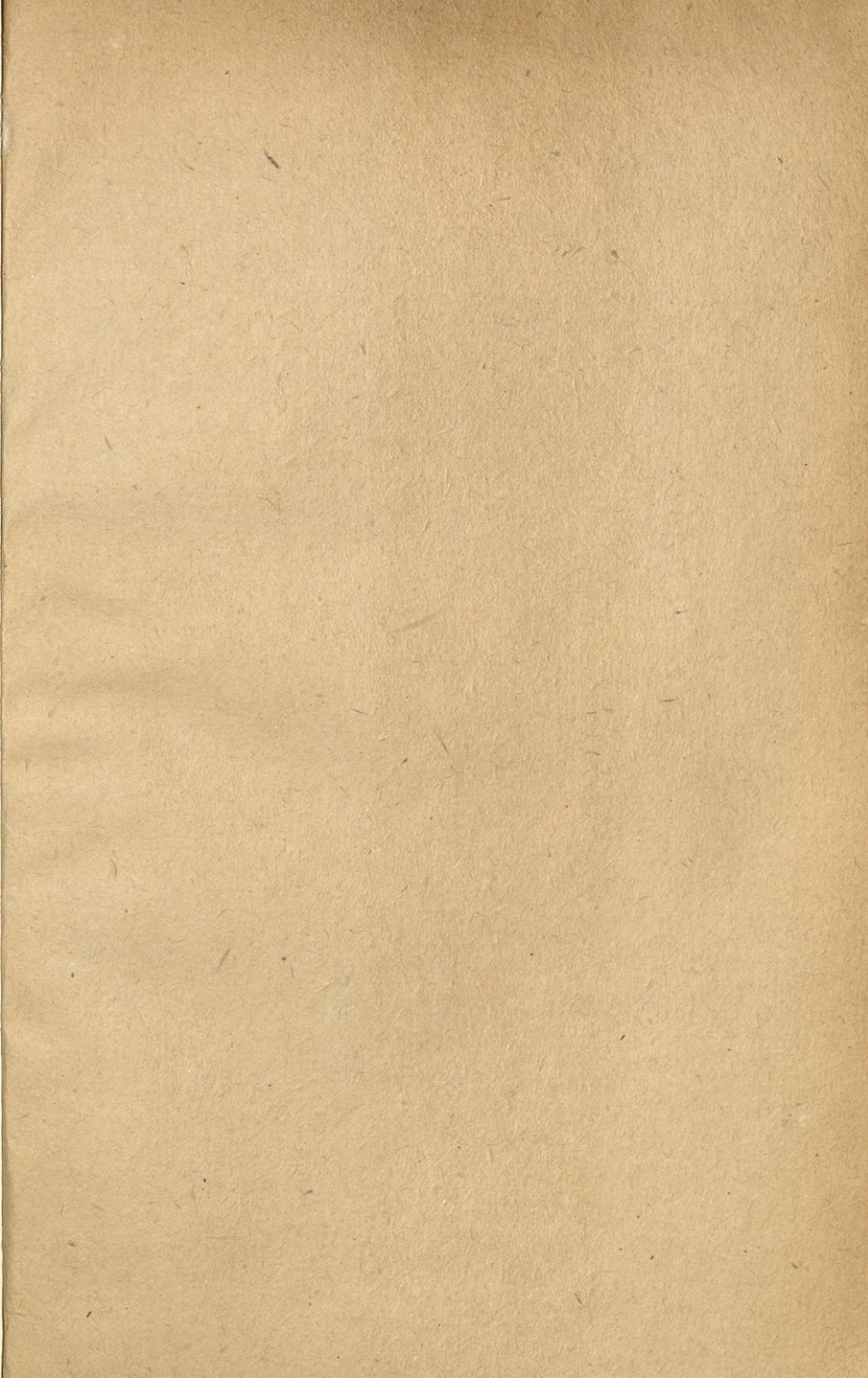
Ime	Stran	Ime	Stran
Ime Marijino	271	Ksaverij	212
Ingenuin in Albuin . . .	225	Ksist (Sikst)	264
Izpreobrnjenje sv. Pavla	220	Kunigunda	229
Jakob starejši	259	Lambert	272
Jakob in Filip	238	Lavrencij	264
Janez evangelist	16	Leonard (Lenart)	283
Janez od križa	286	Lucija	215
Janez Krstnik	295	Luka	277
Janez Nepomučan	242	Lurška Mati božja . . .	227
Janez in Pavel	250	 	
Jedert	230	Magdalena	258
Jernej	267	Margareta	257
Jezusovo Srce	294	Marija D. Karmelska . .	255
Joahim	296	Marija D. Pomočnica kri-	
Job	241	stjanov	244
Jošt	246	Marija D. Snežnica . . .	263
Jožef (prazniški spomin)	231	Marija D. sv. rožn. venca	298
Jožef (praznik)	293	Marija Magdalena . . .	258
Juda in Simon	278	Marija sedem žalosti . .	292
Jurij	235	Marijina čistost	300
Just	282	Marijina zaroka	220
 		Marijino brezmadežno	
Kancijan	245	spočetje	214
Kancijan in tovariši . . .	245	Marijino ime	271
Karmelska Mati božja . .	255	Marijino materinstvo . .	299
Katarina	287	Marijino obiskanje . . .	253
Klemen	286	Marijino očiščenje . . .	222
Konstancija	272	Marijino oznanjenje . .	233
Kozma in Damijan	274	Marijino pričakovanje	
Kri N. G. J. K.	292	poroda	215
Kristusov vnebohod . . .	162	Marijino rojstvo	269
Krištof	260	Marijino srce	296
Križa sv. najdenje	239	Marijino varstvo	301
Križa sv. povišanje	271	Marijino vnebovzetje . .	265
Križev teden	161	Marijina zaroka	220
Krona trnjeva	289	Marko	236

Ime	Stran	Ime	Stran
Martin	283	Povišanje sv. Križa . .	271
Matej	272	Pričakovanje poroda bl.	
Materinstvo Marijino .	299	D. M.	215
Mati božja dobrega sveta	237	Prikazovanje brezmadež-	
Matija	228	ne D. v Lurdu . . .	227
Maver (Šmaver) . . .	216	Primož in Felicijan . .	246
Mavricij	273	Puščavnik Anton . . .	217
Mihael	274		
Miklavž	213	Radegunda	265
Mohor in Fortunat . .	255	Rane N. G. J. K. . . .	291
		Razglašenje Gospodovo .	22
Najdenje sv. Križa . .	239	Rešnje Telo	173
Nedolžni otročiči . . .	17	Rimska stolica sv. Petra	217
Nepomučan Janez . . .	242	Rojstvo bl. D. M. . . .	269
Neža	219	Rojstvo Janeza Krstnika	295
Nikolaj	213	Rojstvo Jezusovo . . .	11
Notburga	273	Rok	266
Novolet	21	Rozalija	268
		Rožni venec bl. D. M. .	293
Obiskanje bl. D. M. . .	253	Rupert	234
Očiščevanje bl. D. M. .	222		
Otročiči nedolžni . . .	17	Salezij Frančišek . . .	222
Oznanjenje bl. D. M. . .	233	Sebastijan	218
Ožbalt	263	Sebastijan in Fabijan .	219
		Sedem žalosti bl. D. M. .	292
Padovanski Anton . . .	247	Serafski Frančišek . . .	276
Pankracij	242	Servul	243
Pavel (spomin)	252	Sigismund	241
Pavel in Janez	250	Sikst (Ksist)	264
Pavlján Vincencij . . .	256	Silvester	19
Pavlovo izpreobrnjenje .	220	Simon in Juda	278
Peter in Pavel	250	Snežnica bl. D. M. . . .	263
Petra antiohijska stolica	228	Spočetje brezm. bl. D. M.	214
Petra rimska stolica . .	217	Srce Jezusovo	294
Petra vezi	261	Srce Marijino	296
Petere rane N. G. J. K. .	291	Stolica sv. Petra v Anti-	
Pomočnica kristjanov .	244	ohiji	228

Ime	Stran	Ime	Stran
Stolica sv. Petra v Rimu	217	Valburga	229
Sveta dobrega Mati božja	237	Valentin	227
Svetniki vsi	280	Varihi angeli	297
Sulica in žebli N. G. J. K.	290	Varstvo bl. D. M.	301
		Varstvo sv. Jožefa	293
Šmaver (Maver)	216	Verne duše	282
Štefan, prvi mučenec	15	Vezi sv. Petra	261
Štefan, papež in mučenec	262	Vid	248
		Vincencij in Anastazij	219
Telo Rešnje	173	Vincencij Fererij	234
Tenčica G. N. J. K.	291	Vincencij Pavljan	256
Terezija	277	Vnebohod Kristusov	162
Tilen (Egidij).	268	Vnebovzetje bl. D. M.	265
Tomaž	215	Volbenk	280
Trije kralji	22	Vsi svetniki	280
Trnjeva krona N. G. J. K.	289		
Trojica presveta	171	Zaroka bl. D. M.	220
Udalrik (Ulrik, Urh)	254	Žalostna Mati božja	292
Urban	244	Žebli in sulica N. G. J. K.	290
Urh (Udalrik)	254	Žiga (Sigismund)	241
Uršula	278		

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000515420

